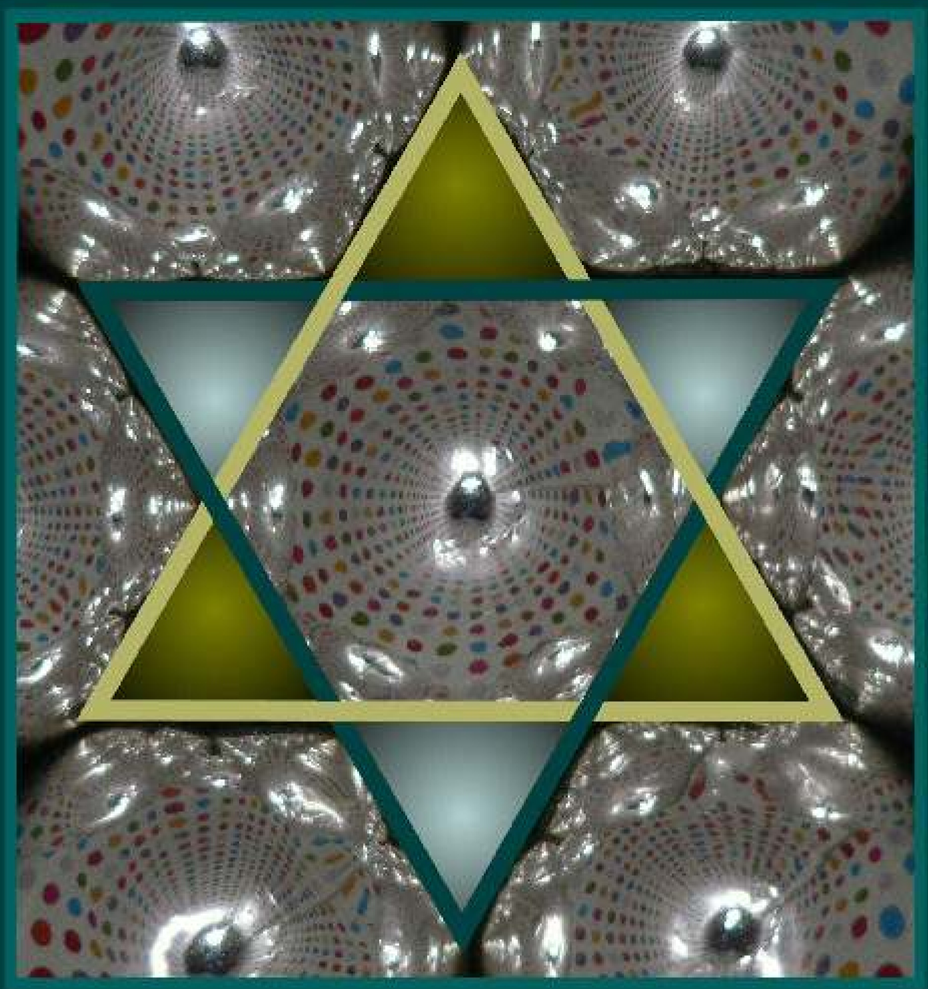
Buđenje duša distorzija

Konvergencija znanosti i duhovnosti

Jan Wicherink

Vincit Omnia Veritas

Buđenje duša distorzija

Prvo izdanje 21. prosinac 2004.
Drugo izdanje 31. siječanj 2005.
Treće izdanje 10. ožujak 2005.
Četvrto izdanje 16. lipanj 2005.
Peto izdanje 4. srpanj 2005.
Šesto izdanje 5. studeni 2005.
Sedmo izdanje 17. veljače 2006.
Osmo izdanje 20. ožujak 2006.
Deveto izdanje 20. ožujak 2006.
Deseto izdanje 16. svibanj 2006.
Jedanaesto izdanje 13. svibanj 2006.
Dvanaesto izdanje 28. kolovoz 2006.
Trinaesto izdanje 14. lipanj 2007.
Četrnaesto izdanje 22. siječanj 2008.

Jan Wicherink

Editor
Neil Haddon

Hvala Ti Neil za Tvoju dobrotu i spontanost, bio si od velike pomoći u editiranju ove knjige..Kao što si reka, putnici smo na istom putu.

Dizajn naslovnice
Simon van der Zee and Jan Wicherink

Prijevod s engleskog: ***Mladen Kvaternik***

Odricanje, autorska prava i uvjeti uporabe

Ako želite komentirati knjigu molim Vas učinite to preko::

contact@soulsofdistortion.nl

Cijenim Vaše mišljenje ili sugestije.

Buđenje duša distorzija

*Otkrila sam **“Buđenje duša distorzije”** prilikom pregledavanja rukopisa ‘Eindeloos bewustzijn’ (eng: Unlimited consciousness, hrv: Beskrajna svijest) Pim van Lommel-a na Internetu kao putokaz do informacija o pradavnom znanju i graničnim znanostima.*

Često sam ga otvarala i konzultirala kako bi probrala informacije. Jedan od prekrasnih trenutaka je predstavljalo viđenje (nažalost u ‘2D’) ilustracije principa energije (poglavlje 6 ‘Vibracije etera’), koje sam iskusila tijekom svog iskustva blizu smrti (near death experience - NDE), kao vrlo živu dimenziju.To je bila važna i nedostajuća poveznica mom razumijevannju djelovanja (i načina na koji djeluje) energije koja kreira materiju. To je uključivalo i razumijevanje totaliteta energije (i svijesti kao energije), kao i činjenicu čovjekovog kreiranja pomoću svoje svijesti. Radi li se o procesu kreacije svijesti ili podsvijesti je nevažno, jer ne mijenja našu odgovornost prema svoj materiji, životu i neposrednoj okolini, tijelu i u velikoj mjeri stanju planeta Zemlje, a što uključuje i naš svjetonazor. Manje ili više svijest se reflektira kroz svoja vlastita motrenja, koja smo tako lagano i udobno maknuli u stranu.

*(**Monique Hennequin**)*

Monique Hennequin je opisala svoj NDE u "Eindeloos bewustzijn, znanstvena vizije iskustva blizu smrti” Pim van Lommel-a (ISBN 978-90-259-5778-0 izdavač Ten Have). Trenutno je ta knjiga raspoloživa samo na nizozemskom, no uskoro će biti prevedena na mnoge jezike.

*"**Souls of Distortion Awakening** – Buđenje duša distorzija je koherentni pogled na napredak znanosti, preko Newton-a, Einstein-a, kvantne i post-kvantne fizike, kako bi se pokazalo kretanje znanosti prema shvaćanju kvantno evolucijskog procesnog skoka/tranzicije oko 2012.*

Knjiga je donekle paralelna s Wilcock-ovim Uzvišenim svemirom i predstavlja impresivan pregled,a završena je bila i zadivljujuće kratkom vremenu – dok još uvijek čekamo ostatak Uzvišenog svemira – pa je stoga ova knjiga bitno štivo za istraživače 2012.”

***Geoff Stray**, autor ‘Beyond 2012, Catastrophe or Ecstasy, a Complete Guide to the End-of-Time Predictions – Iza 2012, katastrofa ili ekstaza, kompletan vodič predviđanja o Kraju vremena’ i webmaster 2012 Dire Gnosis (strašno mističko znanje i shvaćanje) website-a: www.diagnosis2012.co.uk*

Sadržaj

Zahvale i priznanja

Prije svega zahvaljujem se David Wilcock-u, čiji su rad i knjige imale veliki utjecaj na moj život, te inicijalna inspiracija za pisanje ove knjige. Mnogo sam godina proučavao duhovnu literaturu, no um m je bio potpuno odvučen nakon što sam pročitao "Pomak era – Shift of ages", "Znanost o jednosti – Science of Oneness" i "Božanski kozmos - Divine Cosmos", koje su dale utemeljeno znanstveno objašnjenje za sve teme o kojima sam tako dugo čitao. Nikada ni u svojim najdivljim snovima si nisam mogao zamisliti ujedinjenje znanosti i duhovnosti duž istih crta, koroborirajući sada ezoteričnu istočnu mudrost. Istina je u stvari da su znanost i duhovnost samo dva gledišta koja opisuju isti impresivni svemir. Hvala Ti Davide i želim Ti sve najbolje za Tvoj nadolazeći film "Konvergencija" temeljen na Tvojim knjigama, a koji će bez sumnje postati većim i širim uspjehom od "What the Bleep do we know".

Svoje zahvale upućujem Daniel Winter-u čije mi je djelo jednako važno i inspirativno. Ti si znanstvenik nove generacije, koja će promijeniti našu znanstvneu paradigmu. Hvala za recenziju moje knjige u svibnju 2005 u newsletter-u svoje Grupe Implozija. Također hvala za DVD i knjige koju su mi poslane naknadno, moje novo blago. Također se želim zahvaliti za Tvoju kontinuranu podršku udruzi Byron Nova Energija.

Velika hvala i Geoff Stray-u, autoru knjige "Iza 2012, katastrofa ili Ekstaza, Kompletan vodič za predviđanja kraja vremena" i webmastera http://www.diagnosis2012.co.uk , najvažnijeg site-a ukoliko tražite poštene objektivne i pouzdane informacije o 2012 proročanstvu. Hvala i na evaluiranju i korigiranju moje knjige te njenom uključivanju u Tvoju listu knjiga na website-u. Lista je stvarno impresivna i čast je biti na toj listi. Za mene si najvažniji istraživač 2012 s objektivnom perspektivom glede svih raspoloživih divljih 2012 teorija. Tvoja je knjiga obvezno štivo za svakoga.

Iskreno želim zahvaliti i Neil Haddon-u, koji se odmah po publiciranju moje knjige na Internetu, spontano odazvao i uveo moju knjigu na Wilcock Yahoo Forum. Dodatno mi je ponudio pomoć u korigiranju i editiranju knjige. Hvala Neil, postao si pravi prijatelj s kojim još uvijek regularno dijelim mnoge e-mail-ove. Preporučujem svakomu njegov web site http://www.wayshowers.co.uk nakon čitanja moje knjige kada osjetite želju za većom kontrolom vlastitog života. Neil je također napisao knjigu "Sve zavisi o Vama – It's up to you" izražavajući urgentnu potrebu za promjenama.

Hvala Jan Smith-u, iz Zoetermeter-a Nizozemska, na njegovoj spontanoj ponudi za editiranje holandske verzije moje knjige. Ti nisi samo dobar urednik, već i kritički čitatelj koji je upoznat s temama ove knjige. Cijeni se Tvoja spontanost, uglađenost i kritički pristup. Dao si veliki doprinos toj knjizi.

Moja zahvala ide i Sol Millin-u, koga sam sreo preko svoje knjige i web site-a. Dijelimo mnoge ideje o znanosti i svijesti. Sol Millin je utemeljitelj Byron New Energy (BNE) u Australiji i zauzet je pokušajima iskorištavnja slobodne energije iz vakuma kako bi je dijelio bez naknade čovječanstvu. Do sada je BNE bio vrlo uspješan, reproduciranjem kozmičke vodikove stanice, bolje poznate kao Joe stanica, koju su prikazali s automobilom koji se pogoni tom energijom. Moja je privilegija biti webmaster-om BNE site-a http://www.byronnewenergy.com. Volim te Sol i nadam se kako će mnogi slijediti Tvoj altruistički primjer.

Želio bi također zahvaliti John Kehles-u s http://www.untoldmysteries.com koji mi je omogućio intervjue na svom web radiju i koji promovira moju knjigu i web site. Istinski se divim Tvojoj hrabrosti, John, jer si od onih koji se usude izaći u javnost i govoriti o već toliko ismijavanom NLO fenomenu, svjetskoj represiji slobodne energije, zabranjivanoj arheologiji i istinskoj povijesti ovog planeta, utemeljnim religioznim dogmama i vladajućoj negativnoj eliti, koja se toliko skriva od javnosti za svoju osobnu korist.

Hvala i Frank Bonte-u iz holandske grupe za slobodnu energiju http://www.nulpuntenergie.net za pdrošku mojoj knjizi i entuzijazmu. Kao i Sol Millin gledaš altruistički na slobodnu energiju i siguran sam kako ćete Tvoja pozitivna namjera i ljubav voditi željenom cilju.

Zahvalnost i mom prijatelju, profesoru dr. Sergeju Smeljakovu, koji me poučio Velikom celestijalnom spajanju i Teoriji skale zlatnog vremena u vezi s 2012. Dijelimo zajednički interes na tim temama, a dozvolio si mi i ko-autorstvo u nekoliko Tvojih članaka na tu temu, pa se osjećam priviligirano i počašćeno. Obje su Tvoje teorije prodiskutirane u ovoj knjizi.

Zahvala i Mladenu Kvaterniku za spontani prijevod moje knjige na hrvatski. Nadam se da će Tvoj dobar rad doseći mnoge čitatelje u Tvojoj zemlji.

Želim zahvaliti svojoj supruzi Christine na nesmanjenoj podršci tijekom pisanja ove knjige i njenoj marljivosti i posvećenosti našoj obitelji. Hvala na tolikoj strpljivosti prema meni i mojoj knjizi. Hvala i mom ocu, s kojim sam razgovarao o zajedničkim preferiranim temama uključenim u knjizi, a što me snažno inspiriralo. Dijelili smo mnoge knjige, ideje i misli i to ćemo nastaviti.

Želio bi spomenuti i svoje kolege Harold-a i Wil-a koji su izražavali entuzijazam u svezi s mojom knjigom, pružajući mi mnogo pouzdanja. Wil, hvala što si me uveo u “Religija i Mistika - Religie en Mystiek”, te mi omogućio pisanje članka za časopis.

Ova je knjiga objavljena na Internetu 15. siječnja 2005 kao besplatna e-knjiga jer sam osjećao silnu potrebu dijeljenja informacija sadržanih u knjizi s koliko je god moguće više ljudi. Omogućilo mi je kontakte s mnogo interesantnih i dragih ljudi čiji su mnogi stilovi življenja i njihova zahvalnost i inspiracija koju su dobili iz moje knjige, predstavlja moj osobnu nagradu. Dozvolite mi izražavanje zahvalnosti svima koji ste čitali knjigu i nadam se kako vas je inspirirala na daljnje čitanje, jer postoji toliko mnogo dobrih i inspirirajućih pisaca u ovo specijalno vrijeme.

Buđenje duša distorzija

Prolog

Prije tristo godina, francuski filozof René Descartes (1596 – 1650) si je dozvolio slobodu za dijeljenje našeg svijeta na dvije domene, materijlanu domenu i duhovnu domenu. Duhovna domena je postala predmetom religije, a materijalna domena je bila dodijeljena znanosti. To je bio početak nezavisnog (odvojenog) puta znanstvene zajednice učenjaka oslobođenih od do tada dogmatički utemeljenih znanstvenih činjenica koje je diktiralo Kristijanstvo s Biblijom u svojim rukama kao jedinim izvorom cijele istine.

Sada nakon tristo godina od Descartes-ovog uvođenja odvajanja znanosti i religije, izgleda kako je znanost prošla cijeli krug, u maloj no rastućij znanstvenoj zajednici, ulazeći sada u domenu duhovnosti! Most između znanosti i duhovnosti je skoro prijeđen!

Kada kvantna fizika 20-tog stoljeća više nije mogla isključivati mogućnost stvarnog učinka ljudske svijesti na fizikalnu realnost na subatomskoj razini, znanstvenici su počeli otkrivati stvari o našem realitetu koji izgleda koroborira s principima ezoteričkog učenja. Ezoteričko učenje se održavalo na životu u duhovnim tradicijama kao što su Veda tekstovi, židovski Kabbalah te u tajnim gnostičkim krugovima kao što su slobodni masoni, koji su imali u svojoj sredini manoge poznate lidere i učenjake.
(1)

Stvari o kojima ćete čitati u ovoj knjizi su otkrića mnogih vodećih znanstvenika u različitim područjima znanosti, među kojima su i proslavljeni profesori poznatih sveučilišta. Počeo sam vjerovati kako će revolucionarna otkrića ostvarena u zadnjoj dekadi prošlog , 20. stoljeća, od kojih ćemo prodiskutirati u knjizi samo dio, u konačnici promijeniti postojeće znanstvene paradigme, a time i paradigmu našeg društva.

Promjene možda ne će ići brzo, jer je znanost postala jednako dogmatska kao i religiozni korjeni iz kojih je potekla! Međutim u sve više rastućoj brzini naše evolucije, društvene se promjene događaju mnogo brže nego prije tristo godina u vrijeme Descartes-a. Kartezijanski materijalistički svjetonazor, slijepo vjerovanje kako postoji samo materijalistički uzrok svemu u svemiru, je naslijeđe znanosti koje je dominiralo našim Zapadnim vjerovanjem glede realiteta stotinama godina. No vjerujem kako će postojeći svjetonazor biti eventualno zamijenjen novom vizijom koja se počinje shvaćati u maloj zajednici znanstvenih pionira.

Ta znanstvena vizija izgleda dolazi u vrijeme koje očajno treba nove odogovore za probleme s kojima se suočavamo. Čovječanstvo je došlo do raskrižja Ako nastavimo putovati putom kojim smo krenuli, možda ne ćemo preživjeti kraj 21. stoljeća. Suočeni smo s ogromnim ekološkim problemima i klimatskim promjenama koje su postale očitim, a izgleda da su već i ireverzibilne. Postoji pobuna u svakom kutku ove zemlje, a trend najavljuje sve ekstremnije nasilje kako godine prolaze. Svjetska je kultura podijeljena, polarizirana između sukobljenih religija koje nastoje radikalizirati grupe unutar naših društava. Prijetnja terorizma predstavlja stvarnu opasnost stabilnosti svijeta. Potpuno smo sposobni za samo-uništenje ukoliko ne promijenimo smjer.

Stvara se globalni pritisak za kreiranje radikalnih promjena i kretanje dugim smjerom. No ima li još nade za čovječanstvo?

Na prvi pogled ideja može izgledati iracionalno za gore skiciranu situaciju, no duhovn izvori vjeruju kako je Gaia, Majka Zemlja trenutno u procesu transformacije iz Doba Ribe u doba Vodenjaka, završavajući evolucijski ciklus od 75.000-godina. Sve vodeće religije imaju proročanstva vezana za kraj vremena, a i mi smo imali mnoge proroke koji su to objavili, Isus Krist, Mohamed, Nostradamus i Edgar Cayce, da navedmeo samo neke. Za Zemljinu pretpostavljenu transformaciju postoje mnogi nazivi kao što su "Drugo pojavljivanje Krista", dolazak "Novog Jeruzalema" i "Uzašašće".

Trenutno vrijeme nosi mnoge značajke tih proročanstava, pa bi li mogli stvarno biti usred tih transformacijskih promjena upravo sada? Mnogi istraživači Novog doba vjeruju kako se to upravo događa. Transformacija Zemlje je vjerojatno počela negdje u osamdesetim godinama prošlog doba i kulminirat će oko 2012.

Buđenje duša distorzija

Kada sam prvi put čuo za takve tvrdnje promtno sam ih odbacio, što bi vjerojatno i Vi, kada bi ova knjiga bila prva o toj temi!

Nakon čitanja i studiranja mnog materijala koji podržava te tvrdnje, izgubio sam mnogo svog skepticizma i počeo vjerovati kako živimo stvarno u vrlo specijalnom vremenu. Tema vibrira sa samom biti mog bića. Jer dugo koliko se god mogu sjetiti, osjećao sam kako stvari mogu biti toliko drugačije u našem svijetu, što me je i odvelo u pisanje ove knjige. To je moj mali doprinos boljem svijetu, koga dijelim s Vama u svijetu kome je to tako jako potrebno u ovim problematičnim vremenima.
x
Ova knjiga nije o "kraju svijeta", "Apokalipsi", baš suprotno, ona je o kraju starog svijeta kakvog Vi i ja znamo danas i rađanju jednog svijetlijeg novog.

Veći je dio knjige temeljen na solidnim znanstvenim "dokazima" koji mogu koroborirati gore izrečene tvrdnje; ona nije temeljena na popularnim metafizičkim idejama Novog doba. Međuti, u zadnjem poglavlju ću uvesti neke "neortodoksne" izvore, kao što je kanalizirano djelovanje "zakona jednosti", koji Vas možda ne će privući. Uključujem taj izvor jer će za mnoge biti vrlo uvjerljiv. .

Pozivam na korištenje vlastite intuicije tijekom i nakon apsorpcije materijala diskutiranog u knjizi. Mnoge stvari o kojima ćete čitati nisu lagao prihvatljive s našim materijalistički opranim umovima. U Zapadnom civiliziranom svijetu oslanjamo se samo na znanstvene činjenice (muška logika lijeve strane mozga), dok na Istoku se kaže kako je nešto istina, ukoliko je to osobno iskustvo (ženska intuicija desne strane mozga). Pozivam Vas na korištenje obje strane mozga kako bi pronašli što to istina za Vas!

Savršeno mogu zamisliti Vašu jaku skeptičnost u svezi s predmetom ove knjige i stvarima o kojima ćete čitati. Skepiticizam je solidan mehanizam za evaluiranje novih koncepata. Međutim, želio bih Vam sugerirati kako se skepticizam može koristiti i kao obrambeni mehanizam ega, kojim se on štiti od mogućnosti da nije u pravu. Ako smo skeptici, prihvaćamo svijet kakvim je, svijet kao sigurno nebo, status quo. Ukoliko ne dozvolimo ulaz novim vjerovanjima, na nas ne može utjecati niti sama bit našeg postojanja pa možemo nastavljati svoj posao kao obično. Skeptici su često u dobrom društvu jer se priljučuju masama. Međutim skepticizam može bit i prepreka koja nam blokira učenje. Potrebna je hrabrost i za samom sebi dozvoliti ponderiranja novih koncepata u ovoj knjizi. S tog aspekta ova knjiga nije neko lagano štivo i zahtijevat će otvoreni um.

Većina materijala knjige je inspirirana i temeljena na radovima David Wilcock-a. Doći ćemo do diskusije s njim tijekom napredovanja knjigom. Mislim kako David Wilcock igra vitalnu ulogu u razotkrivanju nove znanstvene svijesnosti, globalnog pomaka u svijesti, jer je on više od samo još jednog znanstvenika, kako ćemo to kasnije otkriti! Napisao je tri važne knjige koje se slobodno download-aju s njegovog web site-a http://www.divinecosmos.com. Njegov se rad počinje prepoznavati u znanstvenim krugovima.

Knjiga će se također fokusirati na proročanstva Edgar Cayce (1877 – 1945), zadnjeg velikog proroka koji je u zadnjem stoljeću tako precizno predvidio "Svjetske promjene", što se, vjerujem tek sada razotkriva.

Nnadam se kako će ova knjiga donijeti nešto nade i svijetla ovom svijetu komu je to prijeko potrebno. Osobno samo počeo vjerovati u sjajnu i svijetlu budućnost pred nama, no potrebno je naše slaganje i vjerovanje kako bi ju oblikovali!

Isto tako se nadam kako će ova knjiga upaliti u Vama iskru čuđenja i znatiželje kako bi sami potražili svoju istinu!

Jan Wicherink, 25 June 2004

POGLAVLJE 1 Zemlja se mijenja

Naša draga majka Zemlja, Gaia pati pod stresom ljudskih nastojanja koji su postali nepodnošljivi svjetskim rastom populacije neshvatljivom brzinom. Sadašnja je populacija svijeta od 6 milijardi duša, no ona će rasti do 10 milijardi 2030 i 20 milijardi 2070, ukoliko se taj postojeći rast nastavi.

Čovječanstvo troši samo 40% neto primarne proizvodnje hrane i energije, koja je raspoloživa na Zemlji za sve svoje vrste. Samo u zadnjih trideset godina uništeno je više od trećine prirodnih resursa zbog ljudskog djelovanja. Rijeke su nam zagađene, a oceani umiru.

Gaia se više ne može nositi s udarcima koje prima, dok ćemo mi iskusiti rezultate vjerojatno prije nego kasnije, samo je pitanje vremena.

Više ne moramo vjerovati znanstvenicima koji tvrde kako se "globalno zatopljenje" ne može dokazati, te kako je Zemlja dobro. Svatko s očima za gledanje i ušima za slušanje je trebao uočiti do sada kako se naša klima mijenja. Do kraja ovog stoljeća polovi će se otopiti, naši će oceani biti zagađeni, a dvije trećine svih životinjskih vrsta Zemlje će izumrijeti.

Čak i u ovako alarmantnom stanju, većina nas se više brine o godišnjoj kompenzaciji inflacije i o rezultatima svog favoriziranog nogometnog kluba u ligi šampiona, nego o kiselim kišama koje padaju na naše krovove. Ako bi samo pogledali svakog dana novine, dobili bi impresiju kako je svijet svakog dana sve nasilniji. Srednji Istok je u stanju meteža, a prijetnja terorizma nakon 9/11 je postala tako neminovna, da već utječe na živote milijuna ljudi. Polarizacija i netolerancija između svjetskih kultura i religija rapidno rastu.

Mnogi također doživljavaju dramatične promjene u svojim osobnim životima. Intimne veze i brakovi se izgleda lakše i češće raspadaju nego ikada prije u povijesti. Naša dobra vremena s pet radnih mjesta koja su izgledala garancijom za lagani prolaz do mirovine su prošla, a izmjena radnih mjesta je postala zujnicom! Sagorjevanje među managerima je uobičajeno, a i svjedoci smo mnogih ispadanja iz te trke za vrh.

Naše zapadne ekonomije, koje su dekadama bile vrlo stabilne, izgledaju prilično neuravnoteženim ovih dana, a zaposlenost na Zapadu uveliko pada u korist zemalja u razvoju, koje čekaju polet svojih ekonomija! Ekonomski razvoji se izgleda odvijaju sve više rastućom brzinom, vrijeme do (izlaska na) tržišta novih proizvoda su postala nevjerojatno kratka. U mnogim slučajevima je proizvod već zastario i prije svog uvođenja na tržište. Pa tu su onda i deficiti država u milijardama dolara svjetskih ekonomija, koji su postali tako teški da bi mogli kolabirati pod vlastitom težinom.

Čak su i naše političke strukture, utemeljene stranke koje su nekoć bile nosači i adheziv našeg društva, postale nepredvidljivim. Nove stranke s radikalnim političkim idejama neočekivano izranjaju preuzimajući teret slijednika, te izazivajući šokove i iznenađenje establishment-a.

Proširena velika korupcija i skandali pranja novca su izgleda samo površina onoga u što su uključene respektirane multinacionalne kompanije.

Naš se svijet mijenja i to brzo, a stvara se osjećaj kako i samo vrijeme ide brže, zar ne? Što se događa s našim svijetom, kuda to vodi?

Proročanstva

Svijet je poznavao mnoge proroke i mnogi su među njima predviđali destrukciju i očaj novog milenija, koji izgleda tako magičnim vremenom nespojivim s krajem svijeta. To nije bilo predviđano samo za kraj drugog milenija, već i za prvi milenij, a kako danas možemo posvjedočiti, proročanstva se nisu dogodila.

Tu su i drugi proroci kao Nostradamus (1503. – 1566.), koji je čovječanstvu proricao s 2000. godinom ili patnju apokaliptičkog holokausta ili neviđenu promjenu i rađanje nove globalne svijesti. (1)

Madam Blavatsky (1831. – 1891.), mistik i utemeljitelj Teozosfskog društva, je predvidjela završetak 5200 godišnjeg perioda, sadašnjeg Kali Yuga ili Tamnog doba, koje bi trebalo naslijediti doba svijetla.

Dakle još ima nade.

Najprominentniji prorok prošlog stoljeća je bez sumnje Edgar Cayce (1877. – 1945.). On je najbolje dokumentirani vidovnjak do sada. Edgar Cayce, poznat kao spavajući prorok, je izveo 14 306 'čitanja' tijekom spavanja u izmijenjenom stanju svijesti i sve su 'interpretacije' dokumentirane. Postao je vrlo popularan zbog svojih medicinskih 'očitanja', jer je mogao sa skoro sto postotnom točnošću dijagnosticirati bolest svojih pacijenata. U većini slučajeva je čak i spomenuo ime i adresu liječnika koga treba konzultirati! A sve to dok je bio u stanju transa znajući samo ime pacijenta koga nikada ranije nije sreo! U kasnijim danima svoje karijere, počeo je prenositi informacije o prošlim civilizacijama, kao one o kulturi Egipta i Atlantide, a predvidio je i događaje u budućnosti ovog planeta koji su postali poznati kao 'promjene Zemlje'. Sam Edgar Cayce je osnovao "Asocijaciju istraživnja i prosvijetljenja - Association for Research and Enlightenment' (A.R.E.) kako bi se sačuvalo njegovo naslijeđe. Ta organizacija još uvijek postoji i vrlo je aktivna. Edgar Cayce-a su studirali vrlo detaljno, a posvećeno je tom mističnom čovjeku više od tristo knjiga. (2)

Danas je Edgar Cayce još uvijek zagonetka za mnoge ljude, jer se već veliki broj njegovih predviđanja pokazao točnim, a mnogi su znanstvenici, uglavnom arheolozi i egiptolozi naučili kako njegove informacije treba uzimati vrlo ozbiljno i koristiti ih kao svjetionik u svojim znanstvenim pokušajima.

Cayce je sugerirao kako će godine između 1958. i 1998. biti vrijeme velikih promjena, globalne transformacije. Te promjene ne bi značile kraj svijeta, već bi bile glasnici Novog doba i duhovnih transformacija. Sama Zemlja bi prolazila kroz enormne promjene u formi jakih potresa, erupcija vulkana, pojačane sunčeve aktivnosti, dramatičnih promjena mustri klime, masovnog potapanja kopna, što će kulminirati u pomaku polova.

To sada ne izgleda vrlo obečavajućom perspektivom, međutim, kako ćemo pokazati u ovoj knjizi, dramatične se promjene stvarno događaju, a nagli porast prirodnih katastrofa se širi Zemljom i tijekom pisanja ove knjige. Na sreću, jedan od najjačih argumenata kojeg je Cayce koristio, je bio onaj o nepredodređenoj budćnosti, jer ona zavisi u velikoj mjeri o intenciji čovječanstva za oblikovanje vlastite budućnosti. U tom smislu je ostavio otvoren prostor i za drugačije rezultate vlastitih predviđanja.

Spavajući prorok je djelomično gledao u davnine ljudske povijesti i dao detaljne informacije o starim civilizacijama kao što je egipatska. Stotine njegovih zapisa je diskutiralo izgubljeni kontinent Atlantidu, koji je potonuo 10.500 godina prije n.e. tijekom globalne kataklizme, poplave koju je prouzročilo pomicanje polova Zemlje. Opisao je civilizaciju Atlantide kao najnapredniju civilizaciju u ljudskoj povijesti. Spomenuo je i dvoranu zapisa, biblioteku znanja Atlantide, koju su spasili nakon poplave preživjeli s potopljene Atlantide i pohranili na dva mjesta na Zemlji, jedno od njih se nalazi između lijeve šape Sfinge i Nika na Giza visoravni, a drugo mjesto je meksički Yucatan poluotok Maya. Prema Cayce-u, Veliku piramidu (piramida Keopsa ili Kufu-a) na Giza visoravni u Egiptu je izgradio 10.500 prije n.e. Toth iz Atlantide, koga su Grci poznavali kao Hermes Trismegistus-a i visokog svećenika Ra-Ta, obojica preživjeli s Atlantide. Izgradili su Veliku piramidu kako bi sačuvali kulturu Atlantide. Edgar Cayce je objasnio kako je on sam reinkarnacija Ra-Ta, visokog svećenika koji se pridružio konstruiranju Velike piramide.

Prema Cayce-u, većina je današnje znanosti i tehnologije jednostavno ponovno otkrivanje tehnologija koje su nekoć pripadale kulturi Atlantide. A kako ćemo demonstrirati u ovoj knjizi, stvarno davno znanje ponovno izranja na površinu, bacajuči potpuno novo svijetlo na znanost, a pomaže i u oblikovanju nove znanosti etera. Bitovi i dijelovi znanja Atlantide su bili čuvani kao tajna u tajnim društvima, kao što su

Slobodni zidari. Mnogo je originalnog znanja međutim izgubljeno, no temelji te nove znanosti su sačuvani u staroj vrsti znanosti poznatoj kao "sveta geometrija" koja se sada rekonstruira.

Leonardo da Vinci je bio član takvog tajnog društva, koja su tijekom moderne povijesti očuvali vrstu svete geometrije u svojim umjetničkim formama. Rimska katolička crkva je zabranila to pogansko znanje, kako bi sveti tekstovi Biblije bili jedini potrebni i dozvoljeni.

Predmet članstva u tajnom društvu Leonardo Da Vinci-ja je dobio svjetsku pažnju od kada je Dan Brown napisao knjigu koju je nazvao "Da Vinci-jev kod". Iako se knjiga uglavnom bavi prepotstavljenim brakom Isusa i Marije Magdalene i njihovim potomstvom, ona i ukazuje na činjenicu da je Leonardo Da Vinci naglašavao važnost Zlatne sredine, Φ (Phi). U knjizi ćemo pokazati kako su znanstvenici koristili svetu geometriju, geometriju Φ, za kreiranje cijele nove fizike temeljene na važnosti Zlatne sredine, Φ! (Phi). Diskusija o 'Svetom gralu' u 'Da Vinci-jevom kodu' nije, vjerujem niti o fizikalnom objektu, niti vrču korištenom u zadnjoj večeri Isusa, niti o njegovoj liniji kraljevske krvi ('sang real'), već se diskutira o očuvanju svete geometrije i značaja Zlatne sredine, koje čovječanstvo sada ponovno otkriva! Na kraju, no ništa manje vrijedno, najiznenađujuće proročanstvo koje počinje zanimati cijeli svijet, a ona se izgleda otkrivaju i tijekom pisanja knjige, je proročanstvo kraja vremena Maja za 2012.

Kultura Maja je bila kultura domorodačkih američkih Indijanaca, koja je cvjetala od 300. godine nove ere do 900. godine nove ere u Južnoj Americi. Iz do sada znanstvenicima nepoznatih razloga, klasična kultura Maja je naglo završila, napuštanjem svojih gradova i kompleksa hramova. Danas potomci Maja još uvijek žive u Meksiku, Gvatemali i Hondurasu i još uvijek nose sa sobom proročanstva svojih predaka. Maje su bili izvrsni motritelji neba s dubokim razumijevanjem astronomije. Bili su opsjednuti s vremenskim ciklusima, pa su razvili nekoliko ekstremno točnih kalendarskih sustava temeljenih na nebeskim ciklusima.

Jedan od njih je Tzolkin kalendar s 260 kin-a (dana), zatim drugi Haab kalendar s 365 kin-a (dana). Haab se sinkronizira s ciklusima Venere, dok se Tzolkin kalendar sinkronizira s mističnim kalendarom Dugog brojenja. Maja. Kalendar dugog brojenja se koristio za duge vremenske periode i sastojao se od 13 Baktun podciklusa. Baktun se dalje sastoji od 20 podciklusa, nazvanih Katun-ima. Svaki se Katun sastojao od 20 tuna i konačno svaki se tun sastojao od 360 kin-a (dana). Tako je kompletan Baktun trajao 20x20x360 = 144.000 kin-a, vrlo sveti broj iz pradavnih vremena i višestruko spominjan u Bibliji. Neki znanstvenici vjeruju kako značaj omjera 13 : 20 ugrađenog u kalendar Dugog brojenja ukazuje na omjer Zlatne sredine svete geometrije; međutim omjer 13 : 20 bi predstavljao točno Fibonacci omjer, koji konvergira Zlatnoj sredini.

Ukupno trajanje kalendara Dugog brojanja je 5200 godina. Prema Maja znanstvenicima, taj kalendar počinje 11. kolovoza 3114. prije Krista i završit će 21. prosinca 2012. Maje su vjerovale kako je svijet prošao kroz mnoge epohe, koje su nazivali Suncima. Kraj kalendara Dugog brojenja bi bio kraj četvrtog Sunca i rađanje petog Sunca, označavajući kraj starog svijeta kakvog poznajemo i početak novog. Stoga su proročanstva Maja o kraju vremena u stvari proročanstva o novom početku, ponovnom rađanju Zemlje.

Proročanstva Maja se izgleda slažu s predviđanjima Edgar Cayce-a, jer i Maje predviđaju da će tom novom početku prethoditi serija preokreta u svijetu s velikim izazovima čovječanstvu. Ti izazovi bi pomaknuli svijest čovječanstva u globalnim mjerilima.

Izvori proročanstava Maja se mogu pratiti unatrag do njihove Knjige stvaranja, Popul Vuh. Njihov najveći prorok je bio Bog Paskal. Proročanstva Maja su držana tajnim tijekom era, a dekodirana su jedina četiri kodeksa Maja, koji su 'preživjeli' španjolsku inkviziciju, su počela 1960-tih, dok je stvarni proboj u razbijanju koda, učinjen tek osamdesetih. U međuvremenu su šamani Maja prenosili proročanstva usmenom predajom s jedne generacije na drugu u dubokoj tajni. Njihova politika tajnosti proročanstava se promijenila kada su Maje prepoznale prve znakove promjena na Zemlji, koje su predvidjeli njihovi proroci. Znali kako je došlo vrijeme da cijeli svijet uči o njima.

1997., nizozemskom filmskom režiseru je bilo dozvoljeno snimati okupljanje plemena domorodačkih američkih Indijanaca s cijelog kontinenta Amerike na svetoj ceremoniji održavanoj u tamnim šumama

Gvatemale. Ceremonija je održana s ciljem izliječenja Zemlje, a Indijanci nisu više pokušavali sakriti svoja proročanstva, pa su dozvolili snimanje dokumentarnog filma, Wiek Lenssen-u. Njegov film "Godina nula" (Nulta godina - The Year Zero) nije nažalost dobio primjerenu međunarodnu pažnju.(3)

Krugovi usjeva

Između svih gore spomenutih promjena Zemlje, koje se događaju u našem vremenu ljudske povijesti, događa se i skoro zanemareni čudni i ismijavani fenomen; pojava krugova usjeva svugdje na globusu u zadnje dvije dekade. Do danas je izvješćeno i katalogizirano nekih deset tisuća krugova usjeva. Mnogi tvrde kako su to prijevare/šale i stvarno je mnogo njih vjerojatno prijevara kao što je zloglasni par Doug & Dave zaveo svijet 1991. poravnavši svoje usjeve drvenim daskama.

Međutim obilje krugova usjeva koji se pojavljuju širom svijeta ne mogu vjerojatno biti šala samo nekoliko prevaranata. Krugovi usjeva su detaljno istraživani i pravi krugovi ne pokazuju nikakve znakove štete na usjevima, već samo spaljenost svijetlom na stabljici kao da su svinute nekom nepoznatom energetskom silom. Studije su otkrile promjene u elektromagnetskom polju koje okružuje krugove usjeva. Tko god ili što god je napravilo te krugove usjeva je irelevantno značenju poruke koje ti krugovi usjeva nose. Krugovi usjeva nam demonstriraju principe svete geometrije!

Elegantni i često fraktalni oblici krugova usjeva sadrže katkada očito skrivenu geometriju. Krugovi usjeva opisuju znanje koje je djelomično očuvano u prastarim tradicijama, te koje se može još i danas naći u mandalama Budista i Hinduista, arhitekturi crkava i katedrala, te mnogim vrstama umjetnosti kao na primjer u slikama Leonarda Da Vinci-ja.

Rekapitulacija

Naše zadnje stoljeće je bilo vrlo angažirano, posebno u zadnjih dvadeset godina, kada su se dogodile mnoge promjene, koje izgleda kreiraju disharmoniju i nestabilnost na društvenim razinama, te u politici. Također je postalo očitim kako se mijenja naša klima, dok je masovno izgladnjivanje dovelo do izumiranja nekih vrsta. Edgar Cayce je predvidio u tridesetim prošlog stoljeća mnoge događaje koji se sada pokazuju. Također je predvidio kako će znanost možda obnoviti znanstveno znanje legendardnog izgubljenog kontinenta Atlantide.

Očito je kako se nešto definitivno događa s ovim planetom i iznenađujuće je što je Edgar Cayce predvidio te događaje, koji su postali poznati kao proročanstva o "Zemaljskim promjenama". Istu nam poruku donose iz antike i proročanstva Maja, skrivene unutar Maja kodeksa a potvrđivane od Majanaca koji danas žive, kao svete poruke njihovih predaka.

Zajedno sa svim promjenama Zemlje, kakvima ih je predivio Cayce, rađa se i nova znanstvena svijesnost. Njeno se rađanje događa u malom krugu znanstvenika uglavnom izvan ringa matice znanosti. Taj krug učenjaka se brzo širi; među njima su profesori slavnih sveučilišta u područjima fizike, biologije i neuropsihologije. Ti znanstvenici iscrtavaju novu znanstvenu viziju, koja u najmanju ruku oduzima dah, iako o tomu postoji mala svijesnost javnosti, jer se njome ne bave ni novine niti kasne večernje vijesti. Kako sada Zemljom hoda 99% znanstvenika, od svih koji su ikada postojali, nije čudno što se javljaju proboji!

Nova vizija otkriva čudesni svemir u kom ljudska svijest igra daleko važniju ulogu nego što se ikada moglo zamisliti. To ujedno pokazuje kako naša civilizacija nije uopće vrh evolucije, jer postaje sve jasnije kako su druge velike i visoko napredne civilizacije morale prethoditi našoj postojećoj civilizaciji. Atlantida se uzdiže, kako je to predvidio Edgar Cayce!

Buđenje duša distorzija

Bi li sav taj razvoj mogao biti preteča cvjetajuće znanstvene revolucije, koja bi eventualno vodila duhovnoj transformaciji, kako je predviđano u prošlosti? U novoj znanstvenoj viziji, znanost i duhovnost konvergiraju!

Naše se znanje izgleda toliko ubrzava, da će se ukoliko ne promijenimo sustav školovanja, u školama jedino predavati povijest! Vjerojatno u neko buduće vrijeme, knjige iz povijesti će označiti kraj 20-tog i početak 21 stoljeća kao epohu znanstvene renesanse. Stoga nastavimo i pogledajmo što će znanost reči.

POGLAVLJE 2 *Tresu se temelji znanosti*

Način kojim mislimo o skoro svim subjektima našeg društva je danas uveliko pod utjecajem našeg znanstvenog shvaćanja svijeta koji nas okružuje. Darwin-izam je imao veliki utjecaj na naše vjerovanje o životu kao preživljavanju najprilagođenijih. Vidimo kako je to uvjerenje reflektirano u kapitalističkom sustavu gdje se kompanije bore za što višu prilagođenost. Borba za preživljavanje je motivacija kompanija za stalnom težnjom prema naprijed i prema pobijeđivanju konkurencije.

Naše je društvo po definiciji uvijek kasnilo za znanstvenim razumijevanjem. Potrebno je dugo vrijeme za odumiranje starih svjetonazora, vjerovanja i navika. Međutim, na prijelazu stoljeća umire i sam Darwin-izam. Biolozi kao Lynn Margulis više ne vjeruju u preživljavanje 'sebičnog gena', dok drugi već nazivaju Darwin-izam najvećom griješkom znanosti u povijesti.

U ovom poglavlju ćemo vidjeti kako se fundamentali, paradigma, sami sveti sakramenti znanosti - kauzalni determinizam i objektivni realitet, više ne mogu braniti. Znanost je duboko ukorjenjena u vjerovanje kako za svaki učinak postoji uzrok. Učinku prethodi uzrok koji se može odrediti. Taj se koncept naziva "kauzalnim determinizmom". Znanost je isključila mogućost svijesti Boga kao kauzalnog faktora prirode! Drugi sveti sakrament je striktna segregacija i nezavisnost objekta i subjekta. Znanstvenik (subjekt) studiranjem prirode ne utječe na prirodu (objekt) svojim motrenjem. Taj se koncept naziva "objektivnošću".

Ti sami korjeni znanosti, 'objektivitet' i 'kauzalni determinizam' su uveliko utjecali na naš način mišljenja o svijetu. Znanost je potpuno poništila mogućnost postojanja uloge svijesti u prirodi i stoga nas otjerala u slijepo vjerovanje materijalizma.

Pogledajmo dublje u povijest fizike, kako bi vidjeli početak pada koji će otvoriti put mnogo većoj viziji.

Newton-ijanska fizika

Isac Newton (1642 - 1727) je smatran utemeljiteljem moderne zapadne znanosti, koja je prevladavala najmanje 200 godina sve, do ranih godina 20. stoljeća, kada je Einstein konačno završio hegemoniju Newton-ove fizike svojom teorijom opće i specijalne relativnosti.

Renè Descartes, koji je razdvojio svijet na dvije domene, onu duha i onu materije, kasnije je inspirirao Isaac Newton-a. Zahvaljujući Renè Descartes-u i Isaac Newton je konačno napustio stajalište, kako je Bog bio jedina kauzacija fizikalnih fenomena u vanjskom svijetu, pa je rođena znanost riješena tereta teoloških dogmi.

Premisa Newton-ijanske fizike je kauzalni determinizam. To znači kako se pretpostavlja proučavanje i određivanje prirode na isti način kao i proučavanje funkcioniranja stroja. Na primjer želimo sve noguće saznati o načinu kojim sat otkucava, ono što trebamo napraviti, je ispitati svaki zupčanik sata i konačno ćemo shvatiti djelovanje cijelog sata. Tako se proučavala priroda tijekom života Newton-a i kasnije.
U Newton-ovoj fizici je atom smatran točkastom česticom u prostoru. Ako smo željeli shvatiti unutarnju sturkturu atoma, morali bi ga razbiti i proučavati njegove unutarnje dijelove. Kada tako učinimo, nakon što otkrijemo i zadnju najmanju podčesticu, najmanji zupčanik sata tako govoreći, shvatit ćemo na kraju sve što se može znati o atomu.

Znanost je uvijek slijedila taj pristup. Izgradili su se ogromni akceleratori kao onaj u CERN-u (Conseil Europèen pour la Recherche Nucléaire), Europske organizacije za nuklearno istraživanje u Švicarskoj, za proučavanje materije i njeno razbijanje. U akceleratorima čestica, materija se bombardira s česticama koje su ubrzane blizu brzine svijetlosti. Nakon što je atom pogođen ubrzanom česticom, razbija se kao fini kineski porculan, dajući krhotine manjih čestica, koje se proučavaju u plinskoj test komori, ne bi li se tako otkrila unutarnja struktura atoma.

Buđenje duša distorzija

Znanost je otkrila čitavo mnoštvo čestica koje tvore atom, pa tako imamo elektrone, neutrone, protone, a neutroni i protoni se sastoje od kvarkova. Dugačka lista se nastavlja i izgleda beskrajnom. Fizičari još uvijek otkrivaju nove čestice u svojim akceleratorima čestica; a ta otkrića više ne predstavljaju vijesti dana! Otkrili su već i katalogizirali blizu tristo podatomskih čestica!

Prema Newton-ijanskoj fizici, vanjski fizikalni svijet je striktno objektivan, što znači da rezultati znanstvenih eksperimenata nisu zavisni o motritelju koji izvodi eksperiment. U tom smislu je znanost formulirala protokol po kom se moraju izvoditi znanstveni eksperimenti, prije nego su prihvaćeni. Taj protokol stipulira reproducirljivost eksperimenata od drugih znanstvenika bilo gdje na svijetu.

Newton-ijanska fizika tvrdi kako svi fenomeni u vanjskom svijetu moraju imati materijalni uzrok; mjerljivu silu ili polja energije čija je interacija s fizikalnim objektom uzrok fenomena. Vjerovalo se kako i svijest ima materijalni uzrok. U fizici Newton-a svijest je epifenomen ili sekundarni učinak kemijskih i električkih procesa koji se odvijaju u ljudskom mozgu. Dakle, ona je jednostavno nusproizvod fizikalnog mozga i nema nikakav uzrok u sebi samoj.

Gore skicirani svjetonazor Newton-ovom fizikom je i danas još uvijek najpopularnije stajalište; pa tako većina modernog zapadnog svijeta gleda na njega. Nije ni čudo, jer se Newton-ijanska fizika savršeno primijenjuje na makrokozmički svijet materijalnih objekata, koje motrimo svojim osjetima. Tako i očekujemo funkcioniranje svijeta kada se ujutro probudimo i otvorimo oči kako bi proživjeli još jedan dan.
Newton-ijanska fizika je fizika koju su poučavali u sekundarnoj školi i još uvijek vrijedi za makroskopski svijet. Na primjer, zakoni orbitiranja planeta Johannes Kepler-a se još uvijek i danas koriste u NASA-i za kalkuliranje putanja svemirskih letjelica, sve temeljeno na čistoj Newton-ijanskoj fizici.

Teorija relativnosti

1905 je Albert Einstein promijenio prevladavajući svjetonazor Newton-ijanske fizike za dobro čovječanstva uvođenjem svoje specijalne teorije relativnosti, nakon čega je slijedila 1915 opća teorija relativnosti.
Dokazao je kako Newton-ovi zakoni fizike nisu nikako stacionarni, vać su relativni glede motritelja i motrenog. Zavisno o razlici u brzini između motritelja i motrenog objekta, prostor se ili počinje stiskati ili širiti, a vrijeme se počinje usporavati ili ubrzavati.

Striktna objektivnost fizikalne realnosti koja je premisa Newton-ijanske fizike je održiva i ako se relativistički elementi uzmu u igru između motritelja i motrenog. Einstein je zaključio u svojoj teoriji relativnosti kako se prostor i vrijeme više ne mogu promatrati kao dvije odvojene stvari, već kao jedna ujedinjena stvar, koju je nazvao kontinuum prostor-vrijeme

Teorija relativnosti podržava primarnost lokaliteta, što znači nužnost odvijanja svih fizikalnih fenomena u ograničenom vremenu i ograničenom prostoru. Akcije na daljinu trebaju vrijeme za putovnje kroz prostor, jer nikakva materijalna stvar ili sila ne može prijeći brzinu svijetla.

Kvantna fizika

Tvorac kvantne fizike je Max Planck. 1900. je proučavao spektralne linije, boje topline emitirane iz crnog tijela. Crno tijelo je objekt koji kompletno apsorbira svu toplinsku radijaciju, doseže ravnotežnu temperaturu i zatim ponovno zrači apsorbiranu toplinu. Planck je otkrio nekontinuiranost zračenja energije te zračene topline crnog tijela, koji se odvijao u emisiji jednakih i konačnih provala paketa energije s jasnim frekvencijama. Planck je pretpostavio da su vibracije atoma u crnom tijelu bile izvor radijacije. Diskretne linije energetskog spektra bi se mogle jedino objasniti pobuđenošću atoma u više energetsko stanje zbog apsorpcije topline. Apsorbirana energija se ponovno otpušta zračenjem paketa

elektromagnetske energije kada se atomi vraćaju u svoja temeljna stanja. Ti su paketi energije nazvani kvantima, a energija paketa je proporcionalna frekvenciji zračenja.

Planck-ov koncept kvanta energije je bio u sukobu s klasičnom Maxweell-ovom elektromagnetskom teorijom, koja je predviđala kretanje elektromagnetske energije u valovima, poprimajući bilo koje male količine energije, no sigurno ne kvantizirano. Trebali je niz godina dok se utjecaj Planck-ovih otkrića nije konačno prihvatio i shvatio. Planck je očekivao kako će netko drugi naći bolje objašnjenje od njegovih kvanta, no njih je međutim potvrdio Einstein u kvantima zračenja elektromagnetske energije u eksperimentima s fotelektričkim efektom, gdje je svijetlosne kvante nazvao fotonima. Ono što je zapravo Einstein dokazao, je činjenica da se svijetlost sastoji od čestica, fotona. Einstein je za svoj rad na fotoelektričkom efektu dobio Nobelovu nagradu.

1905 je Rutherford otkrio jezgru atoma, a 1913. je Niels Bohr, koji se radio s Rutherford-om, predložio model atoma sličan minijaturnom Sunčevom sustavu u kom elektroni orbitiraju oko jezgre, kao naši planeti oko Sunca. Putanje elektrona oko jezgre su sferični slojevi nazvani elektronskim ljuskama na diskretnim udaljenostima od jezgre. Elektronska ljuska je bila odgovor Bohr-a na otkriće Max Planck-a, zaključivši kako bi atom mogao egzistirati samo s diskretnim skupom stabilnih energetskih stanja (elektrona - op. MK).

Objasnio je kako elektroni mogu samo orbitirati oko jezgre u danim ljuskama, no slobodno mogu kvantno skakati iz jedne ljuske u drugu. Kada elektron skače (kvantni skok) iz više ljuske (ljuske s višom energijom - op. prev) na nižu ljusku (ljuska s nižom energijom - op. MK), emitira se foton određene valne dužine (frekvencije - op. prev). Elektron ne putuje prostorom između ljusaka, već samo skače s jedne ljuske na drugu. Bohr je objasnio misterij zašto se elektroni ne sruše u jezgru rekavši kako je nemoguće 'prijeći' najnižu ljusku. Do danas kvantna fizika nije nikada bila u mogućnosti objasniti zašto su elektroni prisiljeni orbitirati u danoj ljusci; odgovor je jednostavan - to je magičnost kvantne fizike!

Louis de Broglie je 1924 postavio pitanje u svojoj doktorskoj dizertaciji ‘Recherches sur la théorie des quanta’ (Istraživanje o kvantnoj teoriji) ne bi li elektroni mogli u stvari biti i valovi? To je bilo uvođenje dualiteta vala-čestice u kvantnu fiziku. De Broglie je predložio kako bi se čestice (elektroni) mogle u jednim slučajevima promatrati kao čvrsti objekti, a u drugim slučajevima kao valovi.

Kvantna je fizika mogla modelirati to čudno dualističko ponašanje materije u konzistentnom matematičkom modelu, međutim nikada nije mogla objasniti zašto se elektron ili foton na primjer ponašaju jedamput kao čestica a u drugoj situaciji kao val. Kada se promatraju elektron ili foton kao čestica, sadržani su u ograničenom prostoru, međutim kada se promatraju kao val, on je svugdje jer se valovi šire u prostoru. Pokušati to zamisliti je potpuno nemoguće! Stoga su nazvali taj val-česticu atomskom materijom wav(e)(part)icles (analogijom bi prijevod bio val(čest)ica) indicirajući njihovu dualističku prirodu.

Kvantna fizika je najčudnija fizika s kojom se suočio ovaj svijet. Otkriveno je kako na razini subatomskih čestica priroda prestaje biti deterministička. Sve do tog vremena Newton-ijanska fizika je pretpostavljala mogućnost određivanja svih svojstava i ponašanja naše fizikalne realnosti, jer je pretpostavljala pokoravanje te realnosti dobro poznatim fizikalnim zakonima bez izuzetaka.

Kvantna je fizika dokazala kako je ta pretpostavka netočna za elementarne čestice, na mikrokozmičkoj razini. Na toj razini se priroda počinje ponašati nejasno i više nije ni u kom slučaju deterministička. Apsolutna sigurnost/izvjesnost o egzaktnom stanju i svojstvima čestice više nije odrediva; moguća je jedino kalkulacija u terminima statističke vjerojatnosti. Taj je princip postao poznat kao Heisenberg-ov princip neizvjesnosti, nazvan po Werner Heisenberg-u.

Izuzetno je važno shvatiti, kako ne-deterministička priroda subatomskih čestica nije uzrokom pomanjkanja točnosti mjernih instrumenata već je ona inherentno svojstvo same prirode. Na kvantnoj razini, elektroni skaču u orbite na višim elektronskim ljuskama s atomima bez ikavog očitog razloga. Kada skaču natrag na svoje osnovno stanje, emitira se foton (elektromagnetska svijetlosna energija). To je ponašanje uočljivo u svim našim elektroničkim uređajima, na primjer elektroničko pojačalo, kao šum. Slučajno ponašanje

prirode na kvantnoj razini je šokirala i zaintrigirala znanstvenike jer su uvijek vjerovali u Newton-ijanski aksiom o pokoravanju prirode zakonima koji omogućavaju dobro predviđanje. Fizičari moraju sada živjeti

s principom neizvjesnosti kvantne fizike. Einstein, koji u to nije mogao vjerovati, je jednom rekao: "Bog se ne kocka"!

Što uzrokuje te kvantne fluktuacije energije na kvantnoj razini, a što onemogućava predviđanje?

Erwin Schrödinger je postavio jednadžbu kako bi odredio ili brzinu (moment) ili točnu lokaciju elektrona u elektronskom oblaku (statističkom oblaku vjerojatnosti - op. prev.), konstatirajući kako se istovremeno ne može odrediti i brzina i lokacija prema principu neizvjesnosti. Znate ili poziciju elektrona a njegova brzina (moment) je neizvjesna ili ste pak odredili njegovu brzinu, no njegova lokacija će onda biti neizvjesna.

Za rješavanje te enigme dualističke prirode valice, čestice koja može biti i čestica i val, kvantni fizičari objašnjavaju taj paradoks, govoreći kako čestica samo imaginarno egzistira kao superpozicija svih mogućnosti. U tom stanju čestica ima distribuciju vjerojatnosti sličnu valu, dok se ne promatra. Čim neki motritelj, u većini slučajeva znanstvenik u svom laboratoriju, mjeri česticu, kvantna stanja čestice kolabiraju. Superpozicija svih mogućnosti, kaže se, kolabira u samo jedno fizikalno stanje prije nego ga motritelj motri. Prije motrenja ona egzistira u transcendentalnom prostoru mogućnosti. Kada se promatra, ona se 'zamrzne' (kao zaustavljena filmska slika - op. prev.) u samo jednoj od svih mogućnosti.

To je postala famozna kopenhaška interpretacija kvantne fizike, koju je predložio Niels Bohr. Kopenhaška interpretacija kaže kako čin svijesnog motrenja motritelja uzrokuje kolabiranje kvantnog vala, kvantnu superpoziciju svih mogućnosti. Dakle prema onom što kvantni fizičari kažu, fizikalni realitet je subjektivan, motritelj igra aktivnu ulogu u onom što priroda manifestira. U kvatnom području subatomskih čestica mi smo ko-kreatori svoje vlastite realnosti!

Einstein je jednom rekao: "Nisam siguran je li mjesec još uvijek tamo kada okrenem glavu". Time je mislio kako kvantna znanost pretpostavlja egzistiranje našeg fizikalnog realiteta samo kada ga se promatra (stanje čestice), a materija se vraća u čisto energetsko stanje kada nitko ne pazi na nju (valno stanje).
Kvantna je fizika značila kraj Newton-ijanske objektivne i kauzalno determinističke realnosti, jer svijesno promatranje znanstvenika igra aktivnu ulogu u fizikalnim motrenjima.

Danas se to znanje počinje koristiti za razvoj tehnologija kvantne enkripcije (šifriranja) za prijenos informacija. Presretanje poruke se može otkriti samim aktom motrenja, a time bi i neautorizirani čitatelj do određene mjere promijenio sadržaj poruke.

Kvantna znanost predviđa postojanje tako zvanog ne-lokalnog učinka. Ne-lokalni učinci su učinci koji se događaju istovremeno između fizikalnih objekata separiranih u prostor-vremenu. U tom slučaju nikakvo vrijeme nije uključeno između uzroka i učinka. To je potpuno protivno teoriji Einstein-a, po kojoj ništa u svemiru ne može prijeći brzinu svijetlosti. Kada je prvi put čuo o predviđanju postojanja ne-lokalnih učinaka kvantne znanosti, nazvao ih je 'sablasnom akcijom na daljinu'. Jednostavno nije u to vjerovao.

U tekstu Einstein, Podolsky i Rosen, objavljenom 1935 oni predlažu tako zvanu Einstein-Podolsky-Rosen (EPR) korelaciju kvantno isprepletenih čestica. Dvije čestice su isprepletene kada su im spregnuta kvantna stanja. Kvantno isprepletene čestice reagiraju kao jedno tijelo, naizgled nerazdvojeno. Kada kvantno stanje jedne čestice kolabira u klasično stanje, to čini i druga kolabirajući u potpuno isto stanje. Da bi se to dogodilo, potrebna je trenutna komunikacija između dviju čestica, drugim riječima, ne-lokalna. U EPR prijedlogu je Einstein pokušao pobiti ne-lokalnost kvantno isprepletenih čestica, tvrdnjom kako kvantna znanost mora biti nekompletna, pa je ponudio i alternativu s 'lokalno skrivenim varijablama'. 1964. je John Bell teorijski dokazao stvarnost ne-lokalnog učinka kvantno isprepletenih čestica, što je postalo poznato kao Bell-ov teorem.

Tako se komunikacija između isprepletenih čestica opet pretpostavila ne-lokalnom, a time i trenutnom. Ako se stanje jedne čestice promijeni, druga reflektira to isto stanje. Inžinjeri IBM-a su 1993. radili na kvantnoj teleportaciji korištenjem kvantne isprepletenosti kao svom kamenu temeljcu. Kvantna teleportacija je

tehnika dematerijalizacije materije na jednoj lokaciji i 'faksiranje - elektroničko prenošenje' u kvantno stanje na drugom mjestu, kako bi se na njemu lokalno materijaliziralo. Iako ne očekujemo scene iz Star

Buđenje duša distorzija

Trek znanstvene fantastike u skoroj budućnosti gdje se Scotty-a portira u matični brod US.Enterprise, ostaje činjenica o realnosti fenomena.

Ono na čemu rade IBM istraživači nije stvarna teleportacija same materije, već svojstava njenih kvantnih stanja. Teleportacija je dugo bila smatrana nemogućom jer bi mjerenje, scann-iranje originala prouzročilo kolabiranje kvantnog stanja i tako razorilo original, degradirajući ga na klasično stanje. Međutim, IBM znanstvenici su predložili trik u kojem se scann-iranje ne događa u potpunom kvantnom stanju, već u pola klasičnom i pola kvantnom stanju, kako se ne bi prekršio kvantni princip neizvjesnosti.

U travnju 2004. BBC vijesti su izvijestile o proboju u kvantnoj teleportaciji, koju su ostvarili istraživači u Austriji. Oni su uspješno portirali kvantno isprepletene fotone na daljinu od 800 m preko Dunava u Beču, korištenjem optičkih vlakana. To je prvi takav događaj kojim je demonstrirana kvantna teleportacija izvan laboratorija.

Kvantna teleportacija je glavna karakteristika razvoja novog super tipa kompjutera koji koristi kvantnu kompjutaciju. Naši postojeći kompjuteri koriste binarna stanja u memoriji nazvana bitovi, za smpremanje podataka. Bit može imati vrijednost ili jedan ili nula. U kvantnoj kompjutaciji klasični su bitovi zamijenjeni s kvantnim bitovima ili qubit-ima. Qubiti, kada su u kvantnom stanju, zauzimaju superopizicijom obje vrijednosti (jedan i nula) u isto vrijeme. Dok su qubiti u kvantnom stanju, odvija se kompjutacija. Kvantna teleportacija se koristi za pomicanje podataka (qubitova) iz jednog mjesta u memoriji u drugo, kao što se to događa i u današnjim kompjuterima. Na kraju kompjutacije kvantna stanja kompjuterske memorije kolabiraju u klasična stanja. Svi qubiti u memoriji će nakon toga imati klasične bit vrijednosti ili jedan ili nula! Prednost kvantnih kompjutera, ako bi se mogli konstruirati, je njihova mogućnost postizanja skoro beskonačnog stupnja paralelnih obrada što će ih učiniti ekstremno učinkovitim i brzim.

Ne-lokalnost i kvantno isprepletanje je postojalo samo u teoriji, sve dok Alan Aspect s Instituta za optiku Sveučilišta u Parizu 1982. nije prvi dokazao istinsko postojanje tih učinaka u svom laboratoriju. Uspio je porizvesti seriju fotona dvojčeka koji su bili slani u suprotnim smjerovima. Kvantno isprepleteni fotoni dvojčeki su putovali u svojim kvantnim stanjima, što znači kako su imali beskonačni broj smjerova spina svi u isto vrijeme kao kvantnu mogućnost. Kada se jedan od fotona presreo i mjerio, kvantno stanje spina fotona je kolabiralo u stanje klasičnog spina, koje se mogleo odrediti. U egzaktno isto vrijeme, dakle s nula vremenskom razlikom, mjeren je drugi foton dvojčeka, koji je kolabirao u potpuno isto klasično stanje spina kao i prvi foton, nezavisno o udaljenosti između dva fotona. Eksperiment je dokazao nužnost ne-lokalne komunikacije između dva fotona, jer kako bi inače drugi foton znao točan spin svog blizanca.

To je otrkiće uzdrmalo znanstvenu zajednicu do srži. Ako su ne-lokalni učinci stvarni, mora postojati ili druga dimenzija hiperprostora, druge fizikalne ravnine postojanja izvan našeg fizikalnog svijeta gdje bi se ta ne-lokalna komunikacija dogodila ili je Einstein-ova pretpostavka o nepostojanju mogućnosti za ne-lokalni učinak u našem svemiru, tj. o nemogućnosti putovanja brzinom veće od brzine svijetlosti, kriva (1)

Nakon Aspect-ovog otkrića, pojavio se fizičar David Bohm sa Sveučilišta u Londonu s kompletno drugačijim objašnjenjem. Ono što vidimo kao dva odvojena fotona je možda iluzija, jer su fotoni sjedinjeni u za sada nepoznatoj razini u jedno. Pretpostavio je holografsku prirodu našeg svemira, objasnivši to prekrasno slijedećom analogijom. Pretpostavimo postojanje kamera kraj akvarija, jedne ispred akvarija, a druge sa strane. Pretpostavimo prikazivanje odvojenih slika dvije kamere koje snimaju plivajuću ribu gledatelju na dva odvojena ekrana. Gledatelj bi mogao zaključiti nakon intenzivnog proučavanja slika s dva ekrana, kako vidi dvije ribe koje plivaju sa sinkroniziranim pokretima (isprepletenim) jer druga riba reflektira svaki pokret prve ribe. Ono što je David Bohm sugerirao s ovom analogijom, je postojanje dublje razine realiteta, gdje dva fotona uopće nisu razdvojena. Predložio je implicitni red u svemiru, jednost na dubljoj razini, koja se rasplиće prema van, razdvojenim stvarima. (2)

Implikacije kvantne fizike su ogromne; ona nam pokazuje da smo ko-kreatori svoje vlastite realnosti barem na mikrokozmičkoj razini realiteta, jer motritelj igra ulogu u onom što se promatra. Niels Bohr, suosnivač kvantne znanosti je jednom rekao: "Svatko tko nije šokiran kvantnom fizikom, jednostavno ju ne razumije."

Pružit ćemo obilje dokaza u ovoj knjizi o činjenici da učinak ljudske svijesti u kvantnoj fizici nije ograničen na mikrokozmičku razinu, već je također primijenjiv i na naš makrokozmički svijet. Ljudske misli, emocije i namjere imaju daleko veći učinak na realitet nego se to ikada pretpostavljalo. Kvantna znanost je još uvijek prevladavajuća znanost; ona može objasniti mnoge fizikalne fenomena, izuzev gravitacije!

Teorija struna

U pokušaju ujedinjenja Einstein-ove teorije relativnosti i kvantne fizike, u sklad s maticom fizike, Sveti gral današnje fizike je 'teorija struna'. Teorija struna bi trebala dati Einstein-ovu unifikacijsku teoriju koja bi povezivala četiri postojeća polja sila (jake i slabe nuklearne sile, elektromagnetske i gravitacijske) u ujedinjenu teoriju o svemu (T.O.E.). U teoriji struna je gradbeni blok materije vibrirajuća struna, koja može biti slobodnih krajeva ili jednodimenzionalna zatvorena petlja. Zavisno o različitim spinovima i frekvencijama vibrirajuće strune, manifestiraju se različite subatomske čestice. U teoriji struna postoji samo fundamentalni uzrok, vibriranje strune, no na struni svirana nota je tako reči odgovorna za različiti tip čestice.

Sama struna je tako mala da je nemoguće zamisliti njenu egzistenciju! Stoga sada želim vaše promišljanje u omjerima; za strunu se kaže kako je velika kao atom, ako je atom velik kao Zemlja! To znači kako je struna nevjerojatno mala. Ako će teorija ikada biti djelotvorna, pitanje je hoće li ikada znanstvenici moći dokazati postojanje tih struna u laboratorijima!

Ne-lokalnost u kvantnoj znanosti sugerira postojanje viših razina egzistencije, druge dimenzije uz naš fizikalni svijet, jer nikakva informacija ne može putovati brže od brzine svijetla u našoj dimenziji. Teorija struna predviđa postojanje barem 10 ili više dimenzija. Fizičari se širom svijeta danas slažu kako te fizikalne dimenzije same ne mogu objasniti našu fizikalnu realnost.

Problem teorije struna je postojanje više teorija struna, kako bi se dobio djelotvorni model, a te su teorije struna postale tako kompleksne da ih tek nekoliko briljantnih znanstvenika može shvatiti, kao što je to profesor fizike na Princetown sveučilištu Edward Witten.

Teorija kaosa

U 70-tim godinama 20. stoljeća pojavila se nenadano nova znanost, teorija kaosa! Dok je kvantna znanost otkrila kako objektivnost ne vrijedi na nuklearnoj razini, teorija kaosa ide korak dalje, razočaravajući Einstein-a, koji je vjerovao kako se Bog ne kocka.

Teorija kaosa otkriva istinitost nepredvidljivosti, neizvjesnosti kvantne znanosti i za ono što se msatralo predvidljivim događajima. Ignoriranjem manjih odstupanja u mjerenjima, nazivajuči ih griješkama mjerenja, znanstvenici nisu uspijeli shvatiti uopće bit! Predvidljivi sustavi, koji bi se mogli objasniti potpuno Newton-ijanskom fizikom, kao što je njihanje njihala sata i putanje planeta, ipak se ponašaju kaotično umjesto savršeno predvidljivo.

Novi realitet, kojeg je otkrila teorija kaosa, je postojanje kaosa, nepredvidljivosti čak i kod njihala! Naš se svemir uopće ne pokorava striktnim zakonima fizike. Fizikalni zakoni djeluju samo unutar određenih granica, ostavljajući im stupanj slobode. Teorija kaosa pokazuje kako naš svemir nije nikako

deterministični; već je kreativan i vječito evoluirajući. Kaos je u grčkoj mitologiji smatran kozmičkom silom koja kreira iz praznine, iz ničega. Sami fizikalni zakoni ne moraju biti predodređeni, već mogu

evoluirati. S tog aspekta bi bolji termin za fizikalne zakone bio fizikalni običaji. Fizikalni zakoni su više ili manje univerzalna memorija kako raditi stvari.

Teorija kaosa nastavlja objašnjavati kako u naizgled potpuno slučajnim događajima, ipak postoji red na dubljoj razini! Primjeri slučajnih događaja s kaotičnim redom su neuredno kapanje vode iz pipe ili kristalizacija kristala leda. Iako je sekvencija kapi, koje padaju iz pipe potpuno nepredvidljiva u teoriji kaosa, ipak postoji dublji red, mustra koju treba prepoznati! Kristali leda su slični, no nisu identični; nemoguće je predvidjeti kako će igledati nakon kristalizacije. Međutim teorija kaosa može demonstrirati da kristali leda imaju zajednički skriveni red.

Utemeljitelj teorija kaosa je Benoit B. Mandelbrot. Zaposlen kao matematičar u IBM-u u New York-u, Mandelbrot je otkrio postojanje skrivenog matematičkog reda u naizgled slučajnim fluktuacijama cijena. Proučavao je cijene pamuka, robe s velikom količinom podataka o cijenama, koja je sezala unatrag stotinama godina. Mandelbrot je pronašao mustru u fluktuacijama cijena, što je bilo revolucionarno i samo reči. To je zbunilo/frustriralo ekonomiste, koji nisu mogli vjerovati u predvidljivost nečeg takvog kao što su cijene pamuka. Ono što je Mandelbrot otkrio je bilo ono, što je kasnije nazvao fraktalom.

Fraktal je rekurzivna geometrijska mustra koja se beskonačno ponavlja u različitim skalama. Najpoznatiji fraktal je Mandelbrot fraktal. Fraktali se često koriste kao mustra u programima za čuvanje ekrana. Oni trajno održavaju ponovno oslikavanje ekrana s geometrijskim mustrama rastuće kompleksnosti.

'Red' u Mandelbrot-ovom kaotičnom fraktalu je potpuno jednostavan: to je formula:

$$z \rightarrow z^2 + c,$$

gdje je z kompleksni broj, a c je konstanta. Formula je rekurzivna, jer se izračunata vrijednost za z ponovno uvodi u formulu kako bi se dobila nova vrijednost. Početna je vrijednost 0. Z je kompleksan broj koji se sastoji od realnog dijela i imaginarnog dijela. Realne i imaginarne vrijednosti od z se mogu iscrtati na x-y dijagramu dajući začuđujuće slike. Različite vrijednost za c će predstavljati različite fraktale i davati fraktalu njegov stupanj slobode.

Fraktale nalazimo svugdje u prirodi, na primjer u arterijama i venama sustava krvnih žila tijela, te u bronhijima ljudskih pluća. Biljke imaju fraktalnu simetriju, brokuli su prekrasan primjer, ali i planinski krajolik je fraktalan. Kada zoom-iramo u objekt koji je fraktalan, vidimo kako se mustra s makro razine ponavlja na mikro razini, nezavisno o tomu koliko jako zoom-iramo.

Teorija kaosa je otkrila postojanje četiri temeljna kozmička atraktora (čudno je što postoje i četiri temeljne sile - op. prev.) - točka, krug, torus i strani atraktor. Nećemo ulaziti u detalje razlika, no spomenut ćemo samo kako se atraktor najbolje opisuje kao sila u prirodi koja kreira red iz kaosa. Kaos privlači atraktor kreiranja skrivenog reda.

Četiri tipa atraktora djeluju na svakoj razini realiteta, kreirajući naš svemir iz kaosa. Svijet nije u potpunosti organiziran fiksnim fizikalnim zakonima kako se formalno vjerovalo, već je samo-organizirajući, a organiziraju ga četverostruki atraktori. Teorija kaosa također završava stoljeća fizikalnih zakona, drugog zakona termodinamike, zakona entropije koji tvrdi kako će se sav red u svemiru vjerojatno raspasti u nered. Atraktori kaosa dokazuju kako mora postojati negentropija (negativna entropija) u svemiru, koja kreira red iz kaosa. U stvari radi se o pravilu, a ne iznimci!

Atraktori teorije kaosa kompletno preokreću ideju uzroka i posljedice. Kauzalnost je temeljena na ideji obveznog postojanja uzroka, koji je vremenski prije učinka. Međutim u teoriji kaosa, uzrok je atraktor, nevidljiva sila u budućnosti, koja privlači učinke - sadašnje i prošle događaje.

Atraktor teorije kaosa je sila koju je grški filozof Aristotel nazvao entelehijom, ciljem koji privlači događaje promjene. (3)

Rekapitulacija

Na prijelazu milenija postaje sve očitijim kako znanost gubi kompletno svoje temelje - objektivni realitet i kauzalni determinizam.

Iluziju objektivnosti je otklonila kvantna znanost, pokazavši kako ljudska svijest igra utjecajnu ulogu u kvantnom prostoru subatomske materije. Kvantni znanstvenici su uvijek imali problema s kopenhaškom interpretacijom kvantne znanosti. Ideja o mjerljivom učinku svijesti na realitet jednostavno se nije uklapala u establishment radnog ovkira znanosti. Descartes i Newton su utemeljili znanost s pretpostavkom da svijest nema nikakvog učinka na realitet; sama svijest je bila prikazivana odvojeno i od domene religije! To je vodilo slijepom vjerovanju u mogućnost objašnjavanja svemira modelom sata, slijepom vjerom u materijalizam. Nitko nije u to sumnjao u 19. stoljeću. Vjerovalo se kako bi se sve u prirodi vjerojatno moglo objasniti u znanosti mehanicističkim terminima; svemir se smatralo ogromnim mehaničkim satom.

Kauzalni determinizam, već razoren kvantnom znanošću s principom neizvjesnosti u kvantnom prostoru, konačno je uništila teorija kaosa! Teorija kaosa jednostavno tvrdi da su svi događaji u prirodi kaotični i nepredvidljivi, te kako fizikalni zakoni mogu vrijediti samo unutar suženih granica, dajući prostor za kreativnost i spontanost. Uzrok i poslijedica su preokrenuti, jer fraktal kao uzrok privlači (posljedične) učinke. Teorija kaosa daje vjerodostojnost ideji o nužnosti postojanja svrhe u svemiru!

No koliko je stvarno jak utjecaj svijesti na realitet?

Je li ograničen na kvantnu domenu subatomskih čestica ili igra ulogu i u makroskopskom svijetu našeg svakodnevnog iskustva? Pogledajmo što znanost može reći o svijesti u slijedećem poglavlju.

POGLAVLJE 3 Znanost i svijest

Na svom povratku s Mjeseca u Apolu 14 misiji, astronaut Edgar Mitchell je buljio kroz prozor s vrhunskim pogledom na naš plavi planet Zemlju. U tom trenutku nešto mu se produhovljeno dogodilo. Odjednom je bio prisilno izmješten iz svoje normalne svijesti i osjetio je intenzivnu jednost, povezanost s planetom Zemlja i u stvari s cijelim svemirom. Nikada ranije nije imao takvo iskustvo. Njegov ego i odvojeni svijet izvan njega su se spojili. Više nije mogao prepoznati razliku; postao je sam svemirom! Njegove misli su izgleda imale utjecaj na vanjski svijet, a vanjski je svijet izgleda utjecao na njegove misli. Bio je potpuno svijestan činjenice da je razdvojenost njegova ega i cjelog svemira prestala postojati. To je iskustvo opisao znanstveno David Bohm kao trenutak kada motritelj postane motreno!

Mnogi su ljudi tijekom svojih šetnji života kroz godine izvješćivali o takvom iskustvu, nazivajuća ga mističnim iskustvom. U blijesku više svijesti, otkrivala se viša istina, koja je dramatično mijenjala život osobe s takvim iskustvom. A to je bio slučaj i s Edgar Mitchell-om.

Nakon povratka na Zemlju, utemeljio je 1973. ne-profitnu organizaciju "Institut Noetičkih Znanosti - Institute of Noetic Sciences - IONS" s ciljem proučavanja prirode ljudske svijesti. (1)

Nakon što je Descartes pozvao na razdvajanje znanosti i religije, svijest i znanost nisu nikada bili bliski prijatelji. Znanost je jednostavno ignorirala relevantnost svijesti. Znanost se smatrala objektivnim proučavanjem prirode, pa nije bilo interesa za subjektivna iskustva svijesti ljudskih jedinki. Za znanost su to samo dvije odvojene stvari. U svakom slučaju kako bi znanost mogla proučavati prirodu, ako naše osobno iskustvo igra značajnu ulogu u njoj?

Psihički fenomeni kao telepatija, prekognicija, van osjetilna percepcija (ESP), izvan tjelesno iskustvo (OBE), lucidno sanjanje i iskustvo blizu smrti (NDE), o kojima je izvješćivalo uvijek iznova toliko mnogo ljudi, jednostavno su se slali u područja mitova i parabola. Do sada, sa stajališta znanosti od koje se očekuje proučavanje svakog aspekta naše egzistencije, to je bio vrlo neznanstveni pristup! Skeptičko stajalište koje je usvojila znanost, kreiralo je tabu u zapadnom društvu, koji i danas prevladava. Ljudi koji su prošli takvo iskustvo često se osjećaju neshvaćenim odnosno neshvaćanim ozbiljno. Čak i danas mnogi znanstvenici se boje čak i razmotriti istraživanje tih fenomena, zbog straha od ugrožavanja svojih karijera, jer su neki koji su to pokušali bili izbačeni iz znanstvene zajednice.

Na sreću je kvantna znanost prisilia znanstvenike na promjenu svojih umova glede te teme, pa je nastalo pozitivnije stajalište u zadnja dva desetljeća. Znanstveni je tabu konačno slomljem zahvaljujući i ljudima kao što je Edgar Mitchell, a svijest je postala konačno ozbiljan predmet znanstvenog istraživanja. U ovom poglavlju pružit ćemo vrlo interesantne znanstvene uvide u enigmu ljudske svijesti.

Kvantni mozak

Možda je najteže pitanje ikada postavljeno u znanosti ono što se naziva "teškim problemom" ili "problemom povezivanja". Radi se o problemu sučeljavanja nematerijalnog svijeta naših misli i osjećaja s materijalnim svijetom našeg tijela. Emocionalna stanja, kojima su uzrok misli i osjećaji (nematerijalni svijet) se izravno reflektiraju u fiziologiji našeg tijela (materijalni svijet).

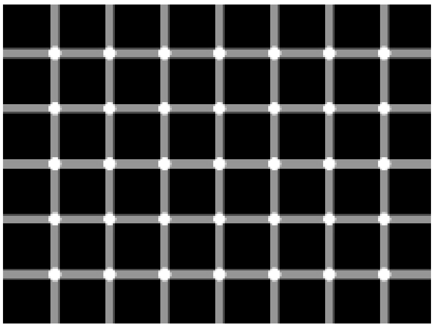
Na primjer, kada se nematerijalna misao pojavi u mozgu o dizanju ruke, trenutno mozak pokreće proizvodnju neurotransmiterskih glasnika, koji se pronose živčanim sustavom. Elektronički impulsi se šalju mišićimaa u ruci što će konačno biti odgovor na početnu misao.

Buđenje duša distorzija

Kako je to uopće moguće? Kako može nešto nematerijalno kao misao imati stvarni primjetni fizikalni učinak? A to se događa stalno u našem tijelu!

Od kada je Descartes odlučio odijeliti tijelo od uma, najvjerojatnije ne ćemo dobiti odgovore iz Newton-ijanske fizike. Pa kako se onda može prijeći most između nematerijalnog svijeta uma i materijalnog svijeta tijela? Možda možemo dobiti odgovore od kvantne fizike?

Totalitet vanjskog realiteta, koga percipiramo mozgom dolazi od pet osjeta, sluh, njuh, okus, dodir i vid. Prema filozofu Immanuel Kant-u (1724. – 1804.) trebali bi razlikovati između noumenalnog (umnog, svijesnog) svijeta, svijeta po sebi (daß Ding an sich) i fenomenskog svijeta, kakvog ga percipiramo. Ono što je Kant mislio je nemogućnost izravne percepcije svijeta, jer ga možemo jedino percipirati kroz svoja osjetila. Kakav je vanjski realitet nitko nezna, upravo zato šo ga nikada ne možemo percipirati izravno. Može se postaviti i pitanje postoji li uopće fizikalni realitet. Kant je međutim vjerovao u stvarnost fizikalnog realiteta, kao izvora naših percepcija. Immanuel Kant je tvrdio kako sve što znamo o svijetu je samo interpretacija našeg mozga. Kako bi se uvjerili u ono što kaže Kant, pokušajte izbrojiti crne točke na slijedećoj slici:

Nemojte reči kako niste uspjeli! Naravno niste, jer nema crnih točaka na slici! Vaš je mozak zamislio crne točke koje ste vidjeli kako skaču natrag naprijed!

Translacija mozga od vanjskih podržaja vizualnog cortex-a u sliku koju zadržavate u glavi potječe kompletno od vanjskih mustri elektromagnetskih valova. Možda o tomu niste nikada mislisli na taj način, no crvena boja ne postoji! Crvena boja je subjektivna konstrukcija onog što je samo elektromagnetski val s određenom frekvencijom, amplitudom i fazom. Insekti sa samo dva tipa pigmentskih perceptora boja imaju kompletno drugačiju subjektivnu predstavu te iste boje koju mi nazivamo crvenom, jer ju ne mogu vidjeti, pa će ju percipirati kao crnu. Čak neznamo ni kako ostali članovi čovječanstva percipiraju crvenu boju!

To je Immanuel Kant mislio rekavši kako vjerojatno ne možemo vidjeti noumenalni svijeti, svijet sam po sebi, jer vidimo samo svoju osobnu verziju, interpretaciju realiteta koji je tamo vani. A priori je ta verzija ograničena, jer percipiramo tek nekoliko posto od cijelog spektra postojeće elektromagnetske energije.

Naučili smo u školi kako je naš mozak neka vrsta super kompjutera s velikim brojem neurona, koji šalju impulse prema sinapsama, obrađujući vibracijske informacije primljene od pet osjetila. Naše su misli osobne i pretpostavlja se kako nitko drugi osim nas nema njima pristupa. Naše su memorije ugravirane u sive stanice, koje konstituiraju mozak. To je ono što se većinu ljudi poučavalo u školama i u to se još uvijek danas vjeruje.

Znanost je prilično napredovala od vremena prašnih, starih i istrošenih školskih knjiga, pa se sada koristi kvantna znanost za objašnjavanje svijesti.

1920 je Wilder Pinfled vjerovao kako se memorira podatke slično kompjutoru specifične lokacije memorije. Karl Lashley je tražeći engrame (fizikalne promjene u memorijskim stanicama mozga) u eksperimentima na štakorima pronašao kako se memorirano uopće ne smješta na dedicirane lokacije unutar mozga. Zato što je skladiše memoriranog distribuirano po cijelom mozgu, a svaki dio sadrži kompletno

sjećanje (sve memorirano), moguće je objasniti zašto ljudi s disfunkcionalnim područjima u mozgu ipak zadržavaju svoja sjećanja.

Taj aspekt memorije mozga, 'dio sadrži cjelinu', potaknuo je Stanford-skog neurofiziologa Karl Pribram-a, dok je učio holografiju 1960, na novo objašnjenje spremanja sjećanja, vjerujući da mozak sprema memorirano kao mustru valne interferencije, kao hologram. Hologram je trodimenzionalna slika koja je spremljena na dvo-dimenzionalnu fotografiju kao valna mustra. Konstruira se diljejenjem koherentne laserske zrake u dvije zrake korištenjem zrcala. Te se dvije zrake snimaju kao mustre interferencije valova na fotoosjetljivu ploču gdje se predmet fotografira jednom raspršenom zrakom i drugom koja dolazi izravno na ploču. Kada se gleda na normalnom dnevnom svijetlu, hologram nema smilsa, sadrži samo zamućene krugove! Međutim kada se hologram prosijava laserskom zrakom, pojavljuje se tro-dimenzionalna slika originalnog predmeta, koja se može gledati iz više kutova. Tro-dimenzionalna slika izgleda kao snimani objekt, koji lebdi u zraku.

Danas se smatra kako moždane memorije pohranjuju podatke na isti način kojim hologram sprema sliku. Holografsko pohranjivanje sjećanja može objasniti i ogroman kapacitet memorije mozga koji je reda veličine 10 bilijuna bitova informacija u prosječnom trajanju života. Hologramima se također dobro objašnjava vrlo brzi način upravljanja pristupom i prizivanjem stvari iz ogromnog repozitorija informacija. U treptaju oka prepoznajemo lica nekoga koga nismo vidjeli godinama čak i ako je facijalni izražaj osobe ostario. Holografske slike se mogu lagano komparirati i provjeravati identičnost, iako one nisu potpuno iste.

Pribram je pokazao kako se ne samo memorijski, veći i svi naši kognitivni procesi, miris, okus, sluh i vid mogu objasniti holografskim principima. Uzmimo na primjer vizualnu percepciju. Po trenutnom stajalištu znanosti, slika svijeta se projicira kroz leće oka na platno, retinu na pozadini oka i ta se slika nekako 'digitalizira' mozgom, koji sprema piksle (podatke o točama slike).

Pribram je dokazao kako se dedicirane živčane stanice u oku odzivaju na određene frekvencije elektromagnetskih valova, koji udaraju u oko. Slika se smatra skupom frekvencija, a ne skupom pojedinih točaka ili piksla (pixel-a). Možemo se sada pitati kako slika može sadržavati frekvencije? U procesu nazvanom Fourier-vim transformacijama, mogu se prostorne informacije preslikati u frekventni spektar. Jean Fourier je dokazao kako se bilo koja vrsta valnog oblika može konstruirati iz čistih sinusoidalnih valova. Kada se više sinusoidalnih valova različitih frekvencija, faza i amplituda superponira, može se konstruirati bilo koja vrsta valnog oblika. Proces određivanja konstitutenata vala se naziva spektralnom analizom i matematički je opisan inverznom Fourier-ovom transformacijom. Inverzna Fourier-ova transformacija se sada koristi za stvaranje originalnog vala iz spektruma sinusiodalnih valova. Fourier-ove transformacije se mogu primijeniti i na dvo-dimenzionalnu prostornu informaciju. Ono što je pronašao Pribram, govori o tomu kako cortex mozga izvodi Fourier-ove transformacije na vizualnoj slici u oku i distribuira konstituirajuće frekvencije slike preko svih neurona u mozgu. Tako se slika stvarno internalizira i memorira kao mustre interferencije valova, jednako tako kao što hologram sprema sliku.

Originalno se sjećanje može rekonstruirati iz holografske predstave inverznom Fourier-ovom transformacijom, čime se dobiva slika unutar glave.

Konstruiranje slike iz spektra pojedinačnih sinusoidalnih frekvencija je tehnika koju koriste i MRI scann-eri (Magnetic Resonance Imaging - Slikanje magnetskom rezonancijom) u medicini. MRI scann-er također koristi Fourier-ove transformacije za konstruiranje holografskih slika scann-iranog tijela pomoću pobuđenih vodikovih atoma u molekulama vode tijela. MRI tehniku je razvio Walter Schempp, kasnije doprinosivši kvantnoj teoriji mozga, tvrdnjom kako sjećanja nisu u stvari pohranjena unutar samog mozga, već u tkivu prostora, fizikalnom vakumu. Mozak je jednostavno alat za spremanje u i čitanje iz fizikalnog vakuma, gdje se holografska sjećanja u stvari pohranjuju kao valne mustre. (2)

Kada se kombinira holografska teorija mozga Karl Pribram-a s teorijom David Bohm-a po kojoj je cijeli svemir samo ogromni hologram, dobit ćemo interesantno stajalište o realitetu, nazvanom holografska paradigma. U holografskoj paradigmi, svemir se smatra samo ogromnim repozitorijem elektromagnetskih frekvencija koje kodiraju višestruke razine realiteta.

Mozak korištenjem Fourier-ove analize, dekodira jedan kanal iz mnoštva elektromagnetskih frekvencija u svemiru i iz njega konstruira našu unutarnju reprezentaciju realiteta. Mozak nam je ograničen, jer može primati samo ograničeni raspon frekvencija iz vanjskog svijeta, pa stoga prima samo ograničeni opseg realiteta. Mogli bi reći kako se mozak podešava na jedan realitet kao što se radio podešava na jednu stanicu.

Mislimo kako se krećemo kroz kruti svijet slika koje percipiramo mozgom, no temeljna bi istina mogla biti kako jednostavno dekodiramo samo jedan relaitet od mnogih paralelenih svijetova.

Holografska paradigma rješava mnoge misterije uključujući i paranormalne fenomene, jer su pojedini mozgovi samo dio cjeline, univerzalnog mozga. Svi mozgovi u holografskoj paradigmi su beskonačno povezani, pa paranormalne informacije (telepatija) mogu lagano teči od jednog do drugog mozga.

Stuart Hameroff i Roger Penrose doprinjeli su kvantnoj teoriji mozga, prezentiranjem modela mozga temeljenog na kvantnoj kompjutaciji. Oni vjeruju kako naš mozak obrađuje informacije iz neurona ne samo u klasičnim stanjima, već može isto tako koristiti i u kvantnim stanjima. Kvantna stanja unutar mozga su vrlo dugo smatrana apsolutno nemogućim, jer je mozak bio preveliki, previše vlažan i previše topao za održavanje kvatnih stanja, koja su do tada viđena samo u laboratoriju u izoliranim i kontroliranim situacijama na subatomskoj razini. Hameroff međutim sada vjeruje kako je pronašao gradbeni blok, qubit kvantne kompjutacije u mozgu. Identificirao je sićušne valjke (cijevi), nazvane mikrotubul-ima koje tvore citoskelet stanice. Citoskelet je skelet koji stanici daje njenu strukturu, on je skela stanice. Osim što daju strukturu stanici, mikrotubule su i transportacijski cijevovodi za sve vrste kemijskih spojeva koje koristi stanica. Hameroff naglašava da citoskeleton može imati i neuralnu funkciju, pa su možda naprednije od samih neurona. Neuralna funkcija citoskeletona može objasniti i zašto jednostanični organizmi mogu izvoditi inteligentne zadatke. Iako jednostanični organizmi nemaju neuralne mreže, ni neurone a ni mozak, imaju neku primitivnu formu svijesti, jer mogu izvoditi inteligentne zadatke kao što je plivanje, hranjenje i parenje!

Ljudi imaju mozak koji se sastoji od neurona, međusobno povezanih dendritima i sinapsama, tvoreći centralin živčani sustav. Unutar živčane stanice nalazimo citoskeleton izgrađen od mikrotubula. Same mikrotubule su izgrađene od tubulina, proteina s heksagonalnom strukturom. Tubulin unutar mikrotubule neurona je qubit mozga kako je to indentificirao Hameroff.

Klasična interpretacija neurobiologije je počivala na koncentracijama različitih iona koji su nosili impulse u i iz centralnog živčanog sustava i koji su bili odgovorni za sve informacija obrađivane u živčanom sustavu kao cjelini.

Hameroff je međutim uočio da mikrotubule sadrže visoko koherentno svijetlo (laseru slično svijetlo) te kako bi to svijetlo moglo igrati važnu ulogu u obradi informacija u mozgu. Fritz Popp je već otkrio kako ljudsko tijelo emitira biofotone. Popp je otkrio kako bi se biofotoni mogli detektirati ne samo iz ljudskog tijela, već i iz svih bioloških formi života, vjerujući kako je izvor emisije tih biofotona povezan s DNA.
Hameroff je pronašao koherentne biofotone unutar mikrotubula u kvantnim stanjima. Drugim riječima, biofotoni su bili koherentni i kvantno isprepleteni. Mikrotubula je ispunjena s molekulama vode, koje su visoko koherentno uređene, pa Hameroff vjeruje kako ta uređena voda igra značajnu ulogu u provođenju biofotona kroz mikrotubule. Kada biofotoni prolaze mikrotubulama, dolaze do sinapsi neurona te se kreću dalje do slijedećeg neurona. Na taj način mogu mikrotubule djelovati kao sustav žica za koherentno svijetlo u mozgu, u stvari u cijelom tijelu. Implikacija toga je neograničavanje inteligencija samo na mozak, već i na sve stanice tijela koje participiraju u istoj svijesnoj svijesti.

To može objasniti holističku prirodu svijesti pri čemu naše misli i osjećaji djeluju u jedinstvenom skladu. Zamislite si što se dešava kada ste ludo zaljubljeni i osoba koju volite odjednom skoči pred vas. Cijelo tijelo i mozak će se trenutno odazvati i skladnom jedinstvu. Oči će se širiti, srce će početi brže pumpati, disat ćete brže, rasti će razina adrenalina, a osjetit ćete leptire u svom trbuhu, dok će vam se koljena početi tresti i sve to unisono. Jedinstveni odziv tijela u jednom jedino trenutku se šalje po cijelom tijelu neuralnim Internetom 'mikrotubulnim' ožičenjem kao koherentni val svijetla koji povezuje sve stanice tijela.

Hameroff-ov partner, matematičar Rogers Penrose je razvio novu varijantu kopenhaške interpretacije kvantne fizike, kolaps kvantnog vala svijesnim motrenjem. Penrose predlaže objektivnu redukciju (redukcija je sinonim za 'kolaps kvantnog vala'). Objektivna redukcija (OR) poziva kolaps kvantnog vala bez ljudskog svijesnog motrenja, jer se ona događa kada se dosegne 'određeni prag' onog što on naziva kvantnom gravitacijom.

Kvantna kompjutacija diljem mozga koristi mehanizam povratne veze od osjetilnih ulaza organizma, pa je to razlog održavanja kolapsa kvantnog stanja u mikrotubulima, nazvanog Orkestrirana Objektivna Redukcija (Orch OR). Klasično stanje osjetilnih ulaza, orkestrira, upravlja kvantnom kompjutacijom pomoću petlji povratne veze.

Hameroff model kvantnog mozga traži napominjanje kako se svijest, naše misli i osjećaji događaju u qubit-ima unutar mikrotubula unutar neurona mozga. Drugim riječima naše su osobne misli samo kolaps univerzalnih misli.

Model kvantnog mozga, koji samom svemiru daje fundamentalna svojstva proto svijesti!

Upravo ta proto svijest ili univerzalna svijest (misli svih misli) kolabiraju u našu pojedinačnu svijest u qubit-ima mozga. To se događa prosječno s ritmom od 50 kolapsa u sekundi što odgovara moždanoj valnoj frekvenciji od 40 Hz-a. Naša svijesnost unutarnjih misli i osjećaja je konstruirana kao filmska sličica u pokretnom filmu s brzinom od 40 sličica u sekundi iz univerzalne svijesti.

Hameroff i Penrose ukazuju kako je njihov model Orkestrirane Objektivne Redukcije (Orch OR) kvantne obrade u umu konzistentan s duhovnim učenjem Budizma, Hinduizma i Kabbalah, koje sve poučavaju postojanje univerzalnog uma.

Sada imamo model mozga koji tvrdi da svijest nije epifenomen, rezultat aktivnosti mozga, već da se mozak mora smatrati velikom antenom ili prijemnikom univerzalne svijesti koja je sve prisutna u svemiru!

Kvantna teorija mozga ima danas mnogo oponenata i još je u povoju, no već je privukla mnogo pažnje i možda će jednog dana postati opće prihvaćenim načinom na koji mozak funkcionira. (3)

Ljudska namjera

Dr. William Tiller je profesor emeritus na Stanford Sveučilištu i suosnivač Instituta noetičkih znanosti, te Akademije parapsihologije i medicine.

Veći dio svoje karijere je bio profesor na odjelu 'Znanosti o materijalima i inžinjerstvu' na Stanford Sveučilištu i njegovi mnogi predmeti su bili metalurgija, rast kristala, poluvodički materijali, itd. Međutim 60-tih je počeo potpuno novu karijeru u predmetu koji ga je uvijek interesirao, proučavanju paranormalnih i neobjašnjenih područja ljudske svijesti. Njegovo istraživanje je bilo usmjereno na premoštavanje jaza između znanosti i duhovnosti. Stoga je usvojio stroge znanstvene protokole u svom istraživanju kako bi mogao ozbiljno privući pažnju drugih znanstvenika.

Postao je zainteresiran za proučavanje istančanih energija, energija kao što je Reiki energija koju koriste duhovno naklonjeni u liječenju ljudi, a koja se trenutno ne može objasniti znanstvenim shvaćanjem.

Dr. Tiller je razvio ultra-osjetljivu vrstu Geiger brojača za mjerenje istančane energije koju emitiraju ruke Reiki majstora i demonstriraju postojanje energetskih polja, koja nisu u elektromagnetskom spektru. Taj je eksperiment bio pozitivni podražaj Reiki zajednici, koja je tako dobila znanstvenu potvrdu stvarnosti i mjerljivosti Reiki energetskih polja. U svom je istraživanju profesor Tiller uočio kako je intencija liječenja poslana rukama Reiki praktičara imala krucijalan učinak na mjereni energetski izlaz. Iz tih je eksperimenata zaključio kako ljudska namjera preko naših misli i osjećaja ima mjerljivi učinak na fizikalni realitet.

Testirao je i Qi Gong majstore i našao kako njihove ruke imaju liječeći magnetizam ekvivalentan magnetu od 20.000 gausa. Njihova unutrašnjost ruke raširenih prstiju je emitirala zraku infracrvene radijacije (1 do 4,5 mikrona valne dužine), koja je imala liječeće učinke.

Tiller je provodio serije eksperimenata kako bi proučavao učinke ljudske namjere korištenjem preciznih znanstvenih protokola. Izgradio je dedicirani uređaj nazvavši ga IIED - Intention Imprinted Electric Device, koji je zračio vrlo slabu elektromagnetsku energiju manje od milijuntine Wat-a. Molio je četiri istrenirana čovjeka, koji su odlazili u duboko stanje meditacije da utiskuju namjeru nadolazećeg eksperimenta na IIED.

Slijedio je dvostruko-zatvoreni eksperiment, koji je provođen s dva identična IIED uređaja, jedan koji je bio utiskivan meditativnim procesom i drugi koji je bio ostavljen nedirnut. IIED uređaji koji su utiskivani, su bili smješteni u odvojene sobe ispred subjekata.

Dobivene su slijedeće promjene (statistička slučajna promjena $p < 0,001$):

- kiselost (PH) vode bi se intencijama podizala ili spuštala za jednu PH jedinicu
- aktivnost enzima (ljudske) jetre se mogla podizati za 15 - 30%
- ritam rasta larve muhe se mogao povećati za 25%.

Mjereni rezultati su bili visoko značajni, uz vjerojatnost slučajnog pojavljivanja manjom od jedan u 1000. S tim eksperimentima William Tiller je dokazao jednom i zauvijek, kako naše namjere imaju stvarno mjerljivi učinak na fizikalni realitet. Nakon kontirnuiranog testiranja 3 - 4 mjeseca, uočio je kako se namjeravani učinci u eksperimentima nastavljaju i onda kada je IIED bio uklonjen iz sobe. Nekako je soba laboratorija u kojoj se izvodio eksperiment postala kondicionirana. IIED uređaj više nije bio potreban za postojanje istog učinka.

Eksperimenti William Tiller-a mogu biti posredna indikacija, da naše molitve mogu imati stvarne učinke, koji su odgovor na njih. Tiller misli kako mjesta gdje se ljudi skupljaju sa svojim pozitivnim namjerama kako bi molili za bolja vremena, mogu postati permanentno kondicionirana i postati svetim mjestima, nakon godina i godina utiskivanja s istim namjerama.

Objasnio je učinak kojeg je mjerio tvrdnjom kako se stanje fizikalnog vakuma u sobi, gdje je održavan eksperiment na neki način promijenjen. U svom normalnom stanju fizikalni vakum sobe je energitiziran, kaotičan i slučajan. Međutim utiskivanjem svojih namjera energetski se red u fizikalnom vakumu može značajno i permanentno promijeniti (Za više informacija o fizikalnom vakumu i energiji koju sadrži, vidjeti slijedeće poglavlje). (4),

Hado učinak

Japanski istraživač dr. Masaru Emoto, šef Hado instituta u Tokiju je demonstrirao najuvjerljivije i zastrašujuće iznenađujuće učinke, koje ljudska svijest može imati na fizikalni realitet.

Dr. Emoto je otkrio učinak na vodu, koga je nazvao 'Hado' učinak. Opisuje ga na slijedeći način. "Hado je mustra intrinsičnih vibracija na atomskoj razini u svoj materiji, najmanja jedinica energije. Njena je osnovica energija ljudske svijesti'.

Napisao je knjigu 1999 pod nazivom "Poruke vode", prodanu u milijunima primjeraka već širom globusa i koja je prevedena na mnoge jezike (hrvatski prijevod je objavila izdavačka kuća v|b|z Zgreb, 2005. pod nazivom "Poruke skrivene u vodi"). Njegova predavanja i seminari širom svijeta kao i u živo izvođenje eksperimenata demonstriraju 'Hado' učinak vode. Riječ 'Hado' je sada riječ zujnica u Japanu. Ljudi ju koriste kako bi izrazili vibracije mjesta ili osobe, "ovo mjesto nema ‘Hado'" ili "danas mu je niski Hado"!

A sva ta buka zbog kristalizirane smrznute vode? Što je u stvari otkrio?

Dr. Masaru Emoto je izveo seriju pokusa u kojima je dokazao kako naše misli i osjećaji utječu na naš fizikalni realitet. Voda je bila predmet njegovog istraživanja odnosno proučavao je kristale leda vode. Koristio je sve vrste vode iz različitih mjesta širom svijeta, proučavajući kako vode formiraju kristale leda. Uočio je, kako se jako zagađene vode uopće ne kristaliziraju, a čiste mineralne vode stvaraju prekrasne kristale leda kada se zamrznu.

Do sada je sve dobro, jer su rezultati očekivani. Međutim na svoje čuđenje je otkrio povezanost formi kristala sa svojim raspoloženjem. Počeo je eksperimentirati s čistom vodom iz vodovoda, kojoj je slao sve vrste emocionalnih misli i osjećaja u uzorcima vode prije nego ih je zamrznuo. S iznenađenjem je vidio kako je voda reagirala na njegove intencije. Kod negativnih misli i osjećaja nisu formirani prekrasni kristali leda, već neki ili kaotične forme ili uopće nikakvi. Međutim uz slanje vodi misli i osjećaja ljubavi prije zamrzavanja, bili su formirani najljepši i pravilni, izuzetno organizirani kristali. U slijedećim je eksperimentima naljepio različite natpise na boce s vodom kao "Ljubav, Bog" i "Mržnja i vrag", a kristali su opet reflektirali namjeru riječi koje je stavio na bocu s vodom.

Zatim je eksperimentirao sa svim vrstama glazbe, kako bi vidio učinak na kristalizaciju. Glazba je prirodno izražavanje vibracijama, pa stoga više nije bilo iznenađenja, kada se nježna klasična glazba drugačije reflektirala na kristale od agresivne ljute tvrde rock glazbe.

Hado teorija dr. Emoto-a postulira, "budući su svi fenomeni na rezonantnoj frekvenciji srca, promjenom vibracija možemo mijenjati supstanciju". Tako na primjer, ako želimo promijeniti unutarnju vibraciju recimo zagađene vode, možemo koristiti svoje pozitivne namjere za čišćenje vode!

A to upravo sada i rade dr. Emoto i njegovi 'sljedbenici'. Diljem svijeta se održavaju Hado pročišćavajući rituali za čišćenje rijeka, jezera i oceana. Prvi je put javno demontraran Hado učinak, kada je okupio mnoštvo od 350 ljudi oko japanskog najzagađenijeg jezera, Biwa, 25.07.1999. Zagađena je voda zastrašujuće zaudarala zbog algi 'Kokanada', koje bi svake godine prekrile jezero! U organiziranom okupljanju, mnoštvo ljudi je projiciralo svoje pozitivne intencije kao laserske zrake na zagađenu vodu.

Uzorci vode su uzeti prije i poslije ceremonije i utvrđeno je dramatično poboljšanje strukture vodenih kristala. Mjesec dana nakon ceremonije, pojavio se novinski članak u utjecajnim Kyoto Shinburn novinama. Članak je tvrdio kako se te godine "poboljšalo širenje vodenih algi uz nestanak smrada". (5)

Meditiranje i molitva

Maharaishi Mahesh Yogi poučava transcedentalnu meditaciju (TM), formu meditacije koja one koji teže duhovnosti, odvodi u viša stanja svijesti. Njegovo sadašnje boravište je u šumama Voldrop u Nizozemskoj. Odabrao je to mjesto prema njegovim riječima, jer mjesto ima pozitivne vibracije. Sljedbenici Maharishi-a sve više uključuju dobro znanstveno educirane ljudi, koji su shvatili kako Maharishi meditacije pozitivno djeluju na svjetski mir. Znanost je stoga to vodilo primoranom razmijenjivanju zapisa s Istočnim duhovnim učenjima, dajući im novu uvjerljivost.

Transcendentalna meditacija (TM) je postala vlo popularna širom svijeta, posebno nakon što su Beatles-i posjetili Maharishi-ja 60-tih godina. Mnogi poslovni manageri koriste TM kao terapiju za oslobađanje od stresa.

Ekstenzivna istraživanja su provođena o učincima TM-a, koja su pokazala kako je meditiranje velike grupe ljudi moglo smanjiti broj zločina u velikom gradu. Nakon što su prestali, broj se opet povečao do uobičajene prosječne razine. Taj je učinak postao poznat kao Maharishi učinak, a više je istraživanja dokazalo njegovo postojanje.

Mnogo ljudi moli za svoje voljene kada su ozbiljno bolesni. Nadaju se kako će ih čuti božanska sila i respektirati njihove molbe, vjerujući kako mogu i samim namjerama na udaljenost izliječiti odnosno pomoći pacijentima. Tri medicinska istraživanja Centra za znanost zdravlja Sveuličišta u Texas-u iz San Antonio-ja su objavila rezultate o ulozi molitve, u ljetu 2004.

Grupa od 86 ljudi, bez svog prethodnog znanja o dvostruko slijepom eksperimentu, je bila raspoređena ili u grupu koja sj liječila molitvom ili u kontrolnu grupu. Dobrovoljci koji su molili znali su samo imena i zdravstvene probleme ljudi koji su im bili pridruženi. Osam dobrovoljaca iz lokalne grupe molitve je molilo dva puta dnevno u trajanju od najmanje 3 minute.

Nakon jednog mjeseca, kompilirani su podaci za objavljivanje. Evo sažetka:

- velika količina boli je bila značajno niža u grupi za koju se molilo od boli u kontrolnoj grupi
- pacijenti s najitenzivnijim vjerovanjem u molitvu su imali najbolje rezultate poboljšanja, uspoređujući ih s kontrolnom grupom.
- pacijenti s nižom razinom vjerovanje u moć molitve su imali značajno manje fizikalno poboljšanje.

Istraživanje je pokazalo dvije stvari:

- molitva ima stvarno mjerljivi učinak na pacijente za koje se molilo
- uvjerenje pacijenta u utemeljenost tretiranja molitvom ima mjerljivi učinak na rezultate same molitve. (6)

Moć uma za liječenje

Ako je itko u zadnjem desetljeću imao veliki utjecaj na holističku medicinu, onda to mora biti doktor Deepak Chopra. Rođen je i odgajan u Indiji, s medicinskom edukacijom u SAD-u. Nakon osobnog sastanka s Maharishi Mahesh Yogi-jem koji ga je nagovorio na proučavanje 4.000 godina stare tradicionalne indijske Ayurveda-e. Ayurveda je sanskrit riječ za 'znanost o životu'. Nakon tog sastanka otišao je na vlak gdje je sreo prijatelja koji mu je uručio knjigu o Ayurvedi. Jedan i jedan su dva, pa je Deepak u tomu prepoznao poruku. Nakon čitanja knjige, uvjerio se kako u Ayurvedi ima mnogo više nego se uobičajeno vjerovalo na Zapadu. Doktor Deepak Chopra je postao frustriran svojom medicinskom karijerom, jer je mogao učiniti tako malo za svoje pacijente oboljele od raka. Njegov pacijent s dijagnosticiranim rakom pluća je dobio medicinski savjet neka prestane pušiti na što je odgovorio: "Hvala vam doktore i moja punica može dati takav savjet, no ne naplaćuje ga 50 dolara!"

U svojoj knjizi "Kvantno liječenje - Quantum Healing, istraživanje granica medicine uma/tijela", doktor Chopra objašnjava odnos kvantne fizike i Ayurvede. Ona poučava kako je sve što postoji duh, pa je tako i tijelo kreirano duhom i umom. S takvim razmatranjem i um mora imati svu moć izliječenja tijela. Treba uočiti kako time nema nikakvog 'teškog problema' za rješavanje u Ayurvedi, jer jednostavno nema mosta koga treba prijeći između nematerijalnog i materijalnog svijeta zato što nema ni dualiteta uma i tijela.

Deepak Chopra smatra kako naše najdublje misli i osjećaji igraju značajnu ulogu u liječenju pacijenta. To je bilo ozbiljno potcijenjivano u zapadnoj medicinskoj praksi. Tijelo konstantno reciklira svaki atom svake stanice. U jednoj godini tijelo se kompletno obnovi, a svaki atom svake stanice zamijeni. Onda što zapravo drži tumor na svom mjestu ako se cijelo tijelo obnovi svake godine? Deepak objašnjava kako nacrt za stvaranje fizikalnog tijela leži u istančanom kvantnom tijelu. Sve tako dugo dok se bolest ne ukloni iz kvantnog tijela, nacrta, tijelo će nastavljati rekonstruirati tijelo zajedno s tumorom.

Um ima sposobnost proizvodnje svakog lijeka koga Hoffman La Roche prodaje, kaže Deepak, samo je taj lijek besplatan, te što je najvažnije, taj je lijek u najčišćoj formi i savršeno doziran.

Sposobnost uma za liječenje tijela se može objasniti dobro poznatim placebo učinkom, učinkom gdje se pacijent izliječi svojom vlastitom sugestijom, jer mu je administriran lažnjak. Ta bi sposobnost uma za liječenje tijela, mogla biti uzrokom za čudovišna spontana povlačenja raka, o kojima se tako često izvještava u medicinskim podacima, a za koje nema medicinskog objašnjenja. Nocebo učinak je suprotan učinak placebo učinku, to je negativni učinak, koji liječničke dijagnoze imaju na liječenje pacijenta. Stoga je odnos doktor-pacijent od krucijalne važnosti u proceu liječenja. Zapadni etički kod po kojem pacijent ima pravo znati svoje medicinsko stanje u svim slučajevima, je međutim nedostatak. Kada doktor daje pacijentu dijagnozu o "neizlječivom raku", u stvari ga osuđuje na smrtnu presudu. Dijagnoza 'neizliječiv'

ubija pacijentovu zadnju nadu u izliječenje i zajedno s tim i njegove mentalne sposobnosti za samo-izliječenje, nezavisno o tomu kako će vjerojatno zbog toga imati i mentalni šok. (7)

Kolektivna svijest

Postoji li nešto kao kolektivna svijest, svijest koju dijele svi ljudi na Zemlji? Psiholog Carl Jung je špekulirao o dijeljenju zajedničkih podsvijesti: No bi li se moglo to znanstveno dokazati?

Na prestižnom Institutu za istraživanje anomalija iz Princeton-a (Princeton Anomalies Research Institute - PEAR) su uvjereni u postojanje kolektivne svijesti, u stvari oni kontinuirano monitoriraju cijeli svijet, pa tako i sada dok čitate ove riječi! Već neko vrijeme u Printon-u, profesor Robert Jahn i kolege provode serije laboratorijskih eksperimenata u pokušajima dokazivanja ili obaranja postojanja psihokineze (PK), sposobnosti utjecanja mislima na nežive objekte. PK je postala popularna javnim nastupanjem Uri Geler-a, koji je tom prilikom savijao žlicu. U Princeton-u prilaze PK-u vrlo ozbiljno, sa željom testiranja postojanja tog fenomena.

Koristili su RNG uređaje za tu svrhu. RNG - je generator slučajnog šuma (Random Noise Generator), uređaj koji generira u skladu s principom neizvjesnosti kvantne mehanike potpuno slučajan šum. Taj se šum pretvara u binarna stanja, 1 ili 0. Kod slučajnog šuma se očekuje 50-50 šansa pojavljivanja i jedinica i nula, proizvedenih RNG uređajem. Participanti u izvođenim eksperimentima u PEAR Institutu su bili zamoljeni mentalno utjecati na rezultat generiranja RNG brojeva. Participanti su bili obični ljudi i nisu imali nikakve a priori znane psihičke sposobnosti. Međutim, u PEAR Institutu je bilo uvijek iznova dokazivano postojanje sposobnosti 'uma nad materijom', jer bi se 50-50 RNG rezultat mogao umom značajno promijeniti.

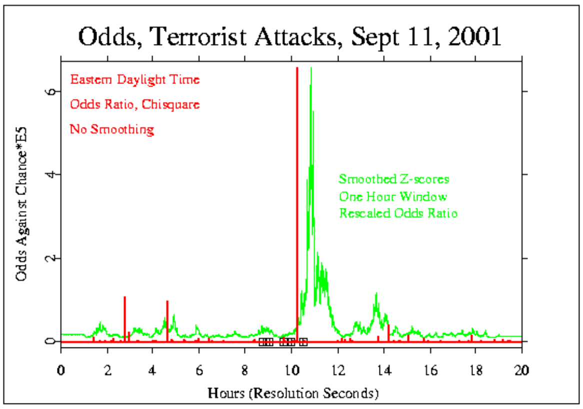
Provodili su testove više od desetljeća, testirajući stotine ljudi u tisućama pokusa, da bi zaključili kako je PK realnost. Zaključili su čak kako su PK sposobnosti do određene mjere prisutne u svakom čovjeku. Njihovim participantima nisu bile poznate nikakve a priori paranormalne sposobnosti. U Princeton-u su postali tako uvjereni u realitet PK-e, da sada traže teorijsko objašnjenje. Dr. Jahn je, citirano prema Sunday Telegraph-u od 18.11.1997. rekao:

> “Više nema smisla dodatno prikupljati podatke. Postavljamo eksperimente kako bi bolje shvatili te fenomene."

Ako ste zainteresirani i želite sami testirati svoje psihičke sposobnosti on-line na Internet-u, evo Internet adrese: http://www.parapssych.org/online_psi_experiments.html . .

Na skoro 30 dodatnih sveučilišta u svijetu instalirani su RNG uređaji i spojeni preko Internet-a. Slijedeća stvar, koju PEAR želi testirati je postojanje ljudske kolektivne inteligencije. Projekt je nazvan "Projekt Globalne Svijesti", a RNG uređaji su korišteni za slanje svojih rezultata Internetom u centralni kompjuter u Princeton-u.

Ovo je istraživanje dokazalo registriranje RNG uređaja šokantnih globalnih događaja, koji bi kolektivno pokretali mase. Nekoliko tih događaja su pokop princeze Diane, presuda u Simpson slučaju i nedavni 9/11 napadi na New York. Svi su ti događaji pokazivali mjerljivo i značajno odstupanje od očekivanih 50-50-tnih distribucija šansi. U slučaju 9/11 napada na tornjeve blizance, RNG uređaji su čak registrirali odstupanja i prije stvarnog napada! (8)

RNG zapisi na dan kada su srušeni tornjevi blizanci
(Uljudnošću Roger Nelson-a iz Global Consciousness Project)

.

Psi eksperimenti

Russel Targ i Harold Puthoff su 70-tih izveli niz eksperimenata kako bi pronašli postojanje mogućnosti telepatskog prijenosa slika između pojedinaca. Koristili su odašiljatelje i prijmatelje, stvavivši ih u odvojene elektro-magnetski izolirane komore. Odašiljatelj je bio izložen bljeskovima svijetla neregularnih intervala. I odašiljatelj i primatelj su bili povezani s uređajem koji je registrirao njihove moždane valove, njihov elektroencefalogram (EEG). Bljeskanje svijetla, je očekivano, bilo registrirano na moždanim valovima. Onda je primatelj bio zamoljen primati slike odašiljatelja. Nakon nekog vremena je primatelj počeo primati bljeskove koji su prikazivani odašiljatelju. Ista se mustra pokazivala i na primateljevom EEG-u, iako su se nalazili u odvojenim i elektromagnetski izoliranim sobama.

Russel Targ i Harold Puthoff su reproducirali ranije testove Jacobo Grinberg-Zylberbaum-a s Nacionalnog sveučilišta u Meksiku, izvedenih s više eksperimenata tijekom pet godina. Jacobo Grinberg-Zylberbaum je stavio svoje participante u zaštićeni Faraday-ev kavez. Prije bilo kojeg testa, participanti su bili zamoljeni meditirati dvadeset minuta. Nakon toga su smješteni u Faraday-ev kavez i povezani na EEG mjerni uređaj. Odašiljatelj je bio izložen seriji od barem stotinu podražaja u rasponu od intenzivnih bljeskova svijetla do jakih zvučnih i električkih šokova narinutih između prsta pokazivača i prstenjaka.

Grinberg-Zylberbaum je dokazao kako su se u 25 % slučajeva podražaji dani odašiljatelju prenosili primatelju i pokazivali u kasnijem EEG-u kao potencijal, koji je bio koherentan s potencijalom u odašiljateljevom EEG-u. Slični rezultati bi mogli biti replicirani i kasnije s istim participantima. Kada se isti test provodio međusobno 'zaluđenom' paru, moždani valovi EEG-a u zaljubljenih su pokazivali

izvanrednu koherenciju čak i kada nije bilo podražaja. Par bi rekao kako su imali jaki osjećaj povezanosti i jednosti.

Ti su eksperimenti dokazali fizikalnu predstavljenost osjećaja povezanosti razdvojenih mozgova razdvojenih osoba. Ako se stvarno možemo povezati s drugom osobom kako to pokazuje prikazivanje moždanih valova jedne osobe u moždanim valovima druge osobe, možemo se početi pitati o vlastitoj individualnosti, vlastitom odvojenom egu. Gdje on počinje i gdje završava?

Ovi eksperimenti podržavaju Hameroff-ovu teoriju proto-svijesti kvantnog mozga, koja se prima umjesto da se proizvodi u mozgu. Pitanje je dakle imamo li odvojeni ego ili je on neka vrsta iluzije?(9)

Radeći za Agenciju obrambene špijunaže - Defense Intelligent Agency (DIA) SAD-a Russel Targ i Harold Puthoff su kasnije izveli veliki broj psi eksperimenata u području špijunaže, nazvanom 'udaljeno gledanje -

remote viewing'. Cilj je 'udaljenog gledanja' špijuniranje neprijatelja. Tag i Puthoff su impresionirali DIA-u rezultatima dobivenim s poznatim psihikom Ingo Swan-om. Javna je tajna da su špijunski odjeli SAD-a i Rusije koristili tehnike udaljenog gledanje nakoliko desetljeća, što je sada poznato iz nedavno objavljenih tajnih dokumenata od tri tisuće stranica o vanosjetilnom špijuniranju SAD-a. CIA sada otvoreno tvrdi kako je koristila udaljeno gledanje kao sredstvo špijunaže. (19)

Morfička polja

Japanski majmun Macaca fuscata, koji živi na otoku Koshima udaljenom od japanske obale, bio je predmet istraživanja barem 30 godina.

1952. su istraživači hranili majmune slatkim krumpirimam koje su bacali na pijesak. Krumpir je bio nečist i premda su majmuni voljeli slatkoću krumpira, očito nisu voljeli nečištoću. Mlada majmunska beba je našla rješenje i oprala krumpire u blizom potoku i predala ih svojoj majci. Kada je jedamput naučila svoju majku tom triku, postupno je sve više majmuna ovladavalo njime.

Između 1952 i 1958 kritična grupa majmuna - procjenjuje se oko stotinu majmuna - je naučila trik s pranjem krumpira. Majmuni sporo uče zar ne?

Međutim, nakon što je pretpostavljeni stoti majmun naučio trik s krumpirom, odjednom je cijelo pleme na otoku ovladalo tim trikom. Što je još iznenađujuće, kolonije majmuna na drugim otocima i glavnom kopnu, odjednom su počele prati svoje slatke krumpire.

Iz nekog neobjašnjivog razloga je sposobnost prenesena na druge majmune na udaljenim lokacijama. Uz to je potreban broj - kritična masa - za taj fenomen nesiguran, postao poznat kao 'Fenomen sto majmuna'.

Provedena su istraživanja kako bi se vidjelo je li učinak primijenjiv i na ljude, pa se pokazalo kako i ljudi također dijele nesvijesno znanje kao što dijelimo zajedničku bazu podataka. Kada se određene zagonetke poučavaju pojedinim članovima grupe, zagonetku je moguće značajno lakše i brže riješiti kada 'stotinu majmuna' grupe nauči trik.

Prema biologu Rupert Sheldrake-u, koji 'razmišlja na prednjem rubu radnog okvira establishment-a znanosti', naša svijest je povezana s nevidljivim kolektivnim poljem, koga naziva morfičkim poljem. Svaki član grupe doprinosi kolektivnom morfičkom polju, a totalna svijesnost tog morfičkog polja je dostupna svakoj individui grupe. Postoji bezbroj morfičkih polja, barem po jedna svake vrste.

Shelrdrake također vjeruje kako morfička polja sadrže informacije za izgradnju živih organizama. Iako se uobičajeno vjeruje kako DNA sadrži sve informacije potrebne za gradnju nekog organizma, to sigurno nije istina. DNA sadrži samo informacije za konstrukciju materijala potrebnog za izgradnju organizma, no ona

ne sadrži sam plan asembliranja. U prvoj fazi embrija sve stanice su 100% identične, a razlikovanje se događa nakon pete diobe stanica (32 stanice). No od kuda dolaze informacije za specijalizaciju diferenciranja u diobi - koji će dio embrija postati stanice glave, a koji kralježnice? Informacije ne mogu

doći iz same DNA, jer se stanice ne mogu razlikovati međusobno - pa što onda orkestrira rast embrija? Rupert Sheldrake misli da je ta informacija pohranjena u vanjskom morfičkom polju.

To može biti objašnjenje i za prilično čudni fenomen oporavka gena u voćnoj muhi. Biolozi su odstranili gene odgovorne za vid iz DNA u koloniji muha. Sve su muhe postale slijepe. Međutim, čudom nakon nekoliko generacija, geni su bili restaurirani u DNA i muhe su opet mogle gledati! Danas se vjeruje kako su informacije u nedostajućim genima obnovljene iz DNA morfičkog polja voćne muhe.

Svijest je temelj svekolikog postojanja

Profesor fizike na Sveučilištu Oregon, Amit Goswami, autor knjiga "Samo-svijesni svemir - Self Aware Universe", " Kvantni kreativitet - Quantum creativity", " Fizika duše - Physics of the Soul" i "Prozor vizionarstva - The Visionary Window", je utemeljitelj jedne cijele nove grane znanosti, nazvane "znanosti unutar svijesti". Goswani vjeruje kako je jedina mogućnost rješavanja paradoksa nametnutih kvantnom znanošću, usvajanje suprotnog stajališta o svijesti. U postojećem svjetonazoru se svijest smatra usporednim učinkom ili epifenomenom aktivnosti mozga. Svijest je jednostavno rezultat kemijskog plesa energije molekula i električkih polja mozga. To kauzalno determinističko stajalište o svijesti se naziva kauzacijom prema gore uz tvrdnju kako je naša slobodna volja iluzorna. Svo je ljudsko ponašanje jednostavno određeno našom kromosomskom infrastrukturom te zbrojem mehaničkih, električnh i kemijskih procesa koji se odvijaju u tijelu. Slijedom tog koncepta su ljudi samo kompleksni strojevi bez slobodne volje. Amit Goswani međutim vjeruje u kauzaciju svijesti prema dolje, pa je po tomu svijest temelj svekolikog postojanja. Vrlo jednostavno rezonira: "kako može svijest biti rezultat fizikalnog svijeta, ako fizikalni svijet milošću treba kolaps kvantnog vala, za što je pak potrebno svijesno promatranje? Svijest ne može biti sama sebi uzrokom i vlastiti rezultat u isto vrijeme. Problem pileta i jajeta se rješava ako se svijest smatra primordijalnom.

Amit Goswani-jeva religiozna Hindu pozadina ga uči, kako je um Brahman-a jedini uzrok svemira, međutim njegova znanstveno skeptička podloga odbija takvo vjerovanje. Na kraju se predao i prihvatio svoju religiju, koja mu je stalno govorila istinu.

Pokušava poučavati da je naš materijalni realizam, vjerovanje kako je materijalni svijet jedini realitet, netočno, jer je svijest temelj svekolikog postojanja.(11)

Rekapitulacija

U ovom poglavlju smo vidjeli kako svijest ima daleko veći utjecaj na svakodnevno iskustvo o svijetu nego se ikada ranije vjerovalo. Utjecaj svijesti nije ograničen samo na kvantno područje kvantne fizike, već igra i značajnu ulogu u makro svijetu u kom živimo.

Stoljećima stara ideja o strogoj podjeli između tijela i uma, koju je sugerirao Descartes je netočna. Naše misli i osjećaji nisu ograničeni samo na tjelesno unutarnje iskustvo realiteta već imaju mjerljive i dokazive učinke na vanjski svijet. Stoga nije svijest neki učinak materijalističkog svijeta, već je upravo ona sama njegov uzrok. No ako je to tako, ako svijest kreira fizikalni svijet, iz čega ga kreira?

U najmanju ruku bi svijest trebala uključivati neku formu energije, duhovne energije potrebne da bi mogla uopće kreirati bilo što. Ako je točna kvantna teorija mozga, po kojoj je svijest posvuda u svemiru i nije ograničena na mozak, onda bi se i tu energiju trebalo naći svugdje u svemiru. U slijedećem poglavlju ćemo vidjeti što su kvantni znanstvenici otkrili o 'praznom prostoru', prostoru između planeta i zvijezda, ali isto tako i prostoru između elektrona i jezgre u atomu.

Uopće ne izgleda prazan, već izgleda sadrži obilnu količinu energije!

POGLAVLJE 4 Polja nulte točke

Nevidljivo polje

Kvantna znanost 20. stoljeća je otkrila postojanje sveprisutnog pozadinskog mora kvantne energije svemira. Dr. Harold Puthoff s Cambridge sveučilišta je među prvima izmjerio energiju svemira. Ta je energija mjerena na temperaturi od nula stupnjeva Kelvina, apsolutno najnižoj mogućoj temperaturi svemira, što odgovara -273 stupnjeva Celzijusa. Na toj temperaturi prema Newton-ijanskoj fizici sva kretanja molekula i atoma bi trebala prestali i ne bi se smjela mjeriti nikakva energija! Umjesto nenalaženja energije, kao što se očekivalo, pronašao je ono što je nazvao "ključajućim loncem" energije, a poslije je dobila ime 'energija nulte točka - zero point energy' (ZPE). Harold Puthoff je dokazao kako fizika vakuma nije uopće lišena energije, jer je vakum, prostor s obiljem (plenumom) energije.(1)

U kvantnoj elektrodinamici pozadinsko more kvantne energije se sada koristi za objašnjavanje principa neizvjesnosti, koga je otkrila kvantna fizika, nepredvidivog ponašanja subatomskih čestica. Vibracije subatomskih čestica vjerojatno uzrokuje polje nulte točke. Slučajni virtualni fotoni skaču naprijed i natrag između polja nulte točke i našeg fizikalnog svijeta. Sudaraju se sa subatomskim česticama ili ih one apsorbiraju, kada će se pobuditi u više energetsko stanje. Nakon nanosekundi energija se opet otpušta pomoću drugog virtualnog fotona, koji se vraća u polje nulte točke. Foton se naziva virtualnin fotonom jer dolazi i odlazi iz polja nulte točke i ne će ostati u 'materijalnom' svijetu. Koristi se samo za razmjenu energije između polja nulte točke i materijalnog svijeta.

Ne dolaze samo fotoni, već i sve vrste elementarnih čestica u naš fizikalni svijet iz niotkuda. Izgleda kako dolaze iz polja nulte točke, pojavljuju se u našoj fizikalnoj realnosti samo tisućinku ili milijuntinku sekunde pa onda opet nestaju u praznini. Te forme mističnih čestica su nazvane virtualnim česticama, jer nisu dovoljno stabilne da bi ostale u našem realitetu. Polje nulte točke je kvantna pjena virtualnih čestica i fotona. Naš svemir nikada ne miruje, čak ni u 'praznom' prostoru!

Čak i u totalno tamnoj sobi, gdje ne može prodrijeti nikakvo svijetlo iz vanjskog svijeta, znanstvenici mogu još uvijek mjeriti prisustvo virtualnih fotona.

Postojanje polja nulte točke je bilo već dugo poznato u zajednici kvantne znanosti, no većina je znanstvenika ignorirala njihovu primjerenost. Jednostavno su poništili (nulirali) učinak polja nulte točke u svojim znanstvenim kalkulacijama zbog vjerovanja u beznačajnost učinka!

Međutim mala no rastuća grupa znanstvenika sada vrlo ozbiljno uzima u obzir polja nulte točke, a među njima su mnogi poznati profesori, koji sada zauzimaju radikalno drugačije stajalište o našem realitetu. Njihova znanstvena otkrića i teorije su kontroverzne u očima establishment-a znanstvene zajednice, koja se drži stare paradigme o našem svijetu po kojoj bi on mogao i eventualno će biti potpuno objašnjen mehaničkim modelom svemira.

Polje nulte točke je postalo popularno širokoj publici zahvaljujući znanstvenoj žurnalistici Lyn McTaggart, koja je napisala knjigu "Polje - The Field" (hrvatski prijevod, TELEdisk, d.o.o. 2005.). Stvorila je veću svijesnost o polju nulte točke nego što bi se inače objelodanilo svekolikoj javnosti. Jako preporučujem tu knjigu svakome zainteresiranom za nova otkrića nulte točke i začuđujućoj ulozi, koju ljudska svijest igra u tom polju. Za paranormalne i psihičke fenomene, postoji sada znanstvena osnovica istraživanja.(2)

Među prvim časopisima koji opširno obrađuju polje nulte točke, je Ode koji izlazi u SAD-u i Nizozemskoj. Članak o polju nulte točke se pojavio u studenom 2003., u broju 61.(3)

More energije

John Wheeler i Richard Feynman s Princeton sveučilišta su prvi procijenili energiju nulte točke. Izračunali su kako bi šalica energije nulte točke bila dovoljna da svi ocean svijeta proključaju. Ekvivalent u masi

energije nulte točke, korištenjem Einstein-ove famozne jednadžbe $E=m*c^2$ je 10^{94} grama/cm3! To je više materije po kubnom centimetru od ukupne mase cijelog svemira.

Suprotno onom što se uvijek vjerovalo, materija nije kondenzirana supstancija, već difuzna forma energije. (4)

Postavlja se pitanje, kako je moguće, ukoliko izgleda živimo u moru energija, kako to da je uopće ne uočavamo? Sličimo ribama uronjenim u vodu koje nikada nisu svijesne kako je voda svugdje oko njih.
Haisch i Rueda su doprinjeli polju nulte točke korištenjem rada Hal Puthoff-a, dokazujući poznati Newton-ov zakon inercije, koji tvrdi kako je inercija umnožak mase i akceleracije, $F= m * a$. Taj stari zakon, koga je Newton postavio kao pretpostvaku, aksiom, u svom djelu 'Principia', svetoj Bibliji klasične fizike, nije se mogao dokazati u zadnjih tristo godina! No uzimanjem u obzir polje nulte točke, Rueda i Haisch su dokazali kako je inercija jednostavno otpor, usporavanje, koje objekti iskuse kada se ubrzavaju u polju nulte točke.(5)

Sonoluminiscencija

U prirodi postoji vrlo čudan fenomen pod nazivom sonoluminiscencija; radi se transformaciji zvučnih valova u svijetlosnu energiju! To je dobro poznat eksperiment iz matice fizike.

U eksperimentu mala kuglasta staklena posuda, napunjena vodom rezonira harmoničnim zvučnim valom od 20 kHz, koji potječe iz zvučnika. Zatim se vrlo mali zračni mjehurić upuše u centar kuglaste staklene boce. Kada je mjehurić točno centriran u boci, počinje ritmički implodirati i emitirati svijetlo. Svijetlo se emitira u ultra-kratkim svijetlosnim bljeskovima, koji nose trilijun puta veću koncentraciju energije od izvorne zvučne energije. Temperatura u centru mjehurića doseže astronomskih 30.000^o C uz ogroman pritisak.

Matica fizike još uvijek ima problema s eksperimentom, pa se špekulira s hladnom fuzijom, dok neki misle kako nema drugog objašnjenja osim onog s obiljem svijetlosne energije koja dolazi iz polja nulte točke. Učinak sonoluminiscencije je potaknuo hollywood.ske stvaratelje na kreiranje cijelog filma o tom fenomenu, a film je nazva ‘Lančana reakcija - Chain Reaction'.

Daljnja istraživanja tog prirodnog fenomena bi mogla voditi onom što se naziva sonofuzija, vrsti hladne fuzije, kojoj fizika već toliko dugo teži.

Eksperiment sonoluminiscencije

Žetva energije

Od kada se u svijetu pojavio pojam energija nulte točke, rođen je novi soj kopača zlata. Mnogi izumitelji love tu energiju nulte točke, jer se radi o besplatnoj energiji. Priča počinje kako su još Michael Faraday i Nikola Tesla otkrili primjenu besplatne energije. Kada jednom znate kako ju tražiti, onda ćete ju moći izvlačiti iz vakuma u neiscrpnom obilju. Zamislite si vaš televizor bez strujnog kabla, jer televizor koristi energiju koju prima iz vakuma? Možete li to zamisliti, znate li što to znači? Zbogom nafti, pa možda tek time imate pravi osjećaj. U svijetu koji je teško zavisan o nafti, mnogi moćnici danas ne bi bili zadovoljni jer bi izgubili svu svoju moć i bogatstvo.

Zbog tog razloga kao i zbog moguće vojne primjene su te invencije bili globalno potisnute u zadnja dva desetljeća. SAD zabranjuje izvoz neriješenih patenata ako se vjeruje u postojanje vojne primjene. Međutim umirovljeni poručnik američke vojske Tom Bearden je patentirao uređaj za generiranje besplatne energije s koeficijentom većim od 1, koga je nazvao Generator elektromagnetske-energije bez kretanja - Motionless Elektromagnetic Generator - MEG. Preko 1 u ovom smislu znači, kako više energije izlazi iz uređaja nego što u njega ulazi. Bearden tvrdi kako taj generator proizvodi 100 puta više energije nego što je potrebno za održavanje njegovog pogona. Njegov MEG uređaj nije u sukobu sa zakonom o konzervaciji energije, drugim zakonom termodinamike, jer jednostavno hvata energiju iz vakuma. Jean Louis Naudin je replicirao Bearden-ov MEG uređaj i potvrdio kako njegov MEG uređaj ima koeficijent veći od 1.

Bearden je ponovio rad James Clerk Maxwell-a iz 19. stoljeća, utemeljitelja klasične elektrodinamičke teorije. Po njemu je interpretacija originalnog rada Maxwell-a netočna, a rad je bio i krivo interpretiran i pojednostavnjen od Lorentz-a i Heaviside-a, kako bi ga se, navodno, bolje razumjelo. Bearden je otkrio kako su originalne Maxwell-ove jednadžbe bile previđene, pa se kao rezultat toga previdjela i mogućnost korištenja besplatne (slobodne) energije iz vakuma. Bearden je u dobrom društvu glede te tvrdnje, jer je i Max Planck, osnivač kvantne fizike također uvijek sugerirao potrebu za ponovnim utemeljivanjem vrijednosti Maxwell-ovih jednadžbi.

Laički rečeno Bearden-ov MEG uređaj je u osnovici nabijeni dipol, koji se sastoji od nabijenih ploča. Objašnjava kako fizikalni vakum kreira tijek virtualnih fotona elektromagnetske energije, koga podržava potencijal nabijenog dipola. Potencijal dipola je u stvari ravnoteža između izbijanja i nabijanja virtualnim fotonima iz vakuma. Dakle stacionarno električko polje nije uopće stacionarno, samo se takvim čini, više slična vodopadu koji iz daljine izgleda kao stacionarni zid vode, no proučavanje izbliza dokazuje kako se radi o konstantnom tijeku vode. Tajna MEG uređaja nije u izbijanju naboja dipola u samom krugu dipola, već u drugom odvojenom električnom krugu. Nakon toga će vakum automatski ponovno nabiti izbijeni dipol kako bi ostvario težnju ravnoteži. Kaže se da naboj koji teče u drugom krugu isporučuje stvarnu električnu snagu.

Na taj način se ekstrahira energija nulte točke iz vakuma i prazni u električnom krugu. Bearden kaže kako svi današnji izvori električne energije kao što su baterije, dinamo i centrale, imaju jedan zajednički problem. Kada se električna struja vraća prema izvoru koji ju je na početku kreirao, ubit će tok virtualnih fotona s vakumom kao izvorom. Neznajući uzimamo vedra puna energije nulte točke iz rijeke pa ih onda nenamjerno ponovno vraćamo u rijeku.

Tom Bearden je došao i do vrlo važnog novog otkrića u vezi s novim tipom 'elektromagnetske energije'. Prema Bearden-u, danas korištene četiri Maxwell-ove jednadžbe su pojednostavnjena verzija Maxwell-ovog izvornog rada. Bearden kaže kako je Oliver Heaviside odbacio skalarni dio kompleksnih brojeva u Maxwell-ovim originalnim jednadžbama, ostavljajući samo vektore u Maxwell-ovim jednadžbama zbog lakšeg računanja.

To je razlog zašto danas znanost zna samo klasičan elektromagnetski val, koji je transverzalan. U transverzalnom valu električno i magnetsko polje osciliraju okomitao na smjer širenja vala. Po Beardenu nam je odstranjivanjem skalarnog dijela Maxwell-ovih jednadžbi izgubljena činjenica da se energija može širiti longitudinalnim valovima super-luminalnim brzinama (brzinama većim od brzine svijetlosti). Longitudinalni valovi su slični valovima zvuka i osciliraju u istom smjeru u kojem se šire.

Prema Bearden-u interni longitudinali val u elektromagnetskom valu je fundamentalan val, koji postoji u svim poznatim elektromagnetskim poljima bilo kojeg oblika. Skalarna komponenta elektromagnetskog vala se može kreirati iz dva suprotna elektromagnetska vala, vala i njegovog anti-vala. Oba će si vala međusobno poništavati električnu i magnetsku komponentu polja, kada su valovi u fazi privremeno pomaknutoj jedan prema drugomu za 180 stupnjeva. Rezultat je elektromagnetski skalarni val. On putuje u vremenskoj domeni i potpuno je drugačiji od transverzalnog elektromagnetskog vala, koji putuje tro-dimenzionalnim prostorom. Po Bearden-u moramo misliti o vremenu kao komprimiranoj formi energije kao što je to i materija. Sjećate li se Einstein-ovog poznatog zakona, koji kaže da je energija jednaka umnošku mase i brzine svijetlosti na kvadrat? U ovom slučaju možemo naći istu obilnu komprimiranu energiju u vremenskoj domeni i možemo ju hvatati kao kada se longitudinalni skalarni EM valovi u vremenskoj domeni konvertiraju u uobičajene transverzalne EM valove. Konverzija skalarne elektromagnetske energije u transverzalnu elektromagnetsku energiju se naziva skalarnom interferometrijom i ona je rezultat interferencije dvaju skalarnih valova. To je suprotan učinak samo-poništavajućem paru transverzalnih elektromagnetskih valova koji kreiraju skalarni val.

Tijek virtualnih fotona koji se događa između dipola i vakuma, ranije spomenutog, je u stvari tijek skalarnih valova. Stoga su skalarni valovi vrlo različiti od elektromagnetskih valova; i to zbog jedne stvari, tj. oni mogu putovati beskrajnim udaljenostima bez gubitka energije brzinama većim od brzine svijetlosti (superluminalno).

Kada skalarne valove kreira dipol, kao što je baterija, generator ili permanentni magnet s dva pola, polarizacija naboja će kreirati skalarne valove koji će žuriti između polova i vakuma. Svaki dipol u svemiru od atoma sa svojim pozitivnim i negativnim nabojem, do Zemlje i Sunca sa svojim magnetskim poljima kao i sva nebeska tijela u svemiru zrače skalarne valove, pa su stoga u osnovi skalarni valovi svugdje u svemiru, popunjavajući vakum prostora, čineći ga obiljem energije nulte točke.

Početko 20. stoljeća je Nikola Tesla prvi otkrio skalarne valove. Koristio je indukcijske zavojnice za kreiranje tih skalarnih valova. Proveo je mnogo eksperimenata šaljući skalarne valove oko Zemlje dokazujući kako za razliku od transverzalnih valova, koji se šire na velike udaljenosti s disipacijom i gube svoju energiju brzinom jednakom kvadratu udaljenosti od izvora, longitudinalni valovi mogu putovati do bilo koje udaljenosti bez praktički ikakvog gubitka energije.

Tesla je u svoje vrijeme vjerovao u postojanje etera, iz koga bi se mogla koristiti slobodna energija, što bi moglo biti spas za čovječanstvo. Obratio se Američkom institutu inžinjera elektrotehnike 1981. slijedećim riječima:

> ". . . snagom izvednom iz njega, sa svakom formom energije dobivenom bez napora, iz spremišta zauvijek neiscrpnog, čovječanstvo će napredovati velikim koracima; samo je pitanje vremena kada će čovjek uspijeti priključiti svoje strojeva na zamašnjak prirode".

Skalarne valove Tom Bearden-a su otkrili i ruski znanstvenici. Rusi su međutim dali skalarnim valovima drugačije ime, nazivaju ih torzijskim valovima. O njima ćemo naučiti više kasnije. Kao raniji čovjek vojske, uvjeren je kako su Rusi koristili tu tehnologiju za kreiranje arsenala oružja skalarnim valovima tijekom Hladnog rata. To oružje je, temeljeno na Teslinoj haubici, smrtonosno skalarno oružje koje, u usporedbi, čini blijedim naše oružje masovne destrukcije. U svojoj najblažoj formi to se oružje može koristiti za modificiranje i manipuliranje vremenom, za kreiranje uragana i tornada, a može se čak s njime proizvesti potrese. U najagresivnijoj primjeni, moglo bi se izbrisati postojeću civilizaciju svojom smrtonosnom silom koja je nezaustavljiva.

Na drugoj strani, su miroljubive aplikacije tehnologije skalarnih valova, koje prelaze ljudsku imaginaciju; kao ni jedna druga dosadašnja tehnologija, kojoj je planet svjedočio, a mogu voditi čovječanstvo u Zlatno doba. Obećava slobodnu, besplatnu energiju, antigravitacijski pogon i aplikacije liječenja koje mogu izliječiti bilo koju bolest preokrečući vrijeme bolesti. Prema Bearden-u, Antoine Priore je 60-tih i sedamdesetih godina koristio, kao preteču svoje medicinske patentirane tehnologije, aplikacije skalarnih valova, a njegovi eksperimenti na životinjama su dokazali mogućnost liječenja svih formi raka. Objašnjenje

tih čudotvornih izliječenja je prisiljavanje oštećenih stanica skalranim valovima da se vrate u svoje ranije zdravo stanje. Tako je tehnologija skalarnih valova tehnologija čuda, ako je vjerovati Bearden-u.

Bearden-ova teorija, koju je objavio u knjizi pod naslovom "Energije iz vakuma, koncepti i principi - Energy from the vacuum, concepts & principles" je dokazana prvim na tržištu raspoloživim energetskim uređajem nazvanim "Patterson-ova energetska stanica - Patterson Power Cell", inovativni uređaj s omjerom većim od jedan.

Patterson-ova energetska stanica je razvijena i patentirana. James A. Patterson je znanstvenik Tehnologija čiste energije - Clean Energy Technologies iz Dallas-a. Radi se o staklenoj posudi napunjenoj tisućama sitnih, paladijem pokrivenih kuglica koje služe kao elektrode. Uređaj pogoni teška voda. Kada se pokrene s malom ulaznom snagom od 1,4 Wat-a, stanice izbacuju enormne količine topline, stotinu puta veće energije od energetskog ulaza. Tvrdi se kako je Patentni ured SAD-a testirao uređaj i dodijelio četiri patenta, Uređaj se proučava i na različitim sveučilištima širom svijeta i tretira ga se vrlo ozbiljno, no više nema sumnje u njegov rad, već se spore oko toga kako radi!(6)

Pradavna vortex-vrtložna tehnologija

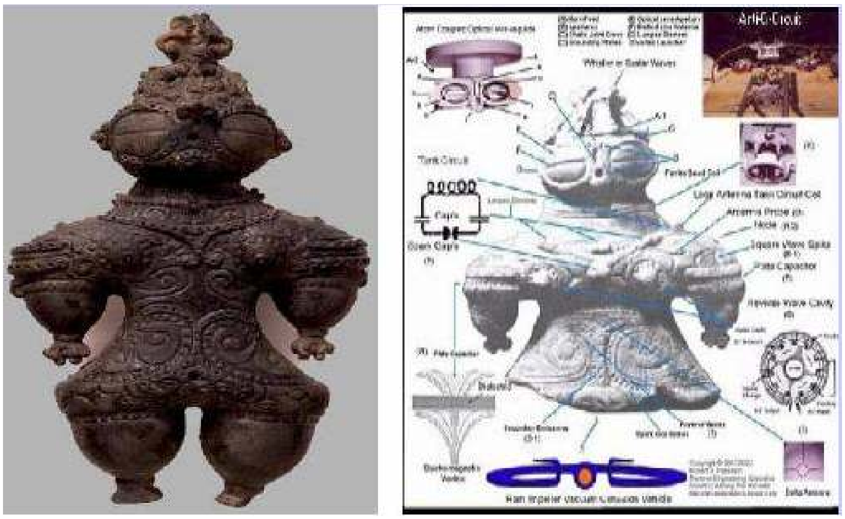
Robert A. Patterson je izvrstan inžinjer koji se sam educirao u vortex tehnologiji, a studirao je i rad Viktor Schauberger-a. Viktor Schauberger je radio na vortex tehnologiji za naciste tijekom 2. Svjetskog rata, te je kao i Tesla, imao začuđujuće invencije, koje su skoro povijesno zaboravljene. Neprocjenjivi doprinos znanosti se konačano prepoznaje kada se svjetska nestašica energije približava klimaksu. Pozabavit ćemo se vortex tehnologijom i električnim primjenama u implozijskoj fizici Daniel Winter-a u poglavlju 6 ('Vibracije etera'). Najbolja vizualizacija vorteksa je tornado koji usisava zrak, akumulirajući te vrtložne vjetrove s nevjerojatnim magnitudama u centru, oku tornada.

Među Patterson-vim invencijama primijene vorteks tehnologije je i RAM implozijsko krilo, koje se može pričvrstiti na krov automobila. To će krilo kreirati implodirajući vorteks ispred automobila i ekspandirajući vorteks iza automobila, pa će tako guranje stražnjeg vorteksa ojačavati usisavanje iz prednjeg vorteksa. Sveukupni učinak je drastično reduciranje potrošnje goriva za faktor 2 ili 3.

Drastična redukcija potrošnje goriva je rezultat reduciranja otpora kretanju. Kao praktičar kineskih borilačkih vještina Wing Chun Gung Fu, Patterson je stekao uvid u korištenje energije svog protivnika, čiji se zamah preusmjeravanjem energije može koristiti za svoje djelovanje, pa se time protivnika može oboriti, izbacujući ga iz ravnoteže njegovim vlastitim zamahom. To je uobičajena praksa u borilačkim vještinama. Koristeći analogiju borilačkih vještina, protivnik automobilu bi bio održavani otpor, pa Patterson objašnjava kako se ta energija može preusmjeriti na korisni rad. To upravo i radi njegovo RAM implozijsko krilo.

Patterson je nekako shvatio kako bi isti vorteks mehanizam RAM implozijskog krila, temeljen na aerodinamici, mogao imati svoj komplement u elektrodinamici ako se primijenjuje na energiju nulte točke u vakumu prostora. Što ako bi uspio 'pumpati' tu energiju nulte točke korištenjem elektroničkih krugova koji bi imitrali korištenu vorteks tehnologiju u dizajnu njegovog krila?

Najiznenađujuća činjenica te problematike je što je slijedeća prosvijetljujuća ideja inspirirana još jednom formom pradavne azijske vještine, Dogu kipom iz Japana. Spotaknuo se o taj kip čitajući "Antigravitacijski priručnik - The Antigravity Handbook" autora David Hatcher Chlidress-a. Taj ružni kip datira unatrag barem 10.000 godina. Tražeći elektronički ekvivalent za svoje RAM implozijsko krilo, odjednom je shvatio kako to mora biti odgovor. Naravno ni vi, a ni ja, ako bi i buljili u taj ružni kip još slijedećih 10.000 godina, vjerojatno nikada ne bi došli na ideju, no prema Patterson-u, taj kip je shematska predstava onog što on naziva elektrogravitacijski implozijski pogonski sustav.

Japanska Dogu statua i preslikavanje u tehnologiju svemirskog doba
(Uljudnošću Robert A. Patterson-a, quantumgravitics.tripod.com)

Hutchison učinak

Hutchinson učinak je kolekcija fenomena koji je otkrio sjani (plemeniti?) John Hutchinson 1979. Živi u Vankuveru u Kanadi u apartmanu koga je kompletno opremio s elektroničkim uređajima.

Hutchinson je eksperimentirao u svom apartmanu sa skalarnim valovima koristeći Tesline zavojnice i Van de Graaff generator. Korištenjem interferencija radio valova niskog energetskog inputa, no visokog napuna od stotina kiloVolti, otkrio je začuđujuće unčinke u rasponu od:

- levitacije teških metala
- fuzije različitih materijala
- anomaliju zagrijavanja metala bez gorenja okolnog materijala
- lomljenje metala na čudan način.

Svi ti učinci su bili dokumentirani na video zapisu, a svoja je otkrića demonstrirao mnogim kvalificiranim znanstvenicima i poznatim ljudima, koji ga sada konačno financijski podržavaju. Hutchinson-ov učinak je demonstriran i na filmu na Interentu. U njegovim se filmovima vidi kako predmeti lebde u prostoru, a metali vibriraju kao da su puding. Čak je levitirao i kuglu teškog topa. Također je mogao demonstrirati fuziju različitih materija, kao što drvo i metal. Drvo se jednostavno uranja u metal, a kada se Hutchinson-ov uređaj isključi, drvo ostaje kao kada bi bilo savršeno zalijepljeno u metalu! Na isti je način utopio novčić u aluminijsku šipku.

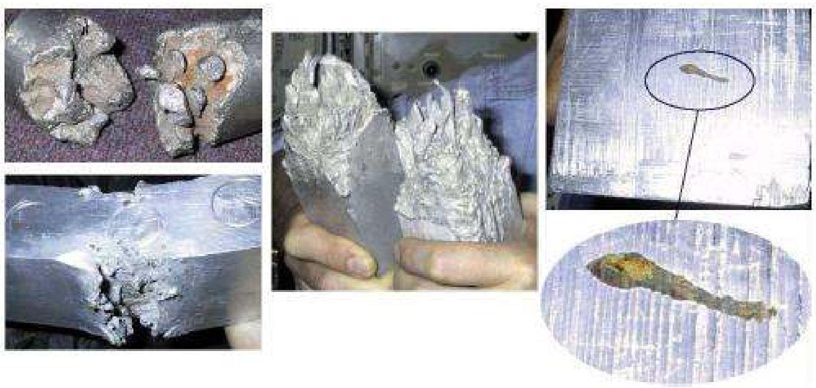
Njegovi eksperimenti prkose svim uobičajenim zakonima prirode! Njegovi anomalni valovi s anti-gravitacijskim sposobnostima izgleda mijenjaju sam prostor-vrijeme.

Može rastopiti metal bez ikakvog znaka spaljivanja ili očite radijacije topline. Materijali poput drveta se drže na istom mjestu gdje se metal tali, a da nisu spaljeni. To se jednostavno suprostavlja zakonima termodinamike, po kojima bi barem trebalo uočiti zračenje topline. Igleda kao nekakvo odvajanje tog uređaja od normalne organizacije atoma u materijalima. To je isto kao kada bi Van der Waals-ove sile, koje povezuju atome u materijalu bile isključene, a atomi bi mogli slobodno stvarati nove konfiguracije.

John Htuchinson je također razvio samo-održavajuću bateriju, koja se sama puni energijom nulte točke, kako on tvrdi! Baterija generira 18V kod 250 mA! Kaže kako mu je u tome pomogao Tom Bearden!

(Uljudnošću John Hutchison-a, www.hutchisoneffectonline.com)

Neobjašnjivi lomovi i fuzije novčića i drva u metalu
(Uljudnošću John Hutchison-a, www.hutchisoneffectonline.com)

(8)

Projekt razotkrivanja

Steven Greer je napravio karijeru iz razotkrivanja istine o slobodnoj energiju u svom Projektu razotkrivanja. Pritišće političare SAD-a na objavljivanje istine. Prema Greer-u, utrka u nuklearnom naoružanju i Hladni rat s Rusijom su stvorili političku klimu u SAD-u u kojoj su najveće tajne, projekti pokrenuti za razvoj naprednih vojnih tehnologija. Ti su klasificirani projekti realizirani pod najvećom tajnom i samo nekolicina onih, koji su morali znati, je bila informirana o tim programima. Postupno su stvari postale toliko kompleksne i izvan kontrole, pa su se ilegalno trošile milijarde dolara iz proračuna SAD vlade, pri čemu su kongresnici, pa čak i sam predsjednik izgubili autoritet nad tim projektima.

Greer tvrdi kako je pronašao nekoliko stotina ljudi, koji odaju tajne u vojnoj, znanstvenoj i korporacijskoj zajednici, koji mogu isporučiti dokumente, fizikalne dokaze i svjedočenja o namjernom potiskivanju informacija o naprednim tehnologijama. Vojska i špijunaža sprječavaju pristup javnosti tehnologijama

koje definitivno mogu zamijeniti konvencionalnu naftu, ugljen i nuklearnu energiju kao izvore. Te su tehnologije razvijene unutar SAD-a za vojnu primjenu, no primijenjujući ih u mirnodopske svrhe, mogle bi oblikovati potpuno nezagađujuću civilizaciju i spasiti naš planet Zemlju.(7)

Mogli bi završiti sa svim siromaštvom u svijetu korištenjem slobodne energije nulte točke iz vakuma. Mogla bi se koristiti lokalno u zemljama u razvoju, jer nije potrebna infrastrukturna energetska mreža. S obiljem lokalne energije bi bilo moguće kreirati svježu vodu iz morske vode za navodnjavanje područja, koja danas pate od suše.

Rekapitulacija

Prazan prostor uopće nije prazan. Vakum je u stvari obilje. Sadrži izobilje energije, energije nulte točke. Odvija se kozmički ples razmjene energije između fizikalnog prostora i polja nulte točke, konstantna kreacija i destrukcija materije iz ničega. Kontinuirani tok energije u i iz materijalnog svijeta sličan je istočnjačkoj Hindu kozmologiji opisanoj u kozmičkom plesu Šive.

Je li moguće da znanstvenici promatraju energiju nulte točke u stvari kao našu vlastitu kolektivnu svijest, a nas kao kreatore fizikalnog svijeta iz te energije? Ako je svijest stvarno uzrok fizikalnom realitetu, a ne posljedica, barem smo identificirali kandidata za potrebnu duhovnu energiju!

U slijedećem poglavlju ćemo vidjeti kako pradavnu znanost, koja je tajno očuvana tijekom povijesti, počinje rekonstruirati moderna znanost. To davno znanje, koje se naziva svetom geometrijom, je bilo vrlo važno očuvati iz nekog razloga za buduće generacije. U pradavna vremena se to znanje poučavalo u školama misterija kod Egipćana i Grka. Pod prijetnjom smrtnom kaznom, inicirani su održavali to znanje tajnim kroz povijest. Na Zapadu se to znanje očuvalo u gnostičkim krugovima i tajnim društvima Slobodnih masona.

Znanost Svete geometrije tvrdi kako sve u našem svemiru ima u podlozi nevidljive geometrijske strukture koje slijede funadamentalne principe. Suvremeni znanstvenici koriste svetu geometriju za objašnjavanje konstruiranja fizikalnog realiteta iz sve-prisutne i u sve-prodiruće pozadinske energije fizikalnog vakuma.

POGLAVLJE 5 Oživljavanje pradavne znanosti

Na drugom kraju znanstvenog spektra suvremene znanosti obnavlja se pradavna znanost. Stoljećima je bila pažljivo čuvana. Radi se više ili manje o formi umjetnosti, koja se naziva 'sveta geometrija'. Zašto sveta, odnosno što je to sveto u vezi s geometrijom? U školama duhovne mistike u prošlosti podučavalo se kako Bog koristi svetu geometriju za kreiranje svemira. Sada znamo kako sveta geometrija sadrži mnoge misteriozne elemente koji elegantno opisuju mnoge fenomene kao što su rast biljaka, proporcije ljudskog tijela, orbite planeta, svijetlo, strukture kristala, glazbu. Lista ide tako dalje i sve dalje. U ovom ćemo poglavlju dati nekoliko primjera.

Arhaična znanost svete geometrije se može pratiti unatrag do egipatske civilizacije, no mogla bi biti nasljedstvo civilizacije mitološke Atlantide, za što ćemo pružiti dovoljno uporišta u ovoj knjizi za podržavanje takve tvrdnje. Sveta geometrija sadrži elemente koji su krucijalni za shvaćanje nove fizike etera, koju ćemo i upoznati u slijedećem poglalvju.

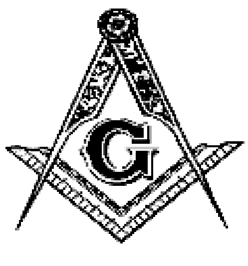
Prilično iznanađujuće, sveta se geometrija pojavljuje i u mnogim krugovima žita, koji se pojavljuju u zadnja dva desetljeća širom svijeta. Izgleda kako nas netko negdje poučava vrijednoj lekciji s puno značenja. Ne ću ulaziti u detalje oko izvora krugova u žitu, tj. jesu li ili nisu vanzemaljski; osobno mislim jesu, no to (još) nije moglo biti dokazano.

Po mom mišljenju značenje krugova žita je u tomu što preko njih suvremeni znanstvenici mogu primiti naputke kojima bi mogli realizirati težnju k boljem razumijevanju geometrije u fizici općenito i posebno glede polja nulte točke.

U davnim poučavanjima svete geometrije se vjerovalo kako se svetost svega u svemiru može opisati u terminima geometrijskih mustri koje dolaze od ruke Boga. Nevjerojatno kako se čini, moguće je ilustrirati s mnogo primjera, kako mnoštvo neočekivanih stvari sadrži skrivenu geometriju koja nije očita na prvi pogled.

Danas se vjeruje u korištenje svete geometrije pri kontruiranju Velike piramide i mnogih drugih spomenika Egipčana. Egipčani su imali dvije škole tajni; jedna se zvala lijevo oko Horus-a. Ta je škola podučavala ženske principe stvaranja, o ljubavi i milosti. Druga se škola zvala desno oko Horus-a i poučavala je inteligentne muške principe stvaranja; gdje je sveta geometrija bila glavni predmet.

Sveta geometrija je ostavila traga i u drugim kulturama kao što je gotička arhitektura europskih crkava i katedrala, Panthenon u Ateni, slike Leonarda Da Vinci-ja i Hindu klasični ples. Sveta geometrija je bila očuvana i u društvima Slobodnih masona (graditelja) u najvećoj tajnosti. (1)

Simbol Slobodnih masona

Simbol Slobodnih masona je kutnik i šestar drvodjelja, dva jedina instrumenta potrebna u svetoj geometriji. Zlatno pravilo glasi - ako morate koristiti bilo koji drugi instrument osim gornja dva, onda to dokazuje, kako se radi o geometriji, no definitivno ne o svetoj!

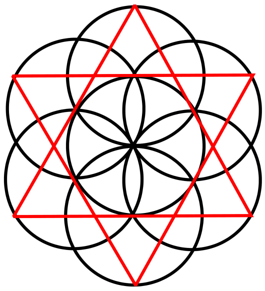
Zahvaljujući ljudima poput Robert Lawlor, Bruce Rawles i Drunvalo Melchizedek, umijeće svete geometrije se danas obnavlja, ali i enormnom uspijehu knjige "Da Vinci-jev kod - Da Vinci Code' Dan

Brown-a, koja je postala vrlo popularna 2004, stvorivši svijesnost u javnosti o važnom znanju, koje je bilo tajno očuvano tijekom povijesti.

Krenimo sada na brzi tečaj o toj svetoj formi umjetnosti, gdje ću vam na kraju pokazati neke začuđujuće stvari.

Cvijet života

To je vrlo važna slika svete geometrije.

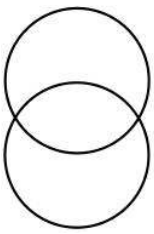
Mustra geneze

Naziva se mustra geneze. Moramo se prisjetiti kako sve što vidimo su samo dvo-dimenzionalne predstave onog što su u stvari tro-dimenzinalne kugle!

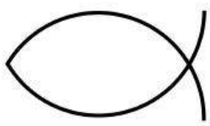
Oslikano na slici ćete vidjeti i heksagram formiran s dva ekvivalentna trokuta, što je židovski simbol poznat kao Davidova zvijezda. Zvijezda Davida na toj slici je u stvari tro-dimenzionani tetrahedron ili isprepleteni tetrahedron. Formiran je od dvije uslojene tro-strane piramide, jedna pokazuje prema gore a druga prema dolje. Ako tražite primjer zvijezdastog tetrahedrona, pogledajte naslovnicu knjige.

Slijedeća priča o kreaciji, koja se podučavala u školi Tajni desnog oka Horusa, bila je ujedno i osnovica Hermetičke tradicije (mudrosti Hermes Trismegistus-a ili egipatskog Toth-a). Ta je priča o stvaranju također najvjerojatnije poznata i krugovima Slobodnih graditelja.

U početku je univerzalni um Boga kreirao iz totalne praznine ili ništavnosti, iz fokalne točke božje svijesnosti jednu centralnu kuglu. Prva je kugla bila svugdje oko Boga prvog dana stvaranja. Drugog dana je Bog stvorio drugu kuglu, s centrom izmještenim bilo gdje na površini prve kugle. Presjek dviju kugli naziva se Vesica Pisces:

Vesica Pisces

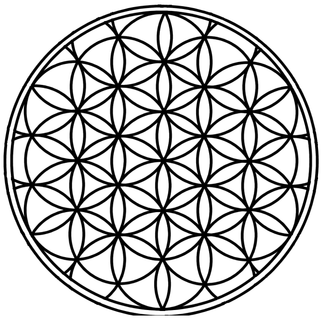
Simbol Kristijanstva

Jeste li ikada vidjeli gornji simbol? Često ih vidite kao naljepnice odbojnika na automobilima; simbol je vjerojatno izveden iz Vesica Pisce.

Biblija spominje kako je Bog kreirao svijetlo drugog dana, a Vesica Pisces, kako ćemo na kraju poglavlja objasniti, se sada smatra geometrijom fotona - stanje svijetla kao čestice!

Stvaranje Boga se nastavilo kroz 7 dana, i svaki put se centar slijedeće kugle projicirao na površini prethodne kugle. Ako prebrojimo kugle u mustri Geneze, dobit ćemo broj 7, točno broj dana koliko je Bogu trebalo za kreiranje svijeta, kako je to spomenuto u prvoj knjizi Biblije, Genezi.
Zato se takva mustra naziva mustrom geneze.

Ako nastavimo božju kreaciju na isti način, no samo nešto duže od 7 dana, dobit ćemo slijedu sliku:

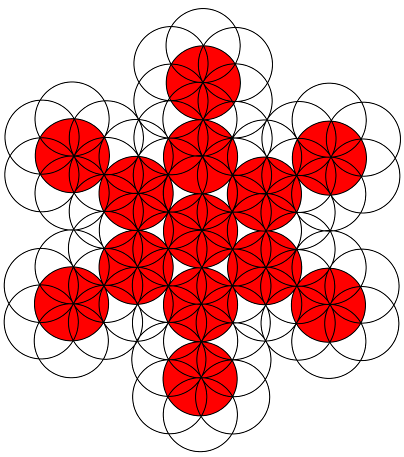

Cvijet života

Ova se slika naziva Cvijet života; uočite dvostruki vanjski krug dodan slici; ta se slika pronalazi širom svijeta i dekorira pradavne zgrade i svete spomenike. Pronalazi se i u hramovima Egipta. Niti jedan simbol nije pronađen, koji se nastavlja u kreacijskom procesu nakon mustre Cvijeta života, pa je to razlog dodavanju vanjskih krugova. Nekako u davna vremena, pradavni su stanovnici htjeli na neki način ograničiti mustru kreacije na Cvijet života ili su možda htjeli nešto sakriti?

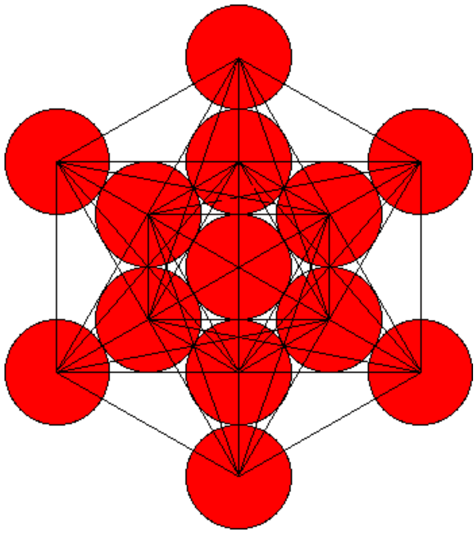
Stoga nastavim puni radosti tu mustru stvaranja i pogledajmo što se skriva u tri mustre, koje je otkrio Drunvalo Melchizedek. (2)

Dodajmo samo slijedeću rundu vanjskih kugli. Ono što sada dobivamo se naziva Voće života, u kom sam markirao značajne kugle, koje čine Voće života crveno kako bi se razlikovale od mustre, podsjećajući vas kako je ono što vidimo u stvari tro-dimenzionalna slika kugli:

Voće života

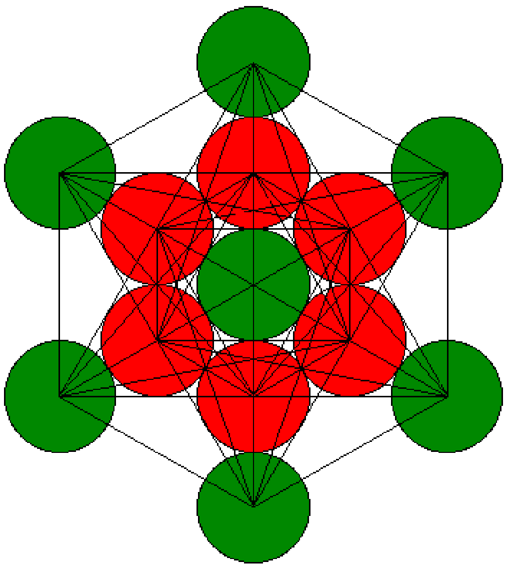
Voće života se sada naziva ženskom formom, jer samo sadrži kružne oblike, kugle, kao i žensko tijelo. Muški komplement se može konstruirati ako se koriste ravne crte za povezivanje svih centara svih kugli na toj slici. Rezultat je ono što se naziva Metatron kockom.

Metatron kocka

Metatron kocka je vrlo važna jer sadrži krute geometrijske forme, koje su došle u fokus nove fizike etera, koju ćemo opisati u slijedećem poglavlju!

Filozof Platon je opisao te forme, koje nalazimo u Metatron kocki 400 godina prije nove ere, pa se stoga i zovu kruta tijela Platona. U stvari kruta tijela Platona se mogu dva puta naći u Metatronu, manje verzije krutina se ponavljaju u unutarnjih 7 kugli. Jedan od pet Platonovih krutina je dobro poznata kocka. Ako hoćete, sami pokušajte naći kocku u Metatron kocki. Pomoći ću vam ponešto u tomu, evo je:

Kocka u Metatron kocki

Zelene kugle su vrhovi kocke. Jedan je skriven u pozadini od pogleda u 3 dimenzije.

Platon-ova kruta tijela (krutine)

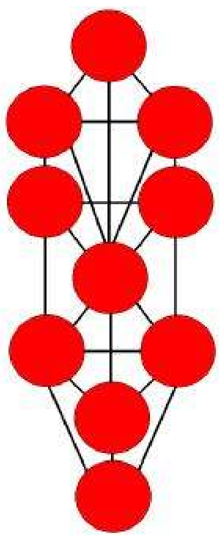
Pet krutina je dobilo ime Platon-ovim po grčkom filozofu Platonu, koji ih prvi opisao 350 godina prije Krista u svojoj knjizi Timaeus:

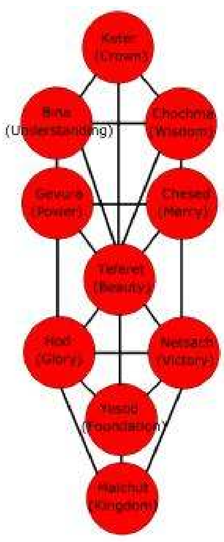
Tetrahedron, kocka, oktahedron, dodekahedron i ikozahedron

Sve te forme su u Metatron kocki, vjerojatno je potrebno nešto vremena za njihovo otkrivanje, no sigurno su sve tu. Platonova kruta tijela imaju vrlo znakovite karakteristike; kao prvo sva se savršeno uklapaju unutar kugle. Vrhovi tijela su na površini kugle koja ih obuhvaća! Također se savršeno uklapaju jedno unutar drugih, a mogu se također savršeno ugnjezdživati. Sve forme se mogu udvojiti, odnosno mogu stvoriti suprotnu formu jedna iz druge. Kocka i oktahedron su na primjer takve udvojene forme. Ako uzmemo središta stranica (lica) kocke i povežemo sve linije između tih središta, dobit ćemo oktahedron. Isti se proces može preokrenuti pri stvaranju kocke iz oktahedrona. Tetrahedron ima sam sebe za udvojenika. Dodekahedron i ikozahedrona su udvojenici. Svaka crta, površina (lica) i kut u Platon-novim formama su identične drugim crtama, površinama (licima) i kutovima unutar iste forme. Drugim riječima, Platon-ova kruta tijela su ekstremno simetrična!

Drugi zagonetni simbol koji je izveden progresijom Cvijeta života, je Drvo života. Drvo života je centralni predmet istraživanja mistične židovske Kabale. Drvo života se može nadslojiti na Cvijet života i savršeno su usklađeni. Drvo života je ekstrakcija iz Cvijeta života, ostavljajući niz kugli bez interesa.

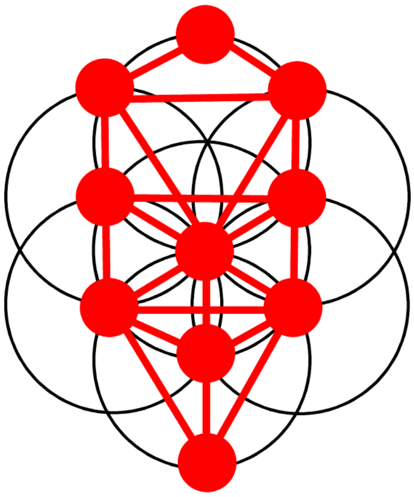

Mustra Drva života

Židovska Kabbalah Drvo života

Na slijedećoj slici pokazujemo savršeno nadslojavanje s mustrom Geneze. Počinjete li shvaćati geometrijsku ljepotu simetrije, koja je uključena u svim tim simbolima i kako sve mustre evoluiraju jednostavnom progresijom iz mustre Geneze?

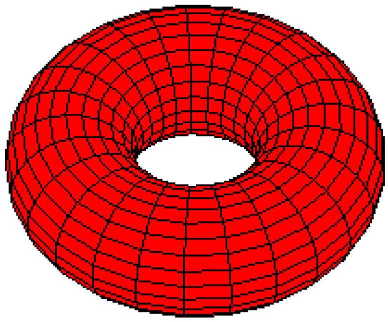

Drvo života nadslojeno na mustru Geneze

Drvo života je mističan simbol korišten u židovskoj ezoteričnoj Kabali. Drvo života se spominje mnogo puta u Bibliji kao drvo uz drvo znanja Dobrog i Zla u središtu Rajskog vrta. Pradavne tradicije su smatrale te geometrijske mustre vrlo važnim, pa su se očuvale u mističkim ezoteričkim znanostima.

Torus

Torus je također vrlo važna geometrijska tro-dimenzionalna forma, a ovdje ćemo ju prikazati jer je gradbeni blok materije u novoj znanosti etera u slijedećem poglavlju. Najbolje se komparira s uštipkom (prstenastog oblika) ili prstenom dima iz cigare. Evo ga:

Torus

To je kugla koja se uvija prema unutra na vrhu i dnu, kako bi se dobila rupa na sredini! Sliči i jabuci. Torus je rezultat rotiranja mustre Geneze za 360 stupnjeva oko središta.

Zlatna sredina

Možda je najvažnija tema svete geometrije Zlatna sredina. Zlatna sredina je vrlo specifičan omjer izražen grčkim slovom Φ odnosno Fi.

Iznosi $\Phi = \frac{1}{2} * \sqrt{5} + \frac{1}{2} = 1.618$

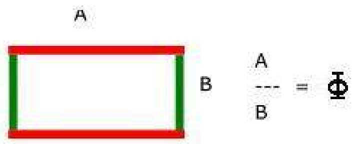
Φ je kao i ¶ (Pi) iracionalan broj, što znači da se nikada ne može izračunati njegova točna vrijednost, odnosno moguće ga je samo aproksimirati.

Φ omjer je izražen u Zlatnom presjeku. Zlatni presjek je dužina, recimo užeta, kada se ono podijeli tako da omjer dužeg sijela užeta prema cijelom užetu bude jednak omjeru kraćeg dijela užeta prema dužem dijelu užeta. (Pročitajte to ponovno).

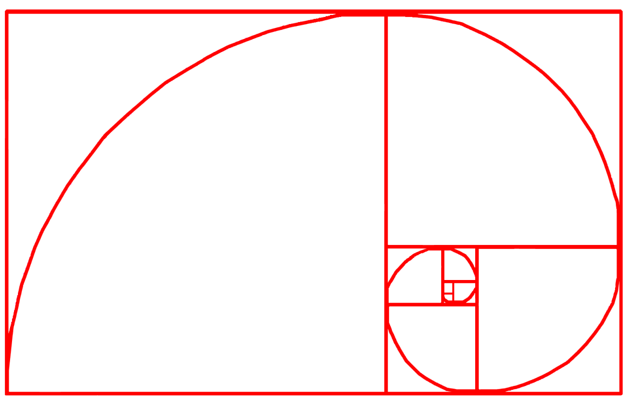
$$\frac{A + B}{A} = \Phi \qquad \frac{A}{B} = \Phi$$

Kada se Φ omjer primijenjuje na pravokutnik gdje je B = 1, a A ima dužinu A = 1,618, pravokutnik se naziva Zlatnim pravokutnikom.

Zlatni se pravokutnik može koristiti za kreiranje spirale, Zlatne spirale. Počinjući s jednim Zlatnim pravokutnikom, drugi se Zlatni pravokutnik može pridružiti prvom korištenjem duže stranice pravokutnika, strane A kao kraće strane B slijedećeg pravokutnika. Drugi će pravokutnik biti okomit na prvi. (druga se stranica dobiva presjekom okomite crte iz jednog vrha na spojnicu dva susjedna vrha pravokutnika, a krivulja spirale se aproksimira četvrtinom kružnice u kvadratu nastalom diobom površine prvog zlatnog pravokutnika - op. MK). Ako se proces nastavlja, naziva se spiraliziranjem Zlatnog pravokutnika, zaobljene crte povlače se kroz kutove kvadrata, kreirajući Zlatnu spiralu. Spiraliziranje spirale Zlatne sredine se nastavlja beskonačno prema unutra i prema van, tj. postaje tako sve manja spiraliziranjem prema unutra, odnosno sve veća spiraliziranjem prema van.

Varijanta spirale Zlatne sredine je Fibonacci-jeva spirala. Razlika prema Zlatnoj spirali je u tomu što ona ne spiralizira beskonačno, iako počinje sa Zlatnim pravokutnikom s jednom stranicom dužine 1, a drugom dužine Φ. Postupno, kako spiralizira Fibonacci spirala, prema van neće biti nikakve uočljive razlike sa spiralom Zlatne sredine. Fibonacci spirala je temeljena na progresiji Fibonacci niza.

Spirala Zlatne sredine

Fibonacci niz

Leonardo Fibonacci (1175 AD), veliki matematičar Srednjeg vijeka, je otkrio taj niz proučavanjem prirode. Proučavao je rast populacije zečeva i rast lišća i latica, te je tako u tomu otkrio dobro definirani matematički niz..

To je Fibonacci niz:

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, itd.

Svaki je broj u nizu zbroj dva prethodna broja, počevši s brojem 1 kao korjenom niza. Fibonacci niz napreduje prema Zlatnoj sredini, ako dijelimo dva susjedna broja u nizu.

1/1 = 1
2/1 = 2.0
3/2 = 1.5
5/3 = 1.667
8/5 = 1.60
.
144/89 = 1.618

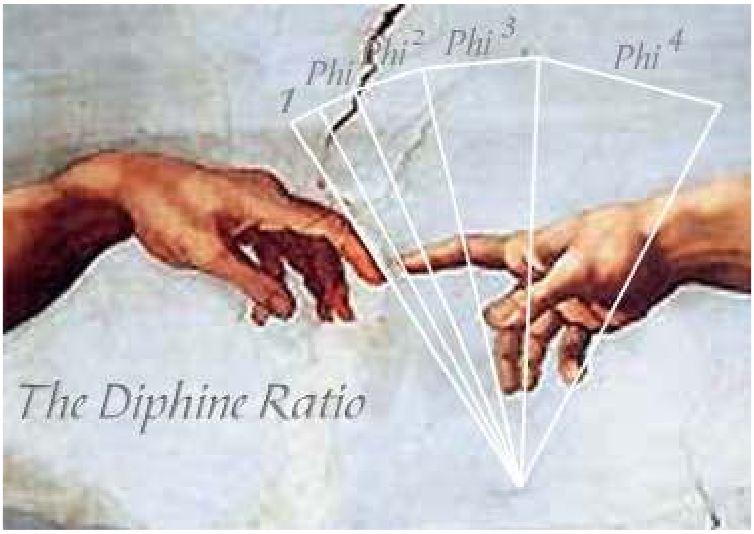
Fibonacci niz propagaira prema Fi (Φ) no nikada ga ne može dostići, jer je taj broj iracionalan ili transcendentan.

Fibonacci spirale i omjeri Zlatne sredine se pojavljuju svugdje u svemiru. Spirala je prirodna forma toka vode, kada izlazi iz cijevi. To je i prirodna forma toka zraka u tornadu i vihoru. Slijedi drugi prekrasan primjer Fibonacci spirale u prirodi, to je oklop Nutilus-a. I svaka knjiga o svetoj geometriji sadrži jedan:

Oklop Nautilus-a

Omjer Zlatne sredine se nalazi svugdje po ljudskom tijelu, u omjeru između kosti, dužina vaših ruku i nogu. Zlatna sredina je također omjer udaljenosti od pupka do palca i udaljenosti od pupka do vrha glave. Leonardo Da Vinci je prekrasno sakrio te omjere Zlatne sredine u svojim slikama:

Michelangelo i Φ omjeri u ljudskoj ruci

Glazba

Grčki filozof Pitagora je otkrio predivnu matematičku relaciju između harmoničnih nota u glazbi. Uočio je kako se pritiskanjem strune na različitim pozicijama vrata na gudačkim instrumentima poput gitare kreiraju harmonični zvuci. Neke su note zvučale bolje od drugih. Svakim pritiskom strune se ona dijeli na dvije različite dužine, pa je omjer tih dužina mjerio Pitagora. Označio je sve omjere koji su zajedno zvučali harmonično. Tim je načinom pronašao slijedeće omjere:

1:1 (otvorena žica)
1:2 (pritisnuta žica na 1/3 dužine)
3:2 , 5:3, 13:8, 21:13, 34:21

Ono što je Pitagora otkrio je nazvano diatonskom glazbenom skalom, po činjenici kako se struna/žica dijelila na dvije dužine (Dia = dva).

Ovi omjeri odgovaraju frekvencijama nota proizvedenim bijelim tipkama klavira kada je podešen na diatonsku ljestvicu. Nakon 7. note, ponavlja se ljestvica, s tim što je 8. nota dvostruke frekvencije prve note! Slijedećih 7 nota bijelih tipki klavira slijede točno iste omjere!

Možda ste već primijetili kako su glazbeni omjeri koje otkrio Pitagora isti omjeri iz Fibonacci niza! Jednostavno uzmite jedan broj iz Fibonacci niza i onaj slijedeći, pa ćete imati glazbeni omjer kojeg je našao Pitagora.

Fibonacci niz je niz koji daje predivne harmonike u glazbi. Diatonska skala nije jedina glazbena skala; postoje mnoge, u stvari niti jedan klavir nije danas ugođen na diatonsku skalu. No principjelni omjer između harmonika u glazbi i matematička progresija u Fibonacci nizu je stvarna.

Zamislimo si kako imamo klavir podešen po diatonskoj ljestvici s produženom klavijaturom za osiguravanje tipkama 49 oktava! To bi bio strašan klavir i zasigurno ne bi stao u stambeni prostor!

No pretpostavimo ipak mogućost sviranja na tom klaviru. Kada sviramo note u dvije najviše oktave, krajnje desne tipke, one bi odgovarale frekvencijama boja svijetla!

Postoji sedam tipki najviše oktave koje daju frekvencije 7 primarnih boja spektra svijetlosti, 7 duginih boja!

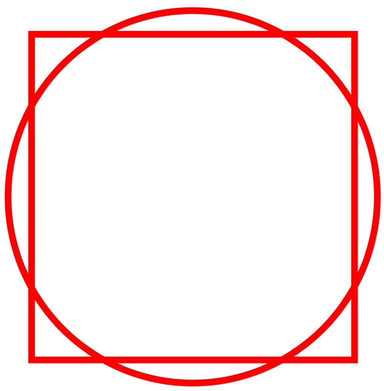
Dakle, Fibonacci niz ne samo što definira omjere harmonika zvuka, već također definira u elektromagnetskom spektru svijetla, 7 boja duge!

Oktava	Nota	Boja
	F	Infra-crvena
	G	Crvena
48	A	Narančasto - žuta
	B	Žuta - zelena
	C	Zelena
	D	Zelena - plava
		Plavo - ljubičasta
49	F	Ljubičasta
	G	Ultra - ljubičasta

Glazba i boja, isti harmočni omjeri

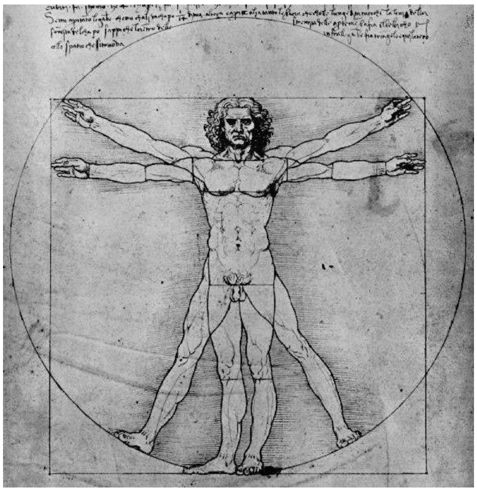
Danas znamo kako su mnogi kompozitori kao Beethoven, Mozart, Chopin, Bartók, Schubert i Debussy namjerno koristili Fibonacci niz i omjer Zlatne sredine i to ne samo u notama, već i u samoj kompoziciji. Na primjer, Beethoven je koristio Zlatnu sredinu u svojoj poznatoj Petoj. Njegov poznati uvodni moto se ne pojavljuje samo u prvom i zadnjem taktu simfonije, već i u taktu koji predstavlja egzaktnu točku Zlatne sredine svoje simfonije! Bela Bartok je namjerno koristio i Zlatnu sredinu i Fibonacci niz u svojim kompozicijama koristeći mjere 5, 8, 13, 21, 34, 55 i 89 za uvođenje novih instrumenata kao što su violine, čela, udaraljke itd. Pitanje je zašto su ti kompozitori dodavali svetu geometriju u svoju glazbu. Možda nisu bili samo poznati glazbenici več i Slobodni masoni?

Kvadriranje kruga

Klasični matematički problem koji datira još od Platona, naziva se 'kvadriranje kruga'. U zadnje tri tisuće godina matematičari su pokušavali pronaći rješenje za konstruiranje kruga i kvadrata, koji bi imali isti opseg korišteći se samo parom šestara (odmjerivača) i kutnika pod 90°. 1882. je Laindemann dokazao kako nema rješenja tom problemu. Kako je njegov dokaz prilično kompleksan, pokazat ćemo jednostavnim terminima zašto se krug ne može kvadrirati. Opseg krga s radijusom jedan je 2 ¶, a ¶ (Pi) je iracionalan broj (transcendentalan broj, ¶ koji se ne može izmjeriti već samo može aproksimirati). No ako se Pi ne može izmjeriti, a to znači kako se ni opseg kruga ne može izmjeriti! Međutim, opseg kvadrata je realni broj, jer je jednak četverostrukoj dužini stranice kvadrata, dakle opet realni broj koji se može izmjeriti. Zato opseg i kruga i kvadrata ne mogu nikada biti jednaki u matematičkom smislu; međutim, mogu biti beskonačno blizu.

Vitruvijski čovjek

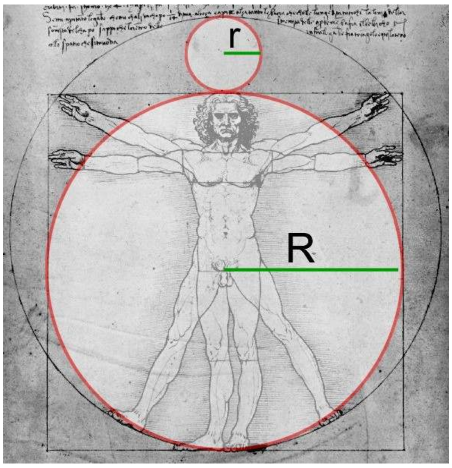

Leonardo Da Vinci - Vitruvijski čovjek

Evo jednog interesantnog crteža Leonardo Da Vinci-ja. Ono što pokazuje ta skica je kako ljudsko tijelo 'kvadrira krug'. Kada čovjek raširi ruke i drži ih vodoravno, ljudsko tijelo se savršeno uklapa u kvadrat.

S druge strane, kada se rašire noge i podignu raširene ruke, na skici se ljudsko tijelo može savršeno obuhvatiti krugom. Opseg kvadrata 'je jednak' onom kruga.

Mnogo je napisano samo o tom crtežu, koji sadrži mnogo skrivene svete geometrije. Ne ćemo ovdje detaljirati, no želim samo pokazati neke zadivljujuće stvari. Pradavna mudrost, hermetička tradicija nam govori kako se ljudsko tijelo može smatrati planom svemira pomoću svih omjera koje je moguće pronaći u tijelu. To bi stvarno moglo biti istina. Pogledajmo slijedeću sliku:

To je ista slika kao prethodna, samo su u njoj dodane dvije kružnice. Najveći crveni krug se savršeno uklapa, kao upisan u kvadrat. Manji crveni krug je centriran između vanjskog kruga i unutarnjeg crvenog kruga, te tangencionalno dodiruje oba.

Na naše veliko iznenađenje, gornji crveni krug predstavlja Mjesec, a donji crveni krug predstavlja Zemlju! U matematičkim pojmovima: omjer promjera manjeg crvenog kruga prema promjeru većeg crvenog kruga r/R jednak je omjeru promjera Mjeseca i promjera Zemlje! Dokažimo to: (3)

Radijus omjeseca:	r
Radijus Zemlje:	R
Strana kvadrata je:	2R
Opseg kvadrata je:	8 R
Radijus vanjskog kruga je:	r + R
Opseg vanjskog kruga je:	2¶ (r + R)

Sada 'kvadriranje kruga' čini opseg kvadrata jednakim krugu:

8 R = 2 ¶ (r + R) ↔
8 R - 2 ¶ R = 2¶ r ↔
R (8 – 2 ¶) = 2¶ r ↔
r / R = (8 – 2¶) / 2¶ = (4 – ¶) / ¶ ↔

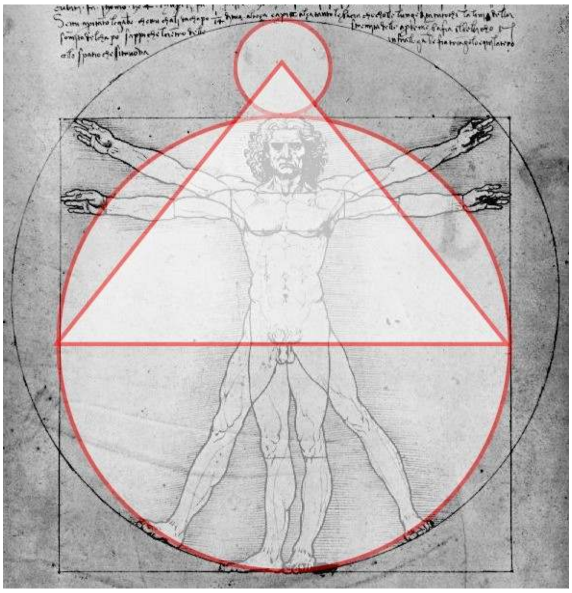
Radijus Zemlje = 6.370.973 m
Radijus Mjeseca = 1.738.000 m
Omjer Mjesec prema Zemlje = r / R = 0,27279977

r / R = (4 – ¶) / ¶ = 0,273239544 (¶ = 3.14159265)

Quod Erat Demonstrandum!

Postoji drugi misteriozni odnos koga se može otkriti u crtežu Leonarda Da Vinci-ja. Velika piramida na platou Giza u Egiptu nazvana po faraonu koji je navodno u njoj sahranjen, imenom Khufu (Keops na grčkom), sadrži savršen geometrijski odnos prema kvadriranju kruga i Vitruvijskog čovjeka kako je to prikazao Leonardo Da Vinci!

Pogledajte slijedeću sliku:

Velika piramida kod Gize u odnosu na Vitruvijskog čovjeka

Trokut u slici je egzaktna geometrijska proporcija Velike piramide s Giza platoa kraj Kaira, Egipat. Kut između osnovice i vrha piramide je točno 51 stupanj i 51 sekunda. (51°, 51'). (4)

Velika piramida, a u stvari i kompletan izgled platoa sa svim svojim piramidama, svetim hramovima i sfingama sadrži mnogo skrivene geometrije, što ćemo kasnije razotkriti u ovoj knjizi. Ovdje želim samo

ukazati kako su Egipčani bili svijesni izražajnosti svete geometrije i načina njenog odnosa sa svemirom, kako to Giza plato i posebno Velika piramida dokazuju.

Neka bude svijetlo

Dok smo objašnjavali mustru geneze svete geometrije, spomenuli smo kako je drugog dana stvaranja Bog kreirao Vesica Pisces, te kako je Vesica Pisces geometrija svjetlosne čestice, fotona. Biblija spominje kreaciju drugog dana kao kreaciju svijetla. Usput, jest li primijetili kako Vesica Pisces ima oblik oka?

Buckminster Fuller, koji je učinio mnogo za temelje obnavljanja svete geometrije, je otrkio kako bi geometrija fotona morala biti dva tetrahedrona spojena preko zajedničke plohe (lica).

Geometrijski oblik dvostrukog tetrahedrona je pak savršeno obuhvaćen s Vesica Pisces, pri čemu vrhovi tetrahedrona jedva dodiruju lice Vesice Pisces. To je potvrdio Drunvalo Melchizedek, drugi arhitekt svete geometrije! (5)

Tetrahedron je i skrivena geometrija u elektromagnetskim valovima (valne forme samog svijetla). Električna i magnetska polja su međusobno okomita, a moguće je povući poveznicu električnog i magnetskg polja, koja točno slijedi po tetrahedronu!

Tom Bearden, izumitelj MEG stroja ima dokaz kako James Clerk Maxwell morao to znati, no Oliver Heaviside je uklonio to znanje skrivenog tetrahedrona u pojednostavnjenoj verziji elektrodinamike. (6)

Notre-Dame de Chartres

Znanje svete geometrije je očuvano u arhitekturi crkava i katedrala širom Europe. Katedrala Chartres-a je poznata po svojoj svetoj geometriji, korištenoj u njenom dizajnu. Svetu se geometriju može naći na primjer u izgledu temelja i obojenim staklenim prozorima, koji sadrže Φ omjer.

Zapadna prozorska rozeta Katedrale u Chartes-u i tlocrt temelja

U gotičkoj lađi katedrale nalazimo labirint na podu napravljen od bijelog kamena i postavljenog unutar tamnog mramora. Labirint ima skoro točno jednu desetinu dužine interijera katedrale i koristi se kao centralna točka, fokus cijele geometrijske konstrukcije katedrale.

Očito je dizajner smatrao to vrlo važnim. Promjer labirinta točno je iste dimenzije kao rozeta zapadnog prozora prikazanog na ranijoj slici. U isto vrijeme udaljenost od centra rozete zapadnog prozora do poda je ista kao i udaljenost od centra labirinta do zapadnog portalnog zida katedrale. Drugim riječima rozeta zapadnog prozora i labirint tvore savršeni istostranični trokut.

Labirint na podu lađe

Osobno sam posjetio katedralu u Chartres-u nekoliko puta. Tijekom zadnje posjete, u ljetu 2004. uočio sam mladi par, dječaka i djevojku. Djevojka je klečala u centru labirinta i meditirala, visoko podinutih ruku u zrak. Dječak je sjedio uz nju. Par uopće nije smetalo mnoštvo koje je prolazilo, iako su oni privlačili veliku pažnju! Zaintrigiralo me.

Očito je par znao nešto više o svetosti labirinta, pa su odabrali tu točku za svoju meditaciju. No što je to moglo značiti?

Ako se ležerno krećemo kroz labirint, moramo stalno alternirati u skretanju lijevo i desno. U isto vrijeme okrećemo se prema unutra i prema van, sve dok ne uđemo u centar. Prema Daniel Winter-u, čiju ćemo fiziku proučavati u slijedećem poglavlju, labirint je dvo-dimenzionalna simbolička projekcija Φ spirale koja stvara torus. Za torus se pretpostavlja u njegovoj fizici etera da je gradbeni blok materije i atoma. Labirint je prema Winter-u simbolička projekcija savijanja i okretanja Φ spirale svijetla tijekom centriranja u jezgri atoma.

Katedrala u Chartres-u potajno sadrži znanje svete geometrije; međutim trebalo je mnogo vremena za to otkriće. Sveta se geometrija koristila u mnogim katedralama i crkvama po Francuskoj kao što su one u gradovima Reims, Sens, Arras, Amiens, St. Quentin, Bayeux i Toulouse, ako želimo nabrojiti neke od njih. Sve one sadrže labirinte slične onom u Chartres-u. Labirint je očito bio vrlo važan.

Francuska je dom merovingian-ske dinastije kraljeva, koja je, kako se vjerovalo po krvi bila potomak Isusa Krista. Mnogi autori tvrde danas kako je Isus imao djecu s Marijom Magdalenom i kako je Katolička crkva držala tu činjenicu u tajnosti vijekovima. Ideja je jako pobudila javnu svijesnost s knjigom Dan Brown-a 'Da Vinci-jev kod' u ljetu 2004. Potomci Isusa su krvna linija Svetog Grala. Tragovi te krvne linije vode u Rennes Les Chateaux u Francuskoj i Roswell Kapelicu u Britaniji, domovini viteza Templara i Kralja Artura. Ta se tajna vjenčanja Isusa i Marije Magdalene i njihovog potomstva pažljivo čuvala u tajnim društvima.

Danas se vjeruje kako su ta tajna društva također očuvala znanstveno i Gnostičko znanje koje je moguće pratiti unatrag do mitološke Atlantide. Atlantidsko znanje je vjerojatno prenošeno najprije na Egipčane pa onda na grčku hermetičku tradiciju. U moderna vremena povijesti to je znanje očuvano u tajnim krugovima Slobodnih masona, koji egzistirali vijekovima. Leonardo Da Vinci je bio član takvog kruga, što mu je omogućilo pristup znanosti svete geometrije posebno značenju, koje je imala Zlatna sredina, korištena u

mnogim vrstama umjetnosti moderne povijesti, od slika Leonarda Da Vinci-ja do arhitekture crkava i katedrala, te u glazbi kao što je Peta Beethoven-a. (7)

Rekapitulacija

Ovo poglavlje je bila lekcija iz svete geometrije. Ne bi ju uveo u ovu knjigu da ne igra tako značajnu ulogu u novoj fizici koja se razotkriva. Znanost je otkrivanje geometrijskih i fraktalnih mustri u našem fizikalnom svemiru, gravitacijskim i elektromagnetskim energetskim poljima Zemlje, strukturi atoma, te energetskim poljima ljudskog tijela, a opisanih u svetoj geometriji

Buđenje duša distorzija

U poglavlju 3 smo pokazali kako je netočna davna sugestija Renes Descartes-a o striktnom razdvajanju fizikalne i mentalne dimenzije. Ljudski je um moćan, pa postoji i moć uma nad materijom. Kvantni fizičar Amit Goswami sugerira kako je svijest primordijalna, te kako je iz nje kreiran fizikalni prostor.

U poglavlju 4 smo diskutirali polje nulte točke, koga je otkrila kvantna znanost. Polje nulte točke je beskrajno neiscrpno energetsko polje koje je prisutno svugdje u svemiru. Sugeriramo kako bi energija nulte točke mogla biti duhovna energija, potrebna za održavanje tvrdnje Amit Goswami-ja.

U ovom smo poglavlju proučavali svetu geometriju pradavne znanosti koju ponovno otkrivaju suvremeni znanstvenici.

U slijedećem poglavlju ćemo koristiti svetu geometriju, polja nulte točke i naše shvaćanje svijesti kako bi pokazali na koji način znanstvenici danas sve to asimiliraju u novi model fizike, teoriju svega, koja objašnjava i fizikalnu i mentalnu domenu. Vidjet ćemo kako suvremena znanost ponovno otkriva ono što je Platon sugerirao prije 2350 godina: svijet atoma je konstruiran iz Platon-ovih krutina (formi) uz otrkiće važnosti Zlatne sredine u valnim oblicima.

POGLAVLJE 6 Vibracije etera

Kvantna fizika postoji oko sto godina i još uvijek je matica, najprihvaćenija fizika. Iako je kvantna znanost otkrila postojanje polja nulte točke sa svim svojim subatomskim česticama i fotonima, koji uskaču u 'postojanje' naizgled niotkuda da bi se vratile u obilje nanosekundu kasnije, za što još uvijek nema razumnog objašnjenja kako i zašto se čestice i fotoni pojavljuju i samo tako nestaju.

Također i val kvantne mogućnosti je još uvijek teško shvatiti i vizualizirati. Kvantna fizika se mogla matematički dokazati korektnom znanošću, no za laike dualitet val-čestica kvantne znanosti je još uvijek vrlo teško razumjeti.

Kako vizualizirati česticu koja je i val i kruta mala špekula? Druga stvar koju se teško shvaća je model atoma koga je predstavio Niels Bohr, u kojem elektroni lete po dobro određenim ljuskama oko jezgre. Kako elektroni kontinuirano zrače energiju, trebali eventualno kolabirati u jezgru, no oni to ne čine! Pitanje je odakle ta energija zračenja stvarno dolazi i kako se obnavlja? Kvantna znanost je prihvatila kvantna stanja elektrona (različite ljuske unutar atoma) kao činjenicu, no ne može odgovoriti na pitanje zašto se elektroni samo pojavljuju u diskretnim ljuskama unutar atoma i zašto ne kolabiraju u jezgru.

Čak tri stotine godina nakon Newton-ovog otkrića gravitacije, znanost još uvijek nema teorijsko objašnjenje za nju. To je upravo razlog što znanost stalno nastoji naći nove teorije, ne bi li objasnila anomalije kvantne znanosti. Danas je najbolja lansirana teorija matice znanosti teorija struna. Međutim, mala grupa znanstvenika zauzima radikalno novo stajalište, a njihovo ih mišljenje vraća unatrag na uvide iz pradavne povijesti.

Stotinama godina su briljantni fizičari i filozofi pokušavali predstaviti naš svijet matematičkim modelima u fizici čestica, koji tvrde kako je fizikalni svijet sastavljen od materije čiji je najmanji dio nazvan 'atomom'. Atom je davna grška riječ u znaćenju nedjeljiv; jer se pretpostavljalo kako se najmanji dio materije ne bi mogao više dijeliti! Kvantna mehanika je međutim uočila kako se čestice u nekim slučajevima ponašaju kao valovi, pa je kasnije uvela dualitet val-čestica.

Neki su kvantni znanstvenici već u prošlosti sugerirali kako bi kvantni valovi mogli u konačnici biti stvarni valovi u fizikalnoj domeni. Nisu vjerovali u dualitet val-čestica. Prilično davno, 1937. napisao je Erwin Schrödinger, kako "ono što promatramo kao materijalna tijela i sile, nije ništa drugo do oblici i varijacije u strukturi samog prostora'.

Vjerojatno je čak i Einstein odbijao ideju diskretnih čestica, vjerujući kako su čestice u stvari bile dio kontinuiranog polja. Sve više post-kvantnih fizičara otkriva što su Einstein i Schrödinger već pretpostavili; naime, fizičari su možda bili na potpuno krivom putu, zavedeni idejom egzistencije materijalnog svijeta sastavljenog od odvojenih krutih čestica! Oni danas sugeriraju kako možda živimo u svemiru utemeljenom na valovima. Materija je jednostavno fokalna točka vibracije u nekom moru energije, nazvanom eter.

Eter

U davnoj Grčkoj su grčki znanstvenici i filozofi vjerovali u postojanje samo četiri elementa prirode; zemlja, voda, vatra i zrak. Atomi su prema tom vjerovanju bili gradbeni blokovi ta četiri elementa svemira. Aristotel je dodao peti element eter, te postulirao kako su planeti i zvijezde sastavljene od etera. Grčki je filozof Platon, 350 godina prije Krista, opisivao tih pet elemenata, dodavši kako je materija kreirana iz pet Platono-vih krutina, opisanih u njegovoj knjizi Timaeus. On je izjednačio tetrahedron s elementom vatre, kocku sa Zemljom, ikosahedron s vodom, oktahedron sa zrakom i dodekahedron s eterom, sastojkom planeta i zvijezda. Danas jasno znamo kako postoji znatno više elemenata u prirodi nego što je bilo poznato u davnoj Grčkoj. Međutim, dobro je poznata činjenica kako Platon-ove krutine imaju ulogu u kemiji kao interne organizacijske strukture molekula u mnogim materijalima. Na primjer oblici Platon-ovih krutih tijela se pojavljuju u organizaciji prirodnih kristala.

U ovom poglavlju ćemo prezentirati novu teoriju o materiji koja se slaže s Platonom glede konstrukcije atoma od oblika Platon-ovih krutina. Neki znanstvenici danas vjeruju kako je eter istančana energija koja teče kroz sve materijalne stvari, kao neka tekućina iz koje se kreira materijalni svijet. Za oblike Platon-ovih krutih tijela se vjeruje da su geometrijske interne strukture atoma. To je razlog zašto je sveta geometrija tako važna u toj novoj teoriji etera.

U 19. stoljeću je znanost dobro prihvatila eter, koji je stvarao svijetlo! To je bio medij kojim su se, prema pretpostavci, širili i elektromagnetski valovi. Tih su dana fizičari vjerovali da su materija i eter bili dvije odvojene stvari. Eter je služio kao medij nosilac zračeće energije kao što je svijetlo, te po tadašnjem vjerovanju za prijenos polja sile između materijalnih objekata u svemiru, kao što je gravitacija. James Clerk Maxwell, utemeljitelj elektrodinamike i njegovi suvremenici nisu uopće sumnjali u postojanje etera. 1887. Albert Michaelson i Edward Morley su proveli eksperiment za dokazivanje njegovog postojanja. U to vrijeme se mislilo kako je svijetlo kompresijski val koji se širi kao longitudinalni val nepokretnim i stacionarnim eterom, jednako što se zvučni valovi šire zrakom. Kako se sama Zemlja vrti, ona mora imati relativno kretanje prema nepokretnom eteru. Rezonirali su stoga kako bi brzina svijetla mjerena na površini Zemlje, trebala dati različitite rezultate mjereno u smjeru kazaljke na satu prema onom u suprotnom smjeru kazaljke na satu obzirom na rotaciju Zemlje oko svoje osi. Međutim Michelson - Morley eksperiment je dokazao konstantnu vrijednost brzine svijetlosti, nezavisnu o smjeru u kojem je brzina svijetla mjerena. Iz tog eksperimenta se zaključilo kako eter ne postoji. Fizičari su od tada napustili teoriju etera. No današnji znanstvenici vjeruju u krivu interpretaciju rezultata Michaelson-Morley eksperimenta.

I tako je nakon stotinu godina eter vraćen u fiziku. U novoj emergirajućoj fizici, dualitet čestica-val Newton-ijanskih čestica i kvantne mehanike se napušta. U novoj fizici etera postoje samo valovi!

Eter je medij elektromagnetskih valova i pretpostavlja se kako je eter ne-materijalni, tekućini sličan, medij, supstancija istančane energije koja prožima cijeli svemir. Dobro je poznata činjenica kako valovi za svoje postojanje trebaju medij: bez medija, nažalost nema valova. Zvuk zahtijeva zrak. Za valove vode potrebna je voda. No iz nekog neobjašnjenog razloga do sada, čak i od Michaelson-Morley eksperimenta koji je diskreditirao postojanje etera, fizičari su prihvaćali činjenicu da elektromagnetski valovi mogu putovati praznim prostorom, bez ikakvog medija. Kako apsurdno, jer ako nema medija, što se onda titra? Kako bi se svijetlo onda širilo kao valni fenomen ako nema ništa kroz što bi se širilo. Fizika je prihvatila mogućnost putovanja svijetla, smatrajući neuspjeh dokaza postojanja etera u Michaelson-Morley eksperimentu nedovoljnim.

Začuđujuća je premisa obnovljene fizike etera, ne postojanje nikakvog dualizma, nepostojanje razlike između materijalnog i nematerijalnog; sve je to energija jer je energija sve što postoji! Materija nije fundamentalno svojstvo svemira; forma, a ne supstancija, obblikuje materiju. Sada stvarno možemo uzeti poznatu Einstein-ovu formulu $E=m*c^2$ i pomaknuti je korak dalje, te stvarno početi shvaćati ono što ta formula implicira!

Ne mogu se alternirati energija i materija; ne, materija = energija i točka!

U tom smislu je materija iluzija krutosti i razdvojenosti. Istočnjačke duhovne tradicije su uvijek tvrdile kako je naš svijet Maya, iluzoran. Time su mislili kako razdvojenost ne postoji, postoji samo jedinstvo na fundamentalnoj razini egzistencije, jednost Brahme. Time se može vidjeti koroboracija Istočne mudrosti s modernom znanošću!

Evo kako se najbolje opisuje fizika etera:

Naš je svemir multi-dimenzionalan i sačinjen je od jedne i samo jedne supstancije! Ta se supstancija naziva eter, koji je vibrirajuća, tekućini slična, energija koja prožima fizikalni vakum. Materija kakvu znamo se kreira od trenutka do trenutka kao stojni val, vorteks u fizikalnom vakumu. Ona je kondenzirani centar tih vrtloga koji stvaraju iluziju odvojene čestice. Sva je materija u svemiru međusobno povezana jer se polja čestica šire sve do najudaljenijih mjesta svemira.

Valna struktura materije

Prethodnica fizike etera je teorija Valne strukture materije Milo Wolff-a. 1986. Wolff je formulirao teoriju, koju je nazvao Stojno-valna struktura materije (WSM teorija). Nezavisno i paralelno je i Geoff Haselhurst došao do istog zaključka o teoriji stojnih valova za materiju, pa su počeli raditi zajedno od 1998.

WSM teorija je relativno jednostavna. Predlaže materiju kao fokalnu točku stojnih valova, kao rezultat dva interferirajuća vala. jedan je val prema unutra, koji se kreće prema centru i drugi je val prema van, koji se kreće od centra. Valovi su kuglasti valovi u građi/strukturi prostora. Centar dva sferna vala je centar 'točkaste čestice'. Jednostavno, kao aksiom te teorije, mogućnost poprimanja karakteristika tih stojnih valova je izgleda beskrajna.

I dok su skoro svi fizikalni zakoni Newton-ove i kvantne fizike bili empirijski izvedeni iz eksperimenata, Milo Wolff kaže njegova teorija omogućava a priori, iz teorijskih principa, određivanje zakona i fizike relativnosti i kvantne fizike!

Ukoliko je u pravu, izvor fizikalnih zakona i svojstava naboja, mase i gravitacije, će se moći po prvi put shvatiti. Matica fizike ih nikada ne bi mogla stvarno objasniti; prije svega zato što ne znamo što je gravitacija; znali smo fizikalne zakone gravitacije od Newton-a, međutim ne znamo što je uzrok gravitaciji!

Teorija struna pokušava postići potpuno isto što je WSM teorija učinila, integrirati kvantnu fiziku i Einstein-ovu relativnost. Teorija struna je najbolji put matice fizika i nada u teoriju svega (T.O.E - theory of everything).

Valnu je strukturu materije već predlagao prije 130 godina William Cliffor, tvrdnjom kako 'Sva materija je jednostavna ondulacija/valiranje građe prostora'. Na nesreću, njegovi kolege nisu nikada njegov rad shvaćali ozbiljno.

U WSM teoriji materija je samo mustra interferencije ulaznih i izlaznihg valova. Ulazni valovi neke čestice su izlazni valovi druge čestice. Na taj se način održava sva materija svemira, koja je međusobno zavisna. Ulazni i izlazni valovi međusobno povezuju svu materiju svemira. (1)

Sub-kvantna kinetika

Paul La Violette je razvio opću teoriju sustava etera, koju je nazvao subkvantnom kinetikom. Vjeruje kako je znanost u krivu glede mnogih aspekata u fizici, uključujući i teoriju Velikog praska, koja govori o postanku svemira iz jedne velike kozmičke eksplozije. Prema teoriji Velikog praska, svemir se napuhnuo iz singulariteta, beskonačno komprimirane točke u prostoru, u volumen od nekoliko stotina milijuna svijetlosnih godina promjera u samo 10-32 sekundi!

Taj je događaj zahtijevao dokidanje svih poznatih zakona fizike, uključujući zakone Termodinamike, zakone Einstein-ove relativnosti (ništa se ne može kretati brže od svijetlosti) za tu sretnu priliku - rođenje sve materije i energije iz potpunog ništavila. Nakon tog najkraćeg trenutka vremena, sveti su zakoni znanosti ponovno aktivirani i od tada svemir više ne dozvoljava kreiranje energije i materije iz istog ništavila (prvi zakon Termodinamike). Kod svog rođenja je svemir pokazivao najviši stupanj organizacije, a fizika diktira postupno raspadanje tog reda ponovno u potpuni kaos (drugi zakon Termodinamike). Znanstvenici to nazivaju povećanjem entropije. Paul La Violette ne kontrira tim zakonima, baš suprotno, jednostavno ne vjeruje kako su ti zakoni bili isključeni samo za taj djelić sekunde tijekom Velikog praska. U svojoj knjizi 'Geneza svemira - Genesis of the Cosmos' spominje još mnogo više problema s teorijom velikog praska kao što je objašnjenje uočljivo kod crvenog pomaka zvijezda, što kozmolozi koriste kao dokaz kako se naš svemir širi kontinuirano od Velikog praska. Vjeruje se kako je pomak u crveno zvijezda prouzročen Doppler-ovim učinkom tijekom odmicanja zvijezda od naše referentne točke. Kozmolozi nisu

nikada ozbiljno zauzeli alternativno objašnjenje o umornom svijetlu za taj učinak pomaka u crveno - to objašnjenje uzima u obzir činjenicu kako bi to svijetlo, koje putuje preko milijardi svijetlosnih godina,

moglo biti djelomično apsorbirano međugalaktičkim materijalom, što bi rezultiralo gubitkom energije, a time i povećanjem valne dužine.

La Violette vjeruje kako je kozmologija dalekih predaka bolja alternativa, koja ne pati od problema singularnosti Velikog praska. Prema mnogim davnim kozmologijama, svemir je evoluirao milijardama godina, kao rezultat kontinuiranog procesa kreiranja materije i energije iz pretpostavljenog prostora četvrte dimenzije, etera. Ta kreacija nije nikada prestala i nastavlja se i danas prema La Violette-u. Za podržavanje svojih tvrdnji, objašnjava kako je svemir u svojoj biti otvoreni sustav, a ne zatvoreni, te kako je sposoban primati energiju i materiju iz četvrte dimenzije bez suprostavljanja zakonima Termodinamike.

Eter je prema pretpostavkama nevidljivi metafizikalni prostor/područje, neuravnoteženi promijenjivi medij koji kontinuirano fluktuira. Kada fluktuacije dosegnu kritični prag, one mogu proizvesti stabilne valne oblike u našem vidljivom fizikalnom svemiru. Tek su 1973. teoretičari sustava naučili o kemijskim otopinama, koje su mogle stvarati samo-organizirajuće kemijske reakcije, koje su pak spontano počele oscilirati. Te kemijske reakcije, kao na primjer Belousov-Zhabotinski reakcija, periodično proizvode tako zvane kemijske ili reakcijske difuzne valove. Takve iritirane kemijske reakcije osciliraju između niske i visoke koncentracije kemijskih spojeva, što ih pogoni. Pretpostavimo kako prva reakcija koristi spoj X za kreiranje spoja Y, onda će druga reakcija biti upravo inverzna prvoj i koristit će spoj Y za ponovno stvaranje spoja X.

Postoji konstantna difuzija spojeva iz područja visoke prema niskoj koncentraciji, zbog reakcijskog-difuzijskog vala. Ti kemijski valovi će proizvesti prekrasne Mandela valne mustre kada se stave na Petri-jevu posudu. Za razumijevanja stvarnog početka osciliranja kemijske rekacije, koristimo se metaforom sustava lovca i lovine. Pretpostavimo populaciju zečeva koja ima obilan izvor loćika salate. Zato što se zečevi vrlo brzo množe, populacija će brzo rasti. Međutim u našem malom zatvorenom habitatu postoje također i lisice, koje se hrane zečevima, ograničavajući rast populacije zečeva. Kako brzo raste populacija zečeva tako brzo raste i populacija lisica. Međutim zbog postojanja petlje povratne veze u našem sustavu, ravnoteža će se uspostaviti, kada lisice počnu jesti previše zečeva, doći će do nedostatka hrane, što će reducirati rast populacije lisica, omogućavajući tako preživljavanje zečeva. Populacija lisica-zečeva će oscilirati između dva ekstrema, minimuma i maksimuma, što je savršeni primjer valne oscilacije.

Iz takvih promatranja, Paul La Violette je zaključio kako bi i na sličan način eter mogao proizvoditi valne mustre iz dva stanja etera, dva različita eterona, koji kontinuirano mutiraju iz jednog stanja u drugo i natrag. U normalnim slučajevima, eter zadržava svoje stanje ravnoteže zbog drugog zakona Termodinamike, međutim pod kritičnim uvjetima, te transmutacije etera kao i valovi lovaca i lovine mogu postati samo-organizirajuća valna mustra stabilne forme. Te valne mustre će postati vidljive u našem fizikalnom svemiru kao elektromagnetska energija, svijetlo.

Njegova je teorija testirana u simulacijskom modelu, nazvanom Brusselator, uz korištenje dva eteron stanja X i Y za dokazivanje kako pod kritičnim uvjetima, mogu spontano nastati samo-organizirane oscilacije. Stvarna reakcija etera je koristila samo nekoliko prijelaznih stanja etera, no ovdje su zbog jednostavnosti jedino spomenuti eteroni X i Y.

Transmutacijski model etera Paul La Violette prisjeća na transmutaciju kineskih energija Yin i Yang, što je spomenuto u I Ching, Knjizi promjena. I Ching spominje kreaciju kao rezultat cikličkih međusobnih transmutacija Yin i Yang energija. Ženska Yin energija se transformira u mušku Yang energiju i obratno u vječnom procesu fizikalnog manifestiranja.

Sub-kvantna kinetika Paul La Violette savršeno opisuje kako eter proizvodi valove koje promatramo kao svijetlo u našem svemiru. Zato što to svijetlo formira stojni val, koji se vječno obnavlja transmutacijama eterona, to je ono što mi u konačnici motrimo kao kvantne čestice materije.

Subkvantna kinetika daje bolju alternativu potrebnih ulaznih i izlaznih valova od Milo Wolff WSM teorije. Kako napredujemo u svom razumijevanju načina stvarnog oblikovanja materije iz etera, vidjet ćemo u slijedeće paragrafu, kako vibracije kreirane iz etera moraju biti organizirane u spiralnim formama za oblikovanje atoma. (2)

Vrtlozi - vorteksi u eteru

David Thomson i Jim Bourassa su obojica utemeljila Institut kvantne dinamike etera, te nezavisno razvijaju model temeljen na eteru, koji integrira kvantnu mehaniku, teoriju relativnosti i teoriju struna. Model opisuje materiju kao subatomski vrtlog, tornado ili vorteks u eteru. Taj vorteks nazivaju Toroidalnom jedinicom etera - Toroidal (A) Ether Unit (TAU). Kada se kombiniraju u kuglastoj konfiguraciji, oni formiraju jezgru i elekronske ljuske atoma. Kvantna dinamika etera spominje kako eter ima i mehanička i elektromagnetska svojstva. Mehanička svojstva je ono što materiji daje masu; angularni moment vrtložne energije etera. Masa je jednostavno inercija kreirana od vorteksa etera slično inerciji koju kreira rotirajući zvrk.

Vječiti spin vorteksa etera, koga treba održavati za stabilnost sve materije svemira se naziva misteriozna G sila ili Sila Boga. Dinamika etera ju definira kao enormnu silu bez poznatog uzroka. Citiram tekst s njihovog web site-a:

> *'G sila je enormna sila koja je neusporediva s bilo kojom drugom silom u svemiru. Ona vjerojatno ne će biti ono čemu se fizičari nadaju (i ja vjerujem kako je to razlog zašto se taj model nije ranije predlagao), no G sila se pojavljuje kao primarna sila koja je stvorila cijeli svemir. Ako netko želi može ju karakterizirati Silom iz Ratova zvijezda i ne će mnogo pogriješiti. A ako ju netko želi karakterizirati Bogom ili Svevišnjim bićem ili Velikim arhitektom svemira, također ne će mnogo pogriješiti. Što god ta sila bila, izgleda da je živa stvar i izvor svih neživih i živih stvari.' (3)*

Kimatika

Sveta geometrija igra važnu ulogu u fizici etera, koju prezentiramo u ovoj knjizi. Razlog je prilična iskrenost. Kada je svemir oblikovan iz samo jedne supstancije, onda je jedini način davanja svijetu izgledno različite pojavnosti pojedinačnih materijalnih stvari kroz formu, jer se supstancija sama po sebi ne može razlikovati. Stoga je geometrija etera i način njegova strukturiranja bit u kreiranju materijalnog svijeta.

Odnos vibracija i geometrija je prekrasno opisao u svom djelu švicarski doktor medicine i prirodni znanstvenik Hans Jenny (1904. - 1972.) u znanosti, koji je nazvao 'Kimatika'

Kimatičko istraživanje dr. Hans Jenny-a, vibracije fluida s koloidom, pokazujući zvijezda-tetrahedron

U kasnijim godinama Buckminster Fuller (1895. - 1983.) je međutim bio prvi koji je otkrio postojanje odnosa između glazbenih frekvencija (Diatonske ljestvice) i geometrijskih formi. Koristio je balon uronjen u plavi pigment i zavibrirao ga s frekvencijama iz **glazbene skale** (7 bijelih tipki klavira): kao rezultat interferencije valova, pojavljuju se na njegovoj površini čudesni dvodimenzionalni aranžmani.

Dr. Hans Jenny je nastavio rad Buckminster Fuller-a i testirao, te vibracije stojnih valova u kuglastom volumenu tekućine. Na veliko iznenađenje sve **Platonove krutine**, nazvane po legendarnom filozofu Platonu, su se pokazale kao geometrijske mustre. Sliku koju vidite iznad je zvijezda-tetrahedron; ona je i na

korici ove knjige! Ako pažljivo istražite sliku, možete uočiti dva istostranična trokuta, jedan okrenut prema gore, a drugi prema dolje.

Zajedno ti trokuti formiraju simbol poznat kao Židovska Davidova zvijezda, no zapamtite kako su 3D stvarnosti dva trokuta tetrahedroni, trostrane piramide.

Davidova zvijezda

Bijele zakrivljene i ravne linije na fotografiji su mjesta gdje se vibracije poništavaju; to su čvorne točke, točke mirovanja u koje koloidne čestice, raspršene u tekućini, bježe kada tekućina vibrira. Geometrijska mustra je rezultat valne interferencije. Kada se val, koji ide iz centra kugle sretne s reflektiranim valom od površine kugle, formiraju se stojni valovi.

Platon je u svojoj knjizi Timej objasnio kako su Platonove krutine osnovne forme koje konstruiraju materiju i kako je to znanje došlo iz legendarne Atlantide.

Danas postoji dokaz kako je čovječanstvo znalo za postojanje Platonovih krutin čak i prije Platona. U Ashmolean muzeju u Oxford-u je sačuvano svih pet Platonovih krutina i neke dodatne polu-pravilne krutine koje je opisao Pitagora. Isklesane od kamena Platonove krutine datiraju najmanje tisuću godina prije Platona! To je kamenje pronađeno u Engleskoj i pripadalo je neolitskim ljudima, kulturi koja prema našem današnjem razumijevanju nije imala matematičke sposobnosti za shvaćanje tih formi - a ipak su ih isklesali iz kamena!

Zar nije iznenađujuće što vibrirajuća tekućina kreira takve forme i što je takve forme opisao Platon otprilike 400 godina p.n.e.?

Tajna 'Svete geometrije' nije u samoj geometriji, već u vibracijama koje poprimaju geometrijske mustre!

Sveta geometrija je očuvana tijekom povijesti u krugovima Slobodnih zidara, jer se vjerovalo kako sadrži važno znanje koje otkriva tajne našeg svemira!

Suvremeni nam znanstvenici govore kako su stvari, sve kreacije, rezultat vibracija etera, upravo kao što je Istočna Hindu kozmologija uvijek govorila o zvuku Ohm Brahme, kao vibraciji koja kreira fizikalni svijet.

Daniel Winter i David su interpretirali te kimatičke eksperimente i obojica se slažu da se Platonove interferencijske mustre mogu dogoditi i unutar etera, te kako upravo te interferencijske mustre stvarno oblikuju atom.

Egipćani su nazivali materiju zamrznutom glazbom, pa ako je materija stvarno rezultat glazbenih vibracija etera, upravo tako kako eksperimenti kimatike demonstriraju, onda danas možemo i cijeniti zašto.

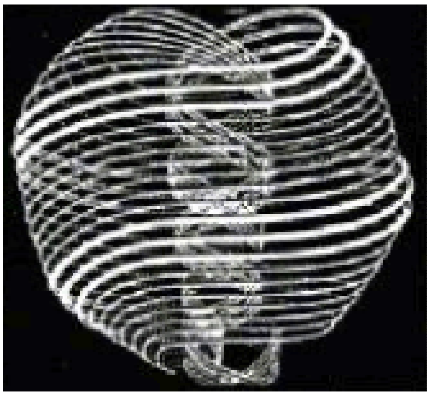
Implozijska fizika

Daniel Winter prezentira fiziku, koju je nazvao 'implozijska fizika'. On zaključuje kako je cijeli svemir, materijalni svijet, kreiran iz jedne ne-materijalne supstancije, etera. Eter je vrsta supravodljivog fluida, koji teče izravno kroz sve fizikalne objekte. Eter vakum je ekstremno gust, a ipak medij bez trenja. Najbolja

usporedba ne-materijalne prirode etera je supravodljivo stanje helija. Kada se helij ohladi na temperaturu ispod 2 stupnja Kelvina, postaje supra-tekućina, što znači kako se objekti mogu kretati kroz tu tekućinu bez ikakvog otpora.

Daniel Winter sada vjeruje kako su vorteksi, vrtlozi ili tornadi u tekućini sličnoj eteru osnovni gradbeni blokovi materije. Zato što je eter neka vrsta tekućine, slijedi dobro poznati fizikalni zakon hidrodinamike.

Interesantno je što su još 1895 dva vidovnjaka, Charles Leadbeater i Annie Besant, objavili članak u časopisu pod nazivom 'Okultna kemija', objašnjavajući unutarnju strukturu vodika, kisika i dušika. Korištenjem vidovitosti kao jedinim instrumentom u svom istraživanju, razotkrili su unutarnju strukturu gore spomenutih elemenata. Vidovnjaci nisu imali nikakvu znanstvenu podlogu, a ipak su oslikali slijedeće torusne oblike kao osnovne gradbene blokove atoma.

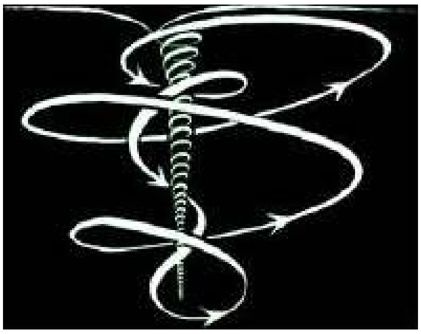

Anu
(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

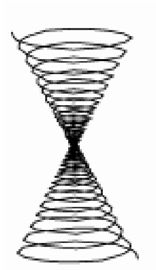
Nazvali su te torusu slične forme tokova 'Anu' i napomenuli kako je atom oblikovan iz etera korištenjem Anu-a kao forme toka. (4)

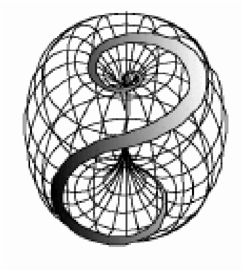
Daniel Winter podržava ideju tih dvaju vidovnjaka i koristi oblik torusa iz njihovih promatranja zajedno s Platonovim krutinama za konstruiranje atoma. Prema Daniel Winteru, eter kreira vortekse, mala tornada kružeće i spiralizirajuće energije u oceanu etera, našem svemiru. Vorteksi u eteru su kao mali vrtlozi u rijeci. Vorteks je naravna forma toka za tekućine u prirodi. Ista se forma toka kreira svaki put kada izvadimo čep iz kade!

Kada dva takva eter-vortkesa združe svoje protoke/kanale, formiraju torus:

Jednostruki vrtlog etera
(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

Dvostruki vrtlog = Torus
(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

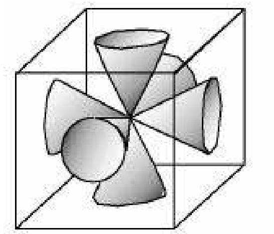
Torus je jedinstvena forma toka u hidrodinamici, koja dozvoljava tekućinama spiraliziranje prema unutrašnjosti i prema van na istoj površini torusa. To je vrlo stabilna forma toka.

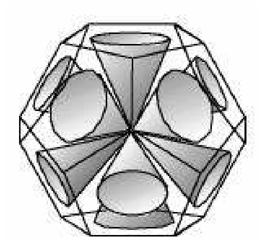
Ako je svemir u biti kreiran iz jedne univerzalne supstancije - etera, to mora biti forma koja je korištena za kreiranje različitih i odvojenih stvari iz univerzalne supstancije. Torus je savršena forma tijeka u prirodi za kreiranje naizgled odvojenih entiteta u eteru bez forme, koja je dovoljno stabilnog trajanja.

Torusna forma tijeka je slična prstenovima dima cigare. Dim cigare stvara vrtlog prema unutra na vrhu prstena dima a ponovno izlazi na dnu prstena. Konstantno se savija prema unutra kako bi ojačao na drugoj strani koja teče prema van. Torus se često uspoređuje s oblikom uštipka s rupom u sredini ili s jabukom. To je kuglasta forma savijena prema unutra na polovima kako bi se formirala mala rupa u sredini.

Pojedinačni torusi etera se mogu ugnjezditi jedan unutar drugog. Ugnjezđivanje torusa zahtijeva poravnavanje vorteks stožaca torusa s plohama (licima) Platonovih krutina.

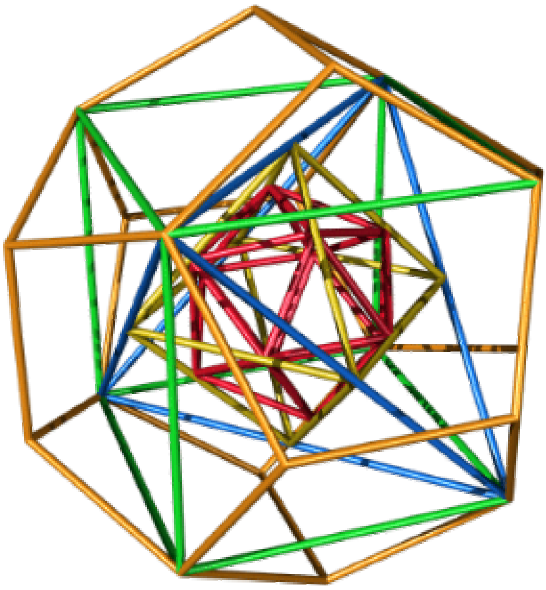
Ravno dno vrtloga mora dodirivati plohu Platonove krutine. Kao primjer pokazujemo kocku koja sadrži 3 para vrtloga ili 3 torusa poravnana okomito jedan na drugog u koci i 5 ugnjezđenih torusa u dodekahedronu.

Kocka (3 torusa) Dodekahedron (5 torusa)
(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

Prisjetimo se sada kod Metatron kocke mogućnosti ugnjezđenja Platovnih krutih tijela, odnosno činjenice kako su ta tijela pogodna za uklapanje jedano u drugo. Uzmimo kocku u kojoj povezivanjem centara svih 6 ploha kocke, dobijemo/formiramo oktahedron. Oktahedron je potpuno okružen inicijalnom kockom. Isti se proces može ponoviti s okatahedronom povezujući njegove centre ploha. Rezultat je kocka koja sada potpuno okružuje oktahedron. Proces se može tako nastaviti beskonačno, stvaranjem sve manjih i manjih Platonovih krutih tijela savršeno ugnjezđenih jedan unutar drugog, kreirajući tako fraktal, repetitivnu geometrijsku mustru.

Ugnjezđena Platonova kruta tijela
(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

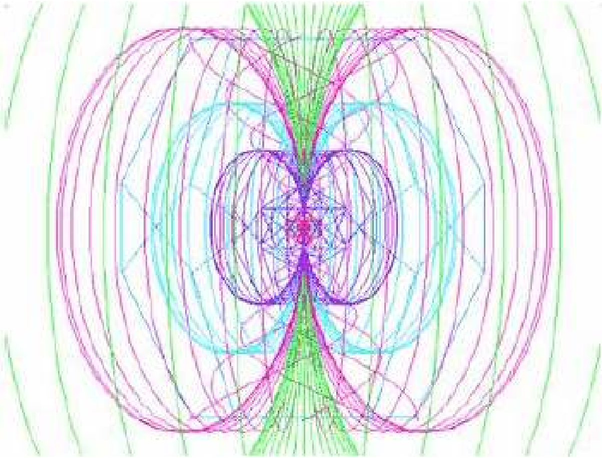
Uklapanje Platonovih krutih tijela jednog u drugo nije ograničeno samo na kocku i oktahedron. Sve Platonove krutine se mogu ugnijezditi jedno u drugo. Upravo to ugnjezđavanje Platonovih krutih tijela kreira elektronske ljuske atoma. Slično se, no međutim na mnogo manjem mjerilu formira i jezgra atoma.
Elektron u elektronskoj ljusci odgovara vrtlozima koji su ugnjezđeni u Platonovim simetrijama. Prema Daniel Winter-u, fizika je pogriješila glede valnih formi vrtloga za čestice elektrona. Unutar atoma, elektron kruži u putanji oko jezgre na fiksnoj udaljenosti od jezgre. Kugla koja opisuje plohu kruženja elektrona se naziva elektronskom ljuskom. Postoje različiti tipovi ljuski u strukturi atoma, kojima su dana imena s, p, d i f ljuska, koje sadrže 2, 6, 10 i 14 maksimalno elektrona.

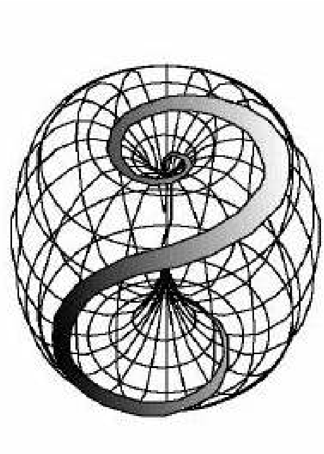
Svaki par vrtloga u torusu korespondira s 2 elektrona, a kada se torusi organiziraju unutar Platonovih krutih tijela, dobivamo ekvivalent elektronske ljuske. Evo korespondencije:

1 par vrtloga (1 torus) odgovara ljusci s 2 elektrona
3 ugnjezđena para vorteksa u kocki odgovara p ljusci sa 6 elektrona
5 ugnjezđenih parova vorteksa u dodekahedronu odgovara d ljusci s 10 elektrona
7 ugnjezđenih parova vrtloga u ikozahedronu odgovara f ljusci s 14 elektrona.

Prema tomu je materija stabilna forma mustre toka, koja emergira iz etera. Ona zauzima geometrijske oblike iz energije bez forme, kreirajući iluziju razdvojenih elektronskih čestica u elektronskim ljuskama i čestica koje tvore jezgru.

Matica fizike nije nikada uspjela objasniti zašto atom ima te "slučajne" brojeve 2, 6, 10 i 14 elektrona u elektronskim oblacima, orbitalnim ljuskama oko jezgre. Model Daniel Winter-a atoma sada objašnjava egzaktno zašto se pokazuju ti brojevi u periodskoj tablici elemenata! Oni su u odnosu s geometrijskim svojstvima Platonovih krutih tijela! Isto tako po prvi put imamo objašnjenje zašto se elektroni ne razbiju padom u jezgru i kako se njihova zračena energija obnavlja. Elektroni nisu čestice koje kruže oko jezgre, već su mustre stojnih valova na diskretnoj udaljenosti od jezgre! Eter jednostavno vječno obnavlja te stojne valove.
Drugi način gledanja na oblik torusa je tretiranje torusa kao forme koja se savršeno može opisati skupom Φ spirala.

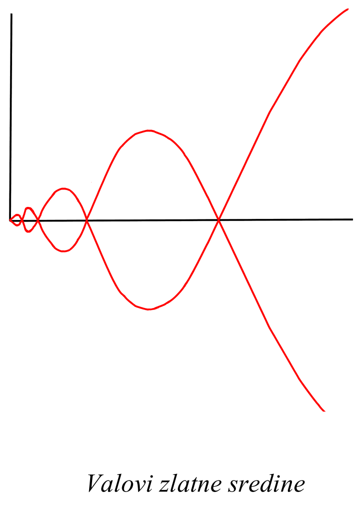
Φ spirale u ugnježđenim torusima Φ spirala površini torusa
(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

Svaka Φ spirala je u stvari serija čistih sinusnih valova. Dobro je poznat princip u fizici, po kom se bilo koji kompleksni valni oblik može kreirati od zbroja jednostavnijih čistih sinusnih (sinusoidalnih) valova različitih frekvencija i amplituda. Taj se princip naziva Fourier-ov princip. Φ spirala je konstruirana iz serije harmonika s valnim dužinama koje su u skladu s verzijom Zlatne sredine Fibonacci niza:

1/ Φ	1	Φ	$Φ^2$	$Φ^3$
0.61803	1.00000	1.61803	2.61803	4.23606

Φ= 1.6180339887498948482045868343656381177203091 80

Kada se čisti sinusni valovi s valnim dužinama 1/Φ, 1, Φ, $Φ^2$, $Φ^3$, itd. zbroje, formirat će savršenu Φ spiralu.

Valovi zlatne sredine

Kada te Φ spirale kruže oko torusa, one se susreću i interferiraju. Kao rezultat te interferrencije kreiraju se dva dodatna vala. Važno je uočiti kako će oba nova vala biti valne dužine koje su opet u Fibonacci nizu. To

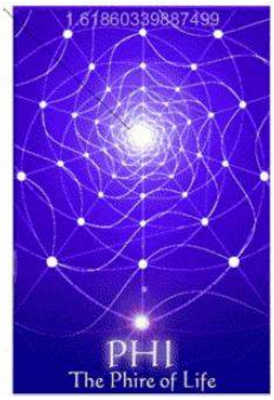
omogućava nedestruktivnu interferenciju, jer će intereferencija jednostavno rezultirati novim harmonicima u Fibonacci nizu.

Dok je destruktivna interferencija norma u valnoj interferenciji, jedini izuzetak u prirodi je slučaj interferencije valova čije su valne dužine u omjeru Zlatne sredine! Drugim riječima, Φ spirala može ponovno ući u samu sebe nakon obilaska torusnog oblika bez samo-razaranja. Stoga je Φ spirala u svemiru jedini mogući način ugnjezđivanja i samo-organiziranja. Tako bi se mogla formirati stabilna materija od elektromagnetske energije kao forma čiste valne interferencije.

Elektromagnetska energija u ravnoj crti je ono što uobičajeno nazivamo svijetlom. Kada to isto svijetlo lovi svoj vlastiti rep oko površine torusa, nazivamo ju materijom. drugim riječima atom je čista elektromagnetska energija u formi koju više ne percipiramo kao svijetlo već kao materiju, ili prema riječima Daniel Winter-a:

> 'Tako imamo sada taj dualizam - valovi u ravnoj crti su energija, a valovi u krugu su masa. Zato što ne znamo kako valovi odlaze u kružno gibanje iz pravocrtnog i ponovno natrag, zamislili smo masu kao odvojenu od energije. $E=mc^2$ jednostavno kaže kako upetljavanjem brzine svijetlosti unatrag na samu sebe možete napraviti masu iz energije'.

Spirale Zlatne sredine torusnog oblika eventualno spiraliziraju u savršenu nultu mirnu točku u jezgri vrtloga, koji koincidira s jezgrom atoma. Stoga sinusni valovi implodiraju prema unutra u sve manje valne dužine. Implozija Zlatnih sinusnih valova u sve manje i manje valne dužine ne samo povećavaju frekvenciju valova, već povećavaju brzinu valova, koji postaju super-luminalni valovi (koji putuju brže od /brzine/ svijetlosti). Prema Daniel Winter-u, to je stvarno ono što je gravitacija, kaskada elektromagnetskih sinusnih valova Zlatne sredine, kojima stalno raste brzina, pa tako probijaju graničnu brzinu svijetlosti. Einstein je uvijek pretpostavljalo postojanje odnosa elektromagnetizma i gravitacije, a Daniel Winter nam je objasnio kako se ta veza uspostavlja.

(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

Kada se torusi ugnjezde za formiranje ljuski elektrona atoma, jedini zahtjev za kontinuitet te forme ne-destruktivne interferencije je da su ti torusi usklađeni s geometrijama Platonovih krutih tijela.

Kada su ti ugnjezđeni torusi unutar atoma aranžirani prema simetrijama Platonovih krutih tijela, svi valovi će žuriti u centar atoma, kreirajući ponavljajuće, rekurzivne ili fraktalne mustre, koje ne oblikuju samo ljuske elektrona već i jezgru. Eventualno fraktalna mustra nestaje u nultoj točci u jezgri atoma. Implozija elektromagnetskih valova u sve kraće i kraće valne dužine je upravo gravitacija. Na taj način je torus minijaturna crna rupa, koja privlači svijetlo u sebe kreirajući gravitaciju.

Ciklus harmonijskih valova koji slijede omjer Zlatne sredine, Φ ciklusi, bi mogli biti podrijetlo riječi fizika - physical (phi cycle). Fizika bi bila jednostavno studij Φ ciklusa! (5)

Univerzalni princip

Ponavljajuće mustre Platonovih krutih tijela koje se uklapaju jedna u drugu su fraktali. Fraktali su ponavljajuće mustre koje se mogu skalirati na bilo koju veličinu. Mjerilo se može mijenjati no omjer ostaje konstantnim.

Stoga fraktalne mustre koje oblikuju atom, prema Daniel Winter-u oblikuju i naše planete i zvijezde, u stvari svemir.

Fraktal sliči samom sebi u svim mjerilima; radi se o ponavljanju iste geometrijske mustre. Unutarnja sturktura u fraktalu je reflektirana u vanjskoj strukturi. Fraktal znači frakciju cjeline, indicirajući kako je svaki komad dio cjeline. To je osnovna ideja holograma, pa je to razlog zašto je, prema Daniel Winter-u, cijeli svemir općenito samo jedan super-hologram. Fraktali elektromagnetske energije međusobno povezuju sve sa svim unutar svemira, a osnovni gradbeni blok je taj hologram. Fraktalne repetitivne strukture elektromagnetske energije pletu gigantsku paukovu mrežu diljem svemira.

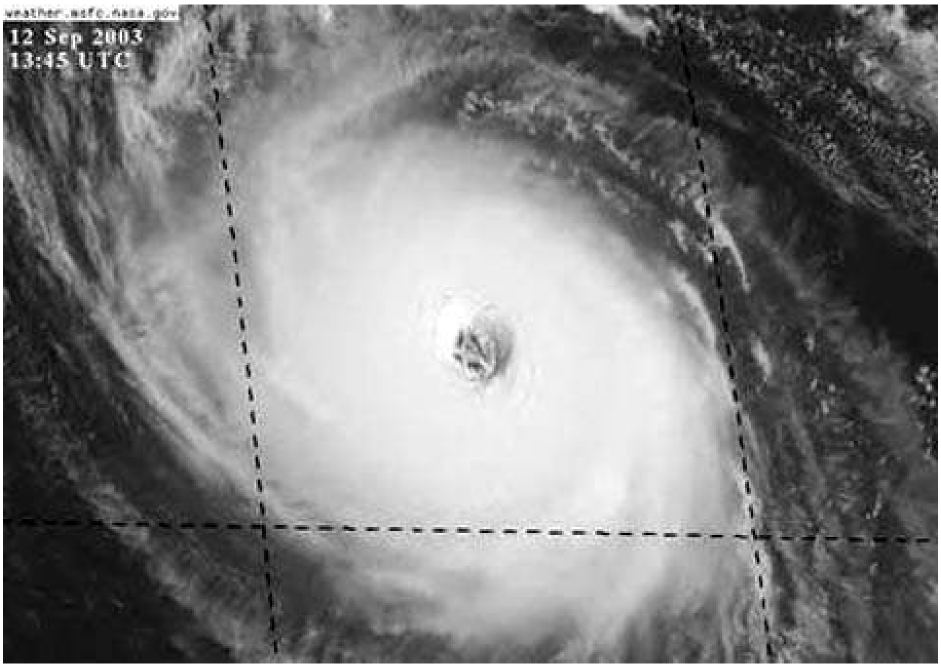
Valne dužine planeta i zvijezda su ogromne u usporedbi valnom dužinom atoma, međutim kada se njihove valne dužine uklapaju u Fibonacci-jev niz Zlatne sredine, oni interferiraju ne-destruktivno; oni implodiraju i formiraju fraktalne atraktore, koje nazivamo gravitacijom! Tako su planete i zvijezde povezane implodirajućim elektromagnetskim valovima, koje osjećamo kao gravitaciju.

Dakle, ako je svemir u biti hologram, a postoji samo jedan princip koji oblikuje sve od atoma do planeta, zvijezda i svekolikog svemira, trebali bi pronaći dokaz da su ti vorteksi, Platon-ova kruta tijela i torusne strukture u svim dijelovima svemira.

Taj holografski princip svemira je prvi spomenuo pradavni Grk, Hermes Trismegistus kao jedan od sedam Hermetičkih principa: "Kako iznad, tako ispod, kako ispod, tako iznad". Hermes je mislio na postojanje korespondencije između različitih razina egzistencije, makro-svemira i mikro-svemira. Taj Hermetički princip nam govori kao ono što vidimo tamo vani u svemiru, u galaksijama, zvijezdama i planetima, ćemo naći i na manjim mejrilima unutar atoma.

Dakle, postoji li bilo koji dokaz koji bi mogao koroborirati valjanost tog Hermetičkog principa u našem svemiru?

Odgovor je da, postoji; zadivljujuća činjenica u tom području je nedavno otkriće, kako se uključenost Hermetičkog principa i svete geometrije može demonstrirati i u teorijskim nevidljivima subatomskim vrtlozima atoma i stvarno motrivim najvećim vrtlozima uragana (huriccan-a)! Richard C. Hoagland i David Wilcock su otkrili pentagonalne i heksagonalne strukture u oku silovitih kategorija 4 i 5 uragana (Saffir-Simpson skala), koji su prijetili SAD-u u zadnjih nekoliko godina. Satelitske snimke prekrasno prikazuju vidljivi 'kotač s pet žica' u oku nekih od tih uragana. Satelitska slijedeća slika pokazuje pentagram u oku uragana Isabel u rujnu 2003.

Pentagram u oko uragana Izabel

Wilcock i Hoagland teoretiziraju u svojoj hiper-dimenzionalnoj fizici, kako uragani kategorije 4 i 5 otvaraju međudimenzionalni prolaz k višim dimenzijama, što omogućava utjecanje energiji etera u našu fizikalnu dimenziju. Ta eterička energija u formi torzijskih valova (o kojima ćemo diskutirati kasnije u ovom poglavlju), kreiraju stojne valove kao one u eksperimentima Kimatike dr. Hans Jenny-a, i

predstavljaju objašnjenje vidljivih pentagonalnih i heksagonalnih mustri u oku uragana. Nikada ne bi otkrili te hiper-dimenzionalne strukture etera u mehanizmu uragana, da se oblaci vodene pare nisu sami aranžirali prema tim mustrama interferencije. Wilcock i Hoagland vjeruju kako se uragani ne hrane samo konvencionalnim konvekcijskim strujama prouzročenim toplim oceanskim vodama i hladnijim zrakom iznad vode, već prolaze anti-gravitacijske učinke u svojim kanalima kao rezultat torzijskih valova. Posljedica toga je i podizanje oblaka, koji formiraju pentagram na vrhu uragana u zraku, na mnogo većoj visinu od normalne.

Antigravitacijski učinak se znatno pojačava i koincidira s formacijom pentagrama samo kada interni vjetar uragana podigne snagu do ekstremne kategorije 4 i 5 na Saffi-Simpson skali.

Daniel Winter ima ponešto drugačiju interpretaciju svete geometrije uključene u tim uraganima. Prema njemu, pentagonski oblik koji se otkriva u dvo-dimenzionalnoj satelitskoj slici je u tro-dimenzionalnoj realnosti, dodekahedron, a heksagonalni oblik predstavlja pogled na vrh ikozahedrona. Winter postulira kako su ugnjezđene i fraktalne strukture dodekahedrona i ikozahedrona rezultat implodirajućih elektromagnetskih valova u oku uragana. Ti su elektromagnetski valovi ekstrahirani iz gravitacije. Winter to objašnjava povezanošću fenomena elektromagnetizma i gravitacije. Uragani i tornada su poznati po svojim anomalnim elektromagnetskim učincima kao što su gromovi i sjano svijetlo u kanalima tih oluja. To je anomalija, jer uragani i tornada nisu oluje s munjama i grmljavinom. Tako sada izgleda kako je priroda pružila stvarno vidljivi fenomen koji nam dozvoljava proučavanje uragana kao Hermetsku suprotnost istog vorteksa, koji oblikuje atom.

Torusni oblik kreiran od tih vrtloga se jednako tako može naći i u makroskopskom svijetu. Dovoljno iznenađujuće je što je NASA u ljeto 2004. ipak otkrila nove informacije o otkrićima napravljenim s opservatorijima Europske Svemirske Agencije, INTEGRAL i XMM-Newton. Oni su otkrili kako su tako-zvane crne rupe u našem svemiru u stvari formacije torusnog oblika! Crne rupe su objekti s neizmjernom

masom. Imaju gustoću od milijun do bilijuna puta veću masu od našeg Sunca, a gravitacijska sila crnih rupa je tako jaka da joj ništa ne može pobjeći, čak ni svijetlo. Sve u okolini crne rupe se privlači u jezgru crne rupe.

Sličnost između makroskopskog torusnog oblika crne rupe i mikroskopskog torusnog oblika atoma je očita. Osnovna je karakteristika crne rupe u tomu što je njena gravitacija toliko ogromna da joj čak ni svijetlo ne može pobjeći. Prema Daniel Winter-u, vrtložna struktura torusne strukture poput uštipka s rupom u sredini je u stvari implozija valova Zlatne sredine, što je ništa manje nego ekvivalent gravitacije. Svijetlo koje se privlači u jezgru, je upravo ono što se događa unutar Crne rupe. (6)

Također je interesantno uočiti kako nedavni razvoj u teoriji struna predviđa postojanje crnih rupa na bilo kojem mjerilu (skali) od mikrokozmičkog mjerila čestica do makroskopske monstruozne skale crnih rupa promatranih u udaljenim galaksijama. U stvari u CERN-u u Švicarskoj, gdje se gradi novi kolosalni akcelerator čestica, koji će biti dovršen 2007 nazvan Large Hadron Collider (LHC), gdje znanstvenici anticipiraju kako će LHC možda stvarno biti dovoljno moćan za rađanje minijaturnih crnih rupa. Ta jedinstvena činjenica je postala mogućom temeljem novih uvida u teoriju struna. Teorija struna predviđa ne samo višestruke dimenzije već i da će gravitacija za razliku od ostalih sila u prirodi biti aktivna u tim dodatnim dimenzijama. To znači kako je učinak gravitacije daleko snažniji na malim udaljenostima nego što je to konvencionalna teorija predviđala. U konvencionalnoj teoriji crne rupe su se jedine mogle kreirati iz strahovito guste mase; međutim teorija struna sada dozvoljava i minijaturne crne rupe koje su znatno manje guste i koje bi mogle postojati na subatomskoj razini čestica! (7)

Astrofizika još uvijek pokušava pronaći pravi kozmološki model našeg svemira. Trenutno prihvaćena ideja je prisutna još iz 70-tih i to je ideja po kojoj je svemir kreiran u jednoj gigantskoj eksploziji, nazvanoj Veliki prasak - Big Bang. Od tada se svemir širi, a kozmološki model širećeg svemira je nazvan inflatornim modelom. Jedan od utemeljitelja inflatornog modela dr. Robert P. Kirshner s Harvard Sveučilišta sada vjeruje kako bi ciklički model mogao bolje objasniti posljednja otkrića u svezi s našim svemirom.

U cikličkom modelu svemir se ponovno rađa u vječitom ciklusu širenja i skupljanja. Nedavna otkrića su pokazala kako se svemir ne samo širi, nego se to širenje i ubrzava. Jedini izvor koji bi mogao objasniti ubrzavanje je nevidljiva energija koja prožima cijeli svemir! Astrofizičari su nazvali tu misterioznu energiju, tamnom energijom!

Začuđujuće je što ciklički kozmološki model odgovara pradavnoj Istočnoj kozmologiji. Prema duhovnim Istočnim tekstovima Upanishad-a, svemir se vječito ponovno stvara iz disanja Brhman-a, udisanjem i izdisanjem Pran(a)-e svemira
(8)

Danas postoji niz astrofizičarskih teoretičara, koji su lansirali ideju o svemiru koji općenito ima oblik gigantskog torusa. Jedan od njih je profesor Joseph Silk iz Odjela fizike, Oxford Sveučilišta. Najčešće korištena metoda znanstvenika za modeliranje oblika svemira se sastoji od mjerenja i određivanja geometrije kozmičkog mikrovalnog pozadinskog zračenja svemira, primordijalne energije ostatka Velikog praska. Ta nova ideja o svemiru oblikovanom kao torus potječe iz zadnjih mjerenja radijacije pozadine.
(9)

Ako pretpostavimo kako je svemir stvarno u ponavljajućem ciklusu rađanja i umiranja, onda oblik torusa može savršeno objasniti i modelirati takvo ponašanje. Samo pretpostavimo kretanje kroz prostor svih planeta, zvijezda i galaksija u ogromnom svemiru oblika torusa. Centar torusa predstavlja trenutak Velikog praska. Centar, sličan centru crne rupe, je singularitet u kom su sav prostor i svo vrijeme beskonačno komprimirani. Promišljajte tu nultu točku kao vječito sada. Ako onda ostavimo nultu točku torusa i krećemo se prema van kanalima na površini koji vode na drugu stranu torusa, emergira prostor koji se počinje širiti, a vrijeme počinje odbrojavati. Napuštamo dakle 'bijelu rupu' svemira gdje su rođeni planeti, zvijezde i galaksije. Dok putujemo površinom torusa, prostor se nastavlja širiti, sve dok ne prijeđemo ekvator, srednju ravninu simetričkog torusa. Nako toga se prostor ponovno počinje skupljati i cijeli prostor privlači 'crna rupa' - suprotni pol torusa gdje će sve opet kolabirati u nula mirnu točku unutar torusa. Time smo kompletirali ciklus rađanja i smrti! Vječiti ciklus svemira rađao bi sve iz singulariteta, (Veliki prasak),

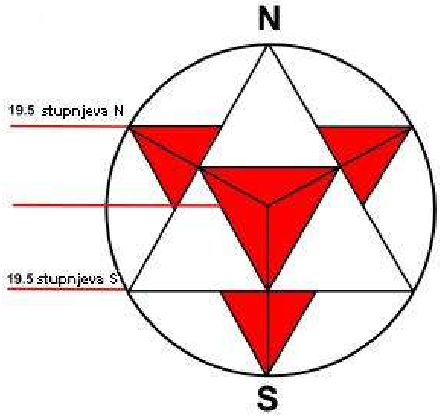
bijela rupa svemira. Nakon rađanja svemira krećemo se milijardama godina kroz prostor da bi opet završili gdje smo počeli, ponovno privučeni ogromnom crnom rupom. Od tog mjesta započinje slijedeći ciklus. (10)

Nedavna su otkrića astrofizičara također pokazala mogućnost nalaženja Platonovih krutih tijela u grozdovima galaksija.

U našoj galaksiji, zodijak sa svojih 12 znakova u stvari ima geometriju dodekahedron-a s 12 lica (ploha), koje odgovaraju kućama ili znakovima (12) zodijaka!

Platon-ova kruta tijela se također pokazuju u zemaljskim energetskim poljima kako ćemo demonstrirati u slijedećem poglavlju. 'Aura' Zemlje je dodeka-ikozohedron (ugnjezđeni dodekahedron i ikozahedron), što se skraćeno naziva rešetkom Zemlje.

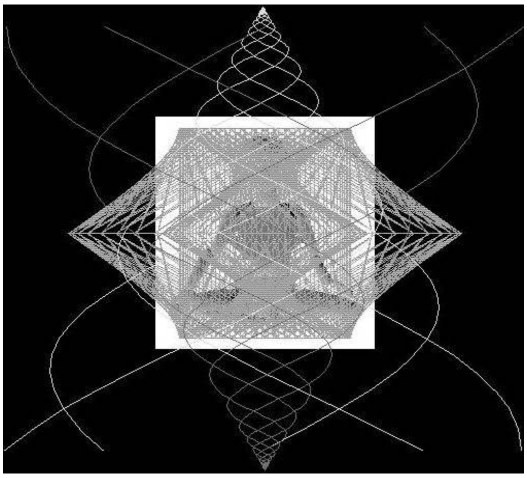
Richard Hoagland je zajednos David Wilcock-om ukazao na postojanje planeta u našem Sunčevom sustavu, koji pokazuju geološku točku stresa točno 19,47 stupnjeva kutne udaljenosti na meridijanu sjeverno i južno od ekvatora. Primjeri su Velika crvena pjega na Jupiteru, Velika crna pjega na Neptunu, područje na Suncu s najvećim sunčevim pjegama. Točka stresa na 19,47 stupnjeva širine se može objasniti ako razmatramo protkanu tetrahedronsku energetsku strukturu, prisutnu u kuglama tih kozmičkih tijela. (11)

Protkani ili zvijezdoliki tetrahedron u planetima

Princip korespondencije Hermes Trismegistos-a 'kako iznad, tako ispod' vrijedi i za Platonova kruta tijela u auri, energetskom polju ljudskog tijela. Znanost je u 90-tim prošlog stoljeća stvarno koroborirala postojanje bio energetskih polja ljudskog tijela, koja su Kinezi poznavali već tisućama godina, znanih kao Sustav kineskih meridijana i sedam čakri tijela. Istočni sustav Čakri tijela je identificiran u ljudskom tijelu na mjestima gdje vrtlozi (vorteksi) istančane energije iz viših dimenzija interferiraju s fizikalnim tijelom.

Mnoge pradavne tradicije spominju kako je eterično energijsko tijelo, duplikat fizikalnom tijelu kao instrument ljudske duše. Vjeruje se kako struktura energije ljudske aure sadrži mustru valne interferencije Platon-vih krutih tijela, posebno zvijezda-tetrahedrona.

Meditacija u Lotus poziciji i Merkaba
(Uljudnošću Anande M. Bosman, www.akasha.de/~aton)

Energija tijela se u starom Egiptu nazivala Merkaba (Mer = rotirajuće svijetlo, Ka = duh, Ba = ljudsko tijelo). Vjerovalo se kako bi rotirajuće svijetlo Merkab(a)e moglo odvesti osobu iz jedne dimenzije u drugu. Kroz svijetlo je duša silazila u ljudsko tijelo, a ono se moglo koristiti i za uzlaz prema višim razinama.

Merkaba energetsko polje ljudskog tijela je protkani tetrahedron (dvostruko međusobno penetrirajući tetrahedron, jedan pokazujući prema gore a drug prema dolje; vidjeti naslovnicu knjige). Merkaba je spominjana u mnogim religijama kao i u židovskoj Kabbalah-i, gdje se opisuje kao kontra-rotirajuće energetsko polje, koje utječe i na duh i na tijelo.

U Bibliji Ezekijel naziva Merkabu vozilom svijetla. Ovo vozilo svijetla dozvoljava putovanje duše između paralelenih dimenzija. U Kraljevima 2:2 se priča priča o prorocima Elijahu i Eliša, koji su prelazili rijeku Jordan, kada se odjednom pojavila Merkaba vatra i Elijah je nestao u pijavici. Elijah je nestao s lica Zemlje, uzdigavši se iz fizikalne razine.

Merkaba je također očuvana u Islamu u pradavnom pokretu Islamskog misticizma, Sufizmu. Frenetičan Sufi plesač izražava Merkabu plesnom vrtnjom u smjeru suprotnom od kazaljke na satu svoje halje, kreirajući dva sferična diska koji izražavaju toroidalni oblik ili oblik torusa Merkabe.

Istraživač svete geometrije Drunvalo Melchizedek se jako trudio u rekonstruiranju značaja Merkabe; pa spominje kako ljudsko tijelo kreira Merkabu kao polje elektromagnetske energije oko tijela. Ananda Bosman je lansirala cijelu novu znanost koju je nazvao Vortexiajah.

Vortexiajah je simbol fizike vorteksa unutar vorteksa, koja savršeno odgovara implozijskoj fizici Daniel Winter-a. Ananda objašnjava kako je Merkaba ili Svemirski brod svijetlosnog tijela, kako ga spominje, vozilo između treće dimenzije i drugih viših razina egzistencije. Tvrdi kako može putovati izvan tijela korištenjem svoje Merkabe. Svoje prvo izvantjelesno iskustvo se spontano pojavilo nakon serije nesreća u kojima je skoro izgubila život! Nadalje tvrdi kako je u stalnom kontaktu s višom inteligencjom koja mu pomaže u oblikovanje svoje nove fizike Vortexiajah! (12)

Mustre svete geometrije elektromagnetske energije se doagađju i u energiji polja, zračenog iz srca. Ljudsko srce ima elektromagnetsko polja u formi toroidalnog polja (savršeni torus) koje okida 7-slojni mišić za rad srca. To toroidalno energetsko polje je animator srca prema Daniel Winter-u.

Drugi je primjer geometrija u DNA. DNA ima geometriju 10 međusobno penetrirajućih dodekahedrona, koji se vrte duž spirale. Potrebno je 10 Φ spirala za kreiranje vršnog pogleda na DNA. Osnovna geometrija DNA je geometrija dodehedrona. Zato što Daniel Winter pretpostavlja svemir kao jedan ogroman super

hologram, uz činjenicu povezanosti svega u svemiru sa svim drugim pomoću Zlatnih valova, on i vjeruje kako je i DNA elektro-magnetski povezana s rešetkom Zemlje i Zodijakom pomoću fraktalnog dodekahedronskih oblika energije.

Eter i polje nulte točke

No kako se eter, koga su otkrili kvantni znanstvenici odnosi prema polju nulte točke? Radi li se možda o istoj stvari? Vjerujem kako je jedina razlika, u načinu kojim se ta polja opisuju.

Oba polja opisuju energiju koja je svugdje u svemiru. Kvantna fizika međutim opisuje polje nulte točke kao kolektivnu energiju, koju otpuštaju (virtualni fotoni) sve subatomske čestice u svemiru kako padaju natrag iz stanja pobuđenosti u svoja temeljna energetska stanja (nazvanu Lamb pomak po Willis Lamb-u). Zbroj svih tih energija je ono što kreira polje nulte točke. S druge strane subatomske čestice posuđuju energiju (virtualnih fotona) iz polja nulte točke, koja ih gura u stanje više energije. Predavanje i uzimanje energije virtualnih fotona je ono što oblikuje polje nulte točke. Na taj način prazan prostor, vakum, je u stvari izobilje elektromagnetske energije (virtualnih fotona) sa svim frekvencijama iz domene elektromagnetskih frekvencija.

Za razliku od kvantne fizike, teorije etera tvrde kako nema nikakvih čestica, već postoje samo valovi. U teoriji etera Daniel Winter-a, nulta točka je savršena tišina, alfa i omega kreacije. Ta je nulta točka savršeno mirovanje i beskonačno kretanje u isto vrijeme. To je jedna te ista stvar. Kako je to moguće? Kako te

suprotnosti mogu biti iste? Kaskada Zlatnih valova kreira beskonačne serije viših harmonika i kada sve svi valovi zbroje Fouririer-ovim principom, kreira se ravni val nula Hertz-a, savršeno mirovanje!

Zamislimo si čašu vode, koju ako počinjemo vibrirati polagano, vrlo ćemo jasno vidjeti fronte valova u čaši. Povećavanjem frekvencije, sve će se teže uočavati vibriranje površine vode. Ako dodamo sve moguće vibracije s frekvencijama od ekstremno niskih do beskonačno visokih, rezultat zbroja svih tih vibracija će ponovno pretvoriti vodu u glatku površinu. Voda postaje opet mirna. Ta je mirnoća međutim iluzija, jer je voda istovremeno i u mirovanju i jakom vražjem treskanju!

To je ono što je u stvari polje nulte točke; kompletno mirovanja (0 Hz) i ispunjenost s beskonačnim kaskadama Zlatnih harmonika sve u isto vrijeme. Valovi koji kreiraju materiju i to pomoću fraktala, ulaze u jezgru u rastućoj kaskadi Zlatnih valova i ubrzavaju se, te prelaze brzinu svijetlosti. No kuda odlaze? Centriraju se u nultoj točci, tamo natrag od kuda su i došli. U tom smislu je nulta točka alfa i omega stvaranja!

Nulta točka je savršeno mirovanje i nezamislivo obilje aktivnosti u isto vrijeme! To su dvije stvari iste kovanice, kao kada zmija grize svoj vlastiti rep.

Svijesna energija

Znanstvenici kao David Wilckok i Daniel Winter proširuju još više taj pojam; kažu kako energija etera ima svojstva svijesti, zaključujući kako nema nikakvog dualzima fizikalne i mentalne domene.

Energija etara je čista energija svijesti, pa kako ona oblikuje naš cijeli svemir, sam svemir mora biti živo inteligentno biće.

Ako bi se ta činjenica mogla dokazati, fizika etera bi izgleda bila znanstveno koroborirana s vjerovanjima mnogih Istočnih duhovnih tradicija, po kojima je izvor našeg svemira energija sile života (životne sile), duhovne energije nazivane mnogim imenima kao Prana, Ki, Chi, Akasha, ako nabrojimo samo neka.

U ovom ćemo poglavlju prezentirati neke 'dokaze' tog iskričavog zaključka, iako znanstvenici do tog zaključka dolaze različitim putovima. Na primjer, David Wilckok referencira istraživanje Rusa o torzijskim

valovima, koji putuju kao spiralni impulsi kroz eter milijarde puta brže od brzine svijetlosti. Njih uzrokuju mnogi tipovi događaja kao što je kretanje fizikalnih objekata, ali što je i dovoljno iznenađujuće svijesne misli! Ruska otkrića pokazuju kako se naše misli i osjećaji protežu daleko iza tijela i putuju kroz svemir!

Kvantni fizičar David Bohm je također vjerovao kako je svemir holografske prirode u kom postoji nedjeljiva cjelina svih stvari. Beskorisno je misliti u terminima odvojenih čestica jer su one kao mali vrtlozi u rijeci - ne možete reči ni gdje vrtlog počinje kao ni gdje završava. Bohm je išao i dalje, govoreći kako svijest nije samo prisutna u živim formama života već i u neživoj materiji, jer prema njegovom mišljenju, energija, prostor, vrijeme i svijest nisu razdvojene stvari.

Amit Goswami govori kako svijest mora biti temelj svog postojanja, kako bi se riješila višesmislenost Kopenhaške interpretacije kvantne znanosti. Stoga mora svijest biti primordijalna i oblikovati fizikalno. Amit Goswami je autor knjige "Samo-svijestan svemir - The self-aware universe".

Daniel Winter objašnjava svijest na slijedeći način: gdje se god valovi etera samo-organiziraju oko torusa kako bi postali fraktalni ili rekurzivni - i kretanjem po torusu se sreli sa samim sobom, oni postaju samo-referencijalni. To ne samo kreira gravitaciju, već i samo-referenciju ili samo-svijesnost u procesu. Samo-referenciranje je princip postojanja samo-svijesti i to je definicija svijesti prema prastarim Veda-ma.

Zlatni valovi u mustrama fraktalne geometrije su privlačeni prema nultoj točci, fokalnoj točci atoma. Nulta točka djeluje kao fraktalni atraktor privlačeći u sebe sve elektromagnetske valove koji se mogu udružiti za

surf-anje na kaskadirajućim Zlatnim valovima. U nekom smislu to je minijaturna crna rupa koja privlači svijetlo u sebe, kreirajući istovremeno ne samo gravitaciju već i samo-svjesnost.

No ako je rekurzivno formiranje fraktala iz elektromagnetskih valova istinska priroda svijesti, onda to znači kako svijest nije ograničena samo na životne forme već i neživi objekti moraju imati neku vrstu svijesti. Sve materijalne stvari u svemiru moraju biti samo-svijesne!

Izvorna plemena kao američki Indijanci i ausralski Aboriđini, na primjer, su uvijek tvrdili kako je sve od kišnih kapi do rijeka, od stijena do planina, živo. Svijestan život nije ograničen na forme života koje zadržavaju na zemlji; Indijanci su vjerovali kako svaka materijalna stvar ima dušu, uključujući i zmelju. Tim je ljudima sve postojeće bilo živo ili neživo dio cjeline; obožavali su planine i rijeke, Mjesec i Sunce jednako tako kao i životinje i biljke.

Naša Zapadna kultura smatra stare religije primitivnim zbog davnog obožavanja zvijezda i planeta kao i Boga Neba. Možda uopće nisu imali tako primitivan i siromašan koncept realiteta? Možda smo mi ti koji ih moramo dostići?

U znanosti je danas zora potencijalno samo-svijesnog svemira. To implicira kako su svi atomi, planeti, zvijezde, itd. isto tako samo-svijesni, te kako imaju neku formu individualiteta. Više se ne može govoriti o svijesti koja je ograničena na organske forme života; svijest može rezidirati u mnogim formama, uključujući zvijezde i planete. Svemir bi mogao biti svijesno biće, čiji smo dijelovi.

To čini svaku pojedinačnu fokalnu točku elektromagnetskih valova individualnom svijesti, koja je dio univerzalne svijesti. Ljudska individualna svijest fokusirana u ljudskom tijelu je jednostavno dio ukupne svijesti svemira. Mozak je samo antena ugođena na prijem individualne svijesti iz univerzalne svijesti, upravo kako to sugerira toerija kvantnog mozga. Svaki individualni um isto tako ima pristup univerzalnom umu.

To bi objasnilo kako je tako mnogo genija, kao što su najveći filozofi, znanstvenici, umjetnici i kompozitori, koji su nas inspirirali tijekom era, imalo pristup do univerzalne svijesti. Ako to prihvatimo, onda unutar holografskog koncepta svijesti, naši separatni ego-i moraju biti iluzija.

Rastući broj fizičara danas vjeruje kako je svemir stvarno samo-svijestan. Zašto skoro sve svjetske religije asociraju Božju svijest sa svijetlom? Biblija govori kako je Bog svijetlo svijeta!

Implozijska fizika Daniel Winter-a nam govori kako upravo svijesno svijetlo kreira materijalni svijet! Bili ta univerzalna svijest, koju mnogi žele aludirati kao Boga, mogla biti nulta točka u eteru, točka mirovanja, fraktalni atraktor u teoriji kaosa koji privlači svijetlo u sebe, gdje je sve Jednost?

Nulta točka bi se mogla smatrati izvorom i odredištem, alfom i omegom kreacija. Daniel Winter nam govori, kako je upravo ta univerzalna svijest, ono što fokusira valove u nultu točku i održava njenu vrtnju, ono što bi se moglo usporediti s G-silom spomenutoj u Dinamici Etera!

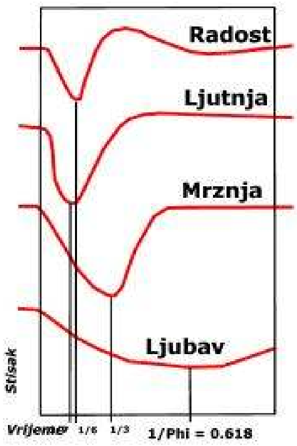
No nije li Bog bio asociran s bezuvjetnom ljubavlju? Ako Boga treba pridružiti svijesnom svijetlu, gdje je ljubav u svim Zlatnim valovima Winter-a?

Φ i ljubav

Manfred Clynes, nekdašnji koncertni pijanist je proučavao odnos između glazbe i emocija. Tijekom mnogih svojih izvedbi naučio je kako određeni dijelovi njegovog sviranja jače emocionalno utječu na ljude od drugih. Htio je otkriti što je to u glazbi, koja visina i koje note više od drugih uzbuđuju ljude. Počeo je svoju znanstvenu karijeru kako bi to otkrio.

Proučavao je valne oblike koji su se odnosili na ljudske emocije. Nježan zagrljaj i mekan poljubac među ljudima je izgleda slijedio predvidljive krivulje pritiska, koji su bili univerzalni. Njegove studije pokazuju kako nisu bili povezani s kulturalnom, religioznom ili rasnom pozadinom. Diljem svijeta ljudi izgleda slijede isti recept za kreiranje emocija u valovima.

Izražavanje straha i mržnje gdje se ljudi međusobno guraju i naguravaju, također slijedi predvidljivi valni oblik pritiska. Začuđujuće je kako su emocije asocirane s ljubavlju u odnosu sa Zlatnom sredinom! Ako grlimo svoje voljene i izražavamo osjećaje ljubavi, maksimalni pritisak zagrljaja je egzaktno omjer Zlatne sredine obzirom na ukupno trajanje zagrljaja!

Odnos između emocija i valnog oblika
(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

Daniel Winter zaključuje iz materijala Manfred Clynes-a, kako ljubav mora biti u odnosu sa Zlatnom sredinom!

Stoga izgleda kako postoji samo jedan način kojim univerzalna svijest svemira može kreirati. Potrebna je ljubavna ne-destruktivna interferencija koja savija svijetlo u fraktalne strukture geometrija koje dozvoljavaju stojne valove, koji beskonačno interferiraju. Viši harmonici u Zlatnoj Fibonacci sekvenciji su svi temeljeni na najdužem Φ valu, valu nositelju. Kaskade elektromagnetskih valova se sve isprepleću na

tom Zlatnom valu s najdužom valnom dužinom, dugim (latinski longum, engl. long, njem lang) Φ valom ili lo-Φ valom, valom ljubavi!

Je li lo-Φ podrijetlo riječi ljubav?

Stoga izgleda kako samo ljubav kreira, pa stoga možemo cijeniti što su valovi ljubavi koji interferiraju međusobno, ono što kreira materijalni svijet. Ako interferirajući valovi ne održavaju omjer Zlatne sredine u valnoj dužini, rezultat bi bila destruktivna interferencija pa materijalni svijet jednostavno ne bi mogao postojati. Nije li istina kako ljubav može pomaknuti planine, a mržnja i gnjev mogu razoriti sve? Možemo vidjeti isti princip izražen u valovima koji s ljubavlju kreiraju materijalni svijet! Kada se valovi međusobno mrze, međusobno konkuriraju i ubijaju jedan drugog!

Svijetlo u ravnoj crti je energija, svijetlo koje ljubi se svija oko fokalne točke kreirajuči materiju i ono je univerzalna svijest koja održava valove centriranim! Ako postoji univerzalni um svemira, Bog je svijetlo i ljubav svijeta, kao što nam je uvijek govorila Biblija; a sada to možemo vrednovati i iz znanstvene perspektive!

Srce puno ljubavi

Daniel Winter je član Tima za srčanu koherenciju - Heart Coherence Team, koji je razvio Ugađalo srca - Heart Tuner®. Ugađalo srca je sustav bio-povratne veze srca/mozga, koji može mjeriti koherenciju između rtima srca (Electrokardiogram - EKG) i moždanih valova (Electroencephalogram - EEG) osobe. Koriste ga terapeuti i istraživači, no podesan je i za pojedince za uspostavljanje ravnoteže (rezonancije - prim. prev.) srca i uma. Po prvi put u povijesti smo sposobni mjeriti ljudske emocije, kao što su samilost, empatičnost, ljubav, bijes i frustracija. Ugađalo srca koristi elektromagnetske valove srca i mozga, za utvrđivanje postojaja njihove harmonije, drugim riječim postoji li između srca i uma koherencija. Ono što radi Ugađalo srca, je provjera uravnoteženosti naših osjećaja i misli.

Stoljećima smo vjerovali kako je srce dom naših osjećaja i emocija, što je izraženo u skoro svim popularnim ljubavnim pjesmama, a sada se ljudske emocije mogu stvarno mjeriti jer potječu iz srca. Emocije se reflektiraju u valovima EKG-a.

Ako naše misli ostavljaju otisak u elektromagnetskom polju mozga, naši moždani valovi se zapisuju u EEG-u. Ugađalo srca kupi signale srca i mozga te može otkriti fazne razlike između valova EKG i EEG-a. Kada se otkrije ufaziranost, dakle kada se ne poklapaju samo frekvencije u signalim srca s frekvencijama moždanih valova, već se poklapaju i njihove faze, valovi su harmonički povezani! U tehničkim terminima se kaže kako su signali koherentni! Ono što se stvarno događa kod promatrane osobe je uravnotežnost osjećaja i misli, pa osoba ima iskustvo osjećaja punoće mira i radosti, blaženstva.

Ugađalo srca je dokazalo svoje terapeutičke koristi:

- stimulira imuni sustav
- uravnotežuje emocionalno i fizikalno zdravlje
- djeluje kao sredstvo povratne veze za opuštanje stresa
- poboljšava sposobnosti učenja
- može se koristiti za iskorjenjivanje ovisnosti
- dobra je pomoć u razrješavanju sukoba mjerenjem koherencije između dviju osoba (to je detektor laži, koji nikda ne laže!).

Pitanje je kako djeluje Ugađalo srca i što se stvarno događa u frekencijskom spektru srca i mozga?

Prvo se zvučni signali srca, ritam srca, pretvaraju u elektromagnetske impulse pomoću tkiva srca i žlijezda u našem tijelu, koje djeluju kao piezo-električki uređaji za prevođenje zvučnih pritisaka u elektromagnetizam. Na taj način srce kreira elektromagnetsko polje koje se može mjeriti kao EKG.

Buđenje duša distorzija

Daniel Winter je otkrio kako ljudi koji osjećaju istinske emocije ljubavi, ostavljaju znak (potpis) u frekvencijskom spektru srca, odnosno EKG-u.

Što se događa kada se frekvencijske komponente u spektru odnose u omjeru Zlatne sredine (Φ)! Iznenađujuće je što i moždani valovi mogu postati utrenirani, ufazirani s valovima srčanog ritma! Valovi mozga i srca osciliraju istom frekvencijom s istom fazom, povezani omjerom Zlatne sredine (Φ).

Rezultat je sada nam već poznata kaskada Zlatnih elektromagnetskih valova, upravo onakva kakva se događa unutar atoma, što smo ranije prodiskutirali.

Prema Daniel Winter-u, kaskada Zlatnih elektromagnetskih valova završava kao plavo svijetlo u DNA našeg tijela! DNA je neka vrsta leće koja privlaći elektromagnetsku energiju u sebe.
Stoga se pitamo kako se valovi srca i mozga, koji imaju dugačke valne dužine, povezuju i ufaziraju s mnogo kraćim valnim dužinama DNA? Radi se o omjeru Zlatne sredine, koji premoštava skalu valne

dužine srca i mozga s kratkim valnim dužinama DNA. Kada su naše misli i emocije ugođene na ljubav, kreira se kaskada Finbonacci niza, koji povezuju energiju srca i uma s pridruženom vlastitom DNA.

Tako su emocije stvarno energija, energija u kretanju, e-kretanje. Emocije su kao vozilo na tračnicama koje prenosi emocionalnu energiju od srca svakoj stanici tijela i same vlastite DNA. Energija naših emocija se kreće između tih skala/mjerila dugih valnih dužina i kratkih valova kako bi se konačno isporučila u DNA.

Pritz Pop je ranije otkrio bio-fotone, plavo svijetlo u tijelu i pretpostavio, kako se radi o nekakvom odnosu s DNA, da bi nam Daniel Winter objasnio mehanizam sprezanja valova za isporuku energije uma i srca vlastitoj DNA.

Kada srce izražava emocije ljubavi, ono kreira kaskadu elektromagnetskih valova Zletne sredine, u stvari ono kreira gravitaciju kao što to atom čini, pri privlačenju isprepletenih elektromagnetskih valova u nultu točku mirovanja. Zašto smo uvijek asocirali ljubav s gravitacijom? Zašto koristimo riječi kao privlačiš me kao što Zemlja privlači Mjesec dok smo zaljubljeni u nekog? Zašto su naše emocije uvijek asocirane s težinom? Zašto smo teški u ljubavi? Kada je Isac Newton vidio kako jabuka pada sa stabla, otkrio je gravitaciju. Otrčao je reči drugima i objasniti princip gravitacije, rekavši kako je jabuka privlačena od Zemlje. Ljudi su zurili u njega, smijavši mu se, jer je cijela ideja izgledala ludo - kako bi Zemlja mogla privlačiti jabuku? Jesu li zaljubljeni? Samo se zaljubljeni međusobno privlače. Prošlo je dosta vremena prije nego su se ljudi počeli privikavati na ideju gravitacje kao sile privlačenja. Tih dana bi Newton-u bilo bolje da je uzeo druge riječi za objašnjavanje principa gravitacije. Međutim, ako uzmemmo teoriju gravitacije Daniel Winter-a doslovno, riječ atrakcija izgleda upravo dobro; danas, približno tristo godina nakon Newtn-a, reči kako su Zemlja i Mjesec zaljubljeni i kako je gravitacija ono što privlači muškarca ženi.

Daniel Winter je također koristio svoje Ugađalo srca kod treniranih yogi-ja, koji su odlazili u stanja duboke meditacije. Prethodno ih je instruirao neka se fokusiraju na drvo i šalju mu misli ljubavi. Smjestio je anternu kraj drveta i povezao i yogi-ja i antenu kraj drveta na Ugađalo srca.

Antena kraj drveta je kupila Zemljine elektromagnetske Schumann-ove valove. Schumann-ovi valovi su nazvani po njemačko profesoru W.O. Schumann-u, koji ih je otkrio 1952. Oni su rezultat Schumann-ove rezonancije, s frekvencijom rezonancije oko 8 Hertz-a, koja se događa između gornjih slojeva atmosfere i Zemljine kore. Ta se frekvencija naziva srčanim ritmom Gaia-e.

Schumann-ova rezonancija je nekako povezana s ljudskom sviješću, jer moždani valovi djeluju u frekventnoj domei koja uključuje Schumann-ovu frekvenciju od 8 Hz. Svemirski brodovi NASA-e su svi opremljeni s uređajem koji simulira frekvenciju prirodne Schumann-ove rezonancije. Iz početnih svemirskih putovanja je NASA naučila kako atronauti postaju dezorijentirani i uznemireni, kada su izvan Schumann-ove rezonancije.

Kao ljudska bića, zavisimo o njoj. Daniel Winter je demonstrirao kako drveće u šumi djeluje kao ogromna antena koja prikuplja Schumann-ove frekvencije i kako ih pojačava. Kada ih je spojio na Ugađalo srca, najprije je uočio kako su yogi-jevi EKG i EEG bili koherentni kao što se i očekivalo iz ranijih eksperimenata. No pronašao je također kako su moždani valovi i srčani ritam postali koherentni sa Schumann-ovom rezonancijom Zemlje!

Svojim je eksperimentom demonstrirao kako se u osjećajima ljubavi ugađamo na prirodu i postajemo sama priroda. Daniel Winter danas vjeruje kako sav biološki život zavisi o Schumann-ovoj rezonanciji kao valu nosiocu, dugačkom Φ valu za isprepletanje elektromagnetskih Zlatnih valova. Zbog toga se ljudi mogu povezivati s biologijom i majkom Zemljom. Srčani ritam ovog planeta je Schumann-ova frekvencija. To može biti objašnjenje zašto je šetnja šumom tako osvježavajuća i zašto ljudi žele provesti vrijeme u prirodi. Kompletna isključenost od Schumann-ove rezonancije na velikim visinama u avionu, gdje oplata aviona djeluje kao veliki Faraday-ev kavez, vjeruje se danas, doprinosi učinku umora od leta.

Daniel Winter nas upozorava na hazard elektromagnetskog smoga u biosferi; on destruktivno interferira sa samom biologijom i konačno uzrokuje rak. Mi smo se samo izolirali od prirodne Schumann-ove rezonancije i energetske rešetke Zemlje sakrivši se u betonske građevine i uništavajući zelene šume na globusu, čije antene pojačvaju Schumann-ovu rezonanciju. Mreža napajanja u SAD čije se struje prazne u

Zemljiu uzrokuje najgori slučaj elektromagnetskog zagađenja, pa bi tu aktivnost trebalo odmah zaustaviti, kaže Dan Winter! (13)

Torzijski valovi

Nikola Tesla je oko 1900 prvi eksperimentirao s dvije spiralne zavojnice (oblika kaducej-a). Puštao je kroz te dvije zavojnice suprotne naizmjenične struje kako bi kreirao samo-poništavajuća eketromagnetska polja. Iako su elektromagnetska polja bil poništena, demonstrirao je kako njegove Tesla zavojnice mogu uprkos tomu odašiljati energiju preko velike udaljenosti. U stvari je otkrio novu formu energije. Neobično je znakovito bilo što Teslini valovi nisu gubili svoju energiju s kvadratom udaljenosti, kako su to činili normalni elektromagnetski valovi; čak i preko velikih udaljenosti nije bilo nikakvog uočljivog gubitka energije.

Teslin rad na toj revolucionranoj novoj formi energije je bio skoro zaboravljen u povijesti. U retrospektivi izgleda kako je njegov rad bio prerevolucionaran za društveno prihvaćanje u zadnjem stoljeću, pogotovo njegova primjena besplatne (slobodne) energije. To je razlog zašto je njegov rad skoro nestao bez traga. Na sreću istu je formu nove energije nezavisno otkrio u 19. stoljeću ruski astrofizičar dr. Nikolai A. Kozyrev (1908 -1983). Sovjetski Savez je držao otlrića Kozyrev-a tajnim tijekom hladnog rata. Tek padom Željezne zavjese polako su se otkrivala otkrića Kozyrev-a Zapadu. U SSSR-u su tisuće akademika istraživale tu temu nakon početnog otkrića te nove forme energije Kozyrev-a. Kozyrev je dokazao postojanje etera konačno zauvijek.

Ta nova energija nije po prirodi ni elektromagnetska niti ima veze s gravitacijom - ona je samostojna. Nova forma energije koju je otkrio Kozyrev je spiralizirajući ne-Hertz-ov elektrmagnetski val, koji putuje kroz vakum super-luminalno brzinom, mulijardu puta (10^9) brže od svijetlosti. Zbog spiralne prirode vala, nazvan je torzijskim valom jer ostavlja spiralni trag! Torzijski valovi su nazvani ne-Hertz-ovskim jer se ne pokoravaju klasičnoj teoriji Hertz-a i Maxwell-a.

Einstein i dr. Eli Cartan su predvidjeli postojanje stacionarnih torzijskih polja 1913. u teoriji, koja je postala poznatom kao Einstein-Cartan teorija ili skraćeno ECT. Torzijska polja nikada nisu naišla na veliki interes, sve dok Kozyrev nije otkrio njihovo stvarno postojanje.

Diskutirali smo već torzijske valove u poglavlju 4 u vezi s poljem nulte točke, gdje smo spomenuli kako je Tom Bearden otkrio kako je temeljni val u elektromagnetizmu skalarni val. Skalarni val, koji preostaje kada se interferencijom dva suprotna elektromagnetska vala poništavaju i električna i magnetska

komponenta polja, upravo kako je to i Tesla radio. Rezultat je do sada neprepoznata komponenta elektromagnetskog vala, longitudinalni val, koji vibrira u istom smjeru širenja. Maxwell-ova klasična teorija elektromagnetskog vala, koja je još uvijek danas prevladavajuća teorija elektromagnetizma ne dozvoljava skalarne valove i uzima u obzir samo transverzalne elektromagnetske valove. Ti transverzalni elektromagnetski valovi, prozvani Hertz-ijanskim po Heinrich Hertz-u, se kreiraju kada električki naboj oscilira od jedne do druge strane dipol antene. Na udaljenosti će oni inducirati transverzalnu silu na naboje udaljene radio prijemne antene kada se postavi okomito na smjer širenja Hetz-ijanskog vala. Skalarni valovi, bez transverzalnog polariteta, generiraju se na potpuno drugačiji način i ne mogu se primati s normalnom dipol antenom, korištenom u svim uobičajenim elektroničkim prijemnicima. To je ujedno i objašnjenje zašto se ta nova forma energije nije otkrila mnogo ranije. Skalarne valove Tom Bearden-a podržava sada Paul La Violette, čija subkvantna kinetička teorija ne samo što predviđa Hertz-ijanske transverzalne valove već i Tesline longitudinalne skalarna valove. Prema Paul La Violette-u monopolna

antena kao što je nabijena kugla će kreirati longitudinalni skalarne valove potencijala, kada se periodički nabija i izbija. Skalarni valovi potencijala su priznati i mogu se otkrivati korištenjem Bendini detektora.

Kako bi spriječili krivo razumijevanje skalarnih i torizijskih valova spomenutih u ovoj knjizi, treba reči kako su to sinonimi za iste valove.

Skalarni ili torzijski valovi izgleda igraju značajnu ulogu u objašnjavanju našeg fizikalnog realiteta. Iako su torzijska polja vrlo slaba, mogu se mjeriti korištenjem ravnotežama torzijskih zraka, postupak koji je prvi razvio Kozyrev. Torzijski val kreira male sile u materiji, pa se tako mogu otkriti.

Torzijska polja mogu biti ili stacionrana ili dinamička. Stacionarna torzijska polja mogu imati formu vorteksa kao što su ranije spomenuti u implozijskoj fizici Daniel Winter-a. Ta stacionarna vorteks (vrtložna) polja u građi vakum prostora mogu ostati na jednom mjesto vrlo dugi period vremena. Kozyrev tvrdi, kako se torzijska polja mogu i širiti prostorom kao torzijski valovi ogromnih brzina, barem milijardu puta brže od svijetlosti (10^9c).

Uočio je kako svi fizikalni objekti i apsorbiraju i zrače torzijske valove. Treskanjem, vibriranjem deformiranjem, grijanjem i hlađenjem fizikalni objekti generiraju mjerljive torzijske valove. Čak i premiještanje nekog objekta generira torzijske valove, koji se mogu mjeriti. Sva kretanja od vibriranja atoma do putanje planeta i zvijezda ostavljaju svoje tragove u formi torzijskih valova u eteru.

Vrlo izuzetan feomen, kojeg je otkrio Kozyrev rotiranjem giroskopa, je njegovo gubljenje vrlo malo, no mjerljivo, svoje težine. Također i jaka trešnja objekta, može voditi gubitku težine. Prema sadašnjem shvaćanju fizike, to je potpuno nemoguće! Time se krše svi fizikalni zakoni, jer kako može kruta materija gubiti težinu kada se vrti ili trese velikom brzinom? Ako još uvijek vjerujemo kako je materija napravljena od malih tvrdih kuglica, nazvanih česticama, to bi bila velika misterija! Kozyrev je međutim pokazao kako giroskopi zrače više torzijskih valova, ako se tresu ili rotiraju, pa se tako energija etera, koja održava treseni objekt, zrači natrag u pozadinsko more etera. Trenutačni gubitak energije etera je odgovoran za gubitak težine.

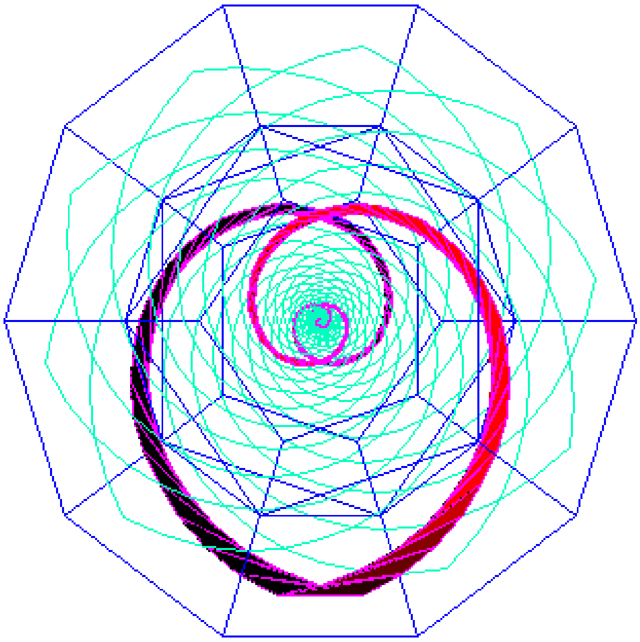
Dr. Harold Aspden s Cambridge sveučilišta je otkrio povezani fenomen. Pridružio je moćan magnet giroskopu i zavrtio ga velikom brzinom. Mjerio je količinu energije potrebne za ubrzavanje giroskopa do pune brzine i dobio 1000 Joules-a. Na njegovo iznenađenje, nakon što je zaustavio vrtnju giroskopa i ponovno ga zavrtio unutar 60 sekundi nakon zaustavljanja, trebao je 10 puta manje energije do postizanja iste brzine. Vrtnja giroskopa je dodala dodatnu energiju eteru, koji održava giroskop, što je trajalo i nakon njegova zaustavljanja, slično momentu (sili kretanja) spremljenoj u čaju u šalici nakon mješanja žličicom. Sada znamo kako su vrteći magneti generatori snažnih torzijskih valova.

Drugo kršenje Newton-ovih zakona obzirom na torzijska polja donosi Bruce De Palma. Izveo je eksperiment gdje je katapultirao dvije identične čelične lopta istom brzinom i pod istim kutom u zrak. Jedina razlika između kugli je u tomu što se jedna vrtila s 27000 okretaja u minuti a druga nije. Kugla koja se vrtila otišla je znatno dalje u zrak od nevrteće kugle. Vrtnjom kugle kreirani su torzijski valovi, koji su uzrokovali malu promjenu ukupne mase kugle.

Kozyrev je otkrio kako i zvijezde zrače energiju torzijskih valova i postulirao kako se ti torzijski valovi stvaraju zbog vrtnje zvijezda. Iz svojih astromnomskih promatranja zvijezda, korištenjem dediciranog teleskopa za mjerenje radijacije torzijskih valova, uočio je kako su zvijezde emitirale tu energiju s lokacije na nebu, koja je morala biti stvarna lokacija zvijezda, dok vidljivo svijetlo zvijezde otkriva poziciju koju je zvijezda imala pred mnogo svijetlosnih godina, koliko je trebalo svijetlu do Zemlje. Iz tih promatranja je zaključio kako torzijski valovi moraju putovati super-luminalnim brzinama. Čak je zabilježio kako su torzicijski valovi primljeni s lokacije na nebu, koja je prikazivala buduću pozicija zvijezde! Jer torzijski valovi putuju superluminalnim brzinnama, mogu prijeći vremensku barijeru i "prijeći" u budućnost.

Kako i Zemlja zrači torzijske valove, a ta je radijacija znatno jača blizu polova, Kozyrev-ljevi eksperimenti su zavisni o geografskoj lokaciji. Uočio je i kako se ti učinci mogu mjeriti samo tijekom hladnog perioda godine. Naše Sunce je najveći generator torzijskih valova u Sunčevom sustavu. (14)

Torzijski valovi teku u i iz svake fizikalne materije i svi su atomi u osnovi generatori torzijskih valova. Kontra rotirajući Φ spiralni elektromagnetski valovi u implozijskoj fizici Daniel Winter-a, koji spiraliziraju u jezgru atoma također poništavaju elektromagnetske komponente elektromagnetskih valova i rezultiraju torzijskim valovima.

Φ skalarni val forme kaduceja
(Courtesy of Dan Winter, www.goldenmean.info)

Ruska znanost ima u stvari mnogo imena za vortekse elektromagnetske energije Daniel Winter-a, kao što su spin polja, torzijska polja i aksion polja; a sve su to spin polja vakuma. Torus i vorteks strukture spiralizirajućih valova Zlatne sredine, koje je opisao Daniel Winter, su forme stacionarnih torzijskih polja. Spiralizirajući u nultu točku mirovanja elektromagnetskog vorteksa kreiraju se slijedeći učinci:

- akumulira se 'beskonačna' energija zbog implozije valova u sve manje i manje valne dužine. Što je kraća valna dužina to je veća energija sadržana u spiralizirajućem valu. Kao što tornado akumulira energiju i fokusira je u oku tornada, elektromagnetski vrtlog (vortex) akumulira energiju u svojoj točki mirovanja. Uočite kako je ekstremna vrtnja molekula zraka u oku tornada ono što mu daje golemu destruktivnu snagu

- vrteće polje elektromagnetske energije sprema inerciju (otpor kretanju). Što više vrtnje, to se više sprema inercije. Isti se učinak demonstrira vrtnjom zvrka i giroskopa, koji se opiru bilo kojoj promjeni svog momenta.

Ako uzmemo u obzir ta dva učinka kreirana torzijskim poljima, možemo početi shvaćati zašto su materija i enregija međusobno zamjenjivi (Eintein-ova famozna formula $E=m*c^2$) te što to daje materiji njenu krutost.

Ako organiziramo vorteks spin polja elektromagnetske energije u organizacijske mustre Platon-ovih krutih tijela koje nazivamo atomom, možemo shvatiti, kako:

- je materija gusta forma akumulirane energije
- materija interno ima svojstva inercije, koja daje masu.

Stoga u realitetu, stvarno nema ništa krutog u vezi s materijom. Masa je iluzija krutih tvari, to je Maya materijalnog svijeta, kako je to spomenuo Tao. Ta se iluzija održava spremljenom inercijom u valovima, prevarivši znanost, koja je održala krivi koncept inercije. Već smo skoro povjerovali kako je inercija inherentno svojstvo mase, no istina je upravo suprotna, spremljena inercija vrtećeg elektromagnetizma u lokalnom području prostora, kreira učinak koga vidimo kao masu!

U Zapadnoj se znanosti zna malo o torzijskim poljima kreiranim vrtnjom materije velikim brzinama. NASA je tek nedavno lansirala satelit u travnju 2004. kako bi istražila spin polja planeta u našem Sunčevom sustavu. Zato jer većina znanstvenika vjeruje kako su spin polja svojstvo maerije, ne uspijeva prepoznati kako na primarno torzijska polja kreiraju materiju. Eksperiment s vrtećim giroskopom Bruce de Palma-e je dokazao kako giroskopi stvarno gube težinu. Taj je fenomen potpuno neobjašnjiv unutar postojeće znanstvene paradigme, međutim ako shvaćamo kako vrtnjom objekta mijenjamo sveukupni elektromagnetski spin spremljen u objektu, možemo vidjeti zašto on ima mali no mjerljivi učinak na vlastitu masu.

Možemo sada početi uviđati zašto su Haisch i Rueda, diskutirani u poglavlju 4 'Polje nulte točke', mogli dokazati Newton-ov famozni zakon inercije $F = m*a$. Dokazali su kako je inercija učinak proizveden ubrzanjem mase kroz polje nulte točke. Zato što elektromagnetski vorteks unutar atoma sprema i energiju nulte točke i inerciju, ne iznanađuje nas, što se tu pronalazi korelacija.

Stacionarno torzijsko polje u formi vorteksa u eteru i spiralni torzijski val koji putuje super-luminalnim brzinama sve više privlače pažnju Zapadne znanosti. Preme nekima, torzijski valovi su nedostajuća veza u potrazi za konačnom 'teorijom svega', Einstein-ovom unificiranom teorijom polja. Izgleda kako su elektromagnetizam, gravitacija i torzijski valovi svi članovi iste obitelji; samo su različite forme vibracija etera.

Najviše iznenađujuća činjnica koja bi mogla doakzati kako je 'teorija svega' unutar dosega, je činjenica što Kozyrev misli kako ljudske misli i osjećaji također generiraju torzijske valove. Mogao je mjeriti torzijske valove, koje je prouzročila nenadana promjena ljudskih emocija. Dakle Kozyrev je dokazao:

svijest je povezana s vibracijama etera.

Same naše misli i emocije kreiraju torzijske valove, koji putuju superluminalnim brzinama do najudaljenijih krajeva svemira.

Torzijski valovi mogu biti fizika telepatije, sposobnost čitanja uma među pojedincima. Zato što torzijski valovi mogu fizikalno utjecati na materiju, oni mogu biti i objašnjenje za psiho kinezu ili PK, sposobnosti za mentalno mijenjanje fizikalnih objekata. Izvođač na pozornicama i savijač žlica, Uri Geller je uvijek demonstrirao te sposobnosti pred velikim gladalištem. Iako još mnogi misle kako je bio prevarant, bio je podvrgnut znanstvenim detaljnim ispitivanjima, no ona nisu uspjela osporiti njegove sposobnosti. Tijekom hladnog rata su ruski znanstvenici mnogo eksperimentirali s psihicima, jer su vjerovali u njihove originalne sposobnosti.

Sada se možemo sjetiti, iz trećeg poglavlja 'Znanosti i svijest', istraživačkih programa dr. William Tiller-a o utjecaju ljudske namjere. Koristio je ispitanike za utiskivanje njihovih intencija u svoj IIED uređaj i zamolio ih da manipuliraju rezultatima eksperimenta, na primjer smanjivanje kiselosti vode. IIED uređaj je bio smješten u sobi produženo vrijeme i učinak smanjivanja kiselosti vode se mogao jasno mjeriti.

Nakon što bi se IIED uređaj uklonio iz sobe, učinak bi se nastavljao. Soba je na neki način postala kondicioniranom. Sada možemo objasniti kondicioniranje te sobe prisutnošću stacionarnih torzijskih valova, koji su bili utisnuti u fizikalni vakum sobe ljudskom namjerom! Ta torzijska polja kreirana pomoću ljudske intencije su sposobna kreirati istančane male promjene u materiji.

1984 je Dankachov pokazao kako se stacionarna torzijska polja mogu memorirati i u vodi. Voda se dokazuje kao dobar medij za spremanje stacionranih torzijskih polja. Pokojni francuski biolog Jacque

Beneviste je dokazao sposobnost vode za memoriranje konstitucije kemijskog spoja, koji je bio u njoj rastopljen. Objašnjenje bi opet bilo, s torzijskim poljima, koja se na neki način kreiraju u vodi kao 'otisak prsta' kemikalije rastopljene u vodi. Nakon razrijeđivanja vode mnogo puta, tako da se ne može naći niti jedna molekula ranije rastopljenog kemijskog spoja, jako razrijeđena voda još uvijek sadrži svoja svojstva kao u vrijeme dok je u njoj bio taj spoj rastopljen. Dogodilo se zadržavanje 'otiska prsta' kao utiskavanja originalnih torzijskih polja kemijskog spoja, iako više nema nikakvog molekuralnog traga u vodi. Beneviste je to također demonstrirao jednostavnim postavljanjem druge posude vode uz prvu, pa su se svojstva vode iz prve posude kopirala u vodu kasnije dodane posude. Torzijska polja prve vode su inducirala polja u drugoj vodi za sekundu!

Porf. dr. David Schweitzer je uspio fotografirati taj memorijski učinak vode. Smislio je prilično jednostavnu metodu za mjerenje memorijskog učinka vode i utisnuća koji su zaostali u njoj. Uzeo je kapljicu vode i omogućio joj isušivanje pod nagibnim kutom. Zatim je ispitivao pod mikroskopom isušenu kap vode, iza koje su ostale vidljive interesantne svijetlosne strukture.

Memorijski učinak vode može biti fizikalno objašnjenje za homeopatiju. Mnogo je ljudi vrlo skeptično u vezi s homeopatijom, jer se pitaju kako čista voda, koje je bila toliko puta razrijeđena, da u njoj nema ni traga kemijskom spoju, može još uvijek imati medicinski učinak? Čista voda ne može imati učinak liječenja, zar ne? Međutim nevidljiva torzijska polja, koja su prisutna u vodi, bi mogla biti razumno objašnjenje tog fenomena. (15)

Utiskivanje ljudske namjere u kristal leda dr. Masaru Emoto-a, je još jedan primjer, koji se može objasniti torzijskim valovima koje zrače ljudske misli i namjere. Torzijska polja kreirana ljudskom namjerom se jednostavno memoriraju u vodi. Na nevidljivoj razini interne sturkture, voda se promijenila. Nakon zamrzavanja se te promjene manifestiraju u različitim oblicima kristala leda i postaju vidljive ljudskom oku.

U 'Istraživanju energije zvuka' su kreirali utisnuće torzijskih polja u vodi korištenjem tehnologija skalarnih (torzijskih) valova. Tretirali su destiliranu vodu skalarnim valovima i specijalnom zavojnicom koju razvio dr. Glen Rein. Rezultat je strukturirana voda, koju su nazvali skalarnim valom strukturirana voda™. Poslali su uzorke te vode dr. Masaru Emoto-u, koji ju je zamrznuo i proučavao kristale. Ti su valovi formirali savršene heksagonalne strukture kristala leda. To je još jedan primjer koji indirektno dokazuje kako su povezani torzijski valovi i svijest, jer i ljudska svijesna namjera i skalarni valovi izgleda proizvode iste rezultate u eksperimentima dr. Masaru Emoto-a s kristalima leda.

"Istraživanje energije zvuka - Sound Energy Research" prodaje svoju programirani 'pametnu' vodu u bočicama u tri različite arome. Korištenjem različitih intencija, dodaju različito programiranje vodi. Za vodu se kaže kako ima svojstva koja omogućavaju relaksiranje i liječenje. (16)

Akasha polje

Torzijski valovi su vrlo neobični valovi zato što se nikada ne troše, što se šire do najudaljenijih kutova svemira bez gubitka snage i s tog aspekta žive vječno. Torzijski valovi na svom putovanju kroz fizikalni vakum ne nailaze na bilo kakav otpor, pa stoga zadržavaju svoju energiju. Putujući svemirom interferiraju s drugim torzijskim valovima. Tijekom vremena pletu tapiseriju povijesti svih događaja, ikada nastalih u svemiru od kretanja najmanjih subatomskih čestica do kretanja planeta i ekspanzije galaksija. Upamtite kako torzijske valove generiraju mnogi fenomeni, kao što su vibracije ili izmještanje materije, elektromagnetska energija i vlastite svijesne misli, na primjer.

Torzijska poja su stoga informacijska polja jer imaju ukodirano sve što je ikada ostavilo svoje tragove u formi torzijskih valova u ovom svemiru. To se spušta sve do zapisivanja svake male misli koja je ikada

promišljana i svakog malog pokreta koji je ikada napravljen. Mustre interferencija torzijskih valova formiraju ogroman hologram koji prožima cijeli svemir.

Kao što valovi mora formiraju mustre interferencije, što u teoriji omogućava dekodiranje kretanja brodova, koji su tu površinu pokretali, tako nam i torzijski valovi teorijski dozvoljavaju dekodiranje povijesti našeg svemira. Jedina je razlika između valova mora i torzijskih valova u tomu što morski valovi gube svoju

energiju razbijanjem o obale. Superpozicija torzijskih valova i njihov memorijski kapaciet je međutim beskrajan i vječit.

Torzijski valovi dozvoljavaju transfer informacija preko svemira, jer povezuju svaki atom sa svakim drugim atomom ma gdje bio, pa kako torzijski valovi putuju superluminalnim brzinama, oni bi mogli biti objašnjenje ne-lokalnih učinaka, koje je predvidjela teorija i koji su empirijski otkriveni u kvantnoj fizici.

Informacijsko polje koje kreiraju torzijski valovi omogućava koherentnost cjeline svemira, povezujući svaki mali atom sa svom drugom materijom u svemiru, informirajući ju o svojoj lokaciji i aktivnostima. U stvari znanstvenici otkrivaju vrlo visoka stanja koherencije u našem fizikalnom svemiru, koja se ne mogu lagano objasniti, ukoliko je svemir grupa pojedinačnih odvojenih dijelova atoma, molekula, planeta i zvijezda, koje održavaju kontakt samo razdvojenim silama kao što je gravitacija koja djeluje na njih. Kvantno isprepletene čestice drže svoj koherentni odnos vječito i ne smeta ih bilo koja međusobna udaljenost, od nekoliko milimetara ili udaljenost galaksija. Takvo se koherentno odnošenje može jedino objasniti, ako neko nevidljivo polje prožima svemir i time ih međusobno povezuje.

Gore opisano informacijsko polje je profesor emeritus Ervin Laszlo nazvao A-poljem. Laszlo je u zadnja četiri desetljeća razvio integralnu teoriju svega; umjesto specijalirizanja u jednom posebnom području, Laszlo je studirao mnoga područja znanosti i na kraju razvio integralnu teoriju sustava. Prema Laszlo-u A-polje je u svemiru osnovnije od energije i materije. To je primordijalno informacijsko polje koje je temelj naše svemirske međusobne povezanost svega sa svačim, čineći naše stajalište o razdvojenim entitetim u svemiru beskorisnim. U njegovoj teoriji sustava uopće nema odvojenih entiteta; 'odvojeni' entiteti koje mi promatramo u svemiru su svi implantirani u beskrajnu isprepletenu mrežu veza.

A-polje torzijskih valova bi moglo biti novina za znanost, no njegova je egzistencija bila poznata tisućama godina na Istoku. Jedina je nova stvar u vezi s tim poljem, to što ga je ponovno otkrila Zapadna znanost. Istočnjačka duhovna tradicija je nazivala to polje Akasha poljem. Akasha je sanskrit riječ sa značenjem radijacije ili sjajenja; ona je sinonim za eter. Akasha je maternica kreacije - rađanja svih fizikalnih aspekata koji se mogu percipirati osjetilima prema istočnim tradicijama. U pradavnoj istočnjačkoj duhovnosti, povijest je napisana unutar Akasha polja pod nazivom Akashic (akašička) kronika, knjiga života, koja zapisuje sve što se ikada dogodilo ili će se dogoditi u svemiru. Akašička kronika ili zapisi sadrže priču svake duše koja je ikada živjela na ovom planetu.

Akašički zapisi su holografska torzijska polja pojedinaca utjelovljena u veći hologram grupa ljudi kao što su nacije. Hologram nacija se isprepleće s hologramom čovječanstva Zemlje i sliči onom što je Carl Jung nazvao kolektivnim umom čovjeka. A-polje ili Akasha polje može objasniti psihičke sposobnosti o kojima

izvješćuju mnogi ljudi, naime o gledanju u prošlost, te poznavanju događaja koji su se dogodili u svijetu, a koji nisu bili percipirani bilo kojim osobnim kognitivnim svijesnim iskustvom. Akašički zapisi su skladište informacija koje konzultiraju svi veliki vidovnjaci kroz ere, uključujući i Edgar Cayce-a.

Autor ove knjige osobno svjedoči o nadarenim ljudima, koji su čitali Akašičke zapise. U prošlosti sam dugo vrijeme konzultirao profesionalce paranormalnog. Rođen kao vrlo skeptična osoba, moje nevjerovanje u paranormalno se vjerojatno istopilo u konfrontaciji s mnogim neobičnim izliječenjima, koje nisam mogao objasniti. Dijelio sam i mnoga iskustva s drugim klijentima tog profesionalca tijekom dugih sati čekanja u čekaonici. Tijekom jednih konzultacija, dao sam mu fotografiju neke meni bliske osobe bez otkrivanja ranije bilo kakvih detalja o osobi na slici, niti jedne riječi. Jednostavno sam pitao, ako bi mogao pomoći toj osobi. Držao je ruku iznad slike kako bi ju osjetio, dok mi je počeo otkrivati što se dogodilo toj osobi tako jasnim detaljima i čisto eksplicitno situacije u kojima se ta osoba nalazila. Informacija me

pogodila izravno u lice, jer sam znao kako je u pravu. Bio sam totalno šokiran iskustvom jer nije bilo načina kojima bi profesionalac mogao znati detalje, koje mi je otkrio! Od tog trenutka sam znao s apsolutnom sigurnošću kako postoji nešto fundamentalno, što nedostaje u mom shvaćanju onog u što vjerujem da je moj materijalistički realitet.

Meni je to osobno iskustvo promijenilo skepticizam o paranormalnom zauvijek i za dobro. Nakon tog prvog iskustva sam sreo i razgovarao s nekoliko ljidi s paranormalnim sposobnostima. To je razlog zašto

mogu svjedočiti iz vlastitog iskustva, kako su sposobnosti čitanja Akašičkih zapisa stvarne, te kako stvarno sve što se ikada dogodilo u ovom svijetu, mora biti zapisano u vakumskoj građi prostora i vremena. Ljudska svijest je sposobna čitati tu knjigu života.

Danas vjerujem kako niti jedna druga žena ne može uvjerljivije demonstrirati svoje psihičke sposobnosti od poznatog američkog medija Char Margolis. Izvodila je čitanja u TV show-ovima, gdje je mogla dati najzbunjujuće detalje o premilim dragim osobama, uvijek počeći sa slovkanjem imena duhova, koje je kontaktirala! Mogla je vidjeti duhove, čitati misli i predviđati događaje čitanjem akašičkih zapisa. Njena je misija pokazati ljudima, kako smrt nije kraj već stvarno novi početak. Također je među nama, kako bi svakom od nas rekla, kako svi imamo urođene intuitivne sposobnosti, upravo onakve kakve ima i ona.

Vjerujem kako svatko od nas ima barem jedno ili više iskustava u svom životu, gdje su on ili ona odjednom imali pristup informacijama koje nisu bile percipirane osjetilima. Ono što nazivamo intuicijom, trenutačnim uvidom ili osjećajem koji nas informira o situaciji, može se objasniti trenucima nesvijesnog priključivanja na Akasha polje i ostvarivanja pristupa informacijama, koje ne možemo logički objasniti. Katkada jednostavno znamo!

Blizanci, koji su vrlo bliski emocionalno jedan drugom, često održavaju telepatski kontakt i nesvijesno znaju jedan o drugom, posebno, ako je drugi blizanac u žalosti/na muci. Blizanci često imaju sposobnost nazvanu bol blizanaca; mogu osjetiti bol drugog, na primjer, jaku zubobolju.

Vlasnici pasa znaju kako njihov pas često misteriozno može osjetiti povratak svog gospodara kući nakon dugog dana u uredu. Životinje u prirodi su sposobne osjetiti nadolazeći potres. Satima prije stvarnog potresa životinje počinju reagirati živčano kao da osjećaju da će se dogoditi nešto strašno. Potres prati ogromno otpuštanje torzijskih valova koji su rezultat trenja koja se događaju u Zemljinoj površini prije samog potresa. Te pojačane torzijske valove najvjerojatnije osjeća svijest životinja, što može objasniti živčano ponašanje pri anticipiranju potresa. Čovječanstvo je na neki način izgubilo paranormalna svojstva, koja su još uobičajena kod životinja. Tijekom tragičnog događanja tsunamija 26.12. 2004. spasitelji su nakon potresa bili začuđeni, jer nisu našli niti jednu mrtvu divlju životinju, iako je bilo mnogo ljudskih žrtava. Razlog bi moglo biti korištenje 6. čula životinja i osjećanje nadolazeće nesreće, što je bio uzrok bijega na sigurnije mjesto u višim planinama.

Izgleda kako se naše postojeće shvaćanje psihičkih sposobnosti i paranormalnog konačno poboljšava. Objašnjenje psihičkih sposobnosti je sada došlo u područje znanosti, koja po prvi put može dati racionalno

objašnjenje za te sposobnosti, koje su bile tako dugo ignorirane, ismijavane i odbacivane, te van kontrole na Zapadu. (17)

Rekapitulacija

Po prvi put u zapisanoj ljudskoj povijesti možemo imati ujedinjenu teoriju svega (T.O.E. - Unified Theory Of Everything) unutar dohvata, koja ne samo objašnjava naš fizikalni svemir, već ga povezuje i sa sviješću, zatvarajući razdor između znanosti i duhovnosti jednom zauvijek, 300 godina nakon Descartes-a.

Prazan prostor svemira nije uopće prazan. Sadrži duhovnu energiju koju je moderna znanost ponovno otkrila kao eter, no ta je energija bolje poznata već tisućama godina u mnogim pradavnim duhovnim tradicijama pod nazivima, kao Chi, Ki i Prana ili Akasha energija svemira.

Ova energija ne samo oblikuje svakog trenutka fizikalni svijet, ona je u odnosu i sa sviješću. Suvremena znanost razotkriva kako je čvrsto vjerovanje u distinkciju između materijalnog i duhovnog svijeta krivo. Nema dualiteta, svemir je konstruiran iz jedne i samo jedne supstancije, a oba svijeta, fizikalni i duhovni, proizlaze iz te supstancije nazvane eterom. Amit Goswami, Daniel Winter i David Wilcock su samo nekolicina znanstvenika koji su prešli most izmađu znanosti i duhovnosti, te koji sada vjeruju kako je primordijalna svijesna energija svemira prvi uzrok stvaranja.

Energija etera može sama sebe aranžirati u osnovne geometrijske valne mustre, koje su nazvane po Platonu, Platonovim krutim tijelima, kako bi formirala materiju. Skoro pred 2.500 godina, Platon je pisao kako je fizikalni svijet konsturiran iz Platonovih krutih tijela.

Platonova kruta tijela aranžiraju sebe u ono što teorija kaosa naziva fraktalnim valnim mustrama, koje pletu matricu u prostoru, međusobno povezujući atome sa zvijezadama. Skale Platonovih krutih oblika su različite, no omjeri između njih su uvijek isti (slijedeći Hermetički princip kako iznad, tako ispod).

Sugestije koje dolaze iz kvantne znanosti o stvarnosti valova, pretvaraju vjerojatnost u istinito uvjerenje. To konačno rješava enigmu dulaiteta vala i čestice kvantne znanosti. Nema čestica u svemiru, samo postoje valovi. Ono što vidimo kao česticu je u stvari fokalna točka vibracija. Ideja Boga, kao svijetla i ljubavi ovog svijeta, kako to spominju mnoge svjetske religije, mogu se prihvatiti doslovno nakon proučavanja Daniel Winter-a. Materija se kreira iz čistog svijetla (energije elektromagnetskih i torzijskih valova), te kako smo ovdje demonstrirali, postoji jasna relacija između ljubavi i omjera Zlatne sredine (Φ), potrebnog za održavanje materije. Zato što fokalna točka tih valova kreira svijesnu svjesnost, svaki atom u svemiru je svijestan, kao što je i sam svemir Jedno svijesno biće. Univerzalna svijest (prasvijest - op. prev.), Bog, je sve to, svuda prisutan i omnipotentan. Svijestan je svih stvari koje se događaju u svemiru jer je on univerzalna svijest.

Materija u svemiru je privlačena posredstvom isprepletenih valova Zlatne sredine prema nultoj točci, alfa i omegi kreacije. Ljubav je i u valovima, koji kreiraju gravitaciju. Pokojni i legendarni R. Buckminster Fuller, predmet pjesme Beatles-a 'Budala na brijegu - Fool on the Hill', je otkrio važnost svete geometrije, naviknut to reči na ovaj način: 'Ljubav je metafizikalna gravitacija'.

Kada ne bi bilo takve ljubavi u valovima koji oblikuju materiju, oni bi počeli destruktivnu interferenciju i svemir bi kolabirao u veliku prazninu (ništavilo). Bog je G-sila u Dinamici etera i fraktalni atraktor u teoriji kaosa, privlačeći sve valove prema centru, gdje sve postaje Jednost.

Ruski su znanstveni ponovno otkrili Teslin novi tip ne-elektromagnetske energije koja putuje spiralizirajućim valovima, koje su nazvali torzijskim valovima. Znanstvenici sada vjeruju kako bi se torzijski valovi mogli smatrati nosiocima informacija, a ne energetskim valovima. Dokazano je da su torzijski valovi povezani s ljudskom sviješću, a kreira ih i ljudska misao i ljudske emocije. Torzijski valovi su sučelje između mentalnog i fizikalnog svijeta, iako moramo držati na umu kako u realitetu nema nikakvog dualiteta između njih.

Buđenje duša distorzija

Fizika torzijskih polja je obečavajuća fizika psiho kineze i telepatije, te nam pokazuje kako svemir kreira hologram koji izgleda kao pradavno informacijsko polje etera, bolje poznato kao Akasha polje. Ono je knjiga života koje ima zapise o svemu što se ikada dogodilo u svemiru i što će se ikada dogoditi u budućnosti.

POGLAVLJE 7 *Atlantida i rešetka Zemlje*

Vibrirajuća energija etera koja oblikuje atom iz trenutka u trenutak, oblikuje isto tako i planete, zvijezde i ostatak svemira. Polja Platoničke energije na kvantnoj razini bi se stoga trebala također naći i na makroskopskoj razini vlastitog planeta Zemlje. Mjerilo valnih dužina može biti drugačije, no omjeri interferirajućih valnih dužina etera su isti, omjer je inherentno fiksiran geometrijom Platon-ovih krutih tijela.

Drugi način kazivanja iste stvari, je izrijek kako su atomi, planeti i zvijezde međusobno povezani fraktalnim mustrama Platon-ovih krutih tijela. U ovom ćemo poglavlju demonstrirati kako Platonv-a kruta tijela također kreiraju energetsku matricu oko Zemlje, koju sada znanstvenici nazivaju "rešetka Zemlje".

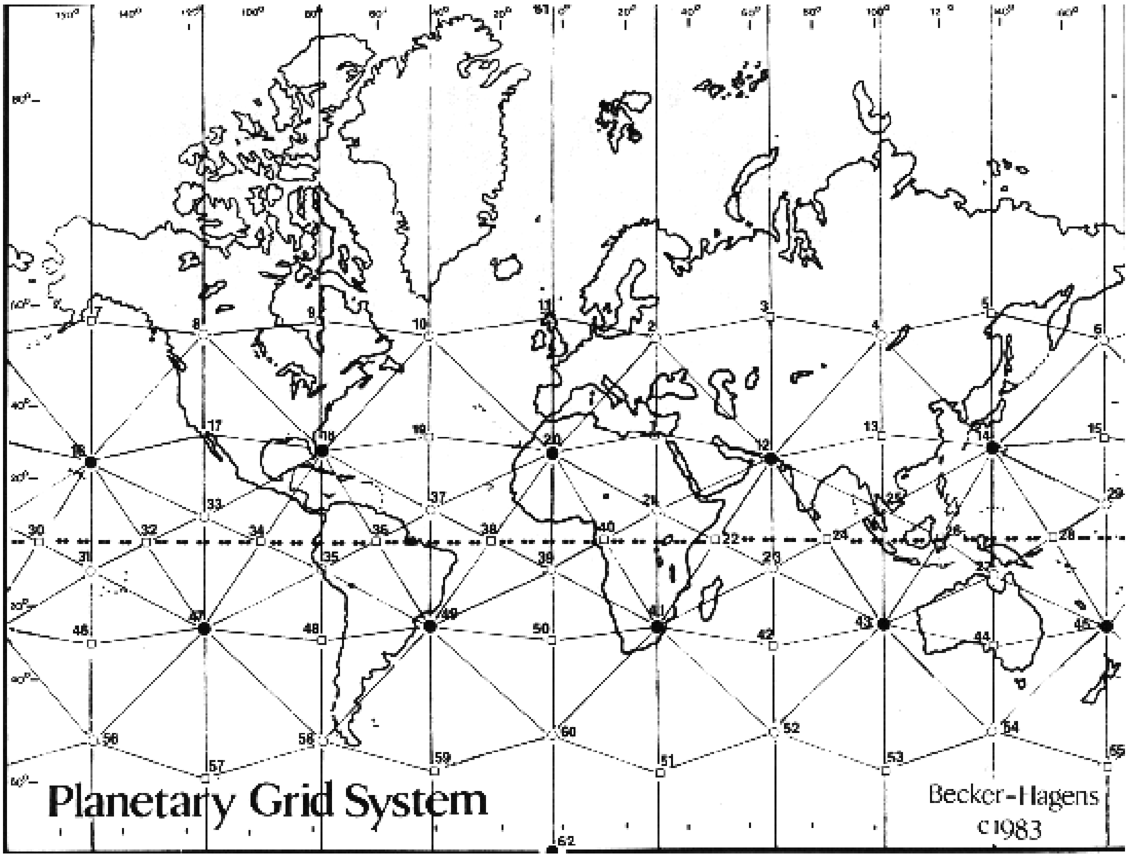
Rešetka Zemlje

Niz znanstvenika je radilo na modelu rešetke Zemlje, no prvi je bio Ivan P. Sanderson, koji je pronašao kako postoji dvanaest "Đavoljih groblja" širom svijeta međusobno geometrijski razmještenih. "Đavolja groblja" su trokutasta područja na svijetu o kojima se mnogo izvješćivalo kao mjestima misterioznih nestanaka brodova i aviona bez jasnog razloga. Najpoznatije je "Bermudski trokut"; drugo je poznato kao Đavolje more istočno od Japana. Javljalo se mnogo puta o dilataciji vremena i prostora, što je bilo popraćeno prestankom rada kompasa, mjerača visine, pojavom umjetnih horizonata, gubitkom radio kontakta, te drugim čudnim fenomenima, koje su iskusili mnogi piloti aviona, leteći nad Bermudskim trokutom. Bilo je izvješća o avionima koji su po dolasku pokazivali znakove putovanja kroz drugu vremensku zonu, jer su svi satovi na letjelici kasnili točno za isti interval! Sanderson je uočio kako postoji pet "Đavoljih groblja" u sjevernoj femisferi, pet u Južnoj i dva na polovima, ukupno dvanajst koja tvore točno vrhove ikosahedrona!

Tri ruska znanstvenika, Nikolai Goncharov, Vyacheslav Morozov i Valery Makarov su napravili slijedeći korak u konstruiranju rešetke Zemlje. Počevši od Sanderson-ovog rada, dodali su dodekahedron mustri rešetke.

Bruce Cathie je nezavisno od drugih otkrio oktahedron i kocku u istančanom energetskom polju Zemlje, a kasnije je takva rešetka nazvana Cathie rešetka.

Supruzi znanstvenici William Becker i Bethe Hagens su konačno kompletirali svekoliku simetriju rešetke Zemlje. Becker je profesor industrijskog dizajna na sveučilištu Illiois, Chicago, a Bethe Hagens je profesor antropologije na Governors State sveučilištu u Illinois-u. Počevši od ikosadodekahedron rešetke, dodali su joj specijalni polihedron, koga je razvio istraživač svete geometrije R. Buckminster Fuller. Službeni termin njihove finalne rešetke Zemlje je Unified Vector Geometry 120 Polyhedron - Unificirani 120 polihedron vektorske geometrije ili UVG 120, također zvan "Zemaljskom zvijezdom".

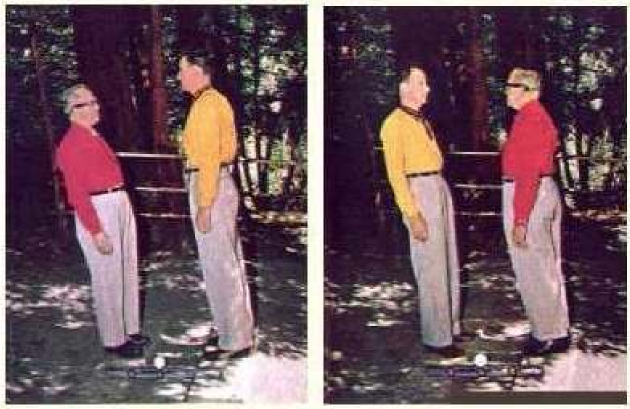
Becker-Hagens rešetka
(Uljudnošću Bethe Hagens, 66.63.115.137/grid)

Rešetka Zemlje je bila ekstenzivno studirana i pokazuje mnoge začuđujuće činjenice, jer savršeno iscrtava oblike kontinenata, planinske lance, tektonske frakture u Zamljinoj kori, grebene na dnu oceana, mjesta vulkana, te mustre struja oceana. Svi ti geološki učinci i još mnogo toga se može preslikati na rešetku Zemlje. Mustra rešetke Zemlje se pridružuje torzijskim valovima, koji vrtložno ulaze u Zemlju. Iako su torzijski valovi vrlo sičušni, kolektivno postaju vrlo jaki i sposobni su kreirati stvarne geološke učinke koji su prepoznatljivi na kori naše Zemlje.

"Đavolja groblja " su smještena na vrhovima ikosahedrona rešetke Zemlje. Na tim se mjestima mogu dogoditi abnormalni vrtlozi tijekom rijetkih interplanetarnih podešavanja unutar našeg Sučevog sustava. Prema David Wilcock-u različite gustoće etera u svemiru kreiraju mnoge različite fizikalne dimenzije. U osnovi postoji osam dimenzija koje su povezane s oktavom; međutim svaka od tih dimenzija može opet imati svojih osam pod-dimenzija. Ta podjela može se nastavljati neograničeno dajući beskonačne dimenzije unutar našeg svemira.

Misteriozni nestanak aviona i brodova u Bermudskom trokutu bez ostavljanja bilo kakvih olupina se može objasniti tim vremenskim i prostornim izobličavajućim vrtlozima na vrhovima ikosahedrona. Avioni i brodovi su bukvalno nestali u drugoj dimenziji.

Jedan takva vrtložna lokacija na Zemlji gdje se mogu iskusiti fizikalne anomalije je Oregon vrtlog u SAD-u. Vrtlog je otvoren za javnost i poznat je po svojem savijanju prostora i vremena. Čudnovati učinci kao što je skupljanje i istezanje ljudskog tijela zavisno o lokaciji unutar Oregon vrtloga se može osobno iskusiti.

Oregon vrtlog, dvoje ljudi zamjenom mjesta mijenjaju i veličinu.

Ono što se događa u Oregon vrtlogu dešava se i u Bermudskom trokutu, samo što su učinci znatno jači i mogu dovesti do nestajanja aviona na ovoj razini/ravnini egzistencije.(1)

Projekt Vrata Zemlje

Obzirom na rešetku Zemlje, provedeno je niz znakovitih znanstvenih istraživanja. Za te je eksperimente posebno razvijen uređaj nazvan Vratima Zemlje. Ovaj uređaj može pokupiti energiju torzijskih valova rešetke Zemlje. Dizajn je ekstremno jednostavan, sastoji se od četverostrane piramide na vrhu s produženom invertiranom piramidom na donjoj strani, zajedno s 4 druga tetrahedron oblika na dnu, sve napravljeno od bakrenih "žica".
U dizajnu Vrata Zemlje koirštene su kugle od mjedi, koje su bile međusobno povezane šupljim mjedenim cijevima, zalemljenim na kugle. Cijela konstrukcija je žičani kostur, 1,8m visok s osnovicom od 1,10 x 1,10m.

Uređaj Vrata Zemlje pokazuje organiziranost cjeline

Cijela ideja Vrata Zemlje je rezonancija Platonovih geometrija uključenih u žičanom kosturu sa spiralnim torzijskim valovima energije rešetke Zemlje. Cijela konstrukcija je neka vrsta antene ugođene na torzijske valove. Istraživači ju nazivaju "akupunkturnom iglom" zabodenom u energetsku rešetku Zemlje.

U višestrukim pokusima, uređaj je bio aktiviran meditacijom projiciranim intencijama ljubavi grupe ljudi prema Vratima Zemlje. Dodani su bili i specijalni zvukovi! Kada se aktivirao uređaj, počele su se pojavljivati svijetlosne kugle, nazvane orb-ima koje se moglo promatrati golim okom i koje su fotografirane i normalnom i infracrvenom fotografijom. Svijetlosne kugle su bile transparentne i izgledale kao da plutaju u zraku.

Magnetometar je pokupio jaki signal na 3 metra udaljenosti od Vrata Zemlje u ELF (Ekstra Niske Frekvencije 0 - 100 Hz) području frekvencija. Jaki se pak osnovni signal fokusirao na 7,8 Hz, frekvenciju Schumann-ove rezonancije zajedno s višim harmonicima.

Vidovnjake se pozvalo posvjedočiti eksperimentu Vrata Zemlje i oni su objašnjavali kako su se Vrata Zemlje povezala s energetskom rešetkom Zemlje, po aktiviranju Vrata Zemlje i podešavanju na os Sjever - Jug. Aktivacija Vratiju Zemlje je prouzročila tijek kozmičke energije iz svemira, dok se istovremeno ista količina energije kretala iz Zemlje prema gore kroz uređaj prema iskazima motritelja, psihika.

Mogli su mjeriti toroidalni energetski vrtlog oko Vrata Zemlje; vrtlog je mjeren u horizontalnoj ravnini oko Vrata Zemlje. Objašnjenje anomalija koje su kreirala Vrata Zemlje je u skalarnim ili torzijskim valovima koji kao sveprisutni u fizikalnom vakumu uzrokuju te anomalne svijetlosne učinke. Neki vjeruju kako Vrata Zemlje stvarno djeluju kao akupunkturne igle, koje ojačavaju i uravnotežuju rešetku Zemlje.(2)

Imaginarne crte i megalitičke strukture

Začuđujuća istina glede te tematike je što je čovječanstvo znalo o postojanju energetske rešetke, koja je obuhvaćala Zemlju barem već tisuću godina. Rešetka Zemlje je jednostavno ponovno otkrivena u 21. stoljeću Sada postoji neoborivi dokaz kako su 'primitivne kulture' prošlosti, pradavne kulture koje su imale tako 'ograničeno razumijevanje fizike', znale za istančane energije Zemlje i njenu mustru rešetke!

U stvari sama je rešetka Zemlje položena u kamenju svuda po svijetu. Rešetku Zemlje čine imaginarne linije koje su označene megalitskim strukturama uključujući dolmene, menhire i krugove kamenja oko Zemlje. Megalitičke strukture su nađene svuda po svijetu oslikavajući precizne lokacije energetskih linija Zemlje. U Engleskom kraljevstvu su mjesta kao Avebury i Stonehenge na primjer smješteni na moćnim imaginarnim crtama - Ley lines.

Te se crte nalaze svugdje po svijetu i mnoge su se kulture u prošlosti referencirale na razne načina na energetske crte Zemlje, kao Kinezi, koji su ih zvali zmajevim strujama u staroj Feng-shui vještini, umjetnosti uravnoteživanja i harmoniziranja zemlje. Građenjem pagoda, hramova i kamenih struktura vjerovali su kako pomažu liječenju Zemlje. Feng-shui je Zemlji ono što je akupunktura tijelu: regulira Chi tok, nevidljive eteričke životne sile.

Australski Aboridžini referenciraju crte energetske rešetke kao crte sna, koji bi se mogao iskusiti u sanjanju (stanju povišene svijesti).

Kada se konačno iscrtala rešetka Zemlje, otkrilo se kako su sve piramide i zigurati (piramide s odrezanim vrhom), kompleksi svetih hramova i krugovi kamenja širom svijeta razmješteni na vrhovima rešetke Zemlje. Spominjemo hram Maya u Yucatan-u, piramide na Giza platou i bijela piramida u Tibetu. Velika Piramida na Giza platou, piramida Khufu (Keops na grčkom) je najvažnija jer je smještena točno na sjevernom polu rešetkaste matrice Zemlje. Razlog zašto je odabran Giza plato za lokaciju Velike Piramide, je činjenica kako je to lokacija s najjačim vrtlogom etera na svijetu.

Većina ljudi zna piramide zahvaljujući onima u Egiptu i Meksiku, no piramide su raspršene širom svijeta u Kini, Japanu, Ekvadoru i El Salvadoru, Meksiku (Chichen Itza), Guatemali, Peru-u (Machu Picchu). Neki

arheolozi vjeruju kako se piramide mogu naći i u Europi. Nađeni su neprirodni brežuljci prekriveni zemljom koji imaju oblike piramide u Engleskoj kod Silbury Hill-a, u Italiji u Monteveccia-u (3 moguća piramidalna oblika) i Njemačkoj.(3)

Mjesto na kojem je izgrađana Velika Piramida je vrlo specijalno; to je jedino mjesto na Zemlji gdje se najduže proteže masa zemlje u odnosu na vodu. Kada se Zemlja okruži kružnicom povučenom kroz Veliku Piramidu, onda je ukupna prekrivenost zemljom u krugu veća od pokrivenosti vodom najveća moguća na Zemljinoj kugli. To je vjerojatno bilo prepoznato u pradavnim vremenima pa je to bio razlog povlačenja meridijana nula stupnjeva. Primarni meridijan je označen jednom od načudnovatijih struktura u svijetu - Velikom Piramidom.

Izgubljeni kontinenti

Edgar Cayce je bio siguran kako Atlantida nije mit, predvidjevši kako će se naći dokaz postojanja mitskog kontinenta Atlantide, kao i kako će se eventualno i sama Atlantida otkriti. Atlantida, prema Edgar Cayce-u, je bila razarana tijekom tri glavna perioda poplava, koji su se protezali tijekom više od tisuću godina. Treće i konačno razaranje je bila kataklizma, pomak polova Zemlje koji je prouzročio potonuće zadnjeg, preostalog imperija Atlantide oko 10.500 godina p.n.e. Uz Atlantidu, Edgar Cayce je spomenuo i postojanje civilizacija Lemuria ili Mu u današnjoj Aziji. Mu je kao i Atlantida bila visoko razvijena civilizacija koja je kolabirala oko 50.000 godina prije Krista. Preživjeli u toj katastrofi su pobjegli u zemlje današnje Kine i Japana.

Postojeći je konsenzus povijesničara kako su prve emergirane civilizacije bili Sumerićan-skog i Babilonskog podrijetla. Te su civilizacije nenadano i u relativno kratkom roku emergirale prije nekih 5000 godina iz Kamenog doba. Ako bi se našli ostaci Atlantide, to bi otkriće zasigurno revolucioniziralo naš svijet i bili bi prisiljeni ponovno pisati knjige iz povijesti.

Edgar Cayce nije dvoumio oko Atlantide, potpuno precizno 1933. predviđajući kako bi se ostaci Atlantide mogli naći 1968. ili 1969. u blizini obale SAD-a. Točno je locirao na Bimini, otok u Bahamima, gdje bi se vjerojatno trebali naći ostaci hramova ispod muljevitog pijeska oceana. Prema Cayce-u, Bimini je nekoć bio dio izgubljenog imperija Atlantide, imenom Poseidia, Boga mora, koga je spominjao i Platon.

Cayce-ovo se predviđanje ostvarilo kada je 1968. civilni pilot leteći preko voda Bimini-ja otkrio podvodne strukture, koje su kasnije postale poznate kao Bimini cesta. To je od ljudi načinjena cesta dužine nekoliko stotina metara, koju je proučavao profesor Manson Valentine sa Sveučilišta Miami i koji je otkrio tu vijest medijima. Od objavljivanja otkrića profesora Valentina, gomila je istraživača pohrlila na Bahame i Kubu kako bi dobili svoj udio u onom što bi moglo biti otkriće Atlantide.

Istraživači danas traže ostatke ruševina izgubljene mitske civilizacije Atlantide i Mu ili Lumeria širom svijeta, a neki su već izvjestili o vrlo zadivljujućim nalazima. Udruženje za istraživanje i prosvijetljenje - Association for Research and Enlightenment (A.R.E.), koje održava nasljeđe Edgar Cayce-a, je formiralo tim eksperata koji rone tražeći ostatke Atlantide u vodama oko Kube i Bahama. Našli su veliku podvodnu platformu pokraj Andros otoka u zimi 2003. Pronalazaći hipotetiziraju o mogućem nalazu ostataka ogromne pradavne luke.

U vodama kraj meksičkog poluotoka Yucatan u ljeto 2003. istraživačka grupa koju je vodila ruskinja Paulina Zelitsky je našla misteriozne megalitske strukture na dubini od 600 do 700 metara, koje su nazvali MEGA. U listopadu 2004. ista se grupa vratila na istu lokaciju kako bi istražila ono što vjeruju da je Atlantida Maya. 2001. kolege Pauline Zelitsky su otkrile drugi ogromni zemljani plato u istoj regiji između Yucatan-a i Kube u dubokom usjeku sonarnom tehnologijom, koja pokazuje jasne oblike cesta, zgrada i piramide.

Koristeći podvodne robote snimili su slike bijelog pijeska s u centru jasno raspoznatljivim ogromnim strukturama, koje je napravio čovjek.(5)

I dok se provodi konvencionalno istraživanje ronjenjem u potrazi za izgubljenim kontinentom pod vodom, potpuno novo područje arheologije je emergiralo primjenom satelitskih slika iz svemira. Sateliti su otkrili valovitost dna oceana kraj Bahama veličine planina koje su razmještena u geometrijskim mustrama koje bi stvarno mogle odavati piramide. Ta je otkrića izvela kompanija pod nazivom "Satelitska otkrića". Ona pomaže arheolozima i drugim istraživačima u arheološkim ekspedicijama. Kompanija objavljuje e-zine (e-magazine) 'On-line magazin razotkrivenih misterija - Mysteries Unsealed Online Magazine' na Internetu ažurirajući vijesti o napretku rada istraživača.

Satelitske slike obale Floride, pokazuju ravne crte na dnu oceana koje su dugačke stotine kilometara i sliče kanalima u savršeno ravnim crtama. One moraju biti umjetne zbog svoje nemoguće dužine i pravocrtnosti. Vrlo je malo vjerojatno da bi se takve crte mogle ostvariti tektonskim kretanjem ploča Zemlje, jer su pronađene Zemaljske pukotine koje čak idu okomito na te linije. Slične su crte nađene pod vodom kraj obala Afrike, Južne Amerike, Azora i Europe. Postoji izgleda ogromna megalitska podvodna mreža koja je povezana sa super megalitskim strukturama (piramidama). Konstrukcija je mogla davno biti iznad vode i mogla bi predstavljati ostatke izgubljene civilizacije Atlantide. Digitalno obrađene satelitske slike vjerojatno otkrivaju strukture podvodnih super velikih piramida, mjesta koja izgledaju kao gradovi i druge megalitske strukture. Potrebna su daljnja ispitivanja, no ako se može dokazati kako su strukture umjetne, izgleda kako se Atlantida izdiže. Satelitska otkrića prikupljaju sredstva i pozivaju znanstvenike na daljnje istraživanje tih podvodnih konstrukcija.(6)

1995. kraj obale Japana, blizu Okinawe, su pronađene podzemne strukture koje bi mogle biti ostaci dvorca. Arhitektura je slična arhitekturi dvoraca u blizini na kopnu. Mjesto istražuje profesor Masaki Kimura, biolog mora sa Sveučilišta Ryukyus u Okinawi. Profesor Kimura vjeruje kako struktura mora biti djelo ljudskih ruku izgubljenih civilizacija. Čak su pronašli podvodne ceste, koje dokazuju da su ljudske izrade.

Profesor geologije Truaki Ishii sa Sveučilišta u Tokiju sugerira kako strukture moraju datirati negdje oko 8.000 godina prije Krista. Drugi vjeruju kako bi mogle biti znatno starije, čak i 12.000 godina stare.

U ožujku 1995. na drugoj lokaciji u vodama Okinawe ronioci su pronašli ostatke pradavnog grada, koji se prostire na površini od stona kvadratnih kilometara. Nađene su ulice, avenije, strukture lukova, stube isklesane u kamenu koje su spajane. Nekoliko mjeseci kasnije uz obale otoka Yonaguni, 300 milja južnije od Okinawe u plitkoj vodi su nađene čak i ogromne piramide!

Vijesti o potonulom gradu i piramidama bile su udarne vijesti više od godinu dana u Japanu, no činjenice su potpuno zanemarene izvan Japana. Špekulacije o pronalsku govore o ostacima legendarne civilizacije Lemuria ili Mu.(7)

15. studenog u Europi su se pojavile naslovne vijesti o otkriću grada Platonove Atlantide, kada je vođa tima američke ekspedicije, Robert Sarmast, na konferenciji za novinare tvrdio kako su našli ostatke Atlantide. Rekao je kako su našli grad s kružnim kanalima upravo onakve kakve je opisao Platon. Vjerovali su kako grad leži 1,5 km ispod morske površine pod metrima morskih sedimenata, 80 km jugoistočno od obale Cipra. Nakon 6 dana istraživanja i sonarnog snimanja područja, vratio se s dokazom o strukturama koje napravio čovjek, uključivo s 3 km dugim zidom, dubokim kanalima i nataloženih korita rijeka. Sarmast kaže kako je uspoređivao 50 naputaka deriviranih iz Platonovih knjiga sa stvarnim nalazištem i time definitivno identificirao nađeno kao grad Atlantide sa svojim utvrđenim brežuljkom - akropolisom. U svojoj ekspediciji je imao članove ekspedicije koja je otkrila olupinu Titanika. Siguran u svoje stajalište od priprema iz 2003. koje su vodile ekspediciji 2004., napisao je knjigu "Otkriće Atlantide - iznenađujući događaj za otok Cipar" (izdavač Origin Press 2003.), koja je već postala uspješnicom među turistima na Cipru.(8)

Primijenjujući istu podvodnu arheološku tehnologiju sonarnog snimanja na dnu mora u vodama Cipra, Indijski Nacionalni Institut Oceanske Tehnologije - National Institute of Ocean Technology (NIOT) je otkrio podvodne geometrijske strukture na dubini od 6 metara u Zaljevu Cambay-a nedaleko obale Gujurat-a. Podvodna arheološka istraživanja koja su uslijedila su otkrila umjetne formacije najmanje dva grada i stvarne artefakte koji su se mogli naći u tim gradovima kao što je keramičko posuđe, nakit i ljudske kosti. To je privuklo veliku pažnju, jer su povijesničari vjerovali kako se radi o jednom od sedam svetih

hodočasničkih mjesta pradavne Indije, grad Dwarka, prema Sanskrit literaturi, koje je utemljio Bog Krishna. Grad je bio izgrađen na obalama rijeke, vjerojatno potonuo u more nako smrti Krishne. Otkriće Dwarka je od beskrajne važnosti za kulturu i religiozno naslijeđe Indije, a kod mnogih je to već uklonilo postojeće sumnje o povijesnoj valjanosti Veda tekstova i stvarnom postojanju Krishne.

Diskusije se nastavljaju o starosti tih gradova, a procjene znatno variraju, od rane povijesti do kasnog srednjeg vijeka. Međutim zapadni povijesničari će morati revidirati svoje pretpostavke o početku civilizaije Indije i Indus dolini, na negdje oko 2500 p.n.e zbog posljedica daljnjih ispitivanja. Artefakti, karbon metodom utvrđene starosti od 8.500 do 9.500 godina prije Krista, pronašeni u siječnju 2002. bi mogli biti indikacija kako se radi o gradu mnogo starije civilizacije.(9)

Istraživač John Michell, autor knjige "Novi pogled na Atlantidu" vjeruje kako su sve te strukture, kako na kopnu tako i pod vodom, pripadale geomantičkoj tradiciji koja je nekoć bila univerzalno poznata na Zemlji. Michell tvrdi u svojoj knjizi: "Živimo unutar ruševina pradavne strukture, koja nam zbog svoje ogromne veličine do sada bila nevidljiva".

Glavna područja na kojima su nađene piramide su na rešetci Zemlje, zona 0 stupnjeva dužine (Egipat, Giza visoravan), zona 120 stupnjeva dužine (Kukukan, Srednja Amerika, piramide maya i Azteka) te zona 240 stupnjeva dužine (Japan, podvodne piramide). Te tri zone nisu slučajne; one označavaju crte najjače energije na rešetci Zemlje, definirane Platonovim tetrahedron oblikom, piramidom s tri lica!

Najvjerojatnije objašnjenje za sve piramide koje su našene pod vodom i na kopnu, je da su naslijeđe izgubljenih civilizacija Atlantide, Mu i Lemuria. Te su civilizacije morale imati znanje etera i rešetke Zemlje.

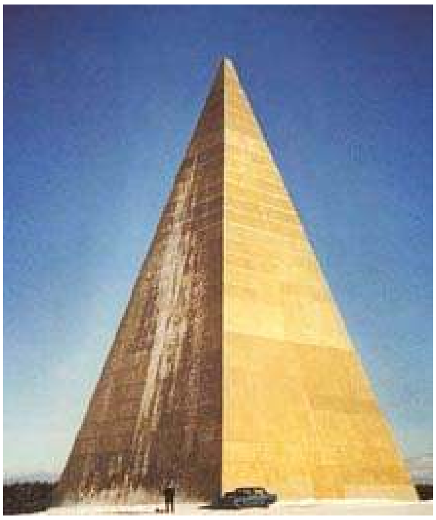
Moć piramida

Što je tako posebno u vezi s piramidama? Zašto ih nalazimo svgdje po svijetu i zašto na rešetki Zemlje?

Egiptolozi nam govore kako su Egipćani gradili piramide koje su služile kao grobnice za faraone. Međutim nikada nisu nađene mumije u Velikoj piramidi, nazvanoj po Khufu (Keopsu) faraonu za koga se pretpostavlja da je u njoj pokopan. U kasnijim godinama Egipta piramide su građene sa znatno manjom kvalitetom od enigmatske Velike piramide i te su piramide sigurno bile izgrađene kao mjesta ukopa. Međutim niz arheologa sada vjeruje kako su ranije piramide, kao ona na Giza visoravni, služile potpuno drugoj svrsi.

Kako bi pronašli razloge građenja piramida, 20 velikih piramida je izgrađeno na 8 različitih lokacija u Rusiji nakon 1990. Građene su pokraj Moskve i u Ukrajini. Sve su konstruirane iz fiber-stakla; najveća je visoka 44 metra i teška 55 tona. Istraživanja na tim piramidama su provođena više od desetljeća pod

nadzorom Aleksandra Goloda, direktora poduzeća Obrane iz Moskve. Mnogi su ruski znanstvenici bili uključeni iz redova poznatih ruskih akademika, te iz područja medicinskih znanosti, biofizike i fizike.

Ruska piramida
(Courtesy of Alexander Golod, www.pyramids.ru)

Prikupili su mnogo podataka, koji indiciraju kako piramide pokazuju do sada nepoznatu 'moć piramida'. Istraživanja otkrivaju kako piramide mogu povećati moć imunog sustava organizma za poboljšavanje zdravlja. Agrikulturno sjeme postavljeno pokraj piramide od 1 do 5 dana daje povećanje uroda od 30% do 100%. Ruska je vojska mjerila vertikalu energije odmah iznad piramide pa do nekoliko kilometara u zrak do kuda se ta energija protezala. Stvarno začuđujuće je i poboljšanje ozonskog sloja na području piramide, te potpuni nestanak seizmičkih aktivnosti u tom području. Izvješća su potvrđena od strane Ruske Akdemije nafte i plina.

Drugi zbunjujući učinak moći piramida je onaj koji se izgleda djeluje na ljudsku svijest. Provođeni su eksperimenti na 5000 kriminalaca u zatvorima u Rusiji, koji su potajno dobivali hrani zasoljenu i popaprenu s induciranom energijom piramida. Proučavanja pokazuju kako je unutar nekoliko mjeseci unutar zatvora kriminal skoro nestao, a svekoliko se ponašanje zatvorenika poboljšalo.

Testirani si i lijekovi nakon što su bili izloženi moći piramida i njihov se potencijal povećao, dok su nuspojave nestale.

Testovi su provođeni i s radioaktivnim otpadom nuklearnih centrala, koji su pokazali redukciju razine zračenja nakon izloženosti moći piramida unutar samih piramida.

Obična se voda nije smrzavala i do 40 stupnjeva ispod nule, i zadržavala je svoje tekuće stanje godinama. Sintetizirani dijamanti su postali tvrđi i čišći!

Svi ti učinci dokazuju realnost moći piramida i Rusi su bili uvjereni u njihovu moć, pa je Aleksandar Golod uspio uvjeriti rusku vladu 1998. da uzme uzorke kristalizirane supstancije energizirane unutar piramida na palubu MIR svemirske stanice za dobro svemirske stanice, te za općenito dobro svijeta!

Drugo iznenađujuće izvješće o moći piramida dolazi od gospodina Kirti Betai-a. U Agri u Indiji, Kirti Betai je izgradio 36.000 malih piramida i postavio ih u posebnu konfiguraciju, formirajući sustav izliječenja energijom piramida. Utemeljio je Daya Dhaar Centar Samo-pomoći, ne-profitnu organizaciju. Liječenje piramidama je besplatno i bez rezervacija raspoloživo svakomu.

Gospodin Betai je već pomogao desecima tisuća ljudi, koji su posjetili njegov centar. Tvrdi kako su se dogodila 'čudesna' izliječenja neizliječivih bolesti, te poziva znanstvenike na proučavanje njegovog rada.

Izgradio je konstrukciju kako bi se izliječio od zastoja jetre i bubrega nastalog krivom terapijom lijekova. Među svojim pacijentima je i njegova supruga koja je patila od kronične astme. Tvrdi kako je izliječio ženu s dijagnosticiranom mišičnom distrofijom u tretmanu koji je trajao dvije godine. Kada je ušla u program nije mogla samostalno stajati na nogama, no nakon dvije godine mogla stajati 5 minuta. Uzorci krvi su pokazivali izliječenje od bolesti.(10)

Rekapitulacija

Grčka riječ za piramidu je 'pyramidos', koja se sastoji od riječi 'pyr' u značenju 'vatra' i 'amid' u značenju 'u sredini'. Tako piramida u stvari znači 'vatra u sredini'. Rusko istraživanje je pokazalo kako je moć piramida stvarno 'vatra' u unutrašnjosti piramide.

Oblik piramide izgleda djeluje kao antena za spiralizirajuće torzijske valove. Pretpostavlja je kako piramida fokusira torzijske valove iz rešetke Zemlje u svoj centar. Megalitičko kamenje i strukture smještene na meridijanima rešetke Zemlje su akupunkturne igle u energetsko tijelo Gaia-e, kao što je to demonstriralo istraživanje s uređajem Vrata Zemlje. Pretpostavlja se kako su megalitske infrastrukture izgradile napredne pradavne civilizacije kako bi nas zaštitile od kozmičkih utjecaja, te stabilizirale auru i polja energije etera Zemlje.

Postoje podrobni dokazi koji sugeriraju kako je megalitske infrastrukture koristila civilizacija Atlantide za stabiliziranje kretanja tektonskih ploča, koje su bile uzrokom zemljotresa i vulkanskih aktivnosti širom svijeta. Međutim stanovnici Atlantide nisu mogli spriječiti pomak polova, koji je vjerojatno vodio uništenju Atlantide.

Sva otkrića spomenuta u ovom poglavlju pokazuju kako nužno moramo re-evaluirati i ponovno promišljati svaku knjigu, koja je pisana o ljudskoj povijesti.

Ako još uvijek niste uvjereni u postojanje visoko civiliziranih kultura prije naše sadašnje civilizacije, bacite samo pogled na slijedeće hijeroglife, nađene na zidu egipatskog hrama u Abydos-u:

Zid egipatskog hrama u Abydos-u
(Image used with permission of Elysian Publishing, http://www.intent.com/elysian, which provides educational services on Sacred Geometry)

Nije potrebna velika imaginacija kako bi vidjeli od lijeva na desno helikopter, podmornicu, UFO i avion. A što mi stvarno znamo o Egipčanima? U slijedećm ćemo poglavlju pogledati najintrigantnije i najmisterioznije konstrukcije ikada napravljene od čovjeka, Veliku piramidu na Giza visoravni i vidjeti kako su znanstvenici počeli rješavati tu enigmu. Indikacije su kako se Velika piramida ne smije pridruživati Egipčanima, već stanovnicima Atlantide.

POGLAVLJE 8 Giza visoravan

Jedno od sedam svjetskih čuda je Velika piramida na Giza visoravni uz obalu Nila kraj Kaira. Piramidu se istražujue još od zore moderne povijesti. Napisane su hrpe knjiga samo o enigmatici Velike piramide. Mnoge od tih knjiga potječu od egipatskih arheologa.

Egiptolozi nisu znatno promijenili svoja stajališta o Velikoj piramidi u zadnjih sto godina. Piramidolozi datiraju izgradnju velike piramide oko 2589. godine prije Krista pretpostavljajući kako se radi o mjestu ukopa, grobnici faraona Khufu-a (Keops-a na grčkom). Vodeći ekspert za piramide je dr. Zahi Hawass, predsjednik Najvišeg savjeta za antikvitete - Supreme Council of Antiquities (SCA) u Egiptu, koji gorljivo smatra Velku piramidu grobnicom, iako unutar Kraljevske komore u piramidi nije nikada nađen bilo kakav sarkofag niti mumija. Takvi sarkofazi su se morali izrađivati unutar piramide, jer se zbog svoje veličine ne bi nikada više mogli ukloniti iz Kraljevske komore.

U prošlom desetljeću su znanstvenici počeli sumnjati u starost i svrhu Velike piramide. Postupno, kako je Velika piramida otkrivala sve više svojih tajni, teorija grobnice je postajala sve manje prihvatljivom. Postoje indikacije kako su Veliku piramidu morale izgraditi visoko inteligentne civilizacije, s nužnim znanstvenim shvaćanjem i pristupom tehnikama, koje su ispred naših.

Velika se piramida sastoji od dva milijuna vapnjenačkih blokova, ima visinu zgrade od 40 katova i širinu od dva i pol nogometna igrališta. Temelj piramide je kamena podloga klesana s preciznošću od samo 2 centimetra od savršene površine. Čak i danas sa svim našim know-how i laserskom tehnikom, prema ekspertima, graditelji ne bi mogli izgraditi takvu strukturu kao što je Velika piramida s takvom preciznošću. Jednostavno nemamo mehaničku tehnologiju s kojom bi rezali kamenje za tada ostvarenu konstrukciju piramide!

U stvari se pokušavalo dokazati kako su se piramide mogle konstruirati korištenjem poznatih pradavnih egipatskih alata i metoda. Egiptolog Mark Lehner je pokušao s velikom grupom ljudi no nije uspio čak ni izgraditi 6 metarski model piramide. Morao je pozvati u pomoć kamion s vitlom kako bi izvukao blokove iz kamenoloma. U kasnim 70-tim japanski je tim, koga je financirao Nissan, pokušao napraviti 18 m visoki model korištenjem istih primitivnih pradavnih egipatskih alata kao što su dijetao i čekić. Jednom tako ponosni tim Japanaca, se vratio kući razočaran i zbunjen, jer su morali koristiti strojne čekiće za rezanje kamena, koje nisu uspjeli prevesti preko Nila i vjerojatno bi morali koristiti buldožere, kamione pa čak i helikoptere za slaganje blokova na hrpu, koja je trebala sličiti piramidi. U oba pokušaja rekonstruiranja piramide, mogli su se izvući samo mali blokovi iz kamenoloma, a ako se prisjetimo, stvarna piramida sadrži blokove težine parne lokomotive!(1)

Uzmimo u obzir i savršenost isklesanosti tog kamenja i spojeve sa žbukom, koji su strahovito tanki, da se ne može uvući list papira između blokova! Spojevi žbukom su strahovito jaki, daleko jači od spojeva koje mi danas koristimo. Kamenje izgleda više manje slijepljeno ili zajedno sliveno. Najmanji blokovi teže tonu. Prosječno blokovi teže više od 2,5 tona, a ima ih čak teških i do 70 tona. Kako bi mogli Egipčani podizati takve velike i teške blokove s takvom preciznošću do visine zgrade od 40 katova? Iako postoje neke teorije, ništa nije sigurno. Masivna konstrukcija piramide je podešena s preciznošću od samo 3 minute i 6 sekundi savršene podešenosti svih (4) kardinalnih točaka.

Giza plato sadrži tri piramide zajedno s nizom satelitskih piramida okolo onih većih. Nalazimo i poznate sfinge na Giza visoravni. Tri velike piramide su nazvane po faraonima, koji su prema egiptolozima naručili njihovu konstrukciju kao mauzoleje:

- Velika piramida Khufu-a (ili Keopsa)
- Piramida Khafre (ili Chefren)
- Piramida Menjaure-a (ili Mycerinos-a)

Od lijeva na desno, Khufu, Khafre i Menkaure sa svojim satelitskim piramidama

Izgleda kako neuspijeh Mark Lehner-a i japanskog Nissan tima u rekonstruiranju, čak i minijaturnih modela Velike piramide, pokazuje kako je potrebna tehnika razvijenija od naše, čak i one današnje, najsuvremenije! No egiptolozi i dalje tvrde kako se izgradnja piramida obavila primitivnim dijetlom i čekičima, jer su Egipčani imali jednostavno dovoljno vremena i mnoštvo robova za obavljanje posla.

Sarkofazi koji su nađeni unutar komora piramida su izrađeni od ekstremno tvrdog granita. Iako u njima nije pronađena niti jedna mumija, egiptolozi još uvijek žele vjerovati da su rabljeni kao lijesovi. Čak su i izmislili primitivni alat, koji je korišten za dubljenje granitnih blokova za sarkofage; tvrda diorit kugla na štapu za tucanje kamena.

1995. Christopher Dunn, proizvođač svemirske opreme visoke tehnologije je istraživao sarkofag iz Khafre piramide. Sa sobom je imao neke instrumente za precizno mjerenje, pa je mjerio glatkoću unutrašnjosti sarkofaga, kako bi odredio stupanj preciznosti koja je korištena u klesanju. Njegov nalaz nije ništa manje začuđujući; unutrašnjost kutije je bila savršeno glatka i ravna da nije bilo ogiba svijetla oko ravnog ruba. Svi su rubovi bili savršenog pravog kuta, a površine savršeno glatke. Zakrivljenost unutar kutova je bila izuzetno mala, a rubovi tako oštri, da ih je potpuno nemoguće izraditi tucanjem s kuglom pretpostavljenog dijametra. Kako nije mogao izmjeriti niti jednu jedinu devijaciju savršeno ravne površine i pravokutnih bridova, u svom entuzijazmu otkrićem uskliknuo je "to je preciznost svemirskog doba". Christopher Dunn je ispitao još mnogo granitnih artefakata i zaključio kako se nađena preciznost mogla jedino postići korištenjem strojeva.(2)

Sve više je očitije, kako je posebno Velika piramida i općenito Giza visoravan dizajnirana za kodiranje sofisticiranog znanstvenog znanja na mnogo načina; očito nema nikakve koincidencije. Svaki otkriveni detalj ima značenje koje smo tek počeli razotkrivati. Arheolozi su zaglavili u svojem jednom jedinom objašnjenju piramida i pokušali nas uvjeriti kako su služile kao grobnice faraona, čime smo potpuno izgubili bit! Stoljećima je proučavana Giza visoravan očima arheologa i povijesničara, no to se mijenja tijekom zadnja dva desetljeća.

Izvorno je Velika piramida bila pokrivena s 144.000 bijelih granitnih zaštitnih kamena, što joj je davalo glatko poliranu površinu. U pradavna vremena vidjela se uočljiva refleksija Sunca na velikim udaljenostima. Egipčani su nazivali svoju piramidu "Ta Khut" što se prevodi sa "Svijetlo". Muslimani su kasnije opljačkali Veliku piramidu i zaštitno kamenje koristili za gradnju džamije u Kairu. Jedini ostaci zaštitnog kamenja su nađeni u temelju Velike piramide i na vrhu piramide Kahfre. Iz tog kamenja je određena točna dimenzija piramida. Nedostaje vršni kamen koji bi trebao zapečatiti vrh Velike piramide.

U ovom ćemo poglavlju samo pokazati nekoliko činjenica koje će podržati tvrdnju da su piramide morale biti izgrađene od jako napredne civilizacije koja je imala pristup boljoj tehnologiji od naše! Prema Edgar

Cayce-u će vjerojatno Velika piramida otkriti sve svoje tajne kada se otvori Dvorana zapisa i nađe dokaz o njenom atlantidskom podrijetlu.

Dvorana zapisa je prema pretpostavkama veliko skladište skriveno negdje pod Giza platoom, za koje se pretpostavlja kako sadrži naprednu opremu Atlantide. Neki pretpostavljaju kako je nedostajući vršni kamen minijaturna verzija Velike piramide sa svim detaljima unutrašnjosti, koja je duboko skrivena u Dvorani zapisa. Edgar Cayce je dao smjernice za lociranje Dvorane zapisa i sugerirao mogući ulaz u Dvoranu zapisa kroz lijevu šapu Sfinge. John Anthony West i Robert M. Schoch su tijekom ispitivanja provjetravanja Sfinge odredili njenu starost, te detektirali pomoću seizmičkog snimanja Giza visoravni, stvarno postojanje podzemne komore ispod šape Sfinge, točno tamo gdje je predvidio Cayce.

Zaključak istraživanja West-a i Schoch-a o eroziji Sfinge kaže kako je u stvari voda, a ne pustinjski pijesak i vjetar uzrokom erozije osnovice. To bi moglo značiti kako se erozija dogodila od kiše u periodu nakon ledenog doba 10.000 do 5.00 godina prije Krista, odnosno prije nego se zelena Sahara pretvorila u pustinju. Zaključili su kako je Sfinga morala biti isklesana prije tog perioda i kako je vjerojatno povezana s pradavnom civilizacijom, moguće s onom Atlantide.

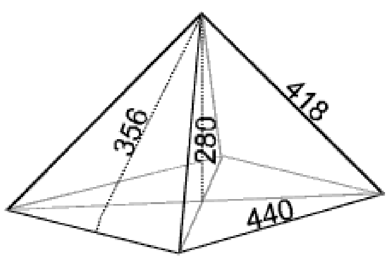
Arheolog Howard Middleton-Jones tvrdi kako je pronašao točnu lokaciju dvorane zapisa na Giza visoravni. Također tvrdi kako je Zavjetna škrinja, koja sadrži Deset zapovijedi Mojsija zakopana unutar velike piramide. Ulaz do Zavjetne škrinje bi trebao biti u Velikoj galeriji na spoju koji vodi s jedne strane u Komoru kraljice a druga strana vodi u Kraljeve odaje. Do tog je zaključka došao pažljivim proučavanjem knjige Egzodusa u kojoj Bog detaljno objašnjava Mojsiju konstrukciju Zavjetne škrinje. Howard Middleton-Jones je potpuno siguran u ono što opisuje knjiga Egzodusa kao stubište koje vodi u Kraljevu odaju Velike piramide poznatu kao Velika galerija. Ako bi Howard Middleton-Jones bio u pravu, mogli bi očekivati neka interesantna otkrića u budućnosti.(3)

No nemojmo špekulirati o Velikoj piramidi, radije pogledajmo neke vrlo dokazljive matematičke činjenice.

Matematičke konstante

Piramide imaju ukodirane matematičke konstante: ¶ (Pi) i Φ (Phi) i prirodni logaritam e! Te tri konstante igraju vrlo značajne uloge u matematici i fizici. Podrijetlo tih konstanti je stoljećima predstavljalo zagonetku matematičarima i znanstvenicima, a još su uvijek misterija iako se činjenično te mistične konstantne pojavljuju svugdje u pridodi. Sve tri konstante ¶, Φ i e su inkorporirane u jednu te istu strukturu, Veliku piramidu! To je već samo po sebi znakovita činjenica i dokazuje genijalnost graditelja Velike piramide.

Nikakvim sredstvima nije moguće pojavljivanje tih konstanti gomilanjem nekih stijena. ¶ i Φ su pronađene prve, međutim trebalo je čekati do 2003. kada je Rick D. Howard vjerojatno otkrio konstantu prirodnog logaritma (u piramidama - op. prev.). Razvio je teoriju koju je nazvao Trostruka-triangularna-teorija (TTT) koja matematički potkrijepljuje prisutnost sve tri konstante u Velikoj piramidi. U slici koja slijedi, dane su dimenzije Velike piramide u kraljevskim laktovima (45 do 55 cm). Kraljevski lakat je pradavna mjera za dužinu koju su koristili Egipčani.

Dimenzije Velike piramide u kraljevskim laktovima

Matematička vrijednost ¶ (Pi) definirana je omjerom opsega kružnice (2r¶) i pridruženog radiusa (r), što za piramidu iznosi:

- ¶ (Pi) se može naći ako se uzme dvostruka dužina osnovice piramide podijeljenu s njenom visinom: ¶ = 2* 440/280 = 880/280 = 22/7 odnosno približno ¶ = 3,14159.

Zlatni omjer ili Φ (Phi) se nalazi u piramidi na slijedeći način:

- dužina visine bočne stranice piramide se dijeli s polovicom dužine osnovice piramide, odnosno Φ = 356/220 = 1,618 (220 je polovica dužine osnovice piramide tj. 440)

Izostavio sam dokaz za bazu prirodnog logaritma e jer je Trostruka triangularna teorija prilično kompleksna.

Činjenica što piramide imaju ukodirane **¶** (Pi) i **Φ** (Phi) kao i ***e***, najtemeljitije konstante prirode, pokazuje kako su graditelji piramida morali matematički shvaćati važnost tih konstanti.(4)

No Velika piramida nije jedina strukture u pradavnom Egiptu koja sadrži te znakovite konstante. Istraživanje Schwaller de Lubicz-a, koji je poručavao Hram u Luksoru od 1837. do 1952. je donijelo nagomilanu evidentnost genijalnog korištenja Zlatnog omjera Φ (Phi) na mnoge načine u arhitekturi hrama. Prije istraživanja Lubitz-a kreditiralo se Grke s otkrićem Zlatne sredine. Njegovi nalazi neoborivo dokazuju kako Egipčani imali ta matematička znanja tisuću godina prije Pitagore.

Lokacija Velike piramide

Lokacija gdje je izgrađena Velika piramida je u najmanju ruku znakovito; moglo bi biti povezano s brzinom svijetla! Brzina svijetla iznosi točno 299.792.458 metara/sekundi ili 29,9792458 x 10 milijuna metara u sekundi.

Izvorno je metar bio definiran kao 10 milijuntina udaljenosti od Sjevernog pola do ekvatora u SI sustavu (1791). Ako podijelimo brzinu svijetla s udaljenošću od ekvatora do Sjevernog pola, dobijemo broj 29,9792458. To je zemljopisna širina crte na polovici udaljenosti između Khufu i Khafre, koja je točno 29,9792458 stupnjeva na Sjever.

To bi mogla biti indikacija kako je lokacija Giza platoa namjerno odabrana kako bi predstavljala brzinu svijeltosti. Druga je indikacija svijesnosti o brzini svijetlosti nađena u broju zaštitnih kamenih ploča koje su korištene u konstrukciji.

Iz otkrića oktahedrona i kocke u Rešetki Zemlje Bruce Cathie, znamo o postojanju fascinantne koincidencije između brzine svijetlosti, gemantrijske vrijednosti za svijetlo i broja zaštinih kamena Velike piramide. Ono što je Bruce Cathie učinio je izražavanje regularne vrijednosti brzine svijetla u drugačijem mjerenju. Postavo je brzinu svijetla rešetke, tj. brzinu svijetla kojom ono putuje duž crta Rešetke Zemlje. Cathie je predložio različite vremenske jedinice. Uveo je sekundu rešetke kao zamjenu za postojeću sekundu odnosno kao jedinicu vremena. Koristio je i drugačiju mjeru za udaljenost; radijalno izmještanje, dužinu luka kruga od 360 stupnjeva. Umjesto 3 x 8 sati dana, predložio je 3 x 9= 27 rešetka sati u danu. Također je koristio drugu mjeru za udaljenost; koristio je radijalno izmještanje, radijalni luk kruga od 360 stupnjeva. Zatim je rekalkulirao brzinu svijetla kao broj minuta luka (1/60 stupnjeva), koje proputuje svijetlo duž 360 stupnjeva (Zemlje) po sekundi rešetke (pretpostavljajući postojanje 27 sati rešetke u danu). Na svoje veliko iznenađenje nađena brzina svijetla rešetke je bila stvarna harmonična vrijednost 144.000 lukova rešetke po sekundi rešetke.

Tako se harmonijska vrijednost 144.000 za lučnu brzinu svijetlosti rešetke podudara s brojem zaštitnog kamenja, korištenih za pokrivanje Velike piramide. Ako dodamo činjenicu kako Gnostička Kabbalah izjednačuje Gematria vrijednost za svijetlo s brojem 144, može sa sigurnošću pretpostaviti kako to sve

pokazuje da su graditelji Giza platoa najvjerojatnije znali brzinu svijetlosti i kako se ne radi o nikakvoj koincidenciji!

Prisjetimo činjenice kako je lokacija Velike piramide egzaktna lokacija Sjevernog pola Rešetke Zemlje i jedinstvena točka na Zemlji gdje je maksimalna površina zemlje u odnosu prema vodi!

Giza plato je stoga jedinstvena lokacija na Zemlji i stoga je teško vjerovati kako to nisu prepoznali njeni dizajneri!(5)

Giza visoravan i unutarnji planeti

Dimenzije velike piramide su prva jaka indikacija kako su graditelji aludirali na predstavljaje dimenzija Zemlje. Zemlja nije savršena kugla; radijus od polova do centra je manji od radijusa od ekvatora do centra. Stoga je Zemlja spljoštena kao nogometna lopta, na kojoj netko sjedi. To se pripisuje centrifugalnoj sili, koja rezultira vrtnjom Zemlje oko svoje polarne osi. Te nesavršene dimenzije kugle Zemlje se pak savršeno reflektiraju u Velikoj piramidi. Opseg piramide predstavlja ekvatorijalni promjer Zemlje. Opseg piramide je jednak polovici minute Zemljine ekvatorijalne zemljopisne dužine. Drugim riječima, ako uzmemo perimetar Velike piramide i pomnožimo ga s 2 x 60 x 360 = 43.200, dobit ćemo opseg Zemlje duž ekvatora u kilometrima.

To se pokazuje ispravnim sa sastelitskim mjerenjima s 99,5% točnošću. Visina Velike piramide predstavlja polarni radijus Zemlje. Ako tu visinu piramide pomnožimo s istom vrijednošću 43.200 kako bi održali omjer, dobit ćemo polarni radijus Zemlje s točnošću od 99,3%. Stoga izgleda više nego razumno pretpostaviti kako je velika piramida stvarno namjerno dizajnirana kako bi predstavljala Zemlju. Te se činjenice ne mogu odbaciti samo kao potpuna slučajnost.(6)

Visina Velike piramide također se izgleda refrencira i na udaljenost između Sunca i Zemlje! Visina piramide je 280 kraljevskih lakata. Udaljenost između Zemlje i Sunca mjereno u kilometrima je 147 x 106 km i iznosi 280 x 109 kraljevskih lakata!Stoga je udaljenost između Zemlje i Sunca točno milijardu puta visina piramide. U poglavlju o svetoj geometriji smo demonstrirali kako Velika piramida izražava omjer veličina Zemlje i mjeseca 'kvadriranjem kruga'.

Iz tih primjera, možemo dobiti impresiju kako je Velika piramida indirektni dokaz postojanja harmoničnog geometrijskoh odnosa između Zemlje, Mjeseca i Sunca. John Martineau u 'Maloj knjizi koincidencije - A little book of coincidence' je stvarno dokazao postojanje takve harmonične relacije između nebeskih tijela našeg Sunčevog sustava. Pomoću svete geometrija je objasnio sve putanje planeta našeg Sunčevog sustava i pokazao njihovu utemeljenost na intrinsičnim harmonijskim principima. Johannes Kepler, veliki astronom, je uvijek vjerovao u mogućnost geometrijskog objašnjavanja planeta; u stvari je vjerovao, kako su Platonova kruta tijela ključ za misterije putanja.

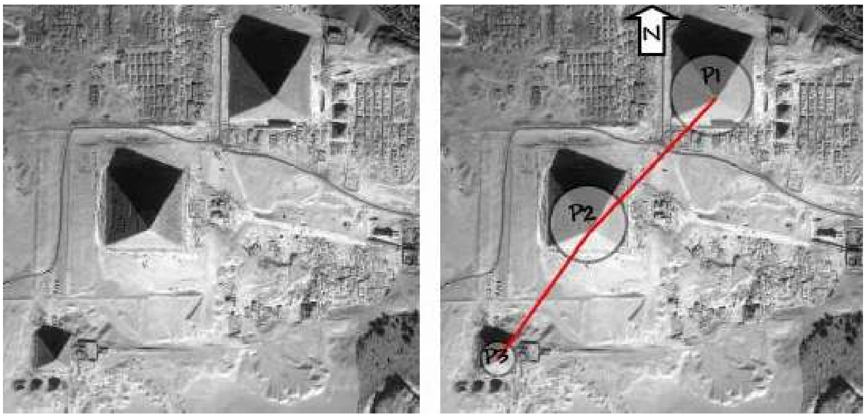
1994. Robert Bauval je u 'Misteriju Oriona - The Orion Mystery'predložio sada popularnu teoriju, koja pretpostavlja kako su tri piramide Giza visoravni, podešene kao tri zvijezde konstelacije Orion-a. Nil prema Bauval-u odgovara Mliječnom putu. Piramide na zemlji predstavljaju pozicije triju zvijezda te konstelacije 10.500 godina prije Krista (kako iznad, tako ispod). Godina 10.500 p.K. savršeno odgovara s godinom 10.490 konstrukcije velike piramide, koju je dao Edgar Cayce.

I dok se još diskutira popularno Orion-sko poravnanje Giza visoravni, postoje i manje poznate kozmičke relacije, koje ćemo pokazati u ovoj knjizi, a koje se mogu relativno lagano dokazati. Ova teorija opet pretpostavlja, da je Velika piramida bila izgrađena za predstavljanje Zemlje.

Cliff Ross je otkrio kako tri piramide na Giza visoravni pametno korespondiraju s četiri unutarnja planeta Sunčevog sustava, Merkur, Venera, Zemlja i Mars s naglaskom na Veneri. No kako tri piramide mogu korespondirati s četiri planeta?

Korelacija između piradmida i planeta izgleda ovako:

- P1 : Velika piramida Khufu-a predstavlja Zemlju
- P2 : Piramida Khafre-a predstavlja Veneru
- P3 : Piramida Menkaure-a predstavlja i Mars i Merkur

Zračna slika Giza visoravni, *desno je preslikavanje planeta*

Korespondencija srednje piramide s Venerom bi po mom mišljenju moglo biti trag do graditelja Giza visoravni. To ćemo otkriti kasnije.

Tri piramide se omjerno odnose s četiri unutarnja planeta Sunčevog sustava na tri različita načina:

- baza svake piramide korespondira s promjerom sebi primjerenih planeta
- kut između P1-P2 i P2-P3 se odnosi na vremensku razliku putanja Zemlje i Marsa
- udaljenosti između piramida se odnose kao relativne udaljenosti između planeta.

Bez gnjavaže s egzaktnim brojevima, jednostavno ćemo postaviti, da najmanja piramida P3 odgovara prosječnom promjeru i Merkura i Marsa. Graditellji piramida su vjerojatno koristili dvije vrste boje zaštitnog kamenja za razlikovanje dimenzija i Marsa i Merkura u jednoj piramidi. Centralna piramida P2 odgovara Veneri a Khufu piramida (P1) odgovara planetu Zemlja.

Moramo zapamtiti kako se dimenzije piramida odnose prema promjerima planeta i da su omjeri izračunati s točnošću koja zahtijeva egzaktno mjerenje planeta, što je znanost uspjela tek korištenjem satelita! A ovdje se radi o strukturi pješćanog groblja koja demonstrira omjere između dimenzija planeta i dužine baze piramida s istom točnošću!

Tri piramide nisu poslagane u ravnoj crti; u stvari su pod kutom od 191,6 stupnjeva. (180 stupnjeva bi bila ravna crta). Zapamtimo kako taj 'kut' između piramida predstavlja Zemlju i Mars/Merkur.

Planet Zemlja ophodi 360 stupnjeva oko Sunca za 365, 25 dana. Planet Mars međutim zahtijeva 686,98 dana. Izračunajmo sada koliko je Mars prešao od svojih 360 stupnjeva, dok je Zemlja završila svoj okret oko Sunca:

kut bi bio: 365.25 / 686.98 * 360 = 191.4 stupnjeva!

To je također točno kut između piramida, koje predstavljaju Mars i Zemlju!

Slučajnost? Ne ako shvatimo da je relativna udaljenost između planeta bila uzeta u obračun pri situiranju piramida na Giza visoravni. Pogledajmo:

Udaljenost ravnom crtom između P1 i P3 je 36857 inča.

Udaljenost ravnom crtom između P1 i P2 je 19169 inča.

Stvarni omjer između dviju udaljenosti je P1-P3 / P1-P2 = 36857 / 19169 = 1.92

Izmjeriti odgovarajuće udaljenosti između planeta nije tako jednostavna činjenica. Udaljenost između planeta nije konstantna, zbog eliptičkih putanja planeta oko Sunca. Johannes Kepler je otkrio eliptičke putanje planeta pred 400 godina, no prastanovnici koji su konstruirali Veliku piramidu su to isto već morali znati.

Očito su pametno koristili udaljenost između Zemlje i Merkura, kada je Merkur najudaljeniji od Sunca. U tom je slučaju udaljenost između Zemlje i Merkura 79,76109m. Udaljenost između Zemlje i Venere je 41,39109m.

Po tomu omjer udaljenosti između Merkura i Zemlje, te Zemlje i Venere iznosi 79.76/41.39 = 1.92

To je točno isti omjer udaljenosti između planeta, korištenih u udaljenosti između piramida. I opet se radi o začuđujućoj točnosti!

Postoje i drugi tragovi koji indiciraju kako Velika piramida korespondira sa Zemljom. Dužina solarne godine Zemlje se savršeno reflektira na dva načina u konsturkciji Velike piramide! Prva referencija na solarnu godinu je reflektirana u dužini baze Velike piramide, koja iznosi točno 36.524,22 primitivnih inča dužine ili 365,2422 svetih egipatskih lakata dužine!

Druga referencija na dužinu solarne godine Zemlje se nalazi unutar piramide, gdje nalazimo malu dvoranu između Kraljevske dvorane i Velike galerije, koja je nazvana Pred-komorom. Ako se povuče kružnica u toj sobi koja dodiruje sve zidove, opseg tog kruga je točno 365,25 inča, savršena referencija na broj dana solarne godine! Ukupna dužina solarne godine je 365 dana, 6 sati i 49 minute, dakle 365,25 dana!

Obje su te dimanzije baze piramide i Pred-komore izgleda odabrane kako bi prikazale broj dana jedne zemaljske godine.(7)

Inicijacija

Svrha Velike piramide bi mogla biti iskorištavanje torzijskih valova Zemlje djelovanjem kao kristal. Smještena je točno na Sjevernom polu Rešetke Zemlje, gdje nastaju najsnažniji torzijski valovi iz Zemlje. Prema Drunvalo Melchizedek-u, Velika piramida je bila smještena tako da su vrhovi piramida točno na crti Φ spirale. U stvari sve su tri piramide poravnane prema toj Φ spirali:

Nije nezamislivo da je primarna funkcija piramida bilo stabiliziranje Rešetke Zemlje i zaštita Zemlje od potresa, vulkanskih aktivnosti i možda čak i pomaka polova.
Ako je Velika piramida korištena za uprezanje torzijskih valova Zemlje, ne bi smjeli zaboraviti kako je energija torzijskih valova i svijesna energija. Iz izvora kako što su Edgar Cayce, David Wilcock i Drunvalo Melchizedek radi se o korištenju Velike piramide kao instrumenta za duhovnu inicijaciju, liječenje i prosvjetljavanje Egipčana.

Prije inicijacije u Velikoj piramidi, inicijati bi prolazili kroz tajno podučavanje desnog oka Horusa, učeći o svetoj geometriji i čak možda i o fizici etera. Egipčani su vjerovali u potpuno nastajanje kreacije iz

prvobitnih voda, Nun (eter). Paragraf 1146 Teksta piramide se odnosi na priču o prvobitnoj kozmičkoj zmiji Iru-To, koja je nastala iz prvobitnih voda za kreiranje fizikalnog svijeta. To su riječi Iru-To-ove iz Teksta piramida:

> *Ja sam ispust Prvobitne poplave, ona koja je emergirala iz vode. Zmija sam 'Dobavljačica atributa' sa svojim mnogim namotima. Autorica sam Božanske knjige, koja kaže što je bilo i koja utječe na ono što će tek biti.*

Vjerujem kako je ovdje opisana fizika etera Paul La Violette i Daniel Winter-a. Torzijski val (Φ spiralna zmija Iru-To) spontano emergira iz etera (prvobitne vode), kako bi kreirao formu ('atribute') iz vode bez forme. Torzijski val je Autor pradavnih Akashi zapisa, ekvivalnet A-polja Ervin Laslo-a, informacijsko polje torzijskog vala koje prožima svekoliki prostor i memorija je svemira (vidjeti Poglavlje 6 'Vibracije etera').

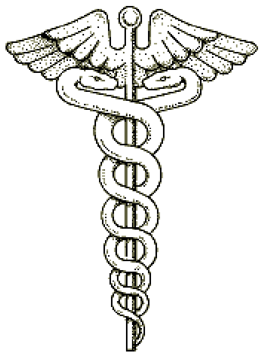
Druga je interesantna činjenica je crtanje zmije Iru-To s dvije glave. To bi moglo simbolizirati činjenicu kako se torzijski val može kreirati iz dva suprotna elektromagnetska vala, kako je to sugerirao Tom Bearden. Metaforički bi dvoglava zmija mogla simbolizirati i dualitet koji je nastao iz Jednosti, kada je Iru-To emergirala iz prvobitnih voda. Kada su kreirane prve forme iz jednosti etera, cjelost kreacije je bila razdvojena.

U stihu 321 Teksta lijesa, nastavlja zmija Iru-To:

> *Prostirem se svugdje, u skladu s onim što mora postati, savijam se pravilno oko sebe. Okružena sam svojim namotajima; ja sam ono što je sebi napravilo mjesto u sredini svojih namotaja.(8)*

Ako to nije savršen opis stacionarnog torzijskog polja, torus (prstenasti uštipak) kako ga je objasnio Daniel Winter, što bi to drugo bilo? Činjenica što si je zmija napravila mjesto za sebe u centru bi mogla indicirati kako je upravo ta forma fokalna točka svijesnosti, mjesto u kom rezidira svijest.

Zmija igra važnu ulogu i simbolu kaducej starih Egipčana; krilati štap (boga Merkura) ovijen s dvjema isprepletenim zmijama u sedam navoja oko sebe. To je bio simbol koga je nosio Toth ili Hermes Trismegistus. Prema Edgar Cayce-u i drugim izvorima, Toth je bio graditelj Velike piramide. Kaducej je prekrasan primjer spiraliziranja prema unutra torzijskog vala vrtložnog oblika.

Kaducej

Tako su konačno Egipčani, koji su prošli školu desnog i lijevog oka Horusa, dobili svoju inicijaciju viših istina unutar Velike piramide.

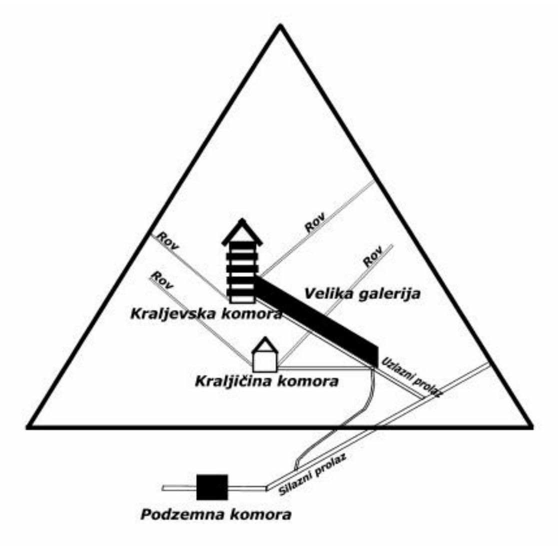
Stavljani su unutar sarkofaga, velikog kovčega unutar Kraljevske komore. Kovčeg je bio postavljan u fokalnu točku piramide (pyr amid = vatra u sredini!), kako bi energija jakih torzijskih valova promijenila stanje svijesti diplomanda koji je prolazio proces inicijacije. Ranije spominjani izvori otkrivaju kako su

Egipčani mogli samo-inducirati izvan-tjelesno iskustvo na taj način. Izvan-tjelesno iskustvo je raskidanje veze individualne svijesti i fizikalnog tijela, te oslobađanje za putovanje u bilo koje mjesto po želji čak i inter-dimenzionalno. Mnogi su ljudi imali iskustvo blizu smrti (near death experinece - NDE), privremenu formu izvan-tjelesnog iskustva (outer body experience - OBE) tijekom operacije. Iako su mnogi pacijenti izvješćivali o takvim iskustvima, cijeli je predmet još uvijek tabu u Zapadnom društvu, sve do 2001. kada je nizozemski kardiolog Pim van Lommel, kao prvi znanstvenik, objavio seriju znanstvenih izvješća u medicinskom magazinu "The Lancet" o realitetu iskustva blizu smrti, koje se dogodilo mnogim njegovim pacijentima.

Ako je inicijacija u Velikoj piramidi bila uspješna, diplomanda bi budili i povratili bi ga s nadnaravnim sposobnostima, kako bi liječio i izvodio čuda. Prema Edgar Cayce-u tekstovima, Isus je reinkarnacija jednog od graditelja Velike piramide, Hermes Trismegistus, Trostruko Najveći, poznat i kao Toth Atlantide. Toth-u je pomogao egipatski svećenik, imenom Ra-Ta koji se kasnije reinkarnirao kao sam Edgar Cayce! Hermes, Trostruko Najveći alias Toth, je pedantno dizajnirao piramidu za svoje buduće rađanje kao povijesni Isus od Nazareta svojom inicijacijom u Velikoj piramidi s Kristovom svijesti, prema tekstovima Cayce-a. Postoje mnogi povijesničari Biblije, koji tvrde kako je Isus stvarno proveo dugo vrijeme u Egiptu.

Većina ljudi misli kako su Isus i Krist samo sinonimi. Međutim Krist je savršeno prosvijetljeni čovjek, koji je postigao univerzalnu svijest. Isus iz Nazareta je samo jedan od proroka, kao što su Buda, Muhamed, Zaratustra, Krišna i mnogi drugi u povijesti, koji su postigli to stanje prosvijetljene svijesti. Vjerujem kako je bit Isusovog učenja, u njegovim pokušajima ne bi li naučili kako Kristova svijest leži uspavana u svakom od nas.

Biblija u kamenu

Unutrašnjost velike piramide

30. lipnja 1932. Edgar Cayce predavao o Velikoj piramidi. Evo citata iz tog predavanja tog dana:

> *Sve promjene u religijskom mišljenju opsivane su ovdje riječima, u varijacijama u kojima se prolazi kroz isto, od osnovice prema vrhu ili prema otvorenoj grobnici i vrhu. To je označeno sa slojem i bojom te smjerom okretanja.*

Edgar Cayce ovdje govori kako velika piramida ima precizno ukodiranu povijest i budućnost religioznih promjena, koje se događaju u svijetu. Drugim riječima to je ogromna Biblija u kamenu. Od osnovice do

vrha piramide unutarnji prolazi u piramidi kodiraju uspon i pad duhovne svijesnosti pomoću (za)okreta u prolazu (rastući ili padajući kut), vrste stijene koja je bila korištena i bojom kamena.

Peter Lemusier je otkrio upravo ono što je opisivao Edgar Cayce tijekom svog predavanja 30. lipnja 1932.

Prema Lemusier-u, Velika je piramida bila pedantno dizajnirana kako bi označila sve povijesne događaje barem od zadnjih 4000 godina pa do današnjih dana. Lemusier je pronašao kako svaki inch prolaza

odgovara dužini godine. Kainov krug u Pred-komori je bio savršen ključ za prevođenje dužine (inch) u vrijeme (godinu).

Lemusier je fiksirao početni datum, dokazan s dvije 'urezima označene crte', koje su markirane u padajućem prolazu blizu ulaza u piramidu. Lamusier je dokazao kako su te crte podešene na proljetni ekvinocij s Pleanid-dovim grozdom zvijezda 2141 godine prije Krista. Iz te rijetke poveznice početnog datuma na crti vremena koja je ukodirana u piramidi, bi se moglo odrediti kako se radi o ljetnom solisticiju 2623 godine prije Krista, prema Lumusier-u.

Visina prostora između poda i stropa prolaza je također indikacija napretka u duhovnoj svijesnosti. Ako se visina povečava to znači napredak, a ako se smanjuje to znači pad.

Od ulaza u Veliku piramidu (2623 p.K.vladavina faraona Khufu-a) postoji silazni prolaz sve do podzemne komore ispod piramide. Na pola puta padajućeg prolaza, nalazimo križanje s uzlaznim prolazom, koji vodi prema komorama Kraljice i Kralja. Sjecište silaznog i uzlaznog prolaza je vrijeme povijesti koje odgovara egzodusu (1453. prije Krista) Mojsija i Izraelaca iz Egipta. To je označeno kao vrijeme velikog duhovnog progresa. Prema Bibliji, Bog je dao Mojsiju Deset zapovijedi na planini Sinaj i podučio ga poštovanju samo jednog Boga. U povijesti je taj događaj označen prijelazom s politeizma na monoteizam. U to vrijeme je Mojsijev narod živio u Egiptu, gdje su obožavali netere (bogove) Egipčana i slijedili politeističku religiju.

Unutar Velike galerije, dolazeći iz uzlaznog prolaza, odjednom se prostor između poda i stropa naglo ogromno povećava. Ulaz u Veliku galeriju markira uzašaće Isusa od Nazareta (33 godine prije Krista na 1. travnja). Usput napomenimo kako piramida ima ukodirani točan dan rođenja Isusa, 27. rujna 2. godine prije Krista.

Na kraju Velike galerije postoji uzdignuće poznato kao Veliki korak. Veliki korak je bila zagonetka Peter Lemusier-u i nije znao što je njeno znaćenje. Kada su pitali Edgar Cayce-a što označava Veliki korak, objasnio je kako markira period od 1958 do 1998., četrdeseto godišnji period komu je Edgar Cayce pridružio vrijeme mnogih promjena koje će se dogoditi Zemlji (vidjeti epilog ove knjige).

Edgar Cayce je predvidio i svoj vlastiti povratak 1998! Nije reako radi li se o reinkarnaciji, jednostavno spomenuvši kako će se te godine vratiti. Kasnije ćemo razotkriti kako se stvarno vratio te godine. Prema Edgar Cayce-u, Kraljevska komora simbolizira našu sadašnju eru. To je kraj crte vremena koja indicira vrijeme ogromnog napretka, duhovne revolucije. Kraljevska bi komora mogla biti povezana s predviđanjima za 2012., kraj kalendara Maja i vremenom velikih promjena. Ono što ova knjiga pokušava dokazati je naše življenje u izvanrednom vremenu spajanja znanosti i duhovnosti. To je golem napredak u duhovnim terminima. Ako je Velika piramida uistinu Biblija u kamenu, možemo početi shvaćati kako su naša trenutna duhovna napredovanja u stvari reflektirana u Velikoj piramidi s Kraljevskom komorom. Graditelji Velike piramide su je možda htjeli ostaviti kao dar našoj postojećoj civilizaciji za dekodiranje. Samo pomoću našeg postojećeg znanstvenog napretka imamo sada kapacitete spremne za puno razumijevanje tog misterioznog brda kamenja, koje je bilo zagonetka čovječanstvu vijekovima.

Možda je najveći misterij od svih, ako piramida ima crtu vremena koja savršeno predviđa budućnost, jer se moramo pitati kako su graditelji piramide mogli vidjeti u budućnost? Jesu li inducirali izvan-tjelesna putovanja kao sredstvo za putovanje vremenom?(9)

Kraljevska komora i DNA

Zvukovni eksperimenti izvedeni u Kraljevskoj komori pokazuju kako Kraljevska komora ima seriju akustičkih rezonantnih frekvencija, koje odgovaraju savršenim glazbenim notama! Škrinja za blago unutar Kraljevske komore ima na primjer savršenu rezonantnu frekvenciju od 440 Hz, temeljne note A, frekvencije zvučne viljuške za ugađanje.

Postoje još i daljnje četiri dodatne rezonantne frekvencije u Kraljevskoj komori. One odgovaraju glazbenim notama F#, A, C# i D#. To su note povišene melodijski snižene skale (F#). Indijski šamani su ugodili svoje

ceremonijske frule na povišeni F, jer su vjerovali kako se radi o frekvenciji koja je ugođena s majkom Zemljom.

Sjetimo se sada kimatičkih istraživanja po kojima Platon-ova kruta tijela emergiraju iz savršenih zvučnih frekvencija dijatonske glazbene ljestvice. Stoga ne bi bilo iznenađenje kada bi se pronašle čiste tonske frekvencije među frekvencijama rešetke Zemlje.

Zadivljujuća je stvar i to što rezonancijske frekvencije Kraljevske komore korespondiraju s rezonancijskim frekvencijama, pronađenim u 4 nukleotida DNA molekule. Ta čudesna struktura ima samo 4 temeljna gradbena bloka, DNA baze adenin (A), citozin (C), gvanin (G) i timin (T). Dvije od ta četiri nukleotida se mogu spajati za formiranje parova, a ti parovi baza se sekvencioniraju u DNA spiralu. Kompletna DNA je spirala od tri milijarde takvih parova baza.

Profesor kemije i biokemije David W. Deamer sa Sveučilišta u Kaliforniji, u Santa Kruzu je mjerio infracrvenim svijetlom rezonantne frekvencije sve četiri baze DNA. Svaka baza rezonira u prosjeku na 15 frekvencja, odnosno ukupno 60 frekvencija. 1988. Susan Alexjander, magistrica Teorije i kompozicije glazbe, koja trenutno predaje na nekoliko sveučilišta u Kaliforniji, kontaktirala je David W. Deamer-a s jednostavnim pitanjem: 'možemo li čuti frekvencije tijela (u tijelu)'. U odgovoru joj je David Deamer pružio podatke iz svog istraživanja DNA frekvencija.

Na temelju tih podataka Susan Alexjander je nastavila svoja vlastita istraživanja ne bi li pronašla jesu li te rezonantne frekvencije DNA baza potpuno slučajne ili sadrže do sada neotkrivene odnose, kao što je akord definiran u glazbi. Prva stvar koja joj je pala na pamet je bilo korištenje tehnike, kojom bi te visoke elektromagnetske frekvencije učinila čujnima. Koristila je često rabljenu tehniku u glazbi, kojom se transponiraju frekvencije viših oktava svijetla na niže oktave zvuka [Prisjetimo se našeg poglavlja o svetoj geometriji i činjenice da su boje duge 7 tonova (tipaka) dijatonske ljestvice transponirane ne 48 oktavu].

Susan je učinila slijedeću stvar - unijela je 60 transponiranih DNA frekvencija u Yamaha DX7 programirljivi sintetizator. Visine zvukova nisu bile savršene glazbene note, no međutim nakon nekoliko tjedana 'ugađanja', uspjela je vidjeti da su frekvencije bili centrirane oko 4 čiste glazbene note, koje su, kako nagađate, rezonantne frekvencije Kraljevske komore u Velikoj Piramidi!

Susan Alexjander je snimila svoju DNA glazbu s DX7 sintetizatora na CD pod nazivom "Sekvencija". Ljudi koji su slušali taj CD izvješćuju o osjećaju povezanosti, familjarnosti.(10)

To otkriće daje kredibilitet tvrdnjama Edgar Cayce-a i drugih da je Velika piramida bila korištena za liječenje. Izgleda kako se ne radi o slučajnosti, koincidenciji korespondencije rezonancijskih frekvencija korištenih u Kraljevskoj komori s rezonancijskim frekvencijama DNA baza.(14)

Rekapitulacija

Što više znamo o Velikoj piramidi, to je još zadivljujućim postaje sedmo čudo. Egiptolozi se još uvijek drže ideje o svrsi Velike piramide kao grobnice faraona Keopsa, iako je ta ideja postala upravo smiješna. Piramida je mnogo starija nego se tvrdi i morala je biti izgrađena od daleko superiornije kulture od one egipatske. Čak i danas nemamo tehnologiju za gradnju monumentalnih građevina kao što je Velika piramida. Razlog zašto egiptolozi ustraju na svojim arhaičnim teorijama, je što nemaju nikakav drugi izbor nego da ih i dalje brane. Mnogi egiptolozi su Muslimani, a Kuran jednostavno tvrdi da Zemlja nije starija od 4000 godina. Stoga jednostavno ne mogu prihvatiti bilo koju teoriju koja datira gradnju Velike piramide prije 4000. godine p.n.e., pa se radije drže utemeljenog datuma konstrukcije 2589. prije Krista.

Velika piramida i Giza kompleks se mogu smatrati darom prastare kulture budućim generacijama, koga će tek moći razumjeti kada dostignu znanstvenu razinu kojom će moći razotkriti sve njene skrivene tajne. Kako se akumulira sve više dokaza, svje je vjerojatnije kako je Edgar Cayce bio u pravu glede svrhe piramida za duhovnu inicijaciju i liječenje. Druga bi namjena mogla biti balansirajući instrument za energetsku rešetku Zemlje.

Buđenje duša distorzija

U slijedećem poglavlju ćemo detaljnije istražiti misterije ljudske DNA. Graditelji Velike piramide su morali duboko razumijevati ljudske DNA, ako su stvarno bili sposobni ugoditi Kraljevsku komoru na frekvencije DNA. Je li moguće koristiti nešto tako jednostavno kao frekvencije zvuka za DNA liječenje? Poslušajmo što ruska znanost ima reči o toj temi danas.

POGLAVLJE 9 Misteriozna DNA

DNA dvostruka spirala kao model/predložak/uzorak svih formi života susreće se u znanosti već više od pedeset godina, od otkrića Crick-a i Watson-a. Naše znanje o DNA se od onda dramatično povečalo. DNA pohranjuje kemijske molekularne instrukcije za staničnu reprodukciju. To je glavni nacrt za reprodukciju svih proteina, koji se nalae u stanicama organizma. Ljudsko tijelo sadrži prema procjenama između 70.000 i 90.000 različitih proteina.

DNA spirala je uvijani (spiralizirani) dvostruki niz objekata. Svaki je niz sastavljen od približno 3,1 milijarde nukleotida. Ulančani nukleotidi formiraju taj golemi lanac. Postoje samo četiri različita osnovna nukleotida korištena u lancu. Te baze su označene svojim inicijalnim slovom adenin (A), citozin (C), guanin (G) i timin (T).

Tri od tih baza u lancu formiraju triplete ili kodone. Postoji samo $4^3 = 64$ različita tipa kodona u DNA lancu. Svaki triplet ili kodon je genetski ekvivalent jedne amino kiseline, gradbenog bloka proteina. Jedan se protein sastoji od stotinjak amino kiselina, pa je stoga potreban isti broj kodona za kodiranje jednog proteina. Sekvencija kodona koja kodira jedan jedini protein se naziva genom.

Nukleotidi formiraju mostove parova baza između dva DNA niza. Jedan od nukleotidnog para baza je u jednom DNA nizu a drugi na suprotnom DNA nizu. Na taj način parovi baza formiraju most, kemijski spoj između dva DNA niza, povezujući ih u uvijene stube slične dvostrukoj spirali.

Od kompletnog lanca tripleta (kodona) potpunog DNA niza se koristi samo 5% koristi za kodiranje i reprodukciju proteina. Drugih 99% je nazvano bezvrijednom ("junk") ili neaktivnom ("dormant") DNA; izgleda kao besmislena repeticija tripleta, s kojima zapadni znanstvenici jednostavno neznaju što bi činili. Dugo su vremena znanstvenici vjerovali kako 95% ne-kodirajućeg dijela DNA potpuna redundancija. No danas postoje dokazi kako ne-kodirajuća DNA nije uopće beskorisna, već je u stvari važnija od kodirajućih kodona. Revolucionarna nova otkrića razotkrivaju kako je ideja da se naslijeđena genetska struktura organizma ne može mijenjati kriva. Dokazano je kako se sekvencije DNA molekularnih kodona mogu reprogramirati!

Projekt ljudskog genoma

Najdublje istraživanje ikada provedeno na 5% kodirajućih tripleta ljudskog DNA niza, je istraživanje u međunarodnom zajedničkom naporu nazvanom Internacionalnim projektom ljudskog genoma. Zadatak Projekta je bio identificiranje kompletne strukture ljudske DNA i kartiranje njenih tripleta i gena. Kako ljudsko tijelo sadrži najmanje 70.000 različitih proteina, očekivao se nalaz najmanje 100.000 gena u ljudskoj DNA, 70.000 za objašnjavanje fizikalne reprodukcije ljudskog tijela (geni kodiranja proteina) i nekih 30.000 raznih gena za objašnjavanje različitosti osobnosti i karaktera ljudskog bića. Kada je završena prva verzija nacrta ljudskog genoma 2001., a konačna verzija 2004., velike nade i očekivanja biologa svijeta su bile raspršene u komadiće, kada je pronađeno samo 30.000 gena ljudske DNA. Trideset tisuća gena u ljdskom genomu je samo tri tisuće više od genoma miša. projekt ljudskog genoma je također razotkrio kako dijelimo 98% svojih gena sa čimpanzama!

Sve naše pretpostavke o DNA kao svetoj knjizi života, koja sadrži sve tekstove za pisanje svakog poglavlja u biologiji, se sada moraju re-evaluirati. DNA razlika između ljudskih bića i primata, iz kojih smo evoluirali je jednostavno premala da bi uzela u obzir samo razlike u pojavnosti, a posebno ne i ogromne razlike u svijesnoj svjesnosti i inteligentnim sposobnostima. Na DNA razini imamo više zajedničkog s dupinima nego s majmunima.

Bezvrijedna (junk) DNA

I dok je Zapadna znanost investirala u Međunarodni projekt ljudskog genoma, fokusirajući se na 5% kodirajućih tripleta DNA, u Sovjetskom savezu 1990. je formirana grupa ruskih znanstvenika Ruske akademije znanosti s ciljem proučavanja kompletnog ljudskog genoma. To je istraživanje vodio dr. Pjotr Garjajev, član Ruske akademije znanosti kao i član Akademije znanosti u New York-u. Rusko je istraživanje bilo široko-kutno i otvorenog stajališta glede svojeg istraživanja. Istraživački je tim uključivao fizičare, molekularne biologe, embriologe pa čak i eksperte u lingvistici. To je istraživanje otkrilo kako pretpostavljano bezvrijedna (junk) DNA, kompletno zanemarena i zaboravljena u matici zapadne znanosti, nije uopće nekakav redundantni ostatak evolucije.
Lingvističke studije otkrivaju kako sekvencioniranje kodona ne-kodirajuće DNA slijedi pravila neke osnovne sintakse. Definitivno postoji struktura i logika u sekvenciji tih tripleta, kao neki biološki jezik. Istraživanje nadalje otkriva kako kodoni u stvari formiraju riječi i rečenice upravo kao u uobičajenom ljudskom jeziku, koji slijedi gramatička pravila.

Znanstvenici su proveli veliko istraživanje o podrijetlu ljudskih jezika i podrijetlu gramatičkih pravila, koja su tako esencijalna svim ljudskim jezicima; međutim nikada nisu uspjeli pronaći izvor. No sada po prvi put u povijesti podrijetlo jezika se može neočekivano pripisati DNA. Jezik gena je mnogo, mnogo stariji od bilo kojeg ljudskog jezika, ikada artikuliranog na ovom globusu. Čak je zamislivo da je DNA gramatika sama poslužila kao glavni nacrt za razvoj ljudskog govora.

I dok je zapadni Projekt ljudskog genoma dešifrirao 'strojni jezik' (kod) DNA molekule, strukturu DNA 'bitova' koje formiraju sekvencije nukleotida, ruski su učenjaci otkrili prisutnost jezika visoke razine u DNA. Druga zapanjujuća činjenica je što je Garjajev-ljeva grupa otrkila da DNA nikako nije zatvorena knjiga života. Otkrila je mogućnost promjene teksta DNA knjige. Kodoni DNA niza se mogu rearanžirati u različitim sekvencijama. Drugim riječima software ljudskog genoma naše DNA molekule se može reprogramirati! Istraživanje razotkriva sposobnost tripleta u DNA nizu za zamjenu mjesta.

Pronalazak sintakse i semantike DNA, sličnih našem ljudskom jeziku, indicira naše trenutno ograničeno razumijevanje DNA samo na kodiranje repodukcije proteina za kemijsko ustrojstvo organizma, što je samo polovica priče.

Kada se in vitro u epruveti DNA izloži koherentnom laserskom svijetlu, ono spiralizira duž DNA spirale kao da je vođena strukturom DNA molekule. Najzačuđujući učinak je primijećen kada se sama ta DNA ukloni, a lasersko svijetlo nastavlja spiralizirati! Vakum prostora, koji je upravo ranije bio okupiran s DNA se promijenio i nešto je prouzročilo nastavljanje spiraliziranja laserskog svijetla. Ti učinci su mjereni i ostaju na djelu još prilično vremena nakon uklanjanja DNA. Učinak je danas poznat pod nazivom DNA fantomski učinak. Vladimir Poponin sa svojim timom Ruske akademije znanosti je ponovio rad Garjajev-a na Hearthmath institutu u SAD-u. Poponin je zaključio kako se radi o strukturi polja koja je formirana u fizikalnom vakumu čak i nakon što je originalna DNA uklonjena. Vidjeli smo i ranije slične primjere promjene vakuma, koje su atributirane torzijskim poljima.(1)

DNA programiranje

Najviše iznenađuje eksperiment koga je izvela Garjajev-ljeva grupa, a u kom je reprogramirana DNA kodonska sekvencija korištenjem moduliranog laserskog svijetla. Iz njihovog otkrića gramatičke sintakse DNA jezika, mogli su modulirati koherentno lasersko svijetlo, pa čak i radio valove i dodati semantiku (značenje) valu nosiocu. Na taj su način mogli reprogramirati in vivo DNA u živim organizmima, korištenjem ispravne rezonantne frekvencije DNA. Najimpresivnije otkriće do sada je mogućnost moduliranja vala nosioca govornim jezikom s istim učinkom reprogramiranja. To je zbunjujuće i šokantno znanstveno otkriće! Naša vlastita DNA se može jednostavno reprogramirati ljudskim govorm, pretpostavljajući moduliranje riječima korektne frekvencije vala nosioca!

I dok Zapadna znanost koristi komplicirane bio-kemijske procese za 'cut and paste' (premiještanje) DNA tripleta u DNA molekuli, ruski znanstvenici koriste modulirano lasersko svijetlo kako bi uradili istu stvar. Rusi su se dokazali vrlo uspješnim u popravljanju oštećenog DNA materijala in vivo!

Terapije laserskim svijetlom temeljem nalaza Garjajeva se već uspješno primijenjuju u nekim europskim sveučilišnim bolnicama na različitim vrsta raka kože. Rak se liječi bez ikakvog ožiljka.(2)

Emocije

Daniel Winter i njegov tim za koherenciju srca je pronašao dokaz da ljudske emocije mogu isto tako reprogramirati DNA. Zvuk udaranja srca u ritmu s našim osjećajima, emocijama, se transformira u elektromagnetsku energiju u žlijezdama tijela, što djeluje kao piezoelektrično spajalo kreirajući manje valne dužine elektromagnetskih valova kao ekvivalent emocionalnim zvukovima srca. Emocije postaju energije u kretanju, e-motion (e-kretanje), koja se šalje prema DNA u svakoj stanici našeg tijela kao plavo koherentno lasersko svijetlo, koje je sposobno modulirati DNA kodone isto kao što to čine ruski laseri.

Detaljnim ispitivanje s vršnim pogledom, DNA ima oblik dodekahedrona. Potrebno je deset Φ (Phi) spirala za kreiranje dodekahedronskog helikoidalnog oblika DNA spirale. DNA molekula kao valni oblik se ugađa na srce i sposobna je primati njegove zvučne emocije. Daniel Winter to objašnjava implozijom dugih valova u kratke valove, kao mehanizmom prijenosa emocija srca vlastitoj DNA. Mjerilo je različito no omjer valnih dužina je isti, održavajući omjer Zlatne sredine. Ne hrane samo emocije našu DNA s plavim ultravioletnim svijetlom, već i stanični metabolizam, uzimanje hrane, sve je vezano za kreiranje kratkih valova ultravioletnog svijetla koje hrani našu DNA. Biljke primaju to svijetlo izravno od Sunca korištenjem klorofila u svojem lišću i koriste proces nazva fotosinteza za vezivanje fotona Sunca. Životinje jedu te biljke, te ga dobivaju posredno od biljaka, no akumulacija je međutim time postala manje učinkovita. Možda se koherentno svijetlo Sunca sprema u formi bio fotona u organizmu. Svrha metabolizma i u biljkama i u životinjama je kreiranje visoko koherentnog ultraljubičastog laserskog svijetla unutar DNA, čime se pogoni replikacija stanica.

Mnoge studije se otkrile postojanje jasne relacije između našeg mentalnog i emocionalnog stanja sa zdravljem. Ljudi koji pate od depresije i negativnih emocija duži period će eventualno patiti i od oštećenog fizikalnog zdravlja. Jeste li uočili kako netko tko najviše govori o bolesti, je upravo taj koji će ju eventualno i dobiti? Strah je negativna emocija, koja ne koristi zdravlju. Znanstvene studije su dokazale, da nezavisno o kvaliteti hranjenja beba, ako im nedostaje pažnje i dodira ljubavi majki, vjerojatno će umrijeti! Zagrljaj ljubavi majke se šalje izravno u DNA bebe!

Daniel Winter naširoko pojašnjava kako naše emocije programiraju DNA i oblikuju imuni sustav naših stanica. Negativne emocije razaraju koherenciju imunog sustava, dok ga pozitivne emocije ojačavaju. Prema Winter-u su najzdravije stvari koje treba osigurati, prosvijetljenja i ekstatičnosti, koliko god je to više moguće jer su to najzdravije emocije, koje na dugu stazu daju dugovječnosti.

Bio valni kompjuter

Obrada valova i modulirajuća svojstva DNA su otkrila potpuno novu svrhu DNA molekula. Dugo smo vremena vjerovali kako je jedina svrha DNA kao nosioca genetičke informacije za rerpoduciranje života. To sada izgleda predstavlja samo polovicu jednadžbe.

Garjajev i drugi u tekstu pod naslovom 'DNA valini bio kompjuter' postuliraju kako DNA nije ništa manje od inteligentnog bio kompjutera, ona je inteligentni uređaj sposoban pohranjivati i pretraživati informacije iz svih stanica tijela, povezujući kromosome svih stanica u holistički kontinuum, vrstu biološkog interneta unutar tijela. DNA kromosomi dobivaju neograničeno informacije iz metabilzma koji se odvija u baš

svakoj stanici i posljedično proizvode degulativne elektromagnetske signale kao povratnu vezu. Svaka od milijardi stanica, koje tvore naše tijelo, je u trenutnoj komunikaciji sa svima drugima. U kvantno

mehaničkim terminima, one su ne-lokalno povezane. To omogućava koordinaciju bezbroj kompleksnih biokemijskih događaja koji se odvijaju unutar našeg tijela, koje je time regulirano na koherentan način. Razmjena informacija u tijelu pomoću živčanog sustava i međustanične biokemijske molekularne difuzije, su procesi koji su pre spori da bi objasnili sposobnost trenutnog odziva našeg tijela na vanjske podražaje, niti mogu preuzeti odgovornost za šokantnu koherenciju, koja daje funkcijama našeg tijela unisonost.

Drugi dokaz da je naše tijelo jedan jedini super koherentno djelujući bio sustav daje Cleve Backster. On je uspio dokazati kako stanice iako su izolirane od ljudskog tijela još uvijek ostaju u komunikaciji sa svojim tijelom, čak i ako su transportirane jako daleko od tog tijela. Koristio je dva detektora laži, jedan spojen na dobrovoljca, a drugi na uzorke stanica koje su uzete iz njegovih usta i smještene dvanaest kilometara daleko od osobe. Backster je uspio dokazati kako se promjene u emocionalnom stanju testirane osobe reflektiraju simultano na oba detektora laži - oanj spojen na tijelo ispitanika i onaj povezan s izoliranim njegovim udaljenim uzrocima stanicama. Jedino objašnjenje tog eksperimenta je ne-lokalna povezanost svih naših stanica, nezavisno o tomu koliko su međusobno daleko, pri čemu ta povezanost ostaje čak i onda kada se stanice izoliraju iz tijela.(3)

Prema Garjajev-u, genomska informacija organizma se također sprema ne-lokalno, to znači da nije ograničena samo na DNA molekule. DNA molekule samo djeluju kao uređaj za pohranu, sposoban čitati i pisati genomičke informacije iz ne-lokalnog distribuiranog polja. DNA djeluje kao fraktalna okolina koja sprema koherentno plavo lasersko svijetlo na holografski način. Taj genomski hologram se može čitati korištenje ili elktromagnetskih ili akustičkih polja.

Evo citati iz tog teksta:

> *"DNA djeluje kao vrsta antene otvorene za prijem ne samo unutarnjih utjecaja i promjena unutar organizma, već također i onih izvana. Dakako, ako to smatramo jednim od primarnih nalaza, to znači da sa stajališta kvantnog ne-lokaliteta organizma, ne povezuje se DNA samo s lokalnom okolinom, veći i okolinom iza lokaliteta, dosežući cijeli svemir."*

Prisjetimo iz 3. poglavlja 'Znanost i svijest', paragrafa o 'morfičkim poljima' koja je predložio biolog Rupert Sheldrake. Morfička genetička polja kodiraju genetičke informacije koje se dijele sa svim članovima vrste. Model DNA valnog bio kompjutera koga predlaže Garjajev i njegova grupa, baca potpuno novo svijetlo, ne samo na stvarno mjesto i način pohranjivanja genetičkih informacija, već i na mjesto odakle dolaze. Ako su u stvarnosti genetičke informacije pohranjenje u mofirčkim poljima u građi prostora i vremena, možda ćemo morati re-evaluirati Darwin-ovu teoriju evolucije.(4)

Inteligentni dizajn

U zadnjem desetljeću darvinizam je uveliko kritiziran, jer je u našoj sredini već otprilike od 1859, a još uvijek ne može odgovoriti na mnoga pitanja u vezi s evolucijom vrsta. Jedna od stvari koju Darvinizam ne može objasniti je nenadana eksplozija novih formi života, koje su se pojavile pred otprilike 530 milijuna godina na Zemlji. Obilje novih životnih formi koje su se pojavile s višom razinom biološke kompleksnosti od ranijih formi života, zahtijevalo je sve vrste novih proteina i odgovarajuće gene u relativno kratkom rasponu vremena. Eksplozije se teško može objasniti spontanim povećanjem u broju prirodnih mutacija gena. Teško je zamisliv način kojim su se kompletno nove vrste razvile iz prethodnih, jer to zahtijeva događanje obilja koherentnih spontanih mutacija u isto vrijeme kako bi se kreiralo sve nove karakteristike novih vrsta. Isto je tako teško shvatiti da je priroda bila sposobna kreirati tako kompleksne biološke sustave kao što je oko, samo slučajnim mijenjanjem djelića kodona DNA molekule. Svi biološki sustavi, kao što su organi, imuni sustav i osjeti su daleko kompleksniji da bi svoje postojanje mogli imati u samoj slučajnosti. Problem tih kompleksnih bioloških sustava je u tomu što nisu postupno razvijali mnoge 'prototipove', jer bi ih inače našli u fosilnim ostacima - njih jednostavno nema.

Mnoge nove biološke funkcije kao što je na primjer vid, su bile spontane kreativne invencije u evolucijskom procesu. Što je više fosila pronalaženo s ciljem traženja nedostajućih linkova u fosilnim

nalazima, paradoksalno, prikupljano je sve više dokaza o odvijanju evolucije u kvantnim iskoracima (skokovima) vrsta, kao što je skok od beskražnjaka na kralježnjake.

Razvoj novih vrsta je zahtijevao koherentno uključivanje mnogih novih bioloških funkcija u isto vrijeme. Za nove vrste kao što su ptice da bi emergirale nije dovoljno razviti samo perje, zahtijeva i lagane kosti i strukture mišića. Kada bi mutanti samo razvili perje, oni ne bi mogli iskoristiti biološku prednost i prirodna bi selekcija vjerojatno eliminirala novu formu života. Mi ljudi navodno potječemo od majmuna, no evolucionisti nisu nikada mogli stvarno dokazati takve pretpostavke.

Matematičar Fred Hoyle je ponudio prekrasnu i vjerodostojnu analogiju kao dokaz da se evolucije teško može smatrati igrom sreće na ruletu. Koristio je analogiju s tro-dimenzionalnom zagonetkom nazvanom Rubick-ova kocka. Svako lice Rubick-ove kocke je konstruirano iz matrice od 9 manjih koci po svakom licu. Svaki od tri sloja lica Rubick-ove kocke se može rotirati i oko vertikalne i oko horizontalne osi. Svako lice ima svoju vlastitu boju i kada se zagonetka riješi, sva lica Rubick-ove kocke će ponovno imati istu boju.

Pretpostavimo davanje Rubick-ove kocke slijepcu i zamolimo ga neka riješi zagonetku. Hoyle kalkulira kako bi slijepac trebao 5×10^{18} sekundi = 126 milijardi godina za slučajno kompletiranje. To je duže od starosti našeg svemira! Ako pretpostavimo sada pomaganje slijepcu, sugeriranjem 'da' ili 'ne' za svaki njegov pokušaja okreta, onda se zagonetka može riješiti u samo 120 okreta, odnosno za 2 minute.

Za rješavanje Rubick-ove kocke, trebamo samo podesiti 9*6 = 54 manjih kocki, međutim za rješavanje zagonetke života, bilo bi potrebno 3,1 milijardi nukleotida za savršeno usklađivanje u DNA nizove!

No vjerujemo li u evoluciju kao djelo slijepog čovjeka?

Profesor evolucijske biologije, Simon Conway Morris, sa Sveučilišta Cambridge, vjeruje u nužnost postojanje uzvišenog (božanskog) uzroka za našu evoluciju. Njegovo neortodoksno stajalište uzvišenog uzroka nije vrlo popularno među njegovim kolegama. Iako ne vjeruje da je čovjek izvrstan incident evolucije, jasno kazuje kako nije pristaša vizije kreacionista, čija je jedina istina da je Bog kreirao svijet u sedam dana. Iznosi neke nove i vrlo interesantne argumente. Prema Morris-u, evolucija je došla do istog rješenja istog problema mnogo puta. Na primjer, rješenje oka slično fotoaparatu je bilo 'izmišljeno' najmanje 6 puta od kompletno različitih vrsta, koje nisu prenosile to rješenje pomoću razmjene gena. Simon Conway Morris ukazuje na obilje primjera u prirodi identičnih konvergencija bioloških funkcija, identičnih rješenja, koja su nastala potpuno nezavisno unutar različitih vrsta. On kaže da su faktori okoline kao što su kisik, voda, sunčeva svijetlo i gravitacija vjerojatno sužavali moguća rješenja na samo nekoliko ograničenih rješenja. Pa tako ako postoji konvergencija u razvoju bioloških funkcija, to znači da te konvergencije nisu slučajne.(5)

Drugo pitanje, koje Darvinisti teško mogu objasniti, je nagli skok u inteligenciji svijesti koja se dogodila Neandertalcu prije nekih 35.000 godina. Od lova, Neandertalci, koji su živili u spiljama su napravili taj enormni kulturalni i inteligentni progres. Izradom alata, poljodjelstvom i držanjem životinja, čovječanstvo je po prvi put u evoluciji učinilo život ugodnijim, pa sada lov životinja u divljini nije više bio jedina opcija. Kao slučaj taj ogromni napredni iskorak je imao svoju genetičku pozadinu, a Darwin-izam to teško može obraditi.

Jedan od najvažnijih stupova Darwin-izma je mutacija gena, koja se događala bez obzira na vanjske promjene u okolini. Razlog što su vrste preživjele promjene u okolini leži u njihovoj 'slučajnoj' boljoj ekipiranosti za preživljavanje. Prirodna selekcija se za preživljavanje tih bolje opremljenih mutanata, pa se stoga taj proces naziva preživljvanjem najprilagođenijih.

Dr. Bruce Lipton međutim apsolutno se ne slaže s tim aksiomom Darvinizma i kaže kako same stanice imaju sposobnost za savršeno reprogramiranje svojih vlastitih DNA, kada to zahtijevaju uvjeti vanjske okoline. Harvard-ski genetičar John Kearns je dao prvi dokaz značajne hipoteze dr. Lipton-a 1988. Stavio je bakteriju, koja nije mogla provariti mliječni šećer (laktozu) u okolinu koja je sadržavala upravo samo laktozu, čime je laktoza bila jedini mogući izvor hrane. Umjesto odumiranja te bakterije su mogle

reprogramirati svoj DNA tako da su mogle preživjeti i hraniti se laktozom. Tako je Lipton drugi nezavisni izvor, koji tvrdi kako postoji mogućnost reprogramiranja DNA!(6)

Zadnja stvar prema Darwin-ovoj teoriji, koja bi mogla izumrijeti, je najvjerojatnije sam Darvin-izam; raste znanstvena kritika, a emergiraju alternativne evolucijske teorije. Najradikalniji oponenti Darwin-istima su kreacionisti, koji jednostavno vjeruju u egzaktni tekst Geneze i ljutito tvrde kako je Bog kreirao Adama i Evu i cijeli život na Zemlji prije nekih osam tisuća godina. Naravno to simplicističko, prije nego fundamentalno, slijepo vjerovanje u Bibliju se ne može uzimati ozbiljno jer je potpuno suprotno fosilnim nalazima.

1995. se međutim pojavila nova ozbiljnija evolucijska teorija pod nazivom teorija 'Inteligentnog dizajna' (ID teorija). Utemeljitelj teorije Inteligentnog dizajna je Michael Behe, koji je lansirao svoju evolucijsku teoriju u publikaciji pod nazivom "Darwin-ova crna kutija - Darwin's Black Box". Teorija Inteligentnog dizajna tvrdi kako je život na Zemlji rezultat inteligentnog dizajna umjesto nevođenog procesa pokušaja i pogriješke. Pristalice teorije Inteligentnog dizajna, za razliku od kreacionista, priznaju da se život na Zemlji razvijao u fazama postupnog progresa malim adaptivnim promjenama iza kojih su slijedili evolucijski proboji, koje je jedino moguće objasniti kao rezultat inteligentnog uzroka.

Kvantni fizičar Amit Goswami u svojoj knjizi "Vizionarski prozor - The Visionary Window" vjeruje kako kvantne skokove u razvoju vrsta može objasniti kvantna znanost. Niz kvantnih znanstvenika je kreiralo temelj za ono što nazivaju kvantnom evolucijom.

Temeljna ideja kvantne evolucije je događanje mutacija gena u kvantnom stanju, a ne u klasičnom stanju Newton-ove fizike. Kvantna superpozicija mutacije gena se ne manifestira odmah u fenotipu organizma već se akumulira u genskom pool-u vrsta tijekom milijuna godina. Goswami spominje kako bi morfička genetska polja mogla biti prostor skladištenja tih kvantnih mutacija.

Kvantne mutacije dozvoljavaju istovremeno događanje beskrajnog broja mogućih kombinacija gena. Samo promjene u genomu nove forme života, koje imaju biološki više smisla, eventualno kolabiraju iz kvantnog stanja u klasično stanje. Spominje kako svijest mora biti involvirana za okidanje kolapsa kvantnih stanja prije emergiranja novih vrsta.

Kvantna evolucija bi mogla objasniti zašto nisu nikada nađene tranzicijske forme života u fosilnim zapisima, jer su tranzicijske forme života postojale samo virtualno u kvantnom prostoru. Samo se kvantnim probojima (skokovima) kompletira emergiranje novih vrsta. Nakon što su se te nove vrste pojavile, priroda koristi proces prirodne selekcije kako bi odabrala one gene koji su raspoloživi u pool-u gena nove vrste, a koji najbolje odgovaraju okolini. Međutim adaptacijske promjene vrsta na nove situacije u okolini su uvijek bile na raspolaganju u kolektivnom pool-u gena. Tako kvantna evolucija prihvaća Darwin-izam u smislu vjerovanja, kako je mehanizam prirodne selekcije pritisak koji omogućava vrstama adaptiranje u periodima metastaze između kvantnih skokova novih vrsta.

Za razliku od Darwin-izma koji vjeruje kako nema svrhe u evoluciji, Goswami teorija tvrdi, kako postoji raspoznatljivi smjer u evoluciju od jednostavnih prema kompleksnijim formama života. On vjeruje kako je svijesni izbor kolapsa kvatnog potencijala gena za kreiranje novih vrsta u skladu s višim planom.

Fundamentalno pitanje je zasigurno, zašto se život na Zemlji razvijao od primitivnog nesvijesnog jednostaničnog života prema samo-svijesnim ljudskim bićima? Što bi mogla biti svrha samo-svijesnosti ako je evolucija samo vezana za Darwin-ovu strategiju preživljavanje sebičnih gena?(7)

Nova otkrića skicirana u ovoj knjizi o inteligentnoj sveprisutnoj kozmičkoj energiji koja je omniprezentna u svemiru i koja može služiti i kao medij zapisivanja (memoriranja) morfičkih genetičkih polja DNA, izgleda kako su suprostavljena Darwin-izmu i nude vjerodostojnost teorijama Inteligentnog dizajna i Kvantne evolucije.

Također i fizika teorije kaosa izgleda podržava teoriju Inteligentnog dizajna Michal Behe-a. Fraktalni atraktori teorije kaosa postavljaju filozofsko pitanje postojanje svrhe u svemiru. Jesmo li privlačeni prema konačnom cilju? Je li evolucija proces, koji vuče prema krajnjem cilju negdje u budućnosti ili nas slučajne Darwin-ističke mutacije još uvijek guraju slučajno naprijed? Teorija kaosa izgleda favorizira prvu opciju.

Rekapitulacija

Svrha DNA nije služenje samo kao uređaj kemijske memorije za reproduciranje proteina. Rusko istraživanje je otkrilo kako smo potcijenili inteleigenciju DNA koja djeluje poput bio kompjutora, koji je sposoban procesirati biološke informacije staničnog metabolizma koji se odvija u našem tijelu. Najviše začuđuje mogućnost reprogramiranja sekvencije kodona DNA izvorima koherentnih frekvencija kao što su modulirano lasersko svijetlo, radio valovi i ljudske emocije. Tek smo počeli otkrivati funkciju prolaza DNA do informacijskih polja, mosta kojeg Rupert Shaldrake naziva morfičkim genetičkim poljima života. Morfička genetička polja bi mogla biti istinska potisna sila iza biološke evolucije nasuprot slučajnoj mutaciji gena i procesa prirodne selelkcije, što je predlagao Darwin.

Ta nova otkrića pokazuju ujedno i kako stvarno malo znamo o DNA. Međutim činjenica kako očito još uvijek imamo ograničeno znanje o DNA na Zapadu, uzeli smo si ipak slobodu modificiranja genoma usjeva i organizama, po svojoj želji. Taj pothvat bi mogao biti vrlo riskantan za biosferu i samo preživljavanje života na Zemlji jer restrukturiranje DNA molekule razara valna svojstva DNA, pa će prirodi trebati milijune godina za popravljanje.

Mislim, sve dok ne možemo govoriti jezik DNA, ne bi trebali težiti ponovnom pisanju knjige života; to nas vodi na loš i opasan put.

POGLAVLJE 10 Spiralizirajuća evolucija

Darwin-izam je postao dogma, vrsta religije sam po sebi i danas se još uvijek furiozno brani. Razlog zašto, je potpuno razumljiv sa stajališta znanosti. U opasnosti su sami aksiomi znanosti.

Zagovornici Darwin-izma ga brane tako divlje, jer se boje da bi znanost eventualno mogla izgubiti u punom smislu svoje temelje, ukoliko bi se stvarno dokazalo kako evolucija nije uopće slučajna, te kako se svrha i usmjerenje moraju prihvatiti kao stvarnost. Otvorila bi se opet vrata prema mogućoj Uzvišenoj (Božjoj) sili u prirodi, koja su bila zatvorena prije stotina godina. To je učinio francuski matematičar Simon Laplace, zatvorivši konačno ta vrata nakon Decartes-a. A Napoleonu je, koji ga je pitao zašto je ispustio Boga kao uzročnu silu kretanja nebeskih tijela iz svojih knjiga, odgovorio kako više nije potrebna hipoteza o Bogu.

Znanost je čvrsto ukorjenjena u premisi po kojoj se svekoliki realitet može objasniti redukcionizmom i determinizmom, odbacujući u domenu religije i sve uzvišene uzroke. Stoga je ta neznanstvena tema o kojoj se diskutira duhovna tema; no treba li znanost priznati Boga kada kuca na vrata?

Univerzalna ravnoteža

U svojoj knjizi 'Kozmička vizija - Cosmic Vision', Ervin Laszlo uvodi interesantni argument u diskusiju. Dok se neodarwinisti kao Richard Dawkins i zagovornici Inteligentnog dizajna bore za legitimitet Darwin-izma, Laszlo ukazuje kako se radi o redukciji primijenjenoj samo na biološku evoluciju; po njemu bi trebali gladati šire i uključiti evoluciju svemira u cjelinu svoje diskusije. Prema Laszlo-u, stvarno je pitanje, kako je evoluirao svemir, te je li se uopće mogla dogoditi biološka evolucija?

Naš je svemir evoluirao iz plazme u elementrane čestice, atome molekule, planete, zvijezde i galaksije, što je vjerojatno kreiralo uvjete na Zemlji, koji su jednostavno bili savršeni za brzo pretvaranje nežive materije u život. Stvarno čudo evolucije leži u činjenici što su fizikalne konstante i zakoni svemira koherentno tako fino usklađeni da je svemiru omogućeno rađanje života. Kada bi savršena koherencija svih tih fizikalnih zakona i konstanti bila samo malo drugačija, ne bi postojao svemir kakvog ga danas poznajemo niti bi moglo biti života na Zemlji.

Da je ekspanzija svemira bila samo bilijuntinu sporija, svemir bi kolabirao odmah nakon velikog praska. Međutim da je ekspanzija bila samo bilijuntinu brža, svemir bi ispario u hladne plinove. Kada elektromagnetizam i gravitacija ne bi bili tako koherentno ugođeni, ne bi postojale vruče zvijezde, pa ne bi evoluirao život niti na jednom planetu. Kada elektroni i protoni ne bi imali egzaktno iste, a suprotne naboje, ne bi bilo ni atoma niti DNA. Sve fizikalne konstante u prirodi izgledaju čudesno uravnotežene. Kada bi bilo koja od tih konstanti bila samo malo drugačija, ne biste čitali ove riječi.

A ipak postojimo! Morao je postojati plan iza evolucije svemira i života, šanse za samo-razvoj svemira su izrazito neshvatljive bez nekog inteligentnog vođenja.

Erwin Laszlo je razvijao svoji teoriju integralnih sustava tijekom zadnjih 40 godina. Teorija je potekla iz djela prirodnjačkog filozofa Alfred North Whitehead-a, koji je razvio organsku metafiziku. Sugerirao je sastavljenost našeg realiteta iz nedjeljivih isprepletenih organskih entiteta. Živući organizmi su samo jedan od mnogih načina, koje je priroda sama za sebe pronašla za ekstrahiranje tih organskih entiteta. Život u svemiru evoluira kao cjelina, kao mreža naizgled razdvojenih entiteta, koji međutim međusobno utječu jedan na drugog. Whitehead je zaključio kako je realitet proces, integralni evolucijski proces. Laszlo je uzeo Whitehead-ov metafizički okvir kao osnovicu svoje teorije integralnih sustava, koja objašnjava evoluciju našeg svemira kao integralni proces individualnih, no ne razdvojenih sustava. Torzijski valovi A-polja su fizikalni temelj u podlozi njegove teorije evoluirajućih sustava.(1)

Postoji i drugi način za objašnjenje nemogućnosti kreacije kao rezultata sretne koincidencije. Jedan od najintrigantnijih zakona u prirodi je drugi zakon termodinamike, koji tvrdi kako svemir i svi poznati procesi

unutar njega, bilo fizikalni, kemijski ili biološki, teže najnižem mogućem stanju energije i reda. U fizikalnim terminima, kažemo kako sustavi u prirodi teže većem stupnju entropije (neredu). Astrofizika nam govori kako će vjerojatno cijeli svemir tijekom milijardi godina još jednom odumrijeti (rastvoriti se) u primordijalno stanje kaosa. Običnim jezikom, drugi zakon termodinamike tvrdi, kako će se svaki uređeni sustav vratiti u kaotični sustav (stanje). Vidimo kako se taj princip manifestira u svakodnevnom svijetu. Ako ne unosite dovoljno energije za konzerviranje stvari koje smo kreirali, sve će vjerojatno kolabirati. Tako svakodnevno imamo očito iskustvo 'smrti' svugdje oko nas, pri raspadu auta, kuće koja zahtijeva novo bojanje ili nam je upravo uginula mačka. Ništa nije vječno i sve je podložno entropiji ukoliko ne ulažemo napore i energiju za očuvanje (trajnosti)!

Međutim ako gledamo drugim očima na svijet, isto tako vidimo kako se i život također manifestira svugdje, kao vrlo visoki stupanj reda (uređenja). Sve što vidimo oko sebe je kreirano iz primordijalnog stanja čistog kaosa, ranih sekundi svemira nakon Velikog praska. U trenutku ostvarivanja reda u sustavu, tvrdi znanost, mora se kreirati nered bilo gdje drugdje, jer drugi zakon termodinamike ne dozvoljava porast ukupnog reda u svemiru. Međutim sama kreacija je izgleda dokaz činjenice kako je ukupni red (uređenje) svemira od njegove rane koncepcije rastao, pa stoga mora postojati i negentropija (negativna entropija). Životna sila unutar svake živuće biljke, životinje i ljudskog bića na ovoj planeti, je sila koja konstantno djeluje suprotno učincima entropije.

Tako pored drugog zakona termodinamike, koji sve uništava, mora postojati isto tako kreativna sila u prirodi koja, nasuprot tom zakonu, kreira red iz kaosa.

Ciklusi u vremenu

Znanstvenici su otkrili cikluse u mnogim prirodnim fenomenima kao što su biološki procesi, stopa ekonomskog rasta, cijene dionica na tržištu, rast stanovništva, itd, što je nekako izgleda povezano s kretanjem planeta i aktivnošću Sunca. Zadivljujuća činjenica o tim kompletno nezavisnim i razdvojenim fenomenima je njihovo koherentno djelovanje. Harmonično su povezani kao da ih povezuje neka nevidljiva sila pomoću rezonancije. Trenutno znanost ne može objasniti tu koherenciju, jer nije jasno kako objasniti rezonanciju između kompletno različitih, razdvojenih i nezavisnih fenomena, ako ne postoji nikakav poznati energetski učinak ili sila koja ih povezuje. Samo neko sveprisutno energetsko polje, kao što je eter, bi vjerojatno objasnilo da su nezavisni fenomeni kao što su ekonomski ciklusi povezani na primjer s ciklusom sunčevih pjega pomoću rezonancije.

Znanstvenik Ray Tomas je razvio teoriju pod nazivom "Harmonici svemira - Harmonics of Universe'. Godinama je Ray Tomas radio za klijente razvijajući ekonomske modele kojima bi predviđao kretanje cijena na tržištu svih vrsta roba. Slučajno je otkrio ciklično ponašanje cijena na tržištu dionica, kao harmonika planetarnih perioda. Također je pronašao glazbene omjere u harmonicima, koji su uključivali 3/2, 4/3 i 2, te proporcije 4:5 i 6:8, što je formiralo glavne tonove glazbene skale. Njegova teorija danas sugerira događanje mnogih cikličkih pojava u prirodi, kao što su biološki, fizikalni i ekonomski ciklusi, s međusobno povezanim harmoničkim frekvencijama, slično notama u glazbi. Ray Tomas je pronašao kako manogi ekonomski ciklusi imaju čiste harmonike rotacije Sunca, njegovog solarnog rotacijskog perioda na ekvatoru od 25,8 dana i ciklusa Sunčevih pjega od 11, 07 godina. Ciklus Sunčevih pjega je ciklus aktivnosti Sunca, koje padaju i rastu u ciklusu koji kulminira u solarnom maksimumu svakih 11,07 godina. Ray Tomas vjeruje kako su ciklusi koje nalazimo u Sunčevu sustavu harmonici još većih ciklusa, koji se događaju u Mliječnoj stazi, našoj galaksiji. Vjeruje se kako su svi galaktički ciklusi harmonici jednog jedinog univerzalnog kozmičkog ciklusa. Veda tradicija je uvijek objašnjavala svemir kao rezultat jedne primordijalne rezonirajuće vibracije, Ohm, zvuka kreacije. U nekom smislu bi danas mogli reči kako je naš svemir jedna velika pjesma, on je uni-verse (jedna pjesma/stih).(2)

Slučajno je Ray Tomas pronašao i sam harmonični omjer 34.560, koji izgleda kao čudesan omjer, koji skalira sve u svemiru od kvantnog prostora do svekolikog svemira. Na primjer, ako uzmemo prosječnu

udaljenost između mjeseca i pomnožimo ju s 34.560, dobit ćemo prosječnu udaljenost između planeta. Ako to opet pomnožimo s istom vrijednošću, tj. 34.560, dobit ćemo prosječnu udaljenost između zvijezda, itd.

Omjer 34.560 izgleda skalira sve slijedeće objekte kuglastog oblika, od malih do velikih: nukleoni, atomi, stanice, mjeseci, planeti, zvijezde, galaksije i svemir. Broj 34.560 prema Ray Tomas-u je broj zametak mnogih ciklusa u svemiru.

Druga začuđujuća činjenica je, što sumeričanska keramička ploča, nazvana po nalazištu Nineveh, sadrži kozmološku konstantu s vrijednošću $70*60^7$ (sedamdeset puta šestdeset na sedmu potenciju).

Nineveh konstanta, nakon što ju je dekodirao astrofizičar NASA-e, Maurice Chatelain, savršeno opisuje sva orbitalna vremena naših planeta sve do u sekundu, ukoliko se uzimaju samo cijeli brojevi. Na primjer Pluton ima savršenih 25000 ciklusa u Nineveh konstanti, a Halley-ev komet ima 81.000 ciklusa. Jer se Nineveh konstanta mjeri u sekundama, ona je jednaka vremenu ciklusa približno od 6,2 milijuna godina. Počevši s Nineveh konstantom istraživač David Wilcock je otkrio galaktičku konstantu, koju je nazvao Wilcock konstanta, koja je jednaka $0,7*60^9$. Ta je konstanta točno 36 puta Nineveh konstanta i prema Wilcock-u će harmonijski povezivati sve orbite svih objekata u našoj galaksiji.(3)

Kako smo naučili u 6. poglavlju 'Vibracije etera', znanstvenici su otkrili da je naš svemir konstruiran iz sveprisutne energije vibracija, pa nas ne začuđuje pronalaženje rezonancije u svemiru između mnogih naizgled nezavisnih ciklusa nezavisnih fenomena. Tradicije Vede na Istoku su uvijek sugerirale događanje naše evolucije u četiri Yuga-e ili Ere svijeta. Prema toj Istočnoj tradiciji, svemir se razvija u ciklusima od zore (sandhya) i sutona (sandhyansha). Svaki od tih perioda zore i sutona je jedna desetina Yuga-e, uz ukupno postojanje 4 Yuga-e, Krita, Tetra, Dvapra i Kali. Kali Yuga je naša trenutna Yuga, koja završava. Četiri Yuga-e tvore veliki ciklus kozmičke evolucije.

Kroz ljudsku povijest su uvijek postojali periodi zore i periodi sumraka unutar postojeće Kali Yuga-e. Istočnjačka tradicija nam govori kako u periodu zore postoji uzdizanje svijesne svijesnosti, dok u vremenima sutona, ljudska svijest pada u san i gubi svoju duhovnu svijesnost i povezanost sa svojim uzvišenim (Božanskim) izvorom. Na kraju drugog milenija Istočnjačka tradicija proriče, konačno vođenje čovječanstva prema novom periodu zore, novoj Eri (New Age – Novo doba), koja koincidira s Erom Aquarius-a.

Zlatna skala vremena

Je li Istočna duhovnost u pravu glede egzistencije kozmičkih ciklusa evolucije? Danas postoje dokazi koji sugeriraju stvarno odvijanje evolucije svemira u ciklusima s kretanjem prema naprijed, ispisujući spiralu duž svog puta. Značenje toga ukazuje na povezanost događaja iz prošlosti s događajima u budućnosti, kao nekoj formi događanja rezonancije između tih događaja.

Ruski znanstvenik dr. Nikolai A. Kozyrev, koji je otkrio torzijske valove, spiralizirajuće valove koji se kreću eterom, je prvi sugerirao relaciju između torzijskih valova i fenomena vremena. Nazvao je torzijske valove valovima vremena. Nezavisno od njegovih istraživanja, Tom Bearden je također sugerirao postojanje relacije između skalarnih valova (torzijskih valova) i takta vremena.

Je li moguće da evolucija nije uopće slučajna, već se odvija ponavljajućim događajima kako bi se dodala veća kompleksnost razvoju svemira i života na Zemlji pri svakom okretu spirale? Prevladavajuća ideja Darwin-izma isključuje bilo kakvu mogućnost vođenja evolucije nekakvim energetskim silama. Evolucija je prema Darwin-izmu jednostavno slučajni proces bez predrasuda. Međutim, danas postoje dokazi kako to uopće nije točno.

Koherencija koju su znanstvenici počeli otkrivati između mnogih fenomena koji nisu povezani, u biologiji, prirodi, ekonomiji i povijesti, sada izgledno indicira međusobnu povezanost i na neki način rezonantnost.

To je točno ono što sugeriraju dr. S.V. Smeljakov i J. Karpenko, a što kažu, mogu i dokazati. Profesor Sergej Smeljakov je međunarodni predsjednik ISAR-a i član Zlatnog fonda Cikličke znanosti u Rusiji. Jurij Karpenko je član Društva astrološkog istraživanja 'Hamburg škole' i Astrovita-e. Zajedno su objavili

značajni znanstveni tekst 1999. nazvan "Zlatna vremenska skala i faktor Maja - The Auric Time Scale and the Mayan factor'. Iako je Karpenko ko-autor teksta, u njemu je u biti predstavljena teorija dr. Smeljakov-a.

U tekstu sugeriraju međusobnu povezanost i sinkroniziranost planetarne evolucije, 11-godišnjeg solarnog ciklusa, demografskih trendova, epohe dolaska Velikih učitelja humanosti, geoloških, ekonomskih i drugih ciklusa u prirodi i društvu s brojem Zlatne sredine, Phi (Φ) i Fibonacci serijom!

Još je značajnije što dr. Smeljakov tvrdi kako su svi ti ciklusi povezani i sinkronizirani s Maya kalendarom dugog brojenja, mističnim kalendarom koji završava 21. prosinca 2012. Postoji opći konsenzus o početnom datumu kalendara Maya, 11. kolovozu 3114. godine prije Krista i krajnjem datumu 21. prosinca 2012, čime je pokriveno razdoblje od 5125 godina. Danas znamo kako su davno Maye znale za trajanje prosječne solarne godine s točnošću sedam decimalnih mjesta. Njihov kalendar Venere je bio točan unutar samo 2 sata na 500 godina! Ma kako te točnosti bile začuđujuće, najmističnije njihovo znanje je bez svake sumnje njihov Kalendar dugog brojenja. Maye pridružuju završavanje svog kalendara dugog brojenja s krajem vremena. Naglašavam kako Maye nisu spominjale to kao kraj svijeta!

Za dokazivanje svoje hipoteze, dr. Smeljakov je prije svega utemeljio znanstveni dokaz za harmonijsku povezanost Solarnog sustava, planetarne evolucije, sunčeve rotacije i prosječnog perioda solarne aktivnosti od 11,07 godina. Rezonancija se događa u dvije domene, harmonijskoj linearnoj domeni i eksponencijalnoj nelinearnoj domeni. Linearna rezonancija je rezonancija koja se događa, ako su rezonirajući ciklusi cjelobrojni višekratnici izvornog ciklusa. Ray Tomas i drugi su već otkrili te harmonijske linearne cikluse planetarnih reovolucija. Za linearnu rezonanciju je odgovorna i Nineveh konstanta, jer je ona izvorni ciklički broj za planetarne linearne harmonike. Ako se uzmu cjelobrojne frakcije tog broja, okretaji planeta našeg Sunčevog sustava bi se mogle izračunati s preciznošću od sekunde.

Međutim Smeljakov je također otkrio nelinearnu rezonanciju koja se događa ne samo između revolucija planeta već i s ciklusom solarne aktivnošću, solarnim rotacijskim ciklusom i ciklusom revolucije asteroidnog pojasa. Te eksponencijalno rastuće ili padajuće rezonantne frekvencije su, što je najznačajnije, frakcije izvorne frekvencije Zlatne sredine. Rezonantne frekvencije se mogu stoga opisati slijedećom serijom, koja je nazvana serijom Zlatne vremenske skale, označene slijedećim diskretnim skupom:

$F = \{\ldots\Phi^{-2}, \Phi^{-1}, \Phi^{0} = 1, \Phi^{1}, \Phi^{2}, \ldots\}$

Prepoznajemo tu seriju kao verziju Zlatne sredine Fibonacci-jevog niza. To je ista ona sekvencija, koja je posredstvom implozije vala u implozijskoj fizici Daniel Winter-a odgovorna za Zlatnu sredinu, temeljenu na rekurzivnom ugnjezđavanju valnih oblika Platona, koji stvaraju materiju.

Pomoću istog principa dr. Smeljakov sada tvrdi kako je samo vrijeme evolucije (ne fizikalno vrijeme) implodira pomoću omjera Zlatbe sredine. Evolucija se prema pretpostavci odvijala u smanjujućim ciklusima vremena, svaki slijedeći je bio kraća frakcija Zlatne sredine. Ako je to stvarno istina, onda bi i samo vrijeme evolucije trebalo biti implodirajuće i eksponencijalno kulminirati u crescendo-u, kraja vremena. Što bi trebali očekivati na tom kraju vremena je otvoreno špekulacijama; moglo bi se raditi o transformaciji, kvantnom skoku u našem evolucijskom procesu, tko zna? Kraj vremena Zlatne vremenske skale, pretpostavlja se, koincidira s označenim krajem vremena kalendara Maya.

Brzina naše evolucije se bez sumnje sve više ubrzava. Milijunima godina smo hodali licem Zemlje obučeni u životinjskim kožama s kopljem u rukama. Onda prije 35.000 godina odjednom počinjemo koristiti svoje mozgove i transformirati se od lovaca u farmere i izrađivače alata. U zadnjem mileniju, a posebno u zadnjem stoljeću naša se evolucija izuzetno ubrzava. Pred samo stotinu godina smo otkrili elektricitet i elektromagnetsko polje, pa smo vidjeli kako je to revolucionaliziralo naš svijet u tako kratkom vremenu u usporedbi s rasponom evolucije čovječanstva.

U prvoj polovici zadnjeg stoljeća smo industrijalizirali globus; druga polovica je karakterizirana informacijskom revolucijom. Današnji kompjuteri vode naše svakodnevne poslove u svim područjima društva. Za rađanje svjetske mreže, Interneta, kao globalno zajedničke enciklopedije svekoliko zamislivog

intelektualnog i znanstvenog znanja, koje je ikada čovječanstvo skupilo, nam je trebalo manje od 10 godina. U novom mileniju anticipiramo nanotehnologiju i kvantnu kompjutaciju što će revolucionirati naš svijet.

Brzina tehnološkog i znanstvenog razvoja je postala nezamislivo velika. Društvo više ne može hvatati korak s tom brzinom, pa je i svrha ove knjige, demonstriranje dramatičnog zaostajanja filozofskog interpretiranja glavnih znanstvenih postignuća čovječanstva. Za mase, se naš zastarjeli Newton-ijansko – Cartes-ijanski svjetonazor nije promijenio niti mrvicu u zadnjem stoljeću. Stoga je više nego očito, da se naša evolucija, u terminima znanstvenih i tehnoloških postignuća, razvija sve brže i u uvijek sve kraćim ciklusima.

No postoje li dokazi za hipoteze o skraćujućim ciklusima evolucije pomoću Zlatne sredine? Prema dr. Smeljakov-u ljudska se evolucije spiralizira u singularitet, koji koincidira s krajem Kalendara dugog brojenja Maya.

Za dokazivanje te hipoteze, prije svega su matematički strukturirani harmonijski odnosa između putanja planeta, ciklusa solarnih aktivnosti, ciklusa rotacije Sunca i revolucija pojasa asteroida u model nazvan Solarno planetarni sinkronizam (SPS). U tom modelu uzeti su duži ciklusi putanja Jupitera, Urana i hipotetičkog planeta Proserpina. Planetarni period Proserpina je minimalni period koji je izvorni ciklus, a svi ostali periodi su njegovi harmonici. Unutar točnosti od 0,1% sve planetarne rotacije Solarnog sustava, rotacije asteroidnog prstena, ciklus solarnih aktivnosti i ciklus solarne rotacije su dokazano u rezonanciji s Jupiterom, Uranom i hipotetskim planetom Prosperinom. Izračunato vrijeme ciklusa revolucije hipotetskog planeta Prosperina je 510,9 godina, a on je izgleda uravnotežujuća točka u rezonanciji.

Zlatna vremenska skala bi se mogla centrirati na bilo koji ciklički period. Na primjer, ako uzmemo godinu Zemlje kao centar ciklusa Φ^0=1 godina, onda je ciklus solarne aktivnosti Φ^5=11,089 godina (egzaktna vrijednost je 11,07 godina). Drugim riječima, ciklus solarne aktivnosti je peti Φ (Phi) harmonik zemaljske godine.

Najinteresantniji aspekt hipoteze Zlatne vremenske skale je superponiranje na Maya Kalendar dugog brojenja. Ovaj kalenda počinje 11 kolovoza 3114. godine prije Krista i završava 21. prosinca 2012. Kalendar dugog brojenja se sastoji od 13 Baktuna od 133.00 Kin-a (dana), ukupne dužine od

13 x 144.000 = 1 972 000 (dana) = 5125,3661 (godina).

Dr. Smeljakov je umjetno podijelio Kalendar dugog brojenja na 12 intervala koji se skraćuju pomoću omjera Zlatne sredine, serijom Zlatno vremenske skale. Razdvajajuće epohe tih 12 intervala su 3114 p.K, 1146 p.K, 71 n.ere, 823, 1287, 1547, 1752, 1861, 1929, 1997, 2012. Ti datumi su nazvani bifurkacijskim točkama Zlatne vremenske skale.

Nađene epohe skoro savršeno koreliraju s:

- grupiranjem globalnih prirodnih kataklizama kao što su kritični potresi Zemlje, vulkanske aktivnosti, prostorni fenomeni kao što su super nove
- dolaskom velikih učiteja na Zemlju kao i pojavom izvanrednih filozofa i znanstvenika; spomenimo Buddhu, Zaratustru, Pitagoru, Platona, Lao-Tzu-a, Konfucija, Quetzalkoatl-a (Kukulkan-a)
- nastajanjem sustava kalendara kao što su oni u Kini, Indiji, Iranu, Babilonu, Egiptu i kod Maya
- demografskim trendovima u populaciji Kine, kao indikatoru svjetskih terndova
- formiranjem svjetskih religija/filozofskih sustava i država.

Zlatna vremenska skala je bila ekstrpolirana do bifurkacijskih točaka, koje su prethodile početku kalendara Maya, dajući godine 11.446 i 6.296 pr. Krista. Obje te godine su interesantne, jer zajedno s početkom kalendara Maya 3.114 prije Krista predstavljaju vremena zadnjih poznatih geomagnetskih inverzija zemaljskog magnetskoj polja, pomaka polova gdje sjeverni i južni pol zamijenjuju polaritet. Kako znamo 11.446. godina pr.n.e. je savršeno usklađena s datumom, koga je dao Edgar Cayce za destrukciju Atlantide globalnim katastrofama, poplavama i jakim kišama kao rezultatom pomaka polova. To je i datum

nenadanog završavanja zadnjeg ledenog doba. Datum 6.296. pr. K. korespondira s epohom, koju je dao Platon za konačnu destrukciju Atlantide. Početak kalendara Maya, 3.114. pr.K. koincidira s emergencijom 'prve' civilizacije na Zemlji, civilizacijom Sumerićana, kako to tvrde povijesničari.

Varijacije u jačini geomagnetskih polja Zemlje izgleda korespondiraju s kalendarom Maya. Od vremena Isusa Krista zaštitno zemaljsko magnetsko polje je slabilo i sada je na golom minimumu u trećem mileniju. Magnetsko polje je tako slabo da je prirodno 'voblanje' (vibracije, oscilacije od jedne strane do druge) sjever-jug osi Zemlje postalo stvarno nestabilno zadnjih desetljeća. Mnogi znanstvenici vjeruju kako su ti učinci prethodnica nadolazećeg novog pomaka polova. Početak kalendara Maya odgovora minimumu jačine geomagnetskog polja, dok se maksimum jačine geomagnetskog polja centrira oko vremena Krista, korespondirajući tako s epohom 71 AD. Zlatne vremenske skale.

Danas imamo misteriozni Kalendar dugog brojanja, kojeg su nam ostavile Maye. U špici svoje civilizacije, klasična je kultura Maya nenadano kolabirala oko 830 AD, kada su masovno napustili svoja sela i komplekse svetih hramova. Učenjaci još uvijek nisu našli plauzibilno objašnjenje za njihovo nenadano nestajanje. Potomci te jednom velike civilizacije Maya žive danas u Meksiku, Gvatemali i Belize-u. Nagli završetak civilizacije njihovih predaka je vodio špekulacijama da su klasične Maye na neki način kolektivno uzletile s ovog planeta, kako to špekulira poznata knjiga 'Celestinsko proročanstvo - The Celestine Prophecy', James Redfield-a. Čudotvorno završavanje klasičnog zlatnog doba civilizacije Maya 830. AD. ostaje misterija, a još više čudi to, što prilično lijepo korespondira s datumom Zlatne vrememske skale.(4)

Preslikavanje Zlatne vremenske skale na događaje iz prošlosti je jedna stvar, no ako je vremenska skala autentična, ona također pokazuje mogućnost predviđanja velikih događaja budućnosti, zar ne? Kada bi se moglo predviđati temeljem Zlatne vremenske skale, to bi definitivno povećalo njen znanstveni kredibilitet. To je moralo proteči i umom dr. Smeljakova, kada je predviđao velike katastrofe negdje oko 16. rujna 2001, s padovima aviona, ekonomskim padovima, te ratovima, navodeći čak i države, koje će biti zahvaćene; SAD, Izrael i Afganistan. Danas se svi sigurno prisjećamo 11. rujna 2001 i djelovanja kojeg je imao taj događaj naknadno na globalna događanja.(5)

Realizirana je nova i poboljšana verzija teorija Auričke vremenske skale 5. studenog 2006. (Smeljakov, Stray, Wicherink) pod naslovom "*The last multi-turns of the spiral of time before it rolls up to appear in new reality* - Zadnje višestruke promjene spirale vremena prije nego se uvije za pojavljivanje u novom realitetu". Umjesto konačnog skupa od samo 12 bifurkacijskih točaka, poboljšana teorija sadrži beskonačni broj bifurkacijskih točaka. Sadrži i rekurzivno ili fraktalno rješenje za vrijeme implozije između bifurkacijskih točaka, što predstavlja bifurkacijske točke višeg reda. Ta nova teorija sa svojim svojstvima omogućava testiranje svoje kvalitete predviđanjem budućih važnih događaja koji koincidiraju s tim bifurkacijskim točkama.

Bifurkacijska točka	***Datum (Gregorijanski)***	***Povijesna era***
BP -2	-11407 BC	Kraj ledenog doba, biblijski Potop, geomagnetska inverzija
BP -1	-6282 BC	Drugo rušenje Atlantide, geomagnetska inverzija
BP 0	3114 BC	Početak Maya Kalendara Dugog brojenja
BP 1	1155 BC	Početak željeznog doba
BP 2	55 AD	Vrijeme Krista, početak Kristijanstva
BP 3	803	Srednji vijek
BP 4	1265	Kasni srednjiv vijek
BP 5	1550	Početak kolonijalizma i imperijalizam

BP 6	1727	Newton, temelj znanosti
BP 7	1836	Industrijska revolucija
BP 8	1903	Prvi svjetski rat
BP 9	1945	Drugi svjetski rat
BP 10	1971	Početak svemirskog doba
BP 11	1987	Godina Maya harmoničke konvergencije
BP 12	1997	Oživljavanje pokreta Novo doba
BP 13	2003	Rat protiv terorizma, Irak, Afganistan
BP 14	2006	Nuklearni 'hladni rat' s Iranom i Sjevernom Korejom

Autor knjige je razvio on-line kalkulator Skale Auričkog vremena, koji je publiciran na website-u i dr. Smeljakov-a i autora. Izračunava i glavne bifurkacijske točke, kao i točke bifurkacije višeg reda sve do petog reda. Bifurkacijske točke drugog reda su točke bifurkacija između točaka glavnih bifurkacija, dok su bifurkacijske točke trećeg reda točke između bifurkacijskih točaka drugog reda itd.

Bifurkacijska točka	*Datum*	*Rrazlika.*	*Povijesni događaj*
BP 6,1,0,2,8	2.07. 1776	-2	4. srpanjska Deklaracija o nezavisnosti Sjedinjenih Američkih Država
BP 8,0,2,0,7	27.07. 1914	-1	Početa Prvog svjetskog rata
BP 8,4,0,0,2	4.09. 1939	+3	Invazija na Poljsku, početak Drugog svjetskog rata
BP 8, 18	16.07. 1945		Eksplozija prve atomske bombe Los Alamos Labs-a uTrinity New Mexico
BP 9,2,0,5,3	22.10. 1962		Kubanska kriza
BP 11	21.03. 1987		Harmonička konvergencija proljetnog ekvinocija
BP 11,0,2,1,5	10.11. 1989	+1	Pad Berlinskog zida
BP 12, 2, 11	11.09. 2001		9/11 teroristički napad na New York
BP 9, 5, 2, 0, 2	23.07.1969	+3	Spuštanje na Mjesec
BP 12, 2, 0, 2, 3	22.01. 2001	+2	Inauguracija Bush-a, prvi mandat
BP 13, 0, 0, 0, 1	20.03. 2003	+1	Početa rata u Iraku
BP 13, 1, 1, 0, 8	26.12. 2004		Tsunami u Aziji
BP 13, 9	4.11. 2006		Korespondira s nula funkcije vremenskog vala za 2006.
BP 13,9,0,5	7.11. 2006		Međuizbori u SAD-u
BP 14	22.11. 2006	-2	Peti dan Galaktičkog podzemlja (Carl Johan Calleman)

Datumi izračunatih bifurkacija u skladu s povijesnim događajima

S kalkulatorom se može predviđati glavne buduće događaje i testirati teoriju. Tako se predvidjela izračunom slijedeća važna bifurkacijska točka za 22. studeni 2006., samo 17 dana ispred objavljivanja poboljšane teorije! Stoga smo uveliko očekivali što će se dogoditi slijedećeg važnog bifurkacijskog datuma.

Međutim, ništa se stvarno šokantno nije dogodilo toga dana. Najvjerojatnije ta bifurkacija korelira s američkim među-izborima 7. studenog 2006., koji su se pretvorili u prekretnicu u Bush-ovoj agresivnoj vanjskoj politici. Prethodna važna bifurkacijska točka (BP13) je koincidirala s početkom rata u Iraku dok sada izgleda kako ta nova bifurkacijska točka (BP14) znaći promjenu u 'ratu protiv terorizma' kada su demokrati preuzeli kontrolu i u Predstavničkom domu i u Senatu. Najviše iznenađuje, što ta nova točka bifurkacije rezonira s "nulom vremenskog vala" novo izračunanim datumom kao 3. studeni 2006. (vidjeti Nula vremeskog vala u slijedećem odlomku). Prema novoj teoriji o nuli vremenskog vala, na taj bi se pretpostavljeni datum trebalo očekivati najveće otkriće/najveća novost u godini. I početni dan "Petog dana Galaktičkog podzemlja, istraživača Maya, Carl Johan Calleman-a, nam je trebao prema očekivanjima

donijeti važne pozitivne promjene 24. studenog 2006. Oba datuma rezoniraju s točkom bifurkacije 14 i imaju znakove pozitivnih promjena.(6)

Nula vremenskog vala

Dr. Smeljakov nije jedini u svom promišljanju spiraliziranja evolucije prema kraju vremena kalendara Maya. Godinama prije konačnog utvrđivanja datuma kraja kalendara Maya, su devedesetih, José Argüelles, Terrence McKenna i njegov brat Denis razvili teoriju Nule vremenskog vala - Time Wave Zero theory. Teorija nule vremenskog vala je predstavljena u njihovoj knjizi "Nevidljivi krajolik - The Invisible Landscape", izdana 1975. U toj knjizi objašnjavaju kako vrijeme evolucije rekurzivno implodira kao fraktal na kraju vremena, što je prema originalnoj teoriji završavalo 17. studenog 2012. Misteriozno su promašili datum kraja vremena Kalendara dugog brojanja Maya za samo 33 dana! U to vrijeme razvijanja svoje teorije, braća McKenna su potpuno bili nesvijesni krajnjeg datuma vremena kalendara dugog brojanja Maya. Tek kasnije 1987. je José Argüelles objavio 'Faktor Maya', nakon što je dekodirao Kalendar dugog brojanja i došao do datuma kraja nezavisno i kompletno nesvijesno od teorije Nula vremenskog vala! Kada su braća konačno naučila Maya Kalendar dugog brojanja, ispravili su datum kraja u svojoj teoriji Nule vremenskog vala, kako bi koincidirao s datumom kraja u kalendaru.

Zanimljiv je način na koji je nastala teorija Nula vremenskog vala. Terrence McKenna je, nakon što je pojeo dovoljno halucinantnih gljiva, imao viziju u kojoj mu je rečeno neka studira matematičke principe legendarne i misteriozne kineske knjige I Ching. I Ching ili Knjiga promjena, je knjiga mnogo stoljeća korištena knjiga u Kini koja je kao nudri savjetnik za predviđanja tijeka promjena. Sastojala se od 64 heksagrama u matrici 8x8, koja se može koristiti za predviđanje promjena Yin i Yang energije u svijetu. Knjiga, kako se kaže, predviđa i tijek promjena u svemiru. Tamo gdje je previše Yin energije, ona će vjerojatno biti kompenzirana s Yang energijom i obratno, kao ritmičkim promjenama konstantnog uravnoteženja između dva ekstrema.
Braća McKenna su međutim vjerovala u djelovanje I Ching-a, jer su Yin i Yang energije stvarne i kreiraju vremenski val u svemiru koji je odgovoran za sve promjene u evoluciji. Terrence McKenna je deduktivno izveo matematičku fraktalnu funkciju iz logike I Ching-a. Za fraktal se pretpostavlja da predstavlja promjene u našem svijetu, koje se događaju u terminima noviteta i navika. Oni su prilagodili svoju funkciju vemenskog vala s povijesnim vrhovima i padovima i pronašli primjenom aproksimacije najboljeg prilagođavanja (best-fit approach) da vremenski val završava 21. prosinca 2012.

Špice na vertikalnoj osi funkcije vala vremena indiciraju jako povećanje noviteta (vrijeme velikih evolucijskih postignuća) tijekom napredovanja evolucije duž horizontalne osi. Frekvencija noviteta raste s napredovanjem evolucije.
Funkcija nule vremenskog vala izgleda podržava ideju koju je postulirao dr. Smeljakov, po kojoj količina znanja dobivena našom evolucijom rapidno raste do maksimuma, koji je blizu datuma kraja po kalendaru Maya, jer ubrzanje funkcije vala vremena konvergira u singularitetu.

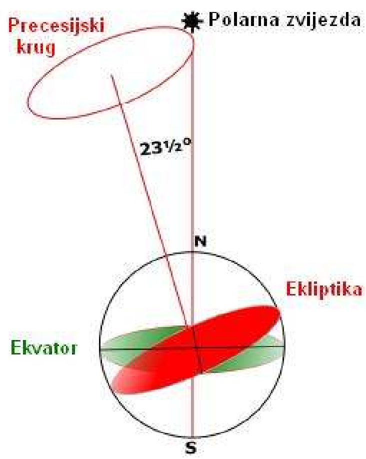
Prema teoriji vremenskog vala u zadnjih 384 dana će biti više transformacija nego tijekom cijele povijesti. Vjerojatno u prosincu 2012 otkrića će implodirati, pa će otkrića postati beskonačna. Što bi to moglo značiti je otvoreno špekuliranju. Možda je to vrijeme velike transformacije, vrijeme prosvijetljenja?(7)

Solsticijsko galaktičko poravnavanje

Što je to tako specijalno u 21. prosincu 2012? Ima li taj datum kozmičko značenje?

Trajanje Maya Kalendara dugog brojenja u trajanju od 5125 godina, je peti od tako zvanih precesijskih ciklusa od približno 26.000 godina, također nazivan Platonovom velikom godinom, nazvanu po Platonu, koji je pretpostavio taj ciklus kao savršeni harmonijski broj od 25.920 godina.

Precesija je u stvari vobliranje (njihanje) zvrka na ravnoj površini. Vobliranje počinje kada se vrtnja zvrka usporava i okretanje postane nestabilno, što uzrokuje naginjanje zvrka s jedne strane na drugu, sve dok konačno ne padne. Zemljina rotacija oko polarne osi, koja nam daje ritam noći i dana, je također podvrgnuta precesiji svoje polarne osi jednako kao i rotirajući zvrk. Samo si zamislite Zemlju kao rotirajući zvrk na ravnoj površini koja se naziva ekliptikom. Ekliptika je ravnina po kojoj planeti rotiraju oko Sunca. Ono što uzrokuje precesija Zemljine polarne osi, je kut od približno 23,5 stupnjeva prema osi okomitoj na ekliptiku. Tijekom 25.920 godina Zemljina polarna os kompletira jedan puni krug precesije. Time Zemlja sliči zvrku u sporom kretanju.

Precesija polarne osi Zemlje

Precesija je uzrokom promjene pozicija konfiguracija zvijezda na nebu; na primjer zviježđa Velikog medvjeda, Orion-a i Pleiades-a (sedam kćeri Atlasa u Taurus-u) su mijenjala svoju poziciju na nebu tijekom stoljeća. Egipćani su imali drugu Polarnu zvijezdu (Alpha Draconis) za razliku od naše današnje (Polaris), jer se zvijezdano nebo iznad Sjevernog pola mijenja zbog procesije. Ona nije samo uzrok pomaku konstelacija zvijezda kao što su znakovi Zodijaka, koji se pomiču po punom krugu tijekom 25.920 godina, već i pomaku zih znakova Zodijaka gore – dolje obzirom na horizont Zemlje. Postoji 12 znakova Zodijaka koji predstavljaju konstelacije raspršene duž ekliptike.

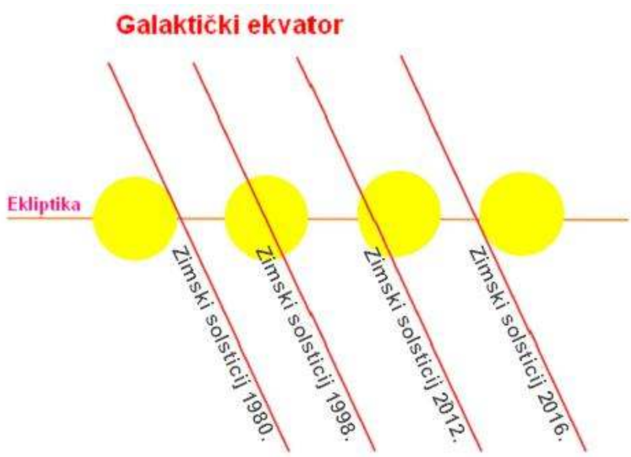
Precesiju se može promatrati definiranjem pozicije Zodijak znaka u preodređenom trenutku godine. Ti predodređeni trenuci su solsticiji i ekvinociji, koji definiraju promjenu godišnjih doba. Ako se na primjer promatra Sunce u proljetnom ekvinociju (21. ožujak) svake godine tijekom perioda od 72 godine, uočilo bi se kako je znak Zodijaka pomaknut prema Suncu za 1 stupanj na nebeskoj poziciji. Za kompletiranje cijelog precesijkog kruga tog znaka obzirom na Sunce, tj. vraćanje na isto mjesto na nebu, trebalo bi 360 x 72 = 25.920 godina Zato što precesija daje putanju znakova Zodijaka na solsticijima i ekvinocijima, precesija se također referencira kao precesija solsticija ili precesija ekvinocija.

U današnje vrijeme u proljetnom ekvinociju Sunce se poravnava s znakom Ribe i tranzitirat će prema poravnanju s Vodenjakom. To je razlog zašto pokret Novog doba govori o dolasku Doba vodenjaka. Stvarni datum tranzicije u doba Vodenjaka, vjeruje se, bi mogao koincidirati s krajem Maya Kalendara

dugog brojenja, no u stvarnosti će trebati još najmanje 360 godina prije nego što proljetni ekvinocij uđe u Vodenjaka.

No moramo odgovoriti na početno pitanje, što to čini zimski solsticij 2012 tako specijalnim? Dakle, u prosincu 2012. će se dogoditi vrlo rijetko poravnanje u precesijskom ciklusu Zemlje od 25.920 godina. Iako je teško odrediti točan datum , negdje oko kraja Maya kalendara Zemlje, zimski solsticij Sunca i galaktički ekvator će biti poravnati. Tijekom događanja poravnanja, Sune će ući u 'tamnu pukotinu' Mliječne staze blizu centra naše galaksije. Stoga je to poravnanje vrlo rijetko u precesijskom ciklusu. A zato što se događa u zimskom solsticiju 2012. (21. prosinca 2012.), naziva se i Galaktičko poravnanje zimskog solsticija.

Kako je ranije spomenuto, točan datum tog poravnanja je vrlo teško izračunati, no astronomi ipak vjeruju da se to poravnanje već dogodilo 1998. Međutim zbog toga što je Sunce široko polovicu stupnja, potrebno mu je najmanje 36 godina za kompletno precesiranje kroz galaktički ekvator. Sunce je došlo do galatičkog ekvatora tijekom Zimskog solsticija 1980. i potpuno će proći galaktički ekvator u Zimskom solsticiju 2016. Godine između 1980. i 2016. se nazivaju zonom Galaktičkog poravnanja ili erom 2012. U prvom smo poglavlju spomenuli predviđanje Edgar Cayce-a o promjenama na Zemlji koje će se događati između 1958. i 1998. pri čemu je 1998. točka kulminacije tog poravnanja.

Zimsko solsticijsko galaktičko poravnanja Sunca s galaktičkim ekvatorom

Prema John Major Jenkins-u, autoru knjiga "Maya Cosmogenesis 2012 – Maya Kozmogeneza 2012." i "Galactic Alignment, The transformation of Consciousness according to Mayan, Egyptian and Vedic Traditions – Galaktičko poravnanje, transformacije svijesti u skladu s tradicijama Maya, Egipćana i Vede", Maye koje su znale za ekvinocijsku precesiju su namjerno odabrale koincidenciju svog Kalendara dugog brojenja s Galaktičkim poravnanjem zimskog solsticija. Kao što i naslov njegove knjige sugerira, Maye su vjerovale kako će to biti vrijeme velike transformacije svijestu. John Major Jenkins je našao dokaz o nužnom poznavanju fenomena precesije Maya-nskih motritelja neba. Maya kompleks hramova u Izapa-i je bio izgrađen za ili kao označavanje poravnanja Sunca s galaktičkim ekvatorom oko 2012! Jenkins u svojem daljnjem istraživanju otkriva kako su i mnoge druge pradavne kulture, kao što su Egipatska i Veda tradicija, također shvaćale fenomen precesije. (8)

Dvije godine prije publiciranja Jenkins-ove teorije Galaktičkog poravnanja u "Maya kozmogenezi 2012", dr. Smeljykov je objavio tekst o Modelu solarnog Zodijaka. U tekstu je skrivena verzija Galaktičkog poravnanja dr. Smeljakova. Njegov model Sunčevog Zodijaka postavlja naše Sunce u galaktički kontekst i otkriva postojanje četiri galaktička poravnanja u Platonovoj godini!

Kada je autor ove knjige prodiskutirao taj tekst s dr. Smeljakov-om, postalo je jasno, kako je njegov Model galaktičkog poravnanja dobio vrlo malo pažnje. Jenkins i njegova teorija galaktičkog poravnanja je s druge strane dobila dobro priznanje u krugovima koji su proučavali 2012.

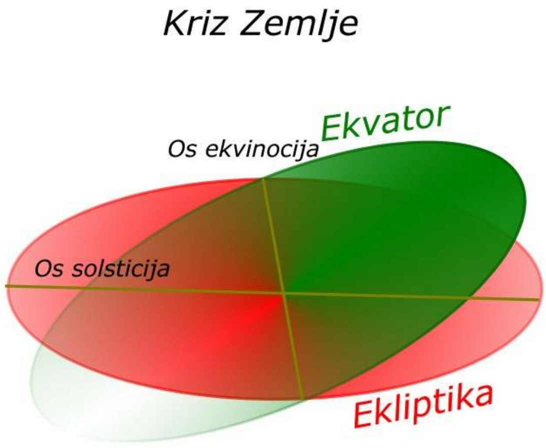
Namjeravn kao ko-autorski članak s dr. Smeljakov-im o njegovoj teoriji galaktičkog poravnanja, objavljen na momj website-u, pretvorio se u novi službeni znanstveni tekst, objavljen u prosincu 2006. Naslov mu je bio "Crucifying the Earth on the Galactic Cross - Razapinjanje Zemlje tijekom galaktičkog križa". Osnovica novom članku je bio publiciran tekst dr. Smeljakov-a 1996 i on se fokusirao primarno na Galaktičko poravnanje i njegovo odnošenje s različitim ezoteričkim križanjima..

U tom tekstu se galaktičko poravnanje referencira kao Great Celestial Conjunction – Veliko celestijalno spajanje, a postoje četiri takva poravnanja u precesijskom ciklusu. Veliko celestijalno spajanje je spajanje dvije križeva, Križa Zemlje s Galaktičkim križem.

Prvi križ, Križ Zemlje se stvara presijecanjem dviju ravnina, ravnine ekvatora Zemlje i ravnine ekliptike. Zato što je os Zemlje nagnuta prema ekliptici 23 stupnja, ravnina ekvatora Zemlje presijeca ekliptiku. To presijecanje je prva crta Križa Zemlje. (vidjeti donju sliku)

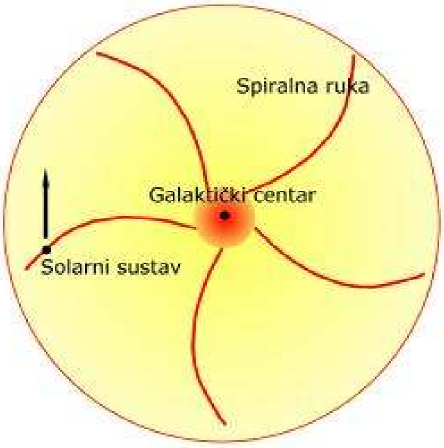
Na liniji presjeka nalazimo dvije točke, nazvane ekvinocijskim točkama. Ekvinocij (latinski Aqui = jednak, Noctium = noć) određuje trenutke tijekom godine kada je Sunce točno iznad ekvatora i kada su noć i dan jednaki. To se događa tijekom proljeća i jeseni, pa se stoga i zovu proljetni i jesenski ekvinocij.

Solsticij (latinski Sol = Sunce, Sticium = stajalište) je trenutak u godini kada nagib Sunca iznad horizonta doseže maksimum ili minimum. To su trenuci kada je Sunce na Sjevernoj polukugli točno 23,5 stupnja (širine) sjeverno iznad ekvatora (ljeto) ili je isto tolike širine južno iznad ekvatora (zima). os solsticija je okomita na os ekvinocija. Osi ekvinocija i solsticija su konstitucijski elementi Križa Zemlje na ekliptici. (vidjeti slijedeću sliku).

Križ Zemlje, presijek ekliptike i ekvatora

Isti se pristup može koristiti za kreiranje Galaktičkog križa, što dr. Smeljakov naziva Solarnim Zodijakom. I dok je zemaljski Zodijak temeljen na okretanju Zemlje oko Sunca, solarni Zodijak je temeljen na okretanju našeg Sunčevog sustava oko centra Mliječnog puta. Mliječni se put sastoji od niza 'spiralnih ruku', a naš je Sunčev sustav na vanjskom rubu jedne od tih spirala (vidjeti slijedeću sliku).

Pogled s vrha na spiralne ruke Mliječne staze

Potrebno je 220 do 300 milijuna godina za kompletiranje jednog okretaja našeg Sunčevog sustava oko centra galaksije. Galaktički ekvivalent ekliptike Zemlje je ekliptika Sunčevog sustava. U stvarnosti se naravno Sunčev sustav okreće oko galaktičkog centra Mliječne staze i ne obratno. (vidjeti gornju sliku i naznačeni smjer okretanja).

Slično konstruiranju Križa Zemlje, može se kreirati i galaktička verzija tog križa za Sunčev sustav. Križ se konstruira iz presjeka dviju ravnina, ekliptike i ekvatora, ukoliko smo identificirali te dvije ravnine.

Prva je ravnina ekliptika našeg Sunčevog sustava. Aproksimiranjem je ekliptika Sunčevog sustava jednaka galaktičkom ekvatoru jer je Sunčev sustav vrlo blizu galaktičkog ekvatora i rotira oko galaktičkog centra u paralelnoj ravnini.

Druga je ravnina ekvatorijalna ravnina našeg Sunčevog sustava i zbog jednostavnosti se može izjednačiti s ekliptikom.

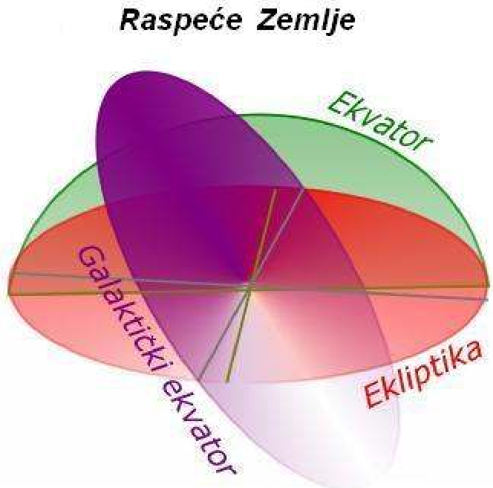
Identificirajući dvije ravnine, Galaktički se križ može konstruirati presjekom tih dviju ravnina, galaktičkog ekvatora i ekliptike Sunca. Sunčev sustav presijeca galaktički ekvator pod kutom od 60 stupnjeva. Presjek je ekvinocijska os Sunčevog sustava. Os solsticija Sunčevog sustava je okomita na ekvinocij i te obje osi formiraju Galaktički križ (vidjeti sliku na slijedećoj stranici).

Galaktički križ, presjek ekliptike i galaktičkog ekvatora

I Križ Zemlje i Galaktički križ se mogu postaviti jedan na drugi, jer oba križa dijele jednu zajedničku ravninu. I dok je Križ Zemlje kreiran presjekom ekliptike i ekvatora, Galaktički je križ kreiran presjekom ekliptike i galaktičkog ekvatora. Kako oba križa dijele ekliptiku, mogu se superponirati.

Figurativno Zemlja je razapeta na Galaktički križ. Slijedeća slika to demonstrira:

Raspeće Zemlje na Galaktičkom križu

Uočite mali kut između dva križa. I dok Križ Zemlje rotira s brzinom od jednog okreta u 26.000 godina, Galaktički križ virtualno stoji jer za njegov okret treba oko 220 do 300 mijuna godina. Tijekom precesijskog ciklusa, dva se križa potpuno preklapaju četiri puta, a ti se trenuci nazivaju Velikim celestijalnim sjedinjenjima. Kod Velikog celestijalnog sjedinjenja, ekliptika, ekvator i galaktički ekvator

tvore prave kutove. Zadnje Veliko celestijalno sjedinjenje je identično s Jenkins-ovim Galaktičkim poravnanjem oko 1998.

Dr. Smeljakov je izračunao i zonu 2012-ere za zadnje Veliko celestijalno sjedinjenje, koja se razlikuje od Jenkins-ove zone galaktičkog poravnanja ("era-2012") samo po definiciji, a korespondira s periodom od 1978. do 2017.

No što sve to znaći? To sjedinjenje demonstrira ulaženje u Novo doba (New Age) jer smo ušli u novi kvadrant precesijskog ciklusa. Kvadranti dijele Platonovu/precesijsku godinu u četiri jednaka segmenta, koji korespondiraju s četiti Svjetske ere: Željezno doba, Srebrno doba, Brončano doba i Zlatno doba. Svjetske ere reflektiraju duhovnu izvrsnost čovjeka i evoluciju svijesti. Granice tih era koincidiraju s četiri Velika celestijalna sjedinjenja.

To daje diskusijama o početku Novog doba (Vodenjaka) novo svijetlo. Prema John Major Jenkins-u i dr. Smeljakov-u, Novo doba se događa upravo sada, a ne unutar nekoliko stotina godina dok Sunce ulazi u sazviježđe Vodenjaka u proljetnom ekvinociju.(9)

Kozmički utjecaj

Ukoliko uistinu neke nevidljive sile potiču evoluciju svijesti unutar predodređenih ciklusa, zašto je izgledna relacija s kretanjem planeta i galaktičkim poravnanjima? Ako su predviđanja za 2012 istinita, pa će čovječanstvo pretpostavljeno proći kroz transformacijski proces svijesti, koji to mehanizmi okidaju te događaje?

David Wilcock objašnjava kako je svijesna eter energija vakuma odgovorna za sve promjene Zemlje, koje je predvidio Edgar Cayce. Planete i zvijezde odbacuju obilje torzijskih valova svojom rotacijom i konstantno ponovno revidiranjući strukture etera. Svojim putovanjem na svemirskom brodu nazvanog Zemlja oko galaktičkog centra, ulazimo u različite zone gustoće etera. Wilcock-ove tvrdnje podržava dr. Harold Aspen sa Sveučilišta u Cambridge-u, koji je matematički dokazao postojanje različitih razina gustoće etera, koje nazivam 'prostornim domenama'.

2000. je ruski biofizičar dr. Simon E. Shnoll objavio svoje 30-godišnje životno djelo u poznatom ruskom časopisu za fiziku, u kojem dokazuje kreiranost poremećaja u vakumu, kretanjem planeta, pri čemu ti poremećaju utječu i na žive i na nežive procese na Zemlji. Pronašao je cikličnost fluktuacija bioloških i kemijskih procesa, pa čak i radioaktivnog raspadanja, koja korespondira s celestijalnim kretanjem naših planeta. Shnoll je proučavao podatke šuma u histogramima mnogih fenomena i otkrio kako taj šum nije uopće slučajan, te kako su te fluktuacije odvijaju u skladu s celestijalnim rotacijama planeta. Koherentni šum u potpuno nepovezanim fenomenima dokazuje postojanje kolektivnog uzroka svim tim fluktuacijama.

Važno je uočiti nesposobnost matice zapadne znanosti za objašnjenje simultanog koherentnog reagiranja potpuno nezavisnih procesa, kao što su biološki, kemijski i fizikalni procesi, bez vanjskih utjecaja, samo s korespondencijom s kretanjem naših planeta. Ako prihvatimo da fizikalna materija nije napravljena od tvrdih kuglica nazvanih atomima, već predstavlja spirale u eteru, mediju kroz kojeg putuju i torzijski valovi, možemo početi sagledavati i shvaćati način na koji torzijski valovi mogu utjecati na mnogo stvari u našem materijalnom realitetu. Torzijski valovi, koji izviru iz planeta, Sunca i kozmosa, utječu i na svekoliki biološki život na Zemlji. Sunce je uveliko generator najmoćnijih torzijskih valova u Sunčevu sustavu i samo po sebi ima nemjerljivi utjecaj.

David Wilcock čak vjeruje u odgovornost torzijskih valova za spontana izumiranja postojećih formi života i stvaranje novih vrsta na Zemlji, što se događalo mnogo puta tijekom evolucije, prouzročivši kvantne skokove evolucije i nepostajanje veza u fosilnim nalazima. Torzijsko polje, koje je Erwin Laszlo nazvao A-poljem, a Rupert Shaldrake morfogenetičkim poljem, bi moglo biti istinskim nosiocem DNA informacija. Wilcock sugerira postojanje DNA morfogenetičkog polja u vakumu čak i prije postojanja formi života na

Zemlji, te kako su iz njih te forme emergirale. Vjeruje u morfogenetička polja kao prethodnike biološke evolucije.

Zato što je energija torzijskih valova čista kozmička svijesna energija, ona utječe i na našu kolektivnu i individualnu svijest, kao i na naš duhovni razvoj. Zone različite gustoće etera naše galaksije korespondiraju s različitim Svjetskim erama Veda tradicija. Postoje zone, koje prizivaju duhovnu tamu i zone koje pozivaju na duhovno buđenje. Upravo napuštamo Kali Yuga-u i počinjemo Doba vodenjaka. Ezoteričke tradicije su održavale na životu ta kozmička znanja stoljećima, no na Zapadu smo tek počeli dešifrirati njihov značaj. (10)

Ako je naš Sunčev sustav ušao u drugu zonu gustoće galaksije, koja je jače energetski nabijena, postoje li bilo kakvi mjerljivi učinci, koji bi to mogli materijalizirati?

Promjene u Sunčevom sustavu

Nepoznata javnosti, no dobro poznata organizacijama kao što je NASA, je činjenica da Zemlja nije jedini planet u Sunčevu sustavu koji trpi globalno zagrijavanje! Mnogo ljudi pretpostavlja uzrokovanost zagrijavanja industrijskim zagađivanjem i ispuštanjem ugljičnog dioksida. No to ne može objasniti globalno zagrijavanje Plutona, nama najdaljeg planeta koji se sve više udaljava od Sunca. NASA međutim službeno ne povezuje globalno zagrijavanje Zemlje s globalnim zagrijavanjem drugih planeta Sunčevog sustava.

Profesor geologije, dr. Aleksej Dimitrijev sa Sibiriskog odjela Ruske akademija znanosti, je proučavao te fenomene i zaključio kako su promjene, koje se događaju u našem Sunčevom sustavu, prouzročene visoko nabijenim materijalom koji ulazi u Sunčev sustav u ovoj regiji galaksije. Evo kratkog pregleda nedavnih promjena, koje su se dogodile u našem Sunčevom sustavu, na koje se referencira dr. Dmitrijev:

- Uran i Neptun su pretrpjeli pomake polova
- 400%-tna promjena intenziteta i svjetline Neptuna
- udvostručenje magnetskog polja Jupitera
- povećanje svjetline Saturna
- rast crnih pjega na Plutonu
- aurore na Saturnu
- Venera pokazuje inverziju tamnih i svijetlih područja, uz svekoliko povečanje svjetline
- na Mjesecu se pojčava atmosfera natrij kalija
- 200%-tni rast atmosfere na Marsu koji postaje deblji
- dramtične klimatske promjene na Marsu, kao što je topljenje ledenih kapa
- porast Sunčeve aktivnosti (solarni bljeskovi)
- porast heliosfere (magnetskog polja Sunca) za 1000%.

Sve gore spomenute anomalije su se razvile u zadnja dva desetljeća! Sunčeva heliosfera je magnetsko polje oblika kapi, koja se širi prema vanjskom prostori Sunčevog sustava. Rep te kapi pokazuje u suprotnom smjeru od smjera kretanja Sunčevog sustava. To je kao plameni trag kometa. Front heliosfere pokazuje žar energije plazme. Ta energija plazme je 1990. bila obično između 4 i 40 atronomskih jedinica dubuka (atronomska jedinica je udaljenost Zemlje od Sunca, 93 milijuna milja). Heliosfera sada ima sloj energije plazme dubok 100 atronomskih jedinica. To ogromno povečanje ne može objasniti Zapadna znanost.

NASA izvješća su također pokazala postojanje 400%-tnog povećanja brzine solarnih čestica, koje emitira Sunce, tijekom njihova putovanja interstelarnim prostorom. Vodljivost interplanetarnog prostora je na neki način porasla. (11)

Istraživač Michael Mandeville je 1998. dokazao porast potresa od 1973. za šokantnih 400%, a u 2000. je pokazao kako je vulkanska aktivnost između 1875. i 1883, porasla za skoro 500%.
Drugi nezavisni istraživač, Will Hart, je također istraživao istu materiju i došao do brojaka, koje pokazuju 2.119 potresa registriranih u 19. stoljeću. Međutim, samo 1970. registrirano je 4.139 potresa. To je očito ogroman porast. Prema Hart-u su se najveći potresi dogodili od 1960. Nakon 1960. su se probudili i mnogi

uspavani vulkani, kao Popocatepetyl u Meksiku, koji je počeo s erupcijom 1990. nakon spavanja stoljećima. Registrirao je i enormni porast broja tornada u zadnjih nekoliko desetljeća:

- 1950-tih 4796 tornada
- 1960-tih 6813 tornada
- 1970-tih 8580 tornada
- 1980-tih 8196 tornada
- 1990-tih do danas 10.000+ tornada.

Dr. Dimitrijev je već 1997. pokazao sveukupni porast prirodnih nesreća kao što su uragani, tajfuni, klizišta, plimni valovi, itd. između 1963. i 1993. za 410% . Prema dr. Dimitrijevu događa se energetska transformacija u našem Sunčevu sustavu, koja mijenja vanjski sloj atmosfere, nazvan ionosfera, kao i magnetsko polje Zemlje. Te energetske promjene u Sunčevom sustavu su odgovorne i za promjene mustri klime na Zemlji.

Agencija za međunarodnu strategiju reduciranja katastrofa UN-a (UNISDR), objavila je izvješće 17. rujna 2004. indicirajući globalno povećanje prirodnih i ljudski kreiranih katastrofa. Broj žrtava prirodnih katastrofa se utrostručio od 1990. Švicarska osiguravajuća kuća i Centar za istraživanje epidemiologije katastrofa Sveučilišta Louvain u Belgiji došli su do istih zaključaka.

Ti zaključci nisu uključivali užasnu tsunami katastrofu 26. prosinca, koja je slijedila nakon potresa jačine 9,3 po Richter skali, a koji je pogodio obalu Sumatre u Indoneziji. Plimni valovi Indijskog oceana su preplavili i ubili više od 300.000 ljudi u mnogim susjednim zemljama. Manje poznata činjenica je pojava 44 sati kasnije prodora gama zraka, koji je pogodio Zemlju, sa 100 puta većom snagom od ranije zabilježenih. Kozmički udar je prouzročila neutronska zvijezda unutar naše galaksije sa suprotne strane galaktičkog centra. Taj je udar oslobodio više energije u djeliću sekunde nego što naše Sunce proizvede tijekom 100.000 godina, a eksploziji je trebalo 45.000 godina za dolazak do Zemlje. Paul La Violette to objašnjava u svojoj posljednjoj knjizi "Zemlja pod vatrom, Čovječanstvo preživljava apokalipsu', kako je jezgra naše galaksije, centar Mliječne staze u prošlosti imao mnogo eksplozija u jezgri. Te se eksplozije događaju ciklički i šalju devastirajuće energetske izboje diljem galaksije. La Violette vjeruje kako su se te eksplozije dogodile prije 10.500 godina i prouzročile poplave širom svijeta, koje su zabilježene u pradavnim mitovima i knjigama znanja, te i u Starom zavjetu kao biblijski potop.

Novo otkriće u rujnu 2004. internacionalnog tima astrofizičara izgleda potvrđuje teorije La violette- Korištenjem novo razvijenog niza od 4 teleskopa nazvanog H.E.S.S (High Energy Stereoscopic System – visoko energestki stereoskopsi sustav) otkrili su postojanje u centru naše Mliječne staze supermasivne crne rupe. Prema vjerovanju znanstvenika, crna rupa u centru galaksije je ostatak eksplozije supernove, koja se dogodila prije 10.000 godina! Crna rupa od tada stalno zrači kozmičke gama zrake! Prema citatu dr. Paula Chadwick s Durkam sveučilišta: "takva bi eksplozija mogla ubrzati kozmičke gama zrake do visokih energija, koje smo vidjeli – milijardu puta više energije nego što je isijavanje X-zraka korištenih u bolnicama."(12)

U skladu s njegovim teorijama iz knjige "Zemlja pod vatrom", La Violette vjeruje u povezanost prodora gama zraka 27. prosinca i tsunami-ja od 26. prosinca. To objašnjava gravitacijskim valovima koji prate eksploziju neutronske zvijezde, koji su slobodno putovali brzinom svijetla i stigli na Zemlju nakon svog 45.000 godina dugog puta 26. prosinca 2004, dok je sam prodor gama zraka putova brzinom samo nešto ispod brzine svijetla i stigao s 44 sati kašnjenja. Po dolasku gravitacijskog vala, Zemlju se potresla trenutno snagom do 9,3 po Richter skali, dok je zakašnjeli prodor gama zraka prošao nezapaženo.

Činjenica koja uveliko zabrinjava astrofizičare, je Zemljino primanje prodora tih komzmičkih zraka već nekoliko godina. Prvo je bombardiranje tim kozmičkim zrakama bilo pred skoro 5 godina i od tada učestalo bombardiranje kontinuirano udara Zemljinu atmosferu. Znanstvenici Ruske akademije znanosti su pokazivali kako te visoko energizirane kozmičke zrake mogu prouzročiti nedavno promatrane anomalije,
kao što su super-olujni uragani i tajfuni, koji bjesne Zemljom, čudne munje koje se vide na nebu iznad artičkih područja, pojačane sunčeve buktinje i općenito povećani broj potresa. Njemački znanstvenici iz

Max Planck Instituta za nuklearnu fiziku u Heidelberg-u potvrđuju mogućnost odgovornosti tih zraka za klimatske promjene, kojima svjedočimo na Zemlji.
Za ilustraciju za što su sve te gama zrake sposobne, u kolovzu 2005, barem je 17 gama prodora bombardiralo naš Sunčev sustav. Ti se prodori danas povezuju s anomalijama, koje se uočene na Suncu 8 – 10 kolovoza. 15. kolovoza su se zasvijetlili polovi Saturna, aurore su bile prouzročene energetskim promjenama u Sunčevom sustavu. 19. kolovoza zajedno s prodorom gama zraka, aktivirao se vulkan na Svetoj Heleni. Na kraju mjeseca, 28. kolovoza, opet zajedno sa slijedećim prodorom gama zraka, na Suncu su se upalile tri solarne baklje klase M, nakon čega je uslijedilo koronalno izbacivanje mase (CME – coronal mass ejection). Slijedećeg dana, 29., dogodio se najrazorniji uragan u povijesti SAD, Katrina, koja se pojavila u New Orleansu-u, prouzročivši masovna razarnja na jugu SAD-a. Samo dva kasnije 1. rujna, tropski tajfun Talim se pojavio u Kini i Tajvanu, prouzročivši evakuacije 200.000 ljudi. Ako Katrina nije bila dovoljna, dva tjedna kasnije, američku južnu obalu je ponovno pogodio sličan uragan. Ovog je puta to bila Rita, snage 5 uragan skale, razarajući uragan koji je oslabio na snagu 3 skale uragana pri dolasku do kopna. U istom mjesecu pojave tih ekstremnih vremenskih uvjeta i prodora gama zraka, u jednom jedinom danu 3 rujna 2005, Zemlja je izbrojila ni manje ni više nego 60 potresa širom svijeta!(13)

Ruska međuanrodna znanstvenica Sorcha Faal je kontinuirano upozoravala na prijeteće katastrofe u SAD-u unutar svojih izvješća 2005. Prezentirala je informacije ruskih znanstvenika ne samo o uznemirujućim kozmičkim zrakama već i o porastu pritiska San Andreas rasjeda i novo otkrivenog rasjeda Madrid u SAD-u. Ruski su znanstvenici anticipirali glavne potrese ne samo u SAD-u, već i u istočnim područjima Rusije.(14)

Druga alarmantna činjenica se odnosi na ponavljanje El Nino fenomena, što se ne može objasniti globalnim zagrijavanjem zbog Sunca. Izrazito snažno zagrijavanje samog oceana bi moglo prouzročiti takav učinak. David Wilcock vjeruje u zagrijavanje jezgre Zemlje zbog jačeg dotoka energije etera, pa je zagrijavanje jezgre uzrokom zagrijavanja oceana. Dr. Dimitrijev je dokazao izravnu povezanost temperaturnih promjena oceana s promjenama zemaljskog magnetskog polja. Samo takvo povećanje eter dotoka, kako sugerira David Wilcock, može objasniti tuvezu inače dva nezavisna fenomena - zagrijavanje oceana i promjene u magnetskom polju.(15)

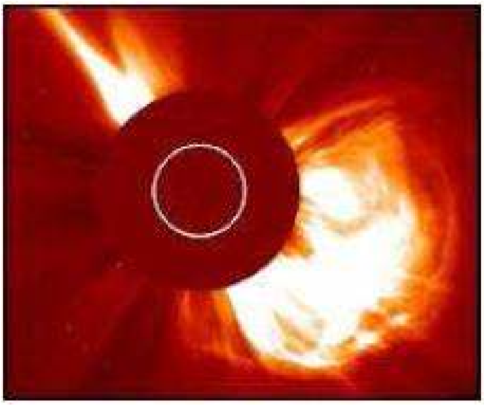
Dramatične se promjene događaju i na Suncu. Izgleda rastu aktivnosti Sunca. Aktivnosti Sunca se manifestiraju u dva fenomena, solarnim plamenovima i koronalnom izbacivanju mase (CME). Sunčeve pjege su izduženja magnetskih polja s površine Sunca i odgovorne su za kreiranje Sunčevih plamenova. Ti plamenovi zrače ogromne količine energije u formi radijacije X-zraka, koje dosegnu Zemlju za osam minuta. Sunce ima cikluse svojih pjega od 11 godina. Na kraju tog ciklusa invertira se magnetski polaritet Sunca, odnosno događa se pomak polova, gdje Sjeverni pol postaje Južnim polom i obratno. Dovoljno je čudno, što je korona, kugla čiste plazme koja se izdiže nekih 2500 kilometara od površine Sunca, mnogo toplija od same površine Sunca. Dok je na površini Sunca temperatura 5.700 stupnjeva Celzijusa, korona može dosegnuti temperaturu i od dva milijuna stupnjeva Celzijusa! To je misterija za ortodoksnu znanost, jer bi se očekivao pad temperature kako se odmičemo od površine Sunca, no umjesto toga temperatura raste do astronomskih visina!

CME-ovi su eksplozije plazme koje se događaju u koroni. Potrebna su dva do tri dana prije nego što CME nabijene čestice stignu do Zemlje. I solarni plamenovi i CME-ovi mogu prouzročiti razarajuće učinke satelitima i ometati radio komunikacije.

1989. udarile su snažne CME Zemlju i onesposobile mnoge satelite i mrežu napajanja Hidro – Quibec u Kanadi, pri čemu se nestalo struje za 7 milijuna ljudi. Međutim dosadašnji rekord sunčevih aktivnosti je

zabilježen 2003. 21. listopada 2003 izdano je upozorenje zbog povećane solarne aktivnosti, a 28. listopada je uočena do tada najveća sunčeva pjega. Uskoro nakon toga je aktiviran solarni plamen. 4. studenog, postavljen je rekord svih vemena, najveći ikada zabilježen solarni plamen, iza koga je slijedila CME, koja je srećom za malo promašila Zemlju. Najalarmantnija je činjenica, međutim, najveća izmjerena CME

ikada, koja se dogodila dvije godine kasnije od zadnjeg solarnog maksimuma u veljači 2001. Očito je naše Sunce postalo nemirno i ponaša se neobično. Bilo bi čudno kada ne bi posmislili kako će slijedeći solarni maksimum biti 2012!(16)

Solarni plamenovi 4. studenog 2003. (NASA)

Dodatni utjecaj na eteričku stabilnost Zemlje je prouzročio tranzit Venere 8. lipnja 2004. To rijetko poravnanje Sunca, Zemlje i Venere se zadnji put dogodilo 6. prosinca 1882.

Dan nakon prolaska Venere, aktivirao se Ijen vulkan na Javi, iza čega je slijedila erupcija Bizimijani vulkana u Rusiji 29. lipnja. Srpanj je bio vrlo težak mjesec s ukupno osam erupcija vulkana širom svijeta. U rujnu 2004. se dogodilo 15 erupcija, uključujući i Etnu u Italiji. Utjecaj prolaza Venere na nestabilnost vulkana na Zemlji se jedino može objasniti teorijom etera. Ortodoksna znanost ne može objasniti način kojim bi prolazeći planet mogao imati sve navedene učinke na Zemlju.

Međutim, ako prihvatimo eter kao realnost, možemo početi sagledavati razloge promjena dotoka energije etera u Zemlji zbog planetarnog kretanja. David Wilcock to objašnjava tezom kako jezgra Zemlje sadrži plazmu, a ne kako to postojeća znanost drži rastaljeno željezo. Dotok etera ima izravan utjecaj na volumen jezgre od plazme, koji se povećava tim dodatnim dotokom. Ta plazma pokušava naći put do zemaljine kore, gdje se hladi u lavu koja uzrokuje vulanske aktivnosti i potrese.

Tranzit Venere se događa u parovima s intervalom od osam godina. Slijedeći je prolaz 6. lipnja 2012!

Istraživač Will Hart je uvjeren kako su Maya svećenici znali o prolazu Venere i ciklusima sunčevih pjega, te o načinu događanja katastrofe, koje sada proživljavamo. Zbog toga su što Maye znale i o ciklusu maksimuma sunčevih pjega i za konvergenciju prolaza Venere s godinom 2012, odabrali su 2012 kao krajnji datum svog sustava kalendara, misli Hart.

Shvaćanje prolaza Venere i njegovog značaja, demonstrirali su Maya svećenici, koji su predvidjeli povratak Quetzalcoatl-a, boga Asteka 1518. Bog Quetzalcoatl je asociran i s planetom Venerom i s bradatim čovjekom koji je vjerojatno doveo civilizaciju u Meksiko. Čovjek koji je doveo tu 'civilizaciju' u Meksiko je bio Juan de Grijalva, kada je otkrio Meksiko 1518. Stoga izgleda kako su Maye anticipirale njegov

dolazak. Začuđujuća je činjenica što se u godinama 1518 – 1526 dogodio i prolaz Venere. Vjerojatno se Hernando Cortez iskrcao na meksikansku zemlju 1519 i osvojio Astečki imperij. Na nesreću za Maye dogodilo sa samo razaranja kulture Maya. Godinama kasnije Cortez je postao utjelovljenje Queltzalcoatl-a.(17)

Rekapitulacija

Danas postoji dovoljno dokaza o dramatičnim promjenama kojima svjedočimo u zadnjim desetljećima. Zašto NASA ignorira te promjene i namjerno drži javnost u neznanju o tim promjenama? Ruski znanstvenici mnogo bolje odrađuju posao i usuđuju se definitivno zaključivati. Zašto onda ne uzima SAD ozbiljno globalno zatopljenje? U protivnom bi se pojavili na Kyoto konferenciji o kontroli klime i redukciji ugljičnog dioksida, zar ne? Ekonomski interesi su najvjerojatnije motivacijski faktor iza oba negiranja; izgleda ne žele kreirati paniku, koja bi mogla naškoditi ekonomskim interesima!

Znanstveni dokazi su izgleda uvjerljivi i sugeriraju događanje transformacije života na Zemlji, koja je prouzročena energetskim promjenama koje se događaju unutar našeg Sunčevog sustava. Znanstvenici su otkrili povezanost bioloških, kemijskih, fizikalnih pa čak i ekonomskih trendova s kretanjem planeta i aktivnošću Sunca. To sugerira događanje evolucije unutar dobro-definiranih kozmičkih ciklusa. Najvažniji kozmički ciklus je izgleda precesijski ciklus od 25.920 godina.

Ezoterička Veda kozmologija oslikava ljudsku evoluciju kao putovanje kroz svjetske ere ili Yuge. Prema Veda komzologiji ulazimo sada u novu eru evolucije čovječanstva, koja se naziva Zlatnim dobom.

Ulaženje u Zlatno doba je izlgeda povezano i s proročanstvom Maya kalendarskog 'kraja vremena' 2012 godine. John Major Jenkins je pronašao obilje tragova koji pokazuju kako su pradavne kulture i duhovne tradicije širom svijeta znale o precesiji Zemlje. Po njegovom vjerovanju, prastanovnici su nam ostavili artefakte i mitove diljem svijeta, ukazujući na važnost precesije i solsticijskog galaktičkog poravnanja, solarnog maksimuma i prolaza Venere.

Kroz knjigu smo ukazivali na relacije koje postoje između pradavne Istočnjačke mudrosti i današnjih znanstvenih otkrića o svemiru. Te Istočnjačke tradicije nisu bile samo tradicije koje su održavale onu kozmologiju na životu, koju tek sada naši znanstvenici počinju potvrđivati. U slijedećem poglavlju ćemo pogledati Bibliju i otkriti koje je pradavno znanje i u njoj bilo očuvano.

POGLAVLJE 11 Znanost i Biblija

I dok su teološki eksperti proučavali doslovno značenje biblijskih fraza i spominjanih povijesnih činjenica, što je dovelo do beskrajnog niza interpretacija, znanstvenici su proučavali Bibliju i otkrili znanstvena skrivena značenja unutar svetih tekstova.

Zajedno s našom brzom znanstvenom evolucijom, raslo je i naše shvaćanje pradavnih svetih tekstova, kao što su Vede i Upanishade. Danas ne otkrivamo samo znanstveni značaj Istočne duhovnosti već i Biblije!

Fascinirajuće činjenice o Bibliji su izbile na površinu, a koje je često odbacivala ili ignorirala Rimska katolička crkva, jer se ti nalazi nisu uklapali u utvrđenu dogmu Crkve, pa je najboljom strategijom izgledalo kompletno ignoriranje tih činjenica.

Međutim za razliku od teoloških rasprava, znanstvene se činice ne mogu ni ignorirati niti diskutirati, one su ili dokazane ispravnim ili krivim, nema ništa između toga.

Knjiga geneze

Vjerojatno je jedna od najmanje shvaćenih knjiga pradavne prošlosti Knjiga Geneze, prva knjiga Svete Biblije. U zadnja dva desetljeća su znanstvenici otkrili kako ta knjiga šifrira skriveno znanje, koje je tamo namjerno stavljeno. Tek na kraju drugog miljenija smo dosegli razinu znanstvenog razumijevanja, što nam omogućava shvaćanje skrivenog znanja u toj knjizi.

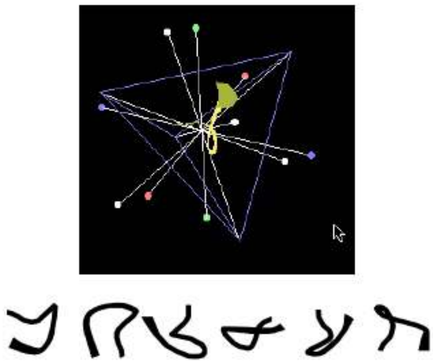
Najveća je tajna skrivena u prvoj rečenici Geneze. U originalnoj hebrejskoj verziji Biblije, Geneza počinje s riječju 'Be-resjiet' u značenju 'najprije' ili 'u principu'. U prijevodu u modernim verzijama Biblije prevedeno je s 'na početku'.

Svatko zna početnu frazu Geneze, međutim samo nekolicina zna, kako je cijela bit kreacije stavljena u tu prvu riječ. Danas zahvaljujući radu Stan Tenen-a na izvornoj i prirodnoj hebrejskoj abecedi, te dodatnom istraživanju Daniel Winter-a o značaju spirale Zlatne sredine, znamo da je hebreska abeceda dizajnirana s vrlo jasnom namjerom prijenosa same biti stvaranja te podučavanja kasnijih generacija, što stvarno znači Be-resjiet princip kreacije.

Nezavisno su Stan Tenen i Daniel Winter uočili kako su slova hebrejske abecede projekcije 'specijalne forme' stranica tetrahedrona, promatrane iz različitih kutova! Međutim, samo je Daniel Winter ukazao kako je 'specijalna forma' u stvari spirala Zlatne sredine ili Φ (Phi) spirala.

Φ spirala opisuje površinu torusa, osnovnog elementa materije. Ako sada postavimo Φ spiralu unutar tetrahedrona i onda ju polagano rotiramo oko glavne osi i usmjerimo svijetlo iza Φ spirale, sva će se hebrejska slova pokazati kao sjene unutar plohe tetrahedrona.

Dakle, slova hebrejske abecede su projekcije spirale Zlatne sredine. Stan Tenen je nazvao tu 'specijalnu formu' u tetrahedronu 'plamena slova u šatoru'.

Slovo plamena u šatoru i prvi stih Geneze.
(Uljudnošću Dan Winter-a, www.goldenmean.info)

Nije li zadivljujuće kako su autori geneze namjerno htjeli prenijeti to znanje budućim generacijama. Sve što je bilo potrebno je bilo naše evoluiranje do razine znanstvenog shvaćanja, pa bi se prije ili kasnije otkrio značaj svetih tekstova. No što to znači?(1)

Prema Daniel Winter-u, potrebni kutovi za projiciranje Φ spirale na plohu tetrahedrona i kreiranje hebrejske abecede su isti oni kutovi, koje trebamo za rotiranje torusnog prstena kako bi se mogli ugnjezditi jedan u drugog prema simetriji krutih tijela Platona. To je točno recept za konstruiranje materije iz torusnih oblika kako je to opisano u poglavlju 6, 'Vibracije etera', paragraf 'Implozijska fizika'!

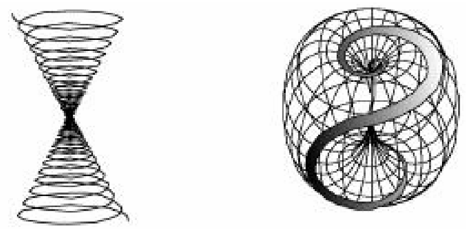
Čak je značajnija činjenica po kojoj glasno izgovaranje hebrejskog slova, daje zvuku oblik slova. I Stan Tenen i dr. Hans Jenny (cymatics) nezavisno jedan o drugog ukazuju na tu činjenicu. Hans Jenny je zapisivao vokalno izražavanje slova na tanjuru pijeska. Vibracije glasa izgovora hebrejskog slova, prouzročit će stvarno formiranje u zrncima pijeska oblika hebrejskog slova!

Očito je to high-tech znanje namjerno očuvano u Bibliji, kako bi ga buduće generacije otkrile. Hebrejska abeceda je priručnik za kreiranje materije; to je sveti jezik koji je bio intencijski dizajniran. Treća knjiga Kabale 'Sephir Yitzirah' spominje priču kako Bog uzima slova iz abecede za stvaranje svijeta. Stoljećima smo ismijavali tu ideju i vjerovali kako se radi o mitu, a tek smo danas dosegli zrelost za divljenje tim riječima, jer stvarno izgleda hebrejska abeceda nosi nosi u sebi dizajn materije.

Nakon iznesenog pronalazimo smisao i u prvoj rečenici evanđelja po Ivanu, koja glasi:

> **Ivan 1-1** "U početku bijaše Riječ, a Riječ je bila s Bogom i Riječ bijaše Bog.
> 2 On je na početku bio s Bogom;
> 3 Sve su stvari napravljene pomoću njega, a bez njega ništa nije napravljeno od onog što postoji".

Uz danu činjenicu o postojanju osnovnih ključeva za konstruiranje materije danih u prvoj rečenici Geneze, možemo drugačije gledati na mitsku priču o Adamu i Evi, koju sadrži Ggeneza. Pogledajmo još jednom na temeljne gradbene blokove materije:

Lijevo, dvostruka spirala kreira torus na desnoj strani!

Potrebna je određena imaginacija, no ipak pogledajmo dvostruku spiralu s lijeve strane slike, pa zar ne izgleda kao drvo? Donja spirala je korjenje, a gornja lišće. To je Drvo znanja Dobra i Zla u Rajskom vrtu. Ako pogledamo desnu sliku, u njoj je lakše vidjeti jabuku, torus je oblika jabuke. Zmija, koja je navela Evu na jedenje jabuke s drveta je Φ spirala, koja savršeno opisuje torus.

Priča o Adamu i Evi, bi se dobro mogla referencirati na način konstruiranja materije iz etera. Pad iz raja je počeo kada je iz Jednosti Kreatora, njegove vječite svijesti, etera, kreiran prvi oblik torusa. Prvi je korak u kreaciji bio u isto vrijeme odvajanje od Jednosti. Pad iz raja bi se mogao objašnjavati odvajanjem od Jednosti u iluziju fizikalnog svijeta, naizgled, razdvojenih dijelova.(2)

Ako je autor Knjige postanka imao temeljno znanstveno shvaćanje, postavlja se pitanje gdje ga je dobio?

Knjiga egzodusa

Vrlo interesantna činjenica je tvrdnja arheologa Howard Middleton-Jones-a o pronalasku ulaza u Arku blaga, svetište koje sadrži kamene pločice na kojima je upisano Deset zapovijedi, koje je Bog dao Mojsiju. Prema Middleton-Jones, ulaz se mora naći u Velikoj piramidi na Giza visoravni. Taj ulaz bi se prema pretpostavci morao naći na kraju južnog zida Velike galerije Velike piramide. U svojoj knjizi 'Giza - Geneza, najbolje čuvana tajna - Giza-Genesis, the best kept secrets' nudi egzaktne detalje o načinu otvaranja vratiju prema tajnom skrivenom prolazu.

Otkrio je taj ulaz proučavanjem biblijske knjige Egzodus, u kojoj Bog daje detaljne instrukcije Mojsiju za konstruiranja Arke za blago, kao spremišta Deset zapovijedi. Otkrio je kako su sitni detalji konsturkcije i korišteni materijali za Veliku galeriju u stvari opisani u knjizi Egzodusa! Howard Middleton-Jones međutim ne vjeruje da Arka blaga sadrži Deset zapovijedi, jer je zaključio kako bi to morao biti kristal podrijetla iz Atlantide, smješten duboko ispod Giza visoravni za stabiliziranje Rešetke Zemlje.(1)

Knjiga brojeva

Mnogi vjeruju kako je autor knjiga Geneze, Egzodusa i Brojeva u stvari Mojsije. Knjiga Brojeva se bavi rasponom od četrdeset godina nakon egzodusa Izraelićana iz Egipta. Postoji impresivno mnogo brojeva koji se spominju u Knjizi Brojeva, što je uvjetovali i njen naziv. Brojevi su izgleda relevantni.

Prema liječniku i američkom vodećem travaru dr. Joseph S. Puleo, koji je bio inspiriran tijekom nekog mističnog iskustva na istraživanje Knjige Brojeva u traženju frekvencija izliječenja. Ma kako to čudno zvučalo, našao je vjerojatno 6 frekvencija zvuka u Knjizi Brojeva, poglavlje 7, stihovi 12 - 89!

Nađene frekvencije su 396 Hz, 417 Hz, 528 Hz, 639 Hz, 741 Hz i 852 Hz. Te frekvencije su frekvencije stare solfeggio skale. Korištene su u Gregorijanskim i Sanskrit crkvenim napjevima.
Slogovi koji su korišteni za označvanje tonova te skale su:

Ut-Re-Mi-Fa-Sol-La, uzeti iz srednjovjekovne pjesme Ut Quent Laxis, gregorijanske crkvene pjesme koju je napisao Ivan Krstitelj.

Ut queant laxis
Resonare fibris
Mira gestorum
Famuli tuorum
Solve polluti
Labii reatum
Sancte Iohannes

Prijevod: Da bi robovi mogli rezonirati (glasno objaviti) nadnaravna (čuda) tvojih kreacija s otpuštenim (pojačanim) glasovnim akordima. Isperi krivnju sa svojih (naših) profanaih usana, Sveti Ivane.

Tekst u Ut Quent Laxis izgleda sugerira da te note otvaraju komunikacijski kanal s Božanstvenim (Božjim).

U viziji dr. Joseph S. Puleo-a mu je pokazano korištenje metodologija reduciranja brojeva Pitagore preslikavanjem velikih brojeva na jednu jedinu znamenku. Vrijednosti se svih znameki zbrajaju. Ako nakon prvog zbrajanja broj još uvijek sadrži više od jedne znamenke, proces se ponavlja. Evo primjera:

456 se reducira na 4+5+6=15, slijedeća redukcija je 1+5=6. Tako se broj 456 reducira na jednu jedinu znamenku 6.

Joseph Puleo je pronašao jednu jedinu temu ili predmet u Knjizi Brojeva, koju knjiga diskutira. Prva je stvar, koju je pronašao, često spominjanje broja dana, prvi dan, drugi dan, treći dan, itd. Prvi se dan referencira u stihu 12, drugi se dan spominje u stihu 18, a treći dan u stihu 24. Zadnja referencija na dan je pronađena u stihu 78. Svi se dani refrenciraju počevši od stiha 12 s inkrementom 6.

Pitagorejska redukcija tih brojeva stihova daje:

12 = 1 + 2 = 3
18 = 1 + 8 = 9
24 = 2 + 4 = 6

30 = 3 + 0 = 3
36 = 3 + 6 = 9
42 = 4 + 2 = 6

Vidite li ponavljanje 396, 396, itd, što se nastavlja sve dok se dođe do stiha 78. Tako je nađena prva frekvencija koja odgovara **Ut** tonu.

Druge su frekvencije nađene korištenjem ponavljanja tema nađenih u tekstu. Iznenađujuće je što se sve nađene frekvencije na taj način poklapaju s frekvencijama solfeggio ljestvice.

Solfeggo ljestvicu je nakon nekog vremena crkva zabranila i promijenila ju je u našu današnju popularnu Spuštenu ljestvicu. Ut je bio promijenjen u Do a njegova frekvencija promijenjena, a dodana je i sedma nota **Ti**. Međutim, time se potpuno izgubila harmonija izvorne ljestvica.(4)

Za frekvencije koje pronašao Puleo, se sada vjeruje, da imaju svojstva liječenja. Frekvencija 528 Hz, po pretpostavkama ima izliječujući učinak na DNA. Frekevncija izgleda utječe na molekule vode koje okružuju DNA spiralu.

Glen Rein iz Istraživačkog laboratorija kvantne biologije u New York-u - Quantum Biology Research Lab je eksperimentirao s in vitro DNA, koje je bila izložena snimkama različitih glazbenih stilova. Koristio je tehniku konvertiranja glazbe na audio skalarne valove. Koristio je izvore zvuka suprotne faze kako bi se

ista glazba sama poništila i kreirala skalarne audio valove. U pokusu su korišteni CD uređaj, pojačalo i spirali slična samo-poništavajuća zavojnica. Svirana su četiri tipa glazbe epruveti koja je sadržavala in vitro DNA. Apsorpcija UV svijetla u DNA ispitne uzorke DNA uzoraka je mjerena nakon jednog sata.

Gregorijanske pjesme su uvjetovale 5% do 9,1% povećanje apsorpcije UV svijetla zbog odmotavanja DNA spirale. Sanskrit pjesme su imale sličan učinak, 5,8% do 8,2%. Rok (0 - 1%) i klasična glazba (0 - 1,1%) su mali ili nikakav učinak. Glen Rein je konačno zaključio kako čujni zvučni valovi Solfeggio ljestvice mogu prouzročiti rezonancija DNA, te mogu imati učinak (iz)liječenja.(5)

Pitanje se postavlja o tomu tko je unio ove frekvencije u Knjigu Brojeva? Ako je Mojsije bio autor te knjige, možda je dobio to znanje od Egipćana. Ostaje misterija, no i činjenica znanstveno mjerljivih učinaka na DNA glazbenih frekvencija spomenutih u Knjizi Brojeva. Sugeriraju im se i svojstva DNA liječenja.

Gematrija

Gematrija je pradavna okultna znanost, koja proučava Bibliju na drugi način. Pokušava pronaći značenje u hebrejskom tekstu proučavanjem numeričkih vrijednosti hebrejskih slova i riječi. U hebrejskom svako slovo ima jedinstvenu vrijednost, slično binarnom ASCII kodu u modernim kompjuterima za predstavljanje znakova. Vrijednosti slova u riječi se može pribrajati brojčanoj vrijednosti riječi, riječi se mogu pribrajati vrijednosti rečenice, itd.

Postoji nekoliko izravnih referencija u Bibliji na Veliku piramidu. Jedna od njih se nalazi u knjizi Izaje:

> **Izaja 19:19-20** “U to će vrijeme postojati oltar za BOGA, u središnjem Egiptu i spomenik BOGU na granici Egipta. To će biti znak i svjedočanstvno Svemoćnog BOGA u zemlji Egiptu. Kada ljudi mole BOGA za pomoć, on će poslati nekog za njihovo spašavanje i obranu. Taj će ih spasiti od onih koji im zadaju bol."

Oltar u središnjem Egiptu i spomenik na granici Egipta su najvjerojatnije referencija na Veliku piramidu koja se nalazi blizu delte Nila. Velika piramida je jedini spomenik lociran u centru Egipta i na granici (Nila) u isto vrijeme.

Ako uzmemo službeni hebrejski tekst istog stiha Izaja 19:19-20, otkrivamo vrlo interesantnu činjenicu. Kada se uzme gematrijska vrijednost tih stihova Izaja, njihov zbroj iznosi 5449. U inch-ima je točna visina Velike piramide!

Ako se prisjetimo, Velika piramida je pokrivena s 144.000 poliranih zaštitnih kamenih pločica, koje omogućavaju Piramidi svijetljenje poput svetionika u pustinji. Egipćani nazivaju piramidu 'Ta khut', što se prevodi kao 'Svijetlo'. Harmonijska vrijednost brzine svijetla je također 144.000 lukova po sekundi rešetke

Zemlje, kako je to otkrio Bruce Cathie, rekalkulirajući brzinu svijetla u odnosu na Rešetku Zemlje. Je li čista slučajnost što je gematrijska vrijednost za 'svijetlo' jednaka 144?

Dakle nalazimo tragove dubokog znanja o Velikoj piramidi i najvjerojatnije o brzini svijetla autora Biblije. To je znanje koje stanovnici antičke Grčke i Rima ne bi trebali imati u vrijeme kada je pisana Biblija, barem ne ako još uvijek vjerujemo da je naša civilizacija vrh evolucije na ovoj planeti!(6)

Dakle, kako vidimo harmonijska brzina svijetla u odnosu na Rešetku Zemlje korespondira s gematrijskom vrijednošću 144 za svijetlo! To ne izgleda slučajno. Možda su pradavni autori Biblije znali za harmonijsku brzinu svijetla u odnosu na Rešetku, pa su dizajnirali hebrejsku riječ temeljem projekcija Φ spirale u tetrahedronu, pa se onda pitamo zašto nisu mogli isto tako dodati gematrijski značaj riječima?(7)

Buđenje duša distorzija

U ovom odjeljku ćemo pokazati samo dva primjera primjene Gematrije i njenog značaja, koji se izdiže iznad doslovnog tumačenja teksta Biblije. Gematrija u stvari pita tko je stvarno pisao Bibliju? Kako su autori Biblije znali za mjere Velike piramide i kako je uopće moguće njihovo poznavanje brzine svijetla? Jesu li autori Starog zavjet dodali dublju razinu značenja doslovnim hebrejskim riječima u Bibliji, mameći nas prije svega na čitanje između redaka? Možda je Stari zavjet bio namijenjen prijenosu i održavanju tajne pradavne znanosti, koje tek počinjemo ponovno otkrivati?

Biblijski kod

Mnogo se prašine podiglo zbog otkrivanja tako zvanih šifara u Bibliji, otkrivenih unutar Starog zavjeta. 1958. je neki rabin otkrio neke neuobičajene mustre u knjizi Geneze. Povjerovao je u postojanje tajnih poruka skrivenih u Bibliji. 1988. matematičar Eliyahu Ripps s Hebrejskog sveučilišta, promatrajući tvrdnje starog rabina ozbiljno, učitao je cijeli tekst Starog zavjeta u kompjutor. Zajedno sa svojim timom razvio je metodu analize, kojim bi prolazio cijeli tekst Biblije u potrazi za skrivenim šiframa Tore. Razvijeni jednostavni algoritam su nazvali Ekvidistantno sekvencioniranje slova - Equidistant Letter Sequencing (ELS). To je najprije dovelo do utemeljivanja ključnih riječi, koje želimo pronaći unutar teksta. Zatim je kompjutor počeo tražiti pojavljivanje prvog slova u teksta. Kada ga je pronašao, tražilo se drugo slovo. Kada je bila određena udaljenost između prvog i drugog slova izražena brojem slova, na primjer dva se slova pojavljuju unutar udaljenost od 50 slova. Tada je ostatak teksta Biblije scann-iran u potrazi za slijedećim slovima početne (ključne - op. prev.) riječi. Kada je nađena cijela riječ, pretraživanje se nastavilo traženjem mogućih riječi koje su u odnosu s njom.

Biblijski kod (šifra) je prezentiran široj javnosti, kada je istraživački novinar Michael Drosnin došao na scenu i napisao, sada poznatu knjigu, 'Biblijski kod - The Bible Code'. Biblijski kod je otkrio mnoga povijesna imena, mjesta i činjenice unutar Starog zavjeta, ubojstva Lincoln-a, Kennedy-a, Ghandi-ja, referenciranje na bombardiranje Oklahome, Drugi svjetski rat, pad željezne zavjese. Biblijski je kod dobio proročanske kvalitete, kada je Drosnin, temeljem predviđanja Biblijskog koda, upozorio izraelskog premijera Yitzhak Rabin-a godinu dana prije nego što je bio ubijen, Ne samo točan datum predviđanog incidenta već i ime njegovog ubojice! Godinu dana kasnije Rabin je bio ubijen upravo na taj datum spomenut u Biblijskom kodu i od spomenutog čovjeka.

To je začuđujuća činjenica, koju se ne može lagano objasniti!
To je privuklo interes vojne obrane SAD-a, koja je ozbiljno proučavala temu pretpostavljenog Biblijskog koda.

Međutim, drugi su ljudi tvrdili kako se skrivene šifre mogu naći u bilo kojoj knjizi! Kako bi to dokazao Brendan McKay s Australskog nacionalnog sveučilišta je uzeo stranicu iz knjige 'Moby Dick' i dokazao slijedeće riječi, koje su se mogle izvuči korištenjem ELS algoritma: princeza Diana, kraljevski, Dodi, Henri Paul, smrtan u tim raljama smrti.

Za mnoge je to apsolutan dokaz kako su biblijski kodovi (šifre) slučajne i ne nose nikakvno inherentno značenje. Ipak, Drosnin brani svoje tvrdnje činjenicom kako su te riječi izvučene ELS-om nađene vrlo blizu jedna drugoj, pa su šanse takvog slučajnog pojavljivanja vrlo male. To je bilo potvrđeno provedenim statističkim istraživanjem, koje je objavljeno u "Statističkoj znanosti". Također je rekao da 'Moby Dick' nije predviđao buduće događaje!

Teomatika

I dok se nastavlja rasprava o tomu je li biblijski kod autentičan, otkrivena je potpuno durga vrsta biblijskog koda, koja je prema pronalazačima znatno interesantnija i može se matematički dokazati eliminirajući sjene sumnje. Teomatika je zasnivana na pradavnoj okultnoj znanosti Gematriji, no odlazi nešto dalje!

Pronalazaći teomatike tvrde, kako mogu dokazati vlastiti vodeni žig Boga. Vlastiti potpis stavljen u Bibliju!

To je ono to piše o njihovom otkriću, citiram:

> *Apsolutno, kompletno i totalno je nemoguće matematički opovrgnuti teomatiku. Svekolika valjanost tog otkrića - činjenica da se radi o Božjem djelu - je neupitna. Teomatika ne će nikada biti opovrgnuta. U stvari, nitko joj se ne će ni približiti'.*

Wow, ti su ljudi ili vrlo arogantni ili su jako sigurni u sebe, u istinski nalaz nečeg jako stvarnog! Pogledajmo stvar izbliza.

Teomatika je kombinacija riječi Theo, grčke riječi za Bog(a) i matematike. Osnovica teomatike je pradavna gematrija. Teomatika je otkrivena kao i 'biblijski kod' ubacivanjem teksta najizvornije grčke verzije Novog zavjeta u kompjutor. Zatim se u grčkom Novom zavjetu poglavlja označuju slovima, kao što rimska slova označavaju brojeve. Na taj način su mogli derivirati brojčanu vrijednost odgovarajućeg grčkog slova, recimo ASCII kod grčkog pisma (brojevima predstavljanje slova korišteno u kompjutorima). Otkrili su da nemaju samo slova brojčanu vrijednost, već i riječi unutar teksta imaju pridružene jedinstvene brojeve. Ona se izračunava pribrajanjem vrijednosti slova, koja konstituiraju riječ.

A alpha	1	**I** iota	10	**P** rho	100
B beta	2	**K** kappa	20	**Σ** sigma	200
Γ gamma	3	**Λ** lambda	30	**T** tau	300
Δ delta	4	**M** mu	40	**Y** upsilon	400
E epsilon	5	**N** nu	50	**Φ** phi	500
F digamma	6	**Ξ** xi	60	**X** khi	600
Z zeta	7	**O** omicron	70	**Ψ** psi	700
H eta	8	**Π** pi	80	**Ω** omega	800
Θ theta	9	**Ч** koppa	90	**Ц** sampi	900

Gematrijske vrijednosti grčke abecede

Na primjer riječ Isus na grčkom ima vrijednost 888.

Iesous (Ιησους) = I (10) + e (8) + s (200) + o (70) + u (400) + s (200) = 888

Slično se može izračunati vrijednost fraza i rečenica. Do sada sve izgleda dobro, još smo uvijek na poznatom terenu gematrije.

Međutim, oni su otkrili kako i spominjanje brojeva u tekstu predstavlja ključeve, koji indiciraju riječi na koje se odnose. Primjeri su: Adam je živio 930 godina (ključ je 930), Abraham je imao 318 slugu, Isus je

izliječio čovjeka starog 38 godina, itd. itd. Ti su brojevi dakle ključevi u teomatici, oni nose odnos samih riječi s onim na što ukazuju!

Nemoguće je dokazano. Sve riječi unutar Biblije, svaka sa svojom jedinstvenom vrijednošću, kada se referenciraju u rečenici ili frazi, daju vrijednost fraze ili rečenice kao višekratnika vrijednosti same riječi.

To pravilo nema iznimke!

Evo primjera:

> Vrijednost za Isus je 888. Međutim rođenje Isusa ima vrijednost 111 ('Isus' je višekratnik, tj. 8 puta 'rođenje Isusa').

Prema tomu svaka biblijska referencija na 'rođenje Isusa', će bez iznimke biti višekratnik od 111.
(Ne zaboravimo kako su fraze koje slijede u izvornom grčkom!)

Isus: 111 x 8 (Matej 1:16)

Krist: 111 x 12 (Matej 1:16)
I Jakov začne Josipa, muža Marije, kojima se rodi Isus, koga su nazvali Kristom: 111 x 66 (Matej 1:16)
Njeno rađanje: 111 x 8 (Matej 1:20)
I gle, djevica začne i rodi sina: 111 x 27 (Matej 1:23)
I onda će ona roditi sina: 111 x 11 (Matej 1:21)
Prvorođenog na svijetu: 111 x 29 (Izraeliti 1:6)
Ona rodi sina i prizva njegovo ime: 111 x 24 (Matej 1:25)
Beba u maternici: 111 x 13 (Luke 1:41)
Ona rodi sina prvijenca: 111 x 25 (Luka 2:7)
To dijete: 111 x 26 (Luka 2:17)
I bijaše začet: 111 x 19 (Luka 2:21)
Kada bi god rodila svoje dijete: 111 x 20 (Otkrivenje 12:4)

Nikako, nikakvim sredstvima, se nisu te pojavnosti u Bibliji mogle slučajno označiti. Teomatika pokazuje nužnost pisanja Biblije, korištenjem predodređenim matematičkim dizajnom. Pronalazači naglašavaju kako to vrijedi samo za Bibliju, a niti jednu drugu knjigu, te samo s egzaktnim vrijednostima dodijeljenim grškim slovima. Provedena ispitivanja o mogućnosti pridruživanja nekih drugih slučajnih brojeva grčkoj abecedi nisu mogla dati iste rezultate, odnosno svi su testovi bili negativni. Začuđujuća je činjenica, što valjanost teomatike dokazuje ne samo konstruiranje Biblije po matematičkom dizajnu, već i postojanje grčkog jezika prije nego je napisan Novi zavjet, koji je morao također biti dizajniran korištenjem istog principa!

Dodatno tomu, zato što se Novi zavjet sastoji od više knjiga, koje su pisali različiti autori i u vrijeme različitih era, sve su riječi i fraze koje su ti autori odabrali, morale biti orkestrirane s ciljem slijeđenja unificiranog i jedinstvenog principa!

Stoga zagovornici teomatike vjeruju kako bi samo Božanska sile mogla aranžirati događanje takvih okolnosti!

Nesretna je okolnost što teomatika ne dobiva pažnju koju je imao 'Biblijski kod', jer bi detaljno istraživanje znanstvenim standardima moglo dokazati ili oboriti takve hrabre i jake tvrdnje teomatičara.(8)

Sveta geometrija

Teomatičari tvrde kako su dokazali konzistentnu primjenu numeričkih matematičkih principa gematrije u tekstu Novog zavjeta. No to nije kraj priče gematrije i njenih zagonetnih primjena na Bibliju! Istraživač Daniel Gleason tvrdi kako smo potpuno promašili glede gematrije u Novom zavjetu. On tvrdi kako se gematrija zapravo odnosi na svetu geometriju, koja je tajno skrivena u Evanđelju!

Vrijednosti gematrije, koje nalazimo u Evanđelju su u stvari dužina, promjeri i opsezi geometrijskih formi, koje se mogu izvesti iz simboličkih tekstova poruka Novog zavjeta. Veći se dio njegovog rada fokusira na knjigu Marka, pa je tako ponudio dijagram za svaki stih u knjizi temeljem principa svete geometrije.

Svi njegovi dijagrami simboliziraju i fokusiraju važnost uskrsnuća Isusa. Nakon pribijanja Isusa na križ i pokopa, Isus je uskrsnuo iz groba i sveta geometrija Daniel Gleason-a koristi njegovo uskrsnuće, povratak Isusa, kao centralnu temu svih njegovih dijagrama.

U ranijoj sekciji smo pokazali kako gematrija vrednuje Isusa s 888. Vrijednost uskrslog Isusa je 8880. Svi Gleason-ovi dijagrami pokazuju krugove s opsegom od 8880 jedinica, vrijednosti i simbola 'uskrslog Isusa'. Zatvoreni unutar tog kruga, svaki biblijski stih, pokazuje kako se svete geometrijske mustre mogu nacrtati unutar kruga koje odgovaraju gematrijskim vrijednosti riječi i/ili fraza spominjanih u stihu.

Kako je rad Daniel Gleason-a način elaboriranja sažimanja u samo nekoliko riječi unutar ove knjige, bez pravednog prosuđivanja, jednostavno ćemo prezentirati jedan primjer ilustriranja njegova djela. Taj je primjer fascinantan jer opet otkriva važnost 'Zvijezde Davida' ili upletenog (ucrtanog) tetrahedrona kao simbola uskrsnuća Isusa:

Taj je primjer iz **Ivana 20:31**, gdje se kaže:

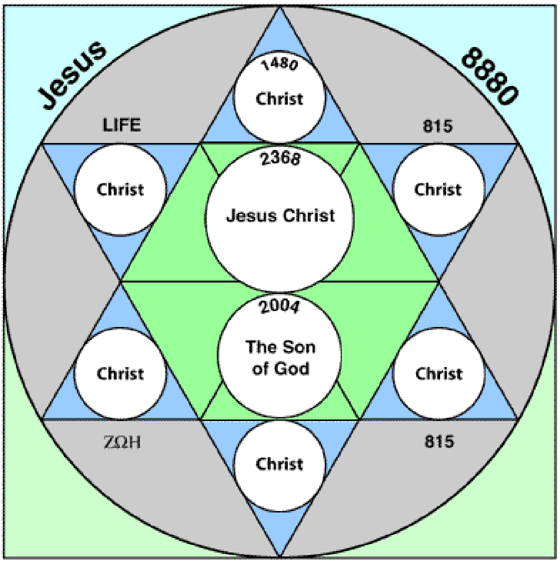
> No te su stvari bile-napisane, kako bi vi mogli-imati-vjeru da **Isus** je **Krist** . . . **Sin Božji** . . . te imajući-vjeru . . . moći ćete imati **Život** . . . u njegovo Ime (Ivan 20-31).

te **John 14:6**

> Isus mu-reče . . . Ja sam Put i Istina i **Život** . . . nitko ne dolazi do Oca osim kroz mene. (Ivan 14:6)

Život je 815. (ςωη = 7+800+8). (ploha/stranica tetrahedrona)
Khrist ili Kristos (Χρίστος) je u grčkom 1480 (opseg kruga)
Isus Krist s gematrijskom vrijednošću 2368 (opseg kruga)
Sin Boga (ο υιος τουr Θεου) je 2004. (opseg kruga)
Uskrsli Isus ima vrijednost 8880. (opseg vanjskog kruga)

Pogledajmo kako su jednostavno sve te vrijednosti predstavljene u dijagramu svete geometrije Gleason-a, simbolizirajući Zvijezdu Davida.

Simbolizam svete geometrije uskrslog Isusa u Davidovoj zvijezdi
(Uljudnošću Daniel Gleason-a, www.jesus8880.com)

Premda skeptični čitatelj može to nazvati proizvodnjom brojeva, po mom mišljenju ti brojevi i njihovo geometrijsko predstavljanje nisu slučajnost. Činjenica je, da Zvijezda Davida, uspletena u tetrahedronu igra značajnu ulogu kao simbol kroz povijest te se pokazuje u mnogim formama. U svim slučajevima ona je u odnosu s Merkabom, sredstvom uzašašća. Isto je tako Isus demonstrirao svoje uzašašće svojim uskrsnućem iz mrtvih. Time nalazimo isti simbol uzašašća, merkabe i u Novom zavjetu skriven u svetoj geometriji gematrije.(9)

Rekapitulacija

Mnogi ljudi su uvijek tvrdili kako Biblija sadrži svo znanje koga se može znati. Ipak glede činjenica, više je znanja skriveno iza jednostavnih riječi i rečenica, što je bilo predmet rasprava stoljećima. I dok se istraživači Biblije još uvijek svađaju oko značenja biblijskih riječi uvodeći sve više interpretacija, znanost otrkiva značaj koji omogućava samo jednu interpretaciju.

Potpuno je nemoguće da bi 'primitivni' prastanovnici mogli napisati Bibliju. Znanje skriveno unutar Biblije, koje smo tek počeli razotkrivati je šokantno. Ono otkriva kako se na neki način know-how visoko razvijene civilizacije očuvao zajedno s tekstom Biblije. Hebrejski jezik, izvorni jezik Starog zavjeta je morala dizajnirati kultura s dubokim razumijevanjem vibracija u fizici. Gematrija dodaje dodatnu razinu znanja riječima Biblije. Iako su pronalazači teomatike apsolutno uvjereni da je sam Bog napisao Bibliju, ono što se ipak može uzeti kao činjenica, je korištenje matematičkog principa, koga nije lagano objasniti. Rad Daniel Gleason-a može dokazati svođenje svekolikog gematrijskog misticizma stvarno na svetu geometriju. No kako objašnjavamo sve to?

Pretpostavimo na trenutak, da su hebrejski grčki jezici bili svrhovito dizajnirani od superiornije civilizacije koja je šetala licem Zemlje, prije nas i kako je ona zapečatila svete informacije o vibracijama etera, te način kreiranja svekolikog realiteta. Dizajneri tih abeceda i jezika bi mogli biti preživjeli iz Atlantide, koji su našli nove kulture nakon destrukcije Atlantide. Hermes Trismegistus (Toth iz Atlantide), graditlej Velike

piramide je prema Edgar Cayce-u i drugim izvorima, vjerojatno jedan od utemeljitelja tih kultura. To bi moglo objasniti zašto teomatika djeluje na razini pojedinačnih riječi. Međutim kada se dođe do fraza i cijelih rečenica, postaje vrlo nevjerojatnim da su svi ti autori knjiga, koje čine Stari i Novi zavjet znali o teomatskom principu i primjenjivali ga.

Jedino razumno objašnjenje bi bilo kako su autori Biblije bili inicijati više mudrosti i znanja, te kako su ti autori primjenjivali matematičke principe gematrije i/ili svete geometrije kako bi šifrirali tu mudrost u Bibliji kako bi ju ona prenijeti budućim generacijama.

POGLAVLJE 12 Buđenje

Ponovno pisanje povijesti

Povijest je dokazala kako je Edgar Cayce bio u pravu u svojim mnogim predviđanjima. Jedno od njegovih predviđanja se odnosilo na otkrivanje Atlantide, čime će obnoviti znanje stanovnika Atlantide na Zemlji. Najveće i najobećavajuće arheološko otkriće u vodama Cipra je objavljeno u isti tjedan kada je napisano ovo zadnje poglavlje. Stoga je timing upravo savršen za postavljanje nekih završnih zaključaka u zadnjem poglavlju ove knjige.

Diljem svijeta su istraživači tražili ostatke Atlantide, Mu i Lemurije i njihovo je istraživanje skoro bilo uspješno. Podvodne strukture pa čak i piramide - mogući Mu ostaci - su pronađeni u vodama japanskih otoka Okinave i Yonaguni-ja- Te strukture moraju biti stare barem 12.500 godina, jer su pronađene na morskom dnu, koje je potonulo ispod vode pri kraju zadnjeg Ledenog doba, oko 10.500 godine prije Krista. Vrlo značajna objava se dogodila 15. studenog 2004., kada je Robert Sarmast održao konferenciju za tisak prikazujući otkriće grada Atlantide u vodama Cipra, upravo na mjestu gdje ga je situirao Platon.

Najvjerojatnije ćemo čuti mnogo više o najnovijem otkriću Atlantide. Iako još nisu nađeni stvarni artefakti ili fizikalni dokazi, nije arogantno zaključiti da Atlantida nije uopće mit, te kako je Edgar Cayce bio u pravu zajedno sa svojim predviđanjima o povratku Atlantide. Po mom osjećaju, naše će se knjige povijesti morati za budućnost ponovno pisati uzimajući u obzir destrukciju Atlantide, kombinirajući radove Edgar Cayce-a, David Wilcock-a , Robert Sarmast-a, Drunvalo Melchizedek-a i druge izvore:

Globalna katastrofa u formi pomaka polova je dovela do destrukcije visoko civiliziranih kultura, kontinenta Atlantis, oko 10.500 p.n.e. Nadolazeći pomak polova je bio poznat znatno ranije nego se stvarno dogodio. To je omogućilo stanovnicima Atlantide bijeg u druge dijelove globusa prije nego se dogodila katastrofa. Mnogi stanovnici Atlantide su pobjegli u Južnu i Sjevernu Ameriku, kao i na Srednji Istok, posebno Egipat. Značajna je činjenica što skoro sve religije imaju mitsku priču o poplavi sličnu biblijskoj priči o Noah-i i Arki. Postoji bar 230 kultura poznatih širom svijeta, koje imaju takve kataklizmičke priče o poplavi! Najuvjerljivije objašnjenje zašto se takve priče pojavljuju u svim religijama širom svijeta leži u činjenici što su utemeljene na stvarnim povijesnim činjenicama potopa Atlantide. Preživjeli potopa su pomogli oblikovati nove civlizacije širom svijeta. Prva je bila kultura Sumerićana; najstarija poznata civilizacija na Zemlji, koja odjednom izdigla iz Kamenog doba. Povijesničari danas nemaju objašnjenje, zašto se civilizacija Sumerićana podigla do takvih visina u tako kratko vrijeme. Jedini se znaci Atlantide pokazuju s Platonom (427 - 347 pr.n.e.). Platon je naučio o Atlantidi iz priča Grka Solon-a (638 - 559), jednog od sedam Mudraca Grčke. Solon je pak naučio o Atlantidi iz priča, koje su povezane s egipatskim visokim svećenikom Sonchis-om. Nakon njegova posjeta Egiptu, napisao je epsku poemu Atlantikos, nedovršeni rukopis, koji 150 godina kasnije dospijeva u ruke Platonu. Koristio ga je pri pisanju svoje dvije knjige, 'Timej' i nedovršene 'Krećanin'. Te su knjige jedine referencije, koje imamo danas o mitološkom izgubljenom kontinentu, ali i kao stoljetnu mogućnost o njezinom postojanju, koja je intrigirala velik broj ljudi.

Edgar Cayce tekstovi spominju, kako su se migracije stanovnika Atlantide dogodile u različitim vremenskim okvirima pradavne povijesti. Spominje se kako su jedni došli u Ameriku i s istoka i sa Zapada 28.000 godine pr. n. e. Zadnja i najveća migracija se dogodila tijekom godina koje su se približavale 10.000 godini pr.n.e. zbog anticipiranja pomaka polova. Većina tih izbjeglica u Sjevernu Ameriku su postali domorodačka Indijanska plemena, Čiroki Indijanci.

Genetička istraživanja koje je izveo Gregory L. Little u kolovozu 2001 na izvoru mitohondrijske DNA izgleda koroboriraju s pričama Edgar Cayce-a. Mitohondrijska DNA je po sadašnjem vjerovanju preostala bakterija, koja je ušla u ljudsku stanicu negdje tijekom dugog trajanja evolucije i od tada simbiotički živi unutar stanice. Mitohondrije imaju svoju vlastitu DNA, mtDNA, koja se prenosi samo ženskom linijom. Postoji samo 39 različitih grozdova mtDNA, tako zvanih haplo grupa, koje se pojavljuju u ljudskoj stanici. mtDNA ima vrlo sporu evoluciju, pa se praktički vrlo malo promijenila tijekom tisuća godina. Stoga je ta

mtDNA vrlo pogodna za genetička istraživanja odnosno praćenje tragova izvora i migracija kultura širom svijeta. Istraživači danas vjeruju kako su stanovnici Atlantide bili nositelji X tipa haplo-grupe mitohondrijske DNA, koja pomaže praćenje unatrag njenim tragom do samih područja i datuma u povijesti masovnih migracija, koje je dao Edgar Cayce. Dodatno tomu, širenje B tipa haplo-grupe je izgleda u skladu s pričama Edgar Cayce-a o širenju i migraciji civilizacije Mu.(1)

Cayce je spomenuo postojanje uz Atlantidu i drugih ranije visoko razvijenih civlizacija, Lemurija ili Mu, koje su rezidirale u Južnom pacifiku, između Sjeverne Amerike i Azije. Kultura Lemurije je kolabirala i bila uništena negdje oko 50.000 pr. n.e., a njeni su preživjeli bježali u zemlje kao što su Kina i Japan.

Prošlog su stoljeća mnogi znanstvenici proučavali svete tekstove azijske Vede, jer postoje markantne paralele između znanja sadržanog unutar tih tekstova i kvantne znanosti. Fritjof Capra je 1975. napisao knjigu 'Tao fizike - The Tao of Physics', gdje je detaljno proučavao paralele, koje su izgledale mnogo više od slučajnosti. Fizičar Paul La Violette, koji je razvio teoriju etera sub-kvantne kinetike (vidjeti poglavlje 6 'Vibracije etera') je uvjeren, kako je njegova sub-kvantna kinetika, koja objašnjava kreaciju materije iz etera kao stojne valove, refleksija mnogih ako ne i svih pradavnih mitova o kreaciji. Od hinduskog mita o kreaciji Višnu, egipatskog mita Atum, mita o Izis-u i Oziris-u, grčkog mita o Zeusu, te babilonskog kreacijskog mita Enuma Elish, svi oni imaju zadivljujuće sličnosti. La Violette je čak uvjeren kako je njegova fizika metaforički utjelovljena u karte za proricanje budućnosti Tarota i znakove Zodijaka.

Svi prastari mitovi o kreaciji prikazuju slične priče o ratovima Bogova Neba, koji pokušavaju obnoviti red iz kaosa. Prema La Violette-u značaj tih ratova je u metafori drugog zakona termodinamike, borbi reda s entropijom. Ti 'Bogovi Neba' se konstantno bore za obnavljanje reda i teže ravnoteži iz kaotičnih fluktuacija, koje se odvijaju iz primordijalnog stanja etera. Mnogi od tih mitova govore i o zmijama i zmajevima uključenim u te borbe. Po mom mišljenju zmije simboliziraju Φ (phi) spirale svijetla, kao stabilne valove iz etera, u trenutku kada entropija nestane, a Bogovi su poraženi.

Druga ponavljajuća tema u mnogim prastarim mitovima o kreaciji su primordijalne vode, koje su postojale prije kreacije. Te vode su metafore samog etera. Forma primordijalnih voda je podrijetlo kreacije svemira. Odvajanje mirnih primordijalnih voda što se spominje u tim mitovima o kreaciji, je metafora za način lokalnog pobuđivanja stanja ravnoteže etera i zakona entropije prirodnim događanjem fluktuacija u eteru, koje kada dosegnu kritični prag, formiraju stabilni valni oblik, elektromagnetski stojni val svijetla.

Čak knjiga Geneze govori o Duhu Boga, koji je nastanjen iznad voda i načinu kojim je On odijelio vode od voda. Bog je govorio 'neka bude svijetlo i bi svijetlo'!

U 'Genezi svemira', Paul La Violette konačno piše:

> *'Ako ništa drugo, otkriće napredne znanosti u pradavnim mitovima i kompilacijama prastarih znanja i vjerovanja, daje razloga za zaustavljanje i zauzimanje šireg stajališta o modernim postignućima, kako bi shvatili da možda nismo prva znanstveno napredna civilizacija, koja je nastanjivala ovaj planet'.*

Najlogičnije objašnjenje, po mom vjerovanju, zašto sveti tekstovi stari više tisuća godina sadrže znanstveno znanje, koje je zagonetka današnjim znanstvenicima, je što se izvorima tog znanja mogu najvjerojatnije pratiti tragovi do preživjelih ranijih civilizacija, koje su dosegle znanstvena shvaćanja koja su jednaka našim. Danas vjerujemo kako je naša civilizacija vrhunac evolucije; međutim otkrića prastare znanosti, koja tek počinjemo razumijevati, zajedno s arheološkim otkrićima podvodnih struktura, koje pripadaju kulturama, nužno starijim najmanje više tisuća godina od kulture Sumerićana, tjera nas na buđenje iz sna.

Slijedeći isto razmišljanje, kultura Egipćana bi također mogla imati svoje podrijetlo iz Atlantide. Znanstvene činjenice otkrivaju kako velika piramida na Giza visoravni nije najvjerojatnije bila izgrađena od kasne egipatske dinastije kao velika grobnica za faraona Khufu-a. Samo visoko civilizirane kulture, kao Atlantida, bi mogle imati pristup do tehnologije i znanosti, što bi im omogućilo gradnju Velike piramide s takvom matematičkom i astronomskom preciznošću. Stoga bi stvarno moglo biti da su preživjeli iz

Atlantide utemeljitelji egipatske kulture tijekom 'Zep Tepi' ili 'Prve dobi', oko 10.500 godina pr. K., kako je to sugerirao Edgar Cayce.

Južno Američke kulture Asteka, Inka i Maya kao i izvorne kulture Sjeverne Amerike, domorodačkih Indijanaca, još i danas predstavljaju zagonetku učenjacima. Iako se veza između Maya i Atlantide teže dokazuje, jer je Maya kultura iz prethodnog milenija, činjenica što su bili izvsni promatrači neba i znali o precesiji ekvinocija, ciklusima sunčevih aktivnosti, te što su posjedovali precizne pojmove za kretanje planeta, pa su tako uspjeli stvoriti kalendar dugog brojenja. Za razumijevanje precesije, Maye su morale uočiti sporo mijenjanje pozicije zvijezda na nebu od 1 stupanj svekih 72 godine. To je vrlo, vrlo mala promjena na nebu za uočavanje golim okom preko tako dugih perioda! A tu je onda i njihov kalendar za Veneru, koji točan unutar 2 sata u 500 godina! To su činjenice, koje se ne mogu lagano objasniti.

Kultura Maya nije jedina kultura, koja je prepoznala i izrazila važnost precesije ekvinocija. Profesor na MIT-u (Massachusetts Institute of Technology) Giorgio de Santillana i profesor Sveučilišta u Frankfurt-u, Hertha von Dechend su proučavali pradavne mitove i pronašli uvjerljivi dokaz kako je njihanje osi Zemlje tijekom dugog perioda od 26.00 godina bilo poznato mnogim starim kulturama. Objavili svoje zaključke u knjizi 'Hamletova borba: Esej koji istražuje podrijetlo ljudskog znanja i njegovo prenošenje pomoću mitova - Hamlet’s Mill: An Essay Investigating the Origin of Human Knowledge and its Transmission through Myth’.

Znanje dvadesetprvog stoljeća, koje se naglo uzdiže u starim kulturama, također se neočekivano pojavljuje u židovskoj Kabali i kristijanskoj Bibliji. Stari zavjet sadrži znanja koja se ne mogu lagano objasniti. Jedna od stvari, koju je Daniel Winter dokazao, je dizajn hebrejske abecede, jezika najstarije verzije Starog zavjeta, iz sjena Φ (Phi) spirale u tetrahedronu. Hebrejska abeceda se stoga priučnik za stvaranje materije. Kutovi potrebni za rotiranje Φ spirale unutar tetrahedrona, kojima se kreiraju sjene, tj. hebrejskih slova, su isti kutovi potrebni za ugnjezđivanje torus (uštipka) u simetrije Platonovih tijela.

Autori Starog zavjeta su potpuno očito imali pristup znanju koje ne korespondira sa znanstvenim razvojem kultura njihova vremena, iako nitko nezna točno starost Starog zavjeta. Mogućnost očuvanja znanja stanovnika Atlantide u starim svetim tekstovima je vjerojatnost koju moramo sada razmotriti.

Oživljavanje znanja stanovnika Atlantide

Edgar Cayce je spomenuo mogućnost povratka znanosti i znanja Atlantide na Zemlju. Vjerujem kako su ponovna otkrića svete geometrije i značaja Platonovih krutih tijela i u implozijskoj fizici Danie Winter-a i teoriji etera David Wilcock-a, u stvari ponovno oživljavanje pradavne znanosti, koja priznaje postojanje etera. Ta se pradavna znanost može povratno pratiti do Atlantide. U stvari postoji više znanstvenika koji su također otkrili značaj Platonovih krutih tijela u modelu atoma, koji nisu ranije spominjani u knjizi. Želio bi spomenuti dr. Robert J. Moon-a, koji je 1986 preslikao kompletnu tablicu elemenata iz Platonovih krutih tijela. Međutim, Platon je prvi opisao svoja, Platonova, kruta tijela kao gradbene blokove atoma. Platonova tvrdnja je postala vjerodostojnija kada je dr. Hans Jenny eksperimentima dokazao da u vibrirajućem kuglastom fluidu, emergiraju sva Platonova kruta tijela kao vibracijske mustre. To je vodilo razvoju implozijske fizike, kojoj je samo trebala hipoteza 'fluida' etera za objašnjavanje načina kojim se spirale u eteru same aranžiraju oko Platonivh krutih tijela.

Ako emergenciju teorija etera, koja daje objašnjenje i za fizikalnu domenu i domenu svijesti, prihvaća matica znanosti, konačno imamo 'teoriju svega'. To bi bila revolucija u znanosti, koja bi mogla voditi duhovnoj renesansi i pomaku znanstvene paradigme.

U toj 'teoriji svega', znanost i duhovnost se stapaju u univerzalnu mudrost. Smeljakov i Karpenko sugeriraju nelinearnost evolucijskog procesa u formi spirale. Znanje koje će slomiti znanost je stoga samo oživljavanje prošlih znanja, koja su nekada pripadala pradavnim i izgubljenim civilizacijama Atlantide.

Najvjerojatnije sva pradavna duhovna ezoterička mudrost ima svoje tragove koji vode untarag sve do ranijih civilizacija, kao što su civilizacije Atlantide, Mu ili Lemurija. U tom smislu ezoterička mudrost je

bit znanstvenog znanja o Božanskoj (uzvišenoj) prirodi našeg Svemira. Dualizam između znanosti i duhovnosti je umjetna bifurkacija, koju je jedino uveo Descartes, jer je vjerovao u mogućnost savršenog objašnjavanja našeg realiteta bez prizivanja Božanskog uzroka.

Descartes je donio takvu odluku u svoje vrijeme. Nikada ne bi mogli ostvariti takav znanstveni napredak do danas, da su religijske dogme još uvijek ograničavale znanost. Stoga mnogo toga zahvaljujemo Descartes-u. Zahvaljujući ljudima kao što su Descartes i Newton, imali smo šansu razumijevanja i istraživanja svog realiteta sa strogom objektivnošću. Međutim, što je znanost više napredovala, to je manje objektivnom izgledao naš realitet. Demonstrirali smo to obilato u cijeloj knjizi. Međutim bolno naslijeđe Kartezijanske bifurkacije bi moglo znanosti danas donijeti vrlo teška vremena prihvaćnaja možda nakon svega, postojanja uzvišenog, Božjeg uzroka u Svemiru.

Znanje stanovnika Atlantide je bila univerzalna mudrost integracije znanosti i duhovnosti. Stanovnici Atlantide jednostavno nisu to razlikovali, kao što smo mi to činili tri stotine godina. Kako inače drugačije objasniti postojanje svetih tekstova starih nekoliko tisuća godina, koji sadrže tako mnogo znanja, koje je i duhovne i znanstvene prirode? Jedini je tomu razlog, što je naša trenutna civlizacija tek sada dosegla razinu znanstvene zrelosti, koja nam omogućava početk gledanja na te tekstove u potpuno novom kontekstu.

Moglo bi se tvrditi kako su istočne duhovne tradicije postigle svoja unverzalna znanja pomoću ezoteričkih principa kao što je introspekcijska meditacija, a ne tajanstvenim znanstenim sredstvima. U stanju više svijesti, vješti su pristupali do primordijalnog znanja spremljenog unutar Akashi zapisa (polja - op. prev.). Premda bi to moglo biti stvarno istina, još uvijek vjerujem u postojanje dovoljno razuma za pretpostavljanje prijenosa inicijalne mudrosti iz ranijih civlizacija u pradavnu Veda kulturu.

Jednostavno smo demonstrirali u ovoj knjizi, kako znanstvenici proboja fronte razvoja znanja, sada otkrivaju postojanje polja etara, čija je svekoliko prisutna energija, po njihovom vjerovanju, izvor i oba prostora, materijalnog i ne-materijalnog svijesti. Pradavne su nam kulture govorile tisućama godina upravo tu istu stvar. Ta polja energije su poznata u različitim kulturama s različitim nazivima, kao što su Prana, Ki, Chi i Akasha. Znanost je jednostavno odbijala vjerovati u njihovu moguću realnost, pa smo mi na Zapadu to smatrali praznovjerjem i primitivnim mišljenjem.

Tisućama godina su nam Istočni mudraci također govorili o suvišnosti distinkcije materijalnog i nematerijalnog, te kako je u stvari univerzalna svijest izvor svih manifestacija. Znanstvenici na fronti razvoja nam počinju govoriti upravo to isto; postoji samo jedna supstancija - eter, izvor i fizikalnog i mentalnog svijeta.

Fizikalne stvari samo izgledaju kao razdvojene stvari, koje su sve međutim manifestacije jednog univezalnog izvora, etera koji koristi formu, a ne supstanciju za kreiranje iluzije razdvojenosti. Zato što je eter također svijesna energija, bit je svemira univerzalna svijest. Korištenjem istog promišljanja o prividnoj prirodi razdvojenih fizikalnih stvari, onda i individualna svijest mora također biti iluzija. Individualna svijest je frakcija cjeline, holografski dio univerzalne svijesti (fraktal univerzalne svijesti - op. prev.)

Duhovne tradicije su nazvale prividnu prirodu razdvojenosti 'maya', tvrdeći kako je ipak istinska priroda svemira Jednost. Hinduizam nam govori kako je sve manifestacija Jednog beskrajnog Kreatora, Brahman-a. Ono što vidimo kao pojedinačne fizikalne relaitete su iluzije, koje skrivaju jednost svemira od našeg pogleda. Budizam poučava važnost odbacivanja ega. Siddharta Gautama, izvorni Buddha, sjedeći pod Bo drvetom, se prosvijetlio univerzalnom svješću, shvaćajući kako je naše vezivanje za individualni ego izvor svih boli i patnji. Hinduizam i Taoizam nas također poučavaju, kako je vjerovanje u odvojeni ego netočno. Oni koji teže duhovnosti pronalaze svoj put do Brahman-a, putujući putom na kom su se riješili svog lažnog vjerovanja u realitet svog ega. Vjerovanje u razdvojeni ego je krivo shvaćanje; to je barijera, koja razdvaja onog koji teži od svog Stvoritelja.

Mnogi su znanstvenici matice znanosti otkrili koherenciju u svemiru, koja je izgleda pravilo, a ne iznimka. I dok je na površini našeg fizikalnog realiteta izgledno postojanje razdvojenih stvari, znanost u stvari otkriva holističku prirodu svemira. Svemir se ne može u potpunosti shvatiti akoga izoliramo na odvojene stvari. A-polje Ervin Laszlo-a pokazuje kako je sve na informacijskoj razini u svemiru vjerojatno povezano

sa svim ostalim. Kvantna znanost otkriva kako kvantno isprepletene čestice djeluju unisono kao da su Jedno. Nezavisno o tomu koliko su međusobno udaljene u svemiru, niti koliko je vremena prošlo, one zadržavaju zauvijek svoje isprepleteno odnošenje. Jacobo Grinberg-Zylberbaum-ov pokus je pokazao kako mogu biti povezani i pojedinačni umovi i kako se podražaj administriran na jednu osobu pokazuje i u EEG-u druge osobe.

Znanstvenici kao Daniel Winter, David Wilcock, Amit Goswami i drugi vjeruju kako svijest nije ograničena samo na biološku formu života kao takvu. Oni vjeruju kako je svijest intrinsično svojstvo samog svemira i ona se može manifestirati u mnogim formama. Vjeruje se kako su svi fizikalni objekti od subatomskih čestica do zvijezda i planeta forme osjećajnog života. Iako ta ideja izgleda na prvi pogled apsurdnom, domorodačka plemena, kao što su američki Indijanci i Aborigini, su nam uvijek govorila o svetosti tla i stijena. Oni vjeruju kako sve ima dušu, te kako je i samo tlo živo! Pradavna mitologija je puna zvijezda i planeta, kojima se pridaje atribut uzvišenog, Božanskog, kao i osobnosti, Bogova neba. Još uvijek vjerujemo kako se radi isključivo o vrlo primitivnom shvaćanju realiteta, te bojeći se svemira, pridruživali su Božanska svojstva zvijezdama. Njihovim primitivnim umovima je to bio jedini način shvaćanja realiteta. A možda smo upravo mi okrenuli stvari naopačke?

Danas znanstvenici 21. stoljeća govore o našem svemiru kao jednom osjećajnom biću, koje evoluira. James Lovelock je bio prvi, koji je postulirao svoju Gaia hipotezu, tvrdeći kako je sama Zemlja jedno osjećajno biće. Ti znanstvenici sada govore kako je Bog jednostavno ‘sve što postoji'. Ako je Bog 'sve što postoji', njegova svijest mora također biti u tlu i stijenama, u zvijezdama i planetima tog svemira.

Jednost

Tako se konačno znanstvenici oslobađaju svojih okova, samo-narinutih dogmi o tomu kako totalitet realiteta mora biti objektivan i deterministički, te kako Bog nije dio igre. Znanost počinje otkrivati postojanje univerzalne svijesti, prisutne svugdje i u svemu.

Ako prihvatimo tu činjenicu, možemo konačno stopiti znanost s Istočnom ezoteričkom mudrošću i prezentirati veličanstvenu novu viziju na srebrnom tanjuru; novu globalnu svijesnost rođenu na ovoj planeti u jedinstvenoj epohi ljudske povijesti:

Naša pojedinačna svijest nije odvojena od univerzalne svijest, od Boga. Nismo i nikada nismo bili odvojeni od Boga. Ego je jednostavno krivo vjerovanje u pojedinačno sebstvo. Kao što nema dualitet materijalnog i nematerijalnog svijeta, nema ni dualiteta između pojedinačne svijesti čovjeka i univerzalne svijesti Boga. Stoga smo uzvišene (Božje) kreature. Vjerujem kako je to upravo ono, što je povijesni Isus iz Nazareta, probuđen u Kristovoj svijesti, poučavao čovječanstvo. Međutim čovječanstvo ga nije uspjelo shvatiti. U njegovo doba postojala je samo nekolicina, koja je stvarno shvaćala i vjerovala u njegove riječi.

Većina je nas rasla s vjerovanjem kako je samo Bog uzvišen, te kako je čovjek rođen s izvornim grijehom, nasljednom ljagom potomka Adama. Ideja da su Bog i čovjek Jedno smatra se bogohuljenjem u religijama; čovjek se rađa kao griješnik i treba se kajati Bogu cijeli svoj život. Dogme kao te su tijekom epoha bile korištene od religija za uspostavljanje svojih moći i podvrgavanje svojih podanika teološkoj ideologiji. Ona je temeljena strahu; strahu za slučaj, ako nam Bog ne oprosti, njegov bi se bijes mogao obrušiti na nas. Ako živimo griješno, bit ćemo kažnjeni i poslani u Pakao. Katolička Crkva službeno podržava dogmu potrebe krštenja djece kako bi oprali grijehe svojih roditelja, koje su počinili u činu zaćeća! Kristijanstvo također uči da je Krist umro na križu za naše grijehe. Krist je platio dugove (zbog) naših grijeha, pa mi možemo ući u Raj. No promišljajmo racionalno za ime Boga, jer ako nas je Bog stvorio sa slobodnom voljom, zašto bi nas osuđivao ako djelujemo slobodnom voljom? Kako možemo ikada učiniti nešto protiv Božje volje, ako je bila Božja volja po kojoj čovjek na prvom mjestu treba imati slobodnu volju? Ako bi nam bog sudio zbog djelovanja po slobodnoj volji, zar ne bi Bog tada bio nesavršen? To bi značilo malu pogriješku u dizajnu čovjeka, pa je onda osigurao priručnik, 10 zapovijedi, kao propisivanje svega što smijemo, a što ne smijemo, zakone kojima se moramo pokoravati, kako bi se nadoknadilo Njegovo vlastito nesavršenstvo. Probudimo se, nema nikakvog grijeha, sve što činimo je upravo Božja volja! Nema dualiteta između vaše

slobodne volje i Božje volje! Egzoterične religije kreiraju kliše Božjeg bića kao starog čovjeka s bradom, koji želi biti sudac promatranjem griješnog naroda s Neba, kako bi utvrdio svoju moć na Zemlji!

Širom svijeta muslimanski religiozni lideri u zadnjoj dekadi nastoje radikalizirati istu ideju! Plediraju na svoje vjernike neka slijede volju Boga i počnu sveti rat, Jihad, kojim bi prisilili ne-vjernike na 'jedinu istinitu religiju Islama'. Fundamentalisti osjećaju približavanje kraja Sudnjeg dana i koriste Kuran kao licenciju za ubijanje svih ne-vjernika u ime Boga. Vjernici tih dogmi su gonjeni intenzivnim strahom, strahom kako će i njih Bog kazniti, ako se ne će pokoravati strogim zakonima, koje nameće Islam. Samo doslovnim življenjem Kurana mogu izbjeći Božju kaznu, koja će nas sve skupa ubrzo stići.

Razlog zašto se odgajamo s tim strahom, poticanim religijama, je gubitak svih autentičnih korjena Kristijanstva tijekom prvog ekumenskog koncila u Nicea-i 325. godina nove ere, u Turskoj modernih dana. Tijekom tog prvog ekumenskog koncila Rimske katoličke crkve, crkva je proglasila prvu katoličku dogmu, vjerovanje kako je Isus iz Nazareta bio Božji Krist, Sin Boga. Kako bi utemeljila tu dogmu, Kristijanski su ezoterični korjeni i poganska pozadina morali bit izbrisani. Rimska katolička crkva je selektivno birala svete knjige, koje su kanonski dozvoljene (kanon je lista dozvoljenih biblijskih knjiga). Crkva je tim činom mogla eksplicitno i konačno konstituirati svoju moć. Sve pradavne mudrosti i naslijeđa naše kolektivne Atlantidske povijesti, su bile namjerno uništene pa je Zapadu oteta sva njegova skrivena mudrost. To je drastično promijenilo smisao naše Zapadne duhovne evolucije!

Dan Brown, autor 'Da Vinci koda' iznio je cijelu temu pred pažnju javnosti, tvrdeći kako su mnoge stvari poučavane o Isus krive. Razumljivo je što sada Kristijani širom svijeta sada žestoko diskutiraju i odbacuju tvrdnje Dan Brown-a u knjizi. Međutim, vjeruje se kako i danas Katolička crkva još uvijek čuva mnoge tajne u sefovima Vatikana.

Prva stvar je postojanje indicija, da je prije 325 godine n.e. Kristijanstvo prihvaćalo reinkarnaciju kao dio svoje ideologije, što je međutim odbačeno kao 'pogansko' vjerovanje, jer bi potkopavalo moć Crkve. Ako živimo tako mnogo života, zašto onda težiti življenju dobrog i bezgriješnog života u ovom životu? Postoji još uvijek mnogo vremena i izobilje života za življenje prije nego stignemu u nebo, zar ne? Pa stoga, zašto bi se pokoravali pravilima Crkve?

Nakon koncila u Nicea-i, potisnute ezoteričke mudrosti su mogle preživjeti samo u tajnim ekstremno avangardnim Gnostičkim krugovima. Članovi tih krugova su se vraški morali potruditi ne bi li održali učenje unutar kruga. Postojala je smrtna kazna za odavanje tajnog koda. No upravo krepošću ti Gnostičkih krugova i Slobodnih masona očuvana je znanost kao sveta geometrija za buduće generacije. Leonardo Da Vinci je bio član takvog tajnog kruga, Sionskog samostana, te kako smo pokazali u poglalvju 5 'Oživljavanje pradavne znanosti' i on je koristio svetu geometriju u svojoj umjetnosti.

Iako je u Bibliji napisano da je Bog stvorio čovjeka prema svojoj slici, danas je vrlo teško vjerovati u stvarnu istinitost toga, odnosno kako je svatko istinska iskra Božanskog.

No ako si dozvolimo samo za trenutak vjerovati kako nas je Bog stvarno stvorio na svoju sliku? Što ako smo mi njegovi ko-kreatori? Što ako je naša okolišna 'objektivna realnost' dokazano samo projekcija naše vlastite svijesti? Može li biti da smo upravo mi, ti koji su stalno kreirali realitet? Onda nas Bog nije uopće napustio, zar ne? Mnogo je ljudi danas izgubilo svoju vjeru jer ne mogu vjerovati, kako u slučaju postojanja Boga, imamo sve te stravične stvari na svijetu. No što smo sami sebi činili tijekom tog puta? Možda smo duhovna bića s materijalnim iskustvom, a ne materijalna bića s duhovnom iskustvom?

Istočna duhovnost bi to nazvala realizacijom buđenja, prosvijetljenja, realizacija kako smo mi jedno s Bogom. Mnogo ljudi tijekom povijesti je postizalo to prosvijetljnje; oni su se budili u Kristovoj svijesti, univerzalnoj svijesti, kao što se to dogodilo Isusu od Nazareta. Problem kojeg je imao Isus u svoje vrijeme, je što ga nitko nije razumio. Kada je rekao 'Ja i Otac smo jedno', bio je razapet na križu zbog tih riječi, jer su to licemjeri shvatili kao čisto bogohuljenje.

Danas bi još mnogo ljudi razapinjalo na križ ideju prosvijetljenja kojom su Bog i čovjek jedno, posebno oni koji nastoje podržati ideju Boga kao suca, koji mora kazniti čovjeka zbog njegovih grijeha! Međutim, vjerujem, kako će postojeći razvoj znanosti voditi u smjeru shvaćanja našeg svemira kao Božanskog, a nas kao dijela cjeline! To je bila istinska poruka svih proroka, uključujući Isusa od Nazareta, koji su pokušavali donijeti Prosvijetljenje čovječanstvu. No u našem strahu od Boga, nismo uspjeli prepoznati istinu! Na sreću danas je mnogo lakše nego prije 2000 godina shvatiti same riječi Isusa u potpuno novom kontekstu.

Isus je rekao 'volite svog brata kao sebe sama'. Ako ne uspijemo voljeti svoju braću kao sebe same, ne uspijevamo niti prepoznati jednost i našu vlastitu Božastvenost. Od svih 6 miijardi ljudi, koji hodaju Zemljom, u stvarnosti je samo Jedan od nas ovdje! Mi smo samo različite perspektive iste univerzalne svijesti!

Zakon jednog

Don Elkins je imao respektabilnu karijeru kao profesor inžinjerstva na Sveučilištu u Lousville-u, te doktorat iz filozofije, a bio je i osnivač odjela mehaničkog inžinjerstva Sveučilišta na Aljasci, te pilot u SAD vojsci tijekom Korejskog rata. Kasnije je postao pilot Boeing-a 727. 1965 je ostavio svoje mjesto kako bi počeo istraživanje NLO-a i paranormalnih fenomena. Osnovao je 'L/L Istraživanje' za početak proučavanja reinkarnacije korištenjem regresije hipnozom, u kojima se subjekti vode sve do ranih dana svoje mladosti, svog rođenja pa čak i prije začeća u stanja prethodnih života.

Kasnije je počeo istaživati NLO viđenja, o kojima se izvješćivalo u cijelom SAD-u. Interview-irao je mnoge otete ljude, koji su tvrdili kako su bili zarobljeni kod vanzemaljaca za potrebe znanstvenih istraživanja. Kasnije je formirao NLO kontaktnu grupu, koja se sastojala od ljudi koji su mogli telepatski kontaktirati s vanzemaljcima, koristeći tehniku poznatu kao kanaliziranje.

Tada se sastao s Carla-om L. Rueckert, koja se pokazala nadarenim medijem za kontaktiranje entiteta, koji su tvrdili da su vanzemaljci. 15. siječnja 1981. Carla L. Rueckert je u prisutnosti Don Elkins-a neočekivano pala u duboki trans. U stanju dubokog transa kontaktirala je s entitetom koji se sam nazvao 'Ra'. To je početak kanaliziranja, koje je trajalo tijekom perioda od četiri godine, a čiji je sadržaj kompiliran u seriju od pet knjiga nazvanih 'Zakon o Jednom - Law of One’.

Ra je objasnio kako bi civilizacija na planeti mogla evoluirati u grupnu svijest, gdje se sve pojedinačne svijesti stapaju, slično kolektivnoj ne-svijesti Carl Jung-a. Kolektivna svijest ima pristup iskustvu svih pojedinaca, koji su ikada živjeli u toj civlizaciji, Akasha zapisima.

Prema Ra, planet Zemlja se približava kraju astronomskog ciklusa od 75.00 godina, jednom od tri sukcesivna precesijska ciklusa. Taj će događaj kulminirati 2012.

Ra entitet je objasnio kako su oni intervenirali u evoluciju čovječanstva, u vremenu Egipćana, gdje su objavili 'Zakon jednog'. Članovi Ra grupe su se vjerojatno reinlarnirali na Zemlji kako bi pomogli čovječanstvu. To je razlog, što su Ra - Ta i Toth, koji potječu iz Ra grupe, konstruirali Veliku piramidu na Giza visoravni* sa svrhom liječenja i inicijacije prema višim duhovnim prostorima.

* Ista tvrdnja potječe i od Edgar Cayce-a! Uočite kako sam u poglavlju 8 ‘Giza visoravan’ spomenuo kako centralna piramida korespondira s planetom Venerom, te kako postavljanje tog planeta u centar, ima možda svrhu otkrivanje svog izvora; Venera je domovinski planet Ra!)

Ra je nas ljude koji nastanjujemo Zemlju nazvao ***'Dušama distorzije'***. Ego koncept, vjerovanje u odvojene individualitete je izobličeno stajalište o realitetu, prema Ra. Fundamentalni realitet je postojanje samo jedinog Jednog Beskrajnog Kreatora, pa su sve percepcije individualiteta jednostavno iluzije. Stoga se učenja Ra naziva 'Zakonom jednog'. Ra se inkarnirao u formu ljudskog života kako bi donio to znanje Egipćanima.

Buđenje duša distorzija

Na nesreću, Egipćani se nisu probudili iz svojih izobličenja, pa su krivo shvatili 'Zakon jednog', počevši ga štovati kao Boga, umjesto dotadašnjeg Boga Sunca. Kako učenje nije uopće shvaćeno, nastavljeno je među Zemljanima izobličavanje 'Zakona o Jednom'.

Ra, egipatski Bog Sunca

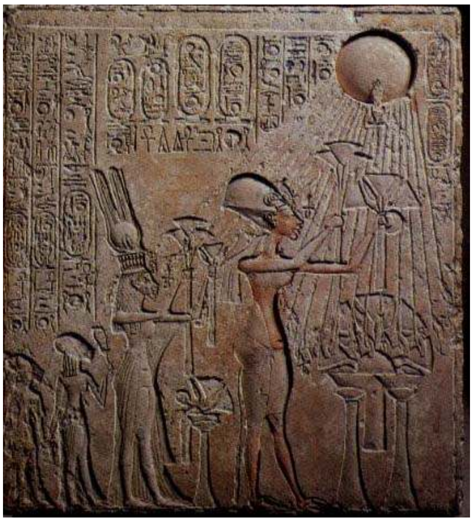
U svojim brojnim sastancima, Ra je objasnio Don Elkins-u povijest našeg planeta, njegovu duhovnu evoluciju, te život na drugim planetama, ranijim civilizacijama kao što su one Atlantide, Lemurije ili Mu. Ra je objasnio kako evolucija duše vodi kroz više života u ciklusima reinkarnacije. Svi smo živjeli mnogo, mnogo života na mnogim planetama jer je sama duša vječita. Postupno duša evoluira prema višim razinama svijesti, pa će se reinkarnirati u višim dimenzijama, kako bi u konačnici dosegla najvišu, osmu razinu gustoće, gdje će duša biti ponovno ujedinjena sa sviješću Jednog Beskonačnog Kreatora.

Ra je dao i detaljne znanstvene lekcije i objašnjenja oktavno temeljene prirode našeg svemira, koji se sastoji od više dimenzija, koje je preferirao zvati gustoćama. I materijalni i nematerijalni svijet je konstruiran iz univerzalne duhovne energije, koju Ra naziva energijom Ljubavi/Svijetla. Ra objašnjava kako energija Ljubavi/Svijetla putuje kroz svemir kao spiralni val (torzijski val!)* Sedam različitih dimenzija u svemiru su različite gustoće i vibracijske brzine, iste univerzalne energije Ljubavi/Svijetla, što korespondira sa sedam bijelih tipki na glazbenoj ljestvici. Gustoće kao i tipke glazbene ljestvice se ponavljaju. Nakon sedme bijele tipke, ponavlja se prva tipka samo jednu oktavu više.

> *(Uočite kako Daniel Winter objašnjava kako spiralizirajući Zlatni valovi, koji brzo ulaze u atom su valovi svijetla isprepleteni na lo-Φ valu ili valu ljubavi. Isto tako Winter govori o torzijskom valu, kao valu svijetla 'punom ljubavi' temeljen na Fibonacci nizu Zlatne sredine.)

Materija je vibracije te energije Ljubavi/Svijetla i postoji jedinstven odnos između glazbe, zvuka i geometrije (Platonova kruta tijela), koji igra ulogu u konstruiranju materije. Dimenzije svemira su konsturirane oko oktave glazbene ljestvice. Unutar sedam glavnih dimenzija, postoji i drugih sedam pod-dimenzija, koje trenutno prolaze svoju tranziciju u 4. gustoći, kojoj je završio ciklus od 75.000 godina, prema kazivanju Ra. Neki od tih zadivljujućih znanstvenih detalja su dani znanto ranije nego su znanstvenici s fronte razvoja otkrili samu bit onog što Ra govori. Kako objasniti takvo eksplicitno znanje, koje dolazi iz žene bez ikakvog znanstvenog razumijevanja?(2)

Period Egipaćana na koji se referencira Ra u svojoj intervenciji na zemlji, je moglo stvarno početi u 18. dinastiji (1352 - 1336 pr. n.e.) Amenhotep-a IV, obilje poznatog kao Akhenaten, imenu kojeg je kasnije usvojio.

Ra u 'Zakonu o jednosti' vrlo jasno tvrdi, kako su sada ovdje, ne bi li nam pomogli u tranziciji prema četvrtoj gustoći. Nazivaju tu tranziciju žetvom četvrte gustoće duša, jer smo nakon dugog perioda reinkarniranja sada spremni za tu tranziciju. Misteriozni krugovi žita, koji su se počeli pojavljivati prije dva desetljeća širom svijeta, bi samo mogla biti neka vanjzemaljska pomoć, koju referencira Ra.

U skoro isto vrijeme s pojavljivanjem krugova žita, pojavile su se tvrdnje o vanzemaljskim otmicama. Te su tvrdnje širom svijeta često zanemarivane; u većini slučajeva su službeno ismijavane. Prema Steven Greer-u iz Projekta razotkrivanja - Disclosure Project, vlada SAD-a je namjerno ismijavala NLO tematiku kako bi zavela veći dio javnosti.

I danas još uvijek postoje sumnje glede provedenih istraživanja o navodnom padu NLO-a kraj Roswell-a, Novi Meksiko u srpnju 1947. Službeno je slučaj SAD zračnih snaga Roswell zaključen, no cijeli incident ima sve znakova prikrivanja. Izgleda kako se radilo o enormnom povećanju NLO viđenja nad Mexico City-jem od 1991. Mnogi fotografi amateri su kamerama snimili viđenje NLO-a, a postoji i mnogo izvješća očevidaca.

Vrlo neočekivano i po prvi put u povijesti, je objavljena vijest o NLO-u od strane meksičkog Ministarstva obrane o susretu s NLO-om koji se dogodio u svibnju 2004. na nebu nad Meksikom. 6. svibnja 2004. Zračne snage Meksika su zabilježile 11 neidentificiranih letećih objekata na infracrvenom filmu. U televizijskim flash vijestima, piloti su objašnjavali svoj susret s tim NLO-ima, a film o susretu je bio emitiran na mnogim postajama širom svijeta. Ispred kamera je major Madaleno Castano objasnio kako ih je NLO slijedio barem 15 minuta. U jednom su trenutku bili jako prestrašeni, jer je NLO nenadano obletio avion i došao iza njega; odjednom su svi NLO-i bili oko njih okružujući avion.

No ta je službena izjava meksičke vlade o viđenju NLO-a jedinstvena. Bilo je mnogo viđenja NLO-a nad Meksikom, no nikada ranije nije bilo službenog komentara vlade. Može se postaviti pitanje, od kuda odjednom promjena u politici u svezi s NLO fenomenom? Možda ga više nisu mogli prikrivat pa su odlučili kako je mudrije početi informirati svekoliku javnost? Vidjet ćemo hoće li se i u budućnosti pojaviti više službenih izvješća o viđenjima NLO-a.

Ne brinite, NLO se ne će spustiti na travnjak Bijele kuće i preuzeti kontrolu nad planetom; to su sve SF horor fantazije. Međutim vjerujem da je interdimenzionalni vanzemaljski život pomagao čovječanstvu tijekom povijesti s pozitivnim namjerama podizanja njegove svijesi. Sada je došlo vrijeme kada čovječanstvo ubrzava svoju evoluciju do kritičnog praga znanstvenog shvaćanja, na kojem otkrivamo božansku prirodu svemira, pa prirodno postoje tvrdnje kako tomu svjedoče vanzemaljci, koji ujedno i vode taj jedinstveni trenutak. To će biti kvantni skok u našoj evoluciji, globalno Prosvijetljenje.

24 godišnji Nizozemac Robbert van den Broeke tvrdi kako može kontaktirati s vanzemaljcima. On izgleda osjeća njihovu prisutnost i čuje visoko-frekventno cvrčanje kada su prisutni. Slijedeća stvar koju čini, je uzimanje kamere za njihovo snimanje! Čudne se stvari pojavljuju pred njegovom kamerom, nešto kao kugle koje emitiraju svijetlo i vanzemaljci. Ima cijelu kolekciju tih snimaka. Ima i film o vanzemaljcima, koji su se pojavili pred njegovom običnom video kamerom!

Na neki je način razvio i osjećaj za pojavljivanje krugova žita u svojoj okolini; kada osjeti da dolaze skače na svoj bicikl i odlazi u polja. Kaže kako je često svjedočio stvaranju tih krugova žita. Njih prate bliješćeće kugle bijelog svijetla, nazvane Orb-ima.

Tvrdi kako su orb-i inteligentni i kako s njima može komunicirati telepatski.

Privukao je pažnju tima nizozemske televizije, koji je želio dokaz njegovih zabavnih tvrdnji! Dali su mu dva fotoaparata, obični Polariod, te digitalni fotoaparat, pa su ga pod promatranjem TV kamere zamolili da izvede svoj 'magični trik'. Novinari su bili obuzeti šokom, jedva vjerujući svojim očima, kada su se počele pokazivati slike na digitalnom fotoaparatu! Slike su se pokazale i na Polaroidu nakon razvijanja!

Povratak proroka

Edgar Cayce je prije smrti obečao da će se vratiti. Čak je spomenuo i godinu svog povratka, 1998. Ako je bio u pravu, gdje je sada? U svojoj knjizi 'Reinkarnacija Edgar Cayce-a - The reincarnation of Edgar Cayce', Wynn Free tvrdi kako je David Wilcock Edgar Cayce. Istraživao je takve tvrdnje David Wilcock-a da je upravo on reinkarnacija Edgar Cayce-a. David Wilcock nije samo još jedan obični znanstvenik; on sebe naziva intuitivnim istraživačem i u stvari nadarenom osobom psihika. Tvrdi kako je u kontaktu s istim Ra izvorom, koga je kanalizirala Carla Ruecker u 'Zakonu o jednosti' (jednom).

Istražujući tu tvrdnju, misli kako su svo troje, Edgar Cayce, Carla Rueckert i David Wilcock u stvari kontaktirali s istim 'Ra' kao izvorom. To objašnjava zašto je Edgar Cayce tako često referencirao 'Zakon jednosti'! Više je puta spominjao 'Zakon jednosti' u svojim čitanjima u svezi ljudi iz Atlantide, koji su bili podijeljeni u dva tabora, sljedbenike Belial-a (rem: Belial je hebrejsko znaćenje 'bez vrijednosti' ili 'bez vladara', u Listi Mrtvog mora je opisan kao lider Sinova tame) i sljedbenike 'Zakona Jednosti'. Prema Cayce-u su te dvije grupe međusobno ratovale.

Prema David Wilcock-u, Ra ga je informirao da je on reinkarnacija Edgar Cayce-a. Čak što više Ra ga je požurivao na javno objavljivanje njegovog odnosa s Edgar Cayce-om. Kada je to čuo 1998. bio je šokiran (spomenuta godina Cayce-ovog povratka), jer je znao kako će ga ismijavati, no ipak je nevoljno s tim izašao u javnost. Wilcock kaže kako preferira respektiranje zbog svog znanstvenog rada, a ne zbog svoje povezanosti s Edgar Cayce-om. David WIlcock je napisao tri knjige, nazvane serijom Konvergencije, 'Pomak epoha', 'Znanost jednosti' i 'Božanski svemir'.

Sve su te tri njegove ekstenzivne knjige respektirane od znanstvenika širom svijeta. Trenutno radi zajedno s bivšim NASA znanstvenikom Richard C. Hoagland-om, koji tvrdi kako NASA sprječava istinu o mnogim stvarima, na primjer, o energetskim promjenama koje se događaju u našem Sunčevom sustavu. Wilcock i Hoagland razvijaju hiperdimenzionalnu fiziku etera kako bi objasnili te fenomene i prezentirali ju i u znanstvenim krugovima i u javnosti.

Wilcock-a je u proučavanju 'Zakona jednosti', koga je napisala Carla Rueckert, vodio njegov duhovni lider Ra, ne bi li prikupio dokaze od znanstvenika širom svijeta, koji bi koroborirali znanost koju je diktirao Ra u 'Zakonu Jednosti'. Rezultati su prikupljeni u Seriji Konvergencije.

No zašto bi vjerovali mladiću kao David Wilcock-u kada tvrdi da je reinkarnacija Edgar Cayce-a? Naravno mogu se iznijeti samo neizravne činjenice; pa ipak su neki dijelovi dokaza vrlo uvjerljivi. Na primjer, još kao dijete je bio nadaren s psihičkim moćima. Danas održava čitanja, jednako kako je to Cayce činio za svoje klijente. Predvidio je napad na tornjeve dvojčeke 11 rujna 2001 u čitanjima koja su bila objavljena na

Internetu mnogo godina prije napada. Wilcock-ova čitanja su vrlo zagonetna i najbolje se razumiju u retrospektivi:

Čitanje od 12. lipnja 1996:

To je najveća SF priča ikada ispričana. Netko dolazi u Spašavanje 911.
CBS i ABC primjereno prate. Mreža rastopljenog željeza je oblikovana po tijelima črtava . . .

Čitanje 9 srpnja 1998:

Bombardiranje Svjetkog trgovinskog centra je stvarno protreslo stvari. Slijedeći put

kada netko proba nešto slično to će postati mnogo veća priča, ako se detalji razrade . . . previlno.(3)

Daljnja zadivljujuća činjenica je što je pljunuta slika mladog Edgar Cayce-a. Koincidencija sličnosti lica na završava s David Wilcock-om, već se nastavlja s prijateljima i WIlcock-a i Cayce-a. Prema Wynn Free-u, izgleda kao da se grupa osoba poznanika Edgar Cayce-a, reinkarnirala u ovaj život ponovno kao prijatleji Wilcock-a. Najuvjerljiviji dokaz je međutim sličnost astroloških grafikona datuma rođenja i Edgar Cayce-a i David WIlcock-a. Astrolog Braian McNaughton je utvrdio kako je sličnog grafikona datuma rođenja oba čovjeka toliko značajna, da se isključuje svaka slučajnost. Sunce, Mjesec, Merkur, Venera i Mars, prema astrologu određuju osobnost individua u istom znaku za datume rođenja Edgar Cayce-a i David Wilcock-a. McNaughton, je počevši od astroloških grafikona rođenja Edgar Cayce-a utvrdio kako svi datumi između rođenja Edgar Cayce-a 1877. do godine 2000. imaju isto poravnanje Sunca, Mjeseca, Merkura, Venere i Marsa, no na svoje je čuđenje, osim jednog datuma, a to je točno datum rođenja David Wilcock-a!(4)

Iako dokaz izlgeda prilično uvjerljivim, Asocijacija za istraživanje i Prosvijetljenje - Association for Research and Enlightenment (A.R.E.), koja održava naslijeđe Edgar Cayce-a nije službeno prepoznala David Wilcock-a kao reinkarnaciju Edgar Cayce-a. Nezavisno o tomu vjerujemo li ili ne da je David Wilcock reinkarnacija Edgar Cayce-a, ne mijenja činjenicu da je David WIlcock vrlo znakoviti znanstvenik, koji je prikupio znanstvene dokaze koji održavaju predviđanja Edgar Cayce-a i Ra fiziku iz 'Zakona Jednosti'.

David Wilcock aktivno formulira novu znanstvenu paradigmu; stapa znanost i duhovnost do nove razine shvaćanja, što je u najmanju ruku znanstvena revolucija.

Epilog

Ako danas pogledamo oko sebe u ovom svijetu, vidimo rastuću tendenciju prema sebičnosti i individualizmu, što je rezultat našeg kolektivnog vjerovanja u Darwin-ovu strategiju preživljanja najprilagođenijih, koja je postala sinonim za kapitalizam. Nedostatak moralnosti i gubitak duhovnosti je potisnulo religije prema konzervatizmu. Muslimanski fanataci su čak odabrali put terorizma kao ispravni put za podređivanje ne-vjernika. Društvene razlike u svijetu su se povećale kao rezultat opće pohlepe, bogati jednostavno postaju bogatiji, a siromašni siromašnijima. Čovječanstvo izgleda razdvojenije nego ikada ranije.

Kristijani širom svijeta vjeruju kako će se Krist jednog dana vratiti na Zemlju, kao što je obećao, kako bi obnovio moć i slavu Boga. Postoje i danas mnogi, koji vjeruju kako je drugo dolaženje vrlo blizu. Prije svog povratka, istinske Kristijane će odvesti tijekom 'ushićenja' na mjesto s kojeg će ih Isus spasiti od Armageddon-a i odvesti ih na Nebo. Preostali griješnici će biti ostavljeni da čekaju Sudnji dan. I muslimanski fundamentalisti osjećaju skori Armageddon.

Vjerovanje u bijes Boga je poticalo obje religije na slijepo vjerovanje u svoju vlastitu ispravnost. George Bush, predsjednik SAD-a, se pretvorio u kristijanskog fundamentalistu nakon što ga je njegova vjera spasila od alkohola, pa je sada herojski križar za iskorjenjivanje svog zla na ovom svijetu. Njegova je misija utemeljivanje novog svjetskog poretka. Jednostavno je podijelio svijet u dvije sekcije, one dobre i one loše, razdvajajući ih svojom 'osi zla'! Vodi svoj osobni sveti rat, vlastiti Jihad s blagoslovom Boga za ubijanje loših momaka. God bless America - Bože blagoslovi Ameriku! Loši momci su Bin Laden i njegovi islamski sljedbenici, koji isto tako vode sličan sveti rat s identičnim namjerama, s blagoslovom i pristankom svog Boga. Obje strane tvrde kako je Božji bijes na njihovoj strani. Koja ironija!

Polarizacija između sukobljenih religija u političkoj areni je dovela do iste "mi i oni" polarizacije širom svih slojeva našeg društva. Ljudi su postali prestrašeni i taj je strah donio George Bush-u drugi mandat.

U isto vrijeme, daleko od masa, budi se nova svijesnost u čovječanstvu, shvaćanje kako postoji jedino Jednost u svemiru. Svi smo djecaa jedne univerzalne svijesti! Ta svijesnost izgleda dolazi u pravo vrijeme i na pravom mjestu. Duhovno nam je uskraćena univerzalna mudrost! Sve polarizacije ovog svijeta potječu od neuspijeog shvaćanja jedinstva, koje nas sve povezuje. Uzrok našoj polarizaciji je naša prosudbena priroda za razlikovanje dobra i zla. Prosudba je instrument, koji koristi ego kako bi održao svoje uvjerenje u individualno sebstvo! Kada prenosim svoj sud o Vama, u stvari izražavam da sam drugačiji od Vas, bolji i kako nikada ne bi to činio. Akt suda je stoga razdvajanje u akciji!

Čovječanstvo ima beskrajnu potrebu za duhovnom mudrošću, koja ujedinjava umjesto razdvaja, jer je separiranje osnovica svih sukoba. Bez duhovne mudrosti, osjećam kako nema nade za čovječanstvo, jer smo u potpunosti sposobni sami sebe uništiti! Mnogi su se smjestili u politici, osjećajući kako svi problemi zahtijevaju politički odgovor. No nemojte se zavaravati, jer je politika prosuđivanje s velikim slovom. A oni se nikada ne će ujediniti. (u engleskom se veliko slovo nazival 'capital', pa to dodatno pojačava izjavu, o politici s velikim slovom, aludirajući time na kapital - op. prev.)

Znanost je postala zamjena za Zapadnu religiju. Fiksiramo svoje svjetonazore uglavnom prema onom što nam znanost govori. No došlo je vrijeme, ovdje i sada, da i sama znanost prolazi kroz revoluciju, vodeći nas u novom smjeru, konvergenciji s Istočnom duhovnošću! Znanost otkriva da je konačni realitet svemira Jedno(st). Također nam govori kako naša ljudska svijest ima stvarni učinak na vanjski fizikalni realitet, pa time nismo prolaznici u objektivno realitetu, već smo aktivni ko-kreatori relaiteta! To nas čini ko-kreatorima s Bogom! Imamo moć oblikovanja vlastite sudbine kako individualno tako i kolektivne! Ono u što vjerujemo će u konačnici biti naš realitet!

Te objave znanosti daju Isusovim riječima i Bibliji potpuno novu perspektivu. Sveti su tekstovi namjerno ograničavani i mijenjani u dogme na koncilu u Nicea-i 325. AD kako bi se utemeljila moć Katoličke Crkve. Ponovno dobivenih 14 pradavnih tekstova Nag Hammadi-ja, pronalaskom u Eguptu 1945. otkrivaju, da su na primjer Evanđelje po Tomi, Evanđelje po Filipu i Evanđelje o Istini, bili namjerno izostavljeni iz naše

verzije Biblije. Zašto? Jednostavno zato što otkrivali previše ezoteričkog znanja! U isto vrijeme smo bili prikraćeni pradavnog znanstvenog znanja, koje potječe unatrag od Egipćana i ima svoje korjene u kulturi Atlantide.

No ponovno pročitajmo iste riječi iz Biblije, gdje Isus govori o Jednosti sebe i čovječanstva s Ocem:

> **Ivan 17: 22 –23** Dao sam im slavu, koju ste meni podarili, da bi bili jedno, ko što smo mi jedno: Ja sam u njima, a vi u meni. Možda se dovedu do kompletne jednosti, kako bi pustili da svijet zna, kako ste me poslali i kako ste ih voljeli jednako kao što ste voljeli mene.

Ili to reči riječima Neil Donald Walsh-a, autora serije knjiga 'Konverzacija s Bogom':

> *"jedna od najozbiljnijih krivih interpretacija je ideja da je Bog nedohvaltjiv, da je odvojen od nas. Taj nas je način mišljenja o razdvojenosti, otuđio od Božje kreacije i nas samih. Vodio je do ekonomije razdvajanja, politike razdvajanja, sociologije razdvajanja i religija razdvajanja. Moja je poruka da smo svi jedno, da nema nikakvog razdvajanja između nas i Boga, između nas i života ili između nas i bilo kog drugog".(1)*

Ezoterično nam je učenje uvijek govorilo da ono što vidimo izvan nas predstavlja zrcalo vlastitih vjerovanja i uvjerenja. Ako vjerujemo da je svijet težak, loš i ružan, te kako se moramo boriti i konkurirati za svoje preživljavanje, onda će se to vjerovanje reflektirati u svakodnevnom iskustvu života. Međutim, ako vjerujemo u miroljubivost svijeta, te kako ćemo u njemu sresti samo prijateljske ljude na svom putu, zračit ćemo to uvjerenje i privlačiti prijateljske ljude pune ljubavi na svom putu! Kristijani imaju drugu izreku za to: 'ono što žanješ je ono što si posijao'.

> **Galičani 6:7** Ne budite zavedeni; Bog nije prevara; jer što god čovjek sije, to će i požnjeti.

Došli smo do točke u svojoj revoluciji, kada možemo početi shvaćati značaj tih riječi u Bibliji u okviru potpuno nove perspektive.

Došao sam do uvjerenja o velikom potencijalu čovječanstva, koji se sada oslobađa u buđenju koje sedogađa globalno. Kolektivna svijest čovječanstva se diže prema svom istinskom Božanskom potencijalitetu. Izobličenja/distorzije o kojima je govorio Ra, moraju imati veze s našim krivim interpretacijama, jakim vjerovanjima i uvjerenjima, da smo samo krhke, griješne individue, koje su pasivno podvrgnute opasnom vanjskom svijetu, nad kojim nemamo nikakve kontrole. Te distorzije su nas odvele u strah i očaj.

U svojoj knjizi 'Učinak Izaje - The Isaiah effect', Greg Braden objašnjava novi način molitve, izveden iz tekstova Mrtvog mora, nađenih u Qumram dolini, posebno teksta proroka Izaje. On je naučio da su Eseni, ljudi izravni potomci i Izaje i Isusa, pokušavali učiti ljude nešto u svezi s molitvom, što je nešto novo. Izaja piše u svojim tekstovima, kako ne smijemo u molitvi ništa tražiti od Boga; umjesto toga trebamo vjerovati i djelovati kao da je molitva već ispunjena! Gred Braden nastavlja objašnjavati kako bi trebali čvrsto vjerovati i intenzivno vizualizirati, osjećati gledano i slušano, sa što je moguće više osjetila, ono što je mogući rezultat naše molbe u molitvi. Trik je u vjerovanju da je naša molitva već ispunjena, pa nikada u nju ne treba sumnjati naknadno. To je trenutak kada počinjemo živjeti svoje istinske Božanske moći. (manifestiranje kao tema filma i knjige 'Tajna – Scret' - op. prev.)

U svojoj knjizi Greg Braden komparira mudrost Esena s kvantnom znanosti modernih vremena i zaključuje kako mudrost Esena nije temeljena na nekom pradavnom poganskom vjerovanju, već se može supstancionirati / materijalizirati kvantnom znanošću.(2)

Ista poruka Izaje dolazi i od Isusa, kada nam govori, kako nismo pitali na pravi način:

> **Ivan 16:23-24** Od tog dana više me ne ćete ništa tražiti. Kažem vam istinu, moj Otac će vam dati sve što zatražite u moje ime. Do sada niste ništa tražili u moje ime. Tražite i dobit ćete, pa će vaša radost biti potpuna.

Većina ljudi koji mole, šalje zahtjeve prema Bogu i nada se da će mu biti odgovoreno, umjesto da znaju svoje vlastite moći i tko su oni zapravo! Trik je u ne pitanju i čekanju dok se dobije, već u znanju da je dano čak i prije nego se pita! Vi kontrolirate jer ste Jednost s Kreatorom!

Isus nam je rekao kako su njegove moći za izvođenje čuda, ne samo njegove, već će se probuditi u svima nama:

> **Ivan 14:12** Onaj koji vjeruje u mene, radit će djela koja i Ja radim; a radit će i veća djela od tih; jer Ja idem u svog Oca.

Možda Drugo dolaženje Krista, povijesne osobe Isusa od Nazareta, ne znači fizikalni povrat, već buđenje svijesti Krista u svima nama, globalno buđenje?

Postoje nova duhovna učenja na Zemlji, koja nam se prenose u zadnja dva desetljeća, koja po mom vjerovanju pokušavaju objasniti upravo istu stvar, tj. kako je Isus pokušao naučiti čovječanstvo, no naše su religije izobličile njegovo učenje. Nakon 2000 godina Isusova poruka nam se ponovno donosi, no u novoj perspektivi je ona mnogo lakše prihvatljiva nego što je to bilo pred 2000 godina. Sada imamo znanstveni radni okvir, koji nam omogućava shvaćanje tih riječi bez pribijanja glasnika na križ!

Knjiga 'Tečaj čuda - A Course in Miracles' je bio kanaliziran 1975. dr. Helen Schucman kroz unutarnji glas. Prema Schucman, unutarnji se glas sam otkrio kao povijesni Isus od Nazareta. Knjige je već prodana u milijunima primjeraka na mnogim jezicima širom svijeta. To učenje nije dualističko i govori nam kako su Bog i čovjek Jedno. Ono naglašava važnost opraštanja i uči nas kako su grijesi i osude trikovi, koje koristi ego kako bi održao vjerovanje u razdvojenost. 'Tečaj čuda' poučava da Isus nije umro na križu kako bi platio za naše grijehe, već nam je to pribijanje na križ trebalo u stvari pokazati, kako sami sebe pribijamo na križ i kako je uskrsnuće svima nama na raspolaganju. Sažeto, 'Tečaj čuda' nije neka nova religija, to je individualiziani tečaj namijenjen promjeni sustava vjerovanja, kako bi sva lažna uvjerenja u odvojenom egu, tendencija osuđivanja i jako uvjerenje u griješnost, bila poništena.(3)

Negdje u isto vrijeme je kanalizirano drugo učenje, nazvano 'Zakon privlačnosti', kada je Esther Hicks kanalizirala izvor nazvan 'Abraham'. Zakon privlačnosti' je postao popularan u SAD-u i koristili su ga brojni treneri osobnog razvoja. Većina njih su vjerojatno raniji NLP (neurolingvističko programiranja) treneri i učitelji, koji tvrde, kako su modelirali strategije i faktore uspjeha, u životu uspješnih ljudi. Sada koriste 'Zakon privlačnosti' kako bi nam rekli da je sve u našem svemiru u biti vibracija od fizikalnog prema mentalnoj domeni. Naše misli i emocije su isto tako vibracije, koje će privlačiti isto kao i sve vibracije. Drugim riječima, kreiramo svoj realitet i to, primamo, točno ono u što vjerujemo da je istina. To je đavolji krug jer ono u što vjerujemo nam se vraća natrag. To je čin potvrđivanja, koji samo ojačava naša postojeća uvjerenja. U slučaju negativnog stajališta, ljudi se dakle nastoje vezati za repetitivne mustre, koje ih povređuju sve više i više. Ako se želimo osloboditi iz ponavljajućeg ponašanja koje na boli, morali bi se fokusirati na ono što želimo, a ne na ono što ne želimo!

Novi gurui moći ljudskog uma uče danas poslovne ljude poslovati na potpuno drugačiji način. Govore im da se oslobode od arhaičnih tereta Darwin-izma, vjerovanja kako je u poslovanju glavna tema konkuriranje i preživljavanje najspremnijih. Umjesto toga se poslovni ljudi uče postavljati svoje pozitivne namjere, fokusirati svijest na svoje ciljeve i promatrati kako će se oni magično ostvariti, jer svemir će isporučiti obilje prilika za one koji su pitali na pravi način!(4)

Živimo u vrlo specijalnom vremenu, vremenu velikih promjena. kao da živimo u vremenskoj kapsuli koja se brzo razotkriva u toj specijalnoj epohi ljudske povijesti. Postoji lavina znanja raspoloživog od zore

Interneta, čime se naš razvoj strahovito ubrzava. Kada retrospektivno gledamo, izgleda nije slučaj, što smo morali razviti tehnološku i znanstvenu svijesnost prije nego se rodila nova duhovna svijesnost. Mnogi

izvori tvrde da je čovječanstvo primalo pomoć iz duhovnih dimenzija i od vanzemaljaca koji su dolazili s ciljem ukazivanja na dovoljnu zrelost za kvantni skok svijesti. S tog aspekta, primili smo kanalizirane radove 'Zakon o jednosti', o Seth-u, 'Zakon privlačnosti' i 'Tečaj čuda'. Druga su pomoć bili krugovi žita.

Proučavanjem naše prošlosti, mnogi se dijelovi zagonetke izgleda sada uklapaju, pa izgleda da su nam pradavni preci ostavili i tragove o važnosti galaktičkog poravnanja 2012. Proročanstva Maya o 2012., proročanstva Inka, Hopi indijanaca, Nostradamusa, Edgar Cayce-a, Isusa i mnogih drugih su prorekla da će se u ovo doba dogoditi pomak u svijesti na Zemlji, nakon vremena patnji. Smeljakov, Karpenko i Terence McKenna su dali tragove o odvijanju naše evolucije u ponavljajući fraktalima, koji su slijedili omjer Zlatne sredine. Samo pak vrijeme je prema pretpostavkama spiraliziralo u krajnju točku koja korespondira s predviđanjima Maya za 2012. Je li moguće da je naša evolucije stvarno izvlačena iz budućnosti, a ne gurana iz prošlosti kako to sugerira teorija kaosa, te da fraktalni atraktori naše evolucije koincidiraju s galaktičkim poravnanjem zimskog solsticija 2012 i krajem vremena Maya kalendara Dugog brojenja? Ako će se ikada dogoditi pomak globalne svijesti na ovoj planeti, kako se proriče, vjerujem da je vrijeme za to upravo ovdje i sada!

Maye su objasnile kako će se prije pomaka u svijesti dogoditi mnoge katastrofe od kojih će Zemlja patiti. Te katastrofe će djelovati kao katalizatori, koji će pokrenuti pomak svijesti. U vrijeme teškoća, ljudi zaboravljaju svoje razlike, zbližavaju se i ujedinjuju. Globalizacija je pretvorila svijet u jedno veliko selo, pa se više ne može zanemarivati događaje u udaljenim dijelovima svijeta, jer će se i vijesti o katastrofama emitirati širom svijeta unutar minuta. Problem globalizacije je problem lokalnih ekonomija koje sada znatno zavise o svjetskoj ekonomiji; poremećaji bilo gdje na svijetu imaju potencijal djelovanja na loakalne ekonomije. Ekonomski razvoj Kine predstavlja stvarnu prijetnju zaposlenosti u svim Zapadnim zemljama. Nacije same po sebi više ne mogu riješiti probleme okoliša s kojima se suočavaju. Rat protiv terorizma se ne može dobiti ukoliko ne prepoznamo korjene problema, naše lažno 'mi i oni' razmišljanje, lažno uvjerenje kako smo mi na 'pravoj' strani osi zla. Taj svekoliki razvoj uključujući i katastrofe kao što je azijski tsunami i poplava New Orleans-a, će prisiliti čovječanstvo na ujedinjavanje i djelovanje kao Jednost.

Morat ćemo napustiti naše krivo Darwin-ističko uvjerenje u separatizam i 'preživljavanje najspremnijih'. Ako ne prepoznamo međusobno odnošenje naizgled nepovezanih događaja u svijetu odnosno Jednost u svim stvarima, nitko od nas neće ostati spreman za preživljavanje izazova s kojima će se svijet suočiti u bliskoj budućnosti.

Ova je knjiga moj pokušaj dijeljenja s vama mnogih divnih stvari koje su otkrili znanstvenic, koji naglašavaju našu Jednost. Možete im se diviti ili ih kompletno odbaciti, ne vjerujući u tu problematiku. Osobno sam pun nade za novu budućnost čovječanstva. Uvijek sam osjećao i vjerovao kako svijet u kojem živimo ne bi mogao biti Božja volja. Konačno sam shvatio kako su naše i Njegova volja ujedinjene. Imamo mogućnost i moć unutar sebe za oblikovanje svijetle nove budućnosti našoj djeci, kao vrijeme mira i razumijevanja, pravo Nebo na Zemlji.

Kako većina nije svijesna brzo nadolazećih promjena, proročanstva prošlosti, kada im dođe vrijeme, bi nas mogla iznenadno pogoditi, kao što je i bilo prorečeno!

> **Matej 24: 37-39** Isus: Za dolaženja Sina Čovjekova, bit će isto kao i u danima Noe. Jer ćemo kao i tih dana, prije poplave, kao i oni jesti i piti, ženiti se i predavati u braku, sve do dana dok Noa ne uđe u arku, a oni ne će razumjeti sve dok ne dođe poplava i sve ih odnese; takav će biti dolazak Sina Čovjeka.

Možda Vas je ova knjiga iznenadila?
Ako je, želio bi da razmotrite slijedeće:

Buđenje duša distorzija

Sve istine prolaze kroz tri faze:
Prvo se ismijavaju
Zatim im se nasilno suprostavlja
I treće, prihvaćaju se kao očite/samo dokazljive!

Arthur Schopenhauer (1788-1860)

Jan Wicherink

Referencije

Prolog

Poglavlje 1
(1) Fritjof Capra, 1975, 'The Tao of physics' Chapter 1
(2) Predictions of the future, Nostradamus and the millennium, John Hogue, 1987
(3) Official site of A.R.E.: http://www.edgarcayce.org
(4) The year zero, Wiek Lenssen http://www.jurafilm.nl/yearzero.html , 'De Maya-profetieën; Het verhaal achter de film The year zero', Wiek Lenssen, ISBN 90-75636-45-8. (Dutch only)

Poglavlje 2
(1) The holographic universe, Michael Talbot, 1996, ISBN 0 586 09171 8, pg 52
(2) Amit Goswami: The visionary window, a quantum physicist's guide to enlightenment, ISBN 0835607933
(3) Trialogues at the edges of the west, Rupert Sheldrake, Ralph Abraham, Terence McKenna, Bear& Cy Publishing, 1992

Poglavlje 3
(1) Institute of Noetic Sciences: http://www.noetic.org , Edgar Mitchell: http:// www.edmitchellapollo14.com
(2) Lynne McTaggart 2001, 'The Field', 'The quest for the secret force of the universe' (ISBN 0 7225 3764 6). http://www.wddty.co.uk/thefield
(3) Stuart Hameroff, quantum consciousness, http://www.quantumconsciousness.org
(4) William Tiller: http://www.tiller.org
(5) Hado effect: http://www.hado.net , Masaru Emoto's website: http://www.masaru-emoto.net
(6) Beliefs animate the power of prayer, Randall Fitzgerald: http://www.phenomenamagazine.com
(7) Deepak Chopra; Quantum healing; exploring the frontiers of mind/body, Medicine. 1998. (ISBN 055305368X)
(8) Global Consciousness Project http://noosphere.princeton.edu /
(9) Cosmic Vision, The Dawn of the Integral Theory of Everything, Ervin Laszlo 2004, ISBN 90 202 8359 6 and 'Subtle Connections: Psi, Grof, Jung, and the Quantum Vacuum' http://www.twm.co.nz/subconn_laszlo.html
(10) Ingo Swann, remote viewing: http://www.remoteviewer.org/remoteviewing/swann.htm Pravda news 'CIA's remote viewers initiated quest for WMD in Iraq': http://english.pravda.ru/main/18/90/363/14682_paranormal.html
(11) Amit Goswami: http://www.swcp.com/~hswift/swc/ Souls of Distortion Awakening, 199

Poglavlje 4
(1) Hall Puthoff: http://www.earthtech.org
(2) Lynne McTaggart 2001, 'The Field', 'The quest for the secret force of the universe' (ISBN 0 7225 3764 6). http://www.wddty.co.uk/thefield
(3) Ode magazine: http://www.ode.nl/backIssue.php?oID=115
(4) David Willcock: http://www.ascension2000.com , Convergence III chapter 2
(5) You can change the world, The Global Citizen's Handbook for Living on Planet Earth, Ervin Laszlo, 2003, SelectBooks NY, US, appendix IV.
(6) Tom Bearden website: http://www.cheniere.org
(7) Robert A. Patterson: http://quantumgravitics.tripod.com /
(8) John Hutchinson: http://www.hutchisoneffect.org , http://www.hutchisoneffect.com
(9) Steven Greer, Disclosure Project: http://www.disclosureproject.org

Poglavlje 5
(1) Sacred Geometry, Philosophy and practice, Robert Lawlor, (ISBN 0-500-81030-3)
(2) The ancient secret of the Flower of Life, Drunvalo Melchizedek, volume I (ISBN 1891824171)
(3) The ancient secret of the Flower of Life, Drunvalo Melchizedek, volume II. (ISBN 189182421X)
(4) World mysteries website: www.world-mysteries.com/mpl_2.htm

(5) Vidjeti (10)
(6) The Divine Cosmos, David Wilcock, poglavlje 4, http://www.ascension2000.com
(7) Notre-Dame de Charters, The enigma of the labyrinth, many authors, translated by Malcolm Miller. Booklet for sale at the Chartres cathedral.

Poglavlje 6

(1) Genesis of the Cosmos, The Ancient Science of Continuous Creation, Paul La Violette PhD, ISBN 1-59143-034-8
(2) Wave structure of Matter, Milo Wolff, http://www.spaceandmotion.com/
(3) Quantum Ether Dynamics Institute: http://www.quantumetherdynamics.com
(4) Occult Chemistry, The nature of matter, Charles W. Leadbeater and Annie Besant http://www.subtleenergies.com/ormus/research/occult.htm
(5) Daniel Winter http://www.goldenmean.info
Heart Coherence Team http://www.heartcoherence.com
(6) NASA Goddard space flight centre: http://imagine.gsfc.nasa.gov/docs/features/news/20jul04.html
(7) Scientific American, Black Holes, Nr 3 June-August 2005, Dutch edition
(8) National Geographic: news. www.nationalgeographic.com/news/2002/04/0425_020425_universe.html
(9) European Space Agency: http://www.esa.int/esaSC/SEMR53T1VED_people_0_iv.html
(10) Robert Grace http://www.rgrace.org/126/131toroiduni.html#131.1
(11) Enterprise Mission, Richard Hoagland, http://www.enterprisemission.com
(12) Vortexiajah, Ananda, http://www.phoenix.akasha.de/~aton/phoenix.akasha.de/~aton/VORTEXIJAH.html
(13) Daniel Winter: http://www.goldenmean.info
(14) David Wilcock, the Divine Cosmos, chapter 1: http://www.ascension2000.com
(15) Jacques Benveniste, http://www.digibio.com
(16) Sound Energy Research, http://www.soundenergy.net, http://www.clusteredwater.net
(17) Cosmic Vision, The Dawn of the Integral Theory of Everything, Ervin Laszlo 2004, ISBN 90 202 8359 6

Poglavlje 7

(1) Shift of the Ages, David Wilcock, chapter 12, http://www.ascension2000.com
(2) As requested by the researcher this links has been omitted.
(3) Ellie Crystal's Metaphysical and Science website: http://www.crystalinks.com
(4) Carl Munck, Earth grid http://www.pyramidmatrix.com
(5) Magazine Atlantis Rising, broj 45, May/June 2004 i broj 49 siječanj/veljača 2005
(6) Satellite Discoveries: http://www.satellitediscoveries.com
(7) Magazine Atlantis Rising, number 34, July/August 2002: http://www.atlantisrising.com
(8) Cyprus Atlantis Expedition, Robert Sarmast: http://www.discoveryofatlantis.com
(9) Forbidden History, Prehistoric Technologies Extraterrestrial Intervention and Suppressed Origins of Civilisations, J Douglas Kenyon, 2005, ISBN 159143045-3
(10) Pyramid website: http://www.gizapyramid.com

Poglavlje 8

(1) Forbidden History, Prehistoric Technologies Extraterrestrial Intervention and Suppressed Origins of Civilisations, J Douglas Kenyon, 2005, ISBN 159143045-3
(2) Giza Genenesis, The best kept secrets Vol 1, Howard Middleton-Jones, James Michael Wilkie. ISBN 0971809828
(3) Giza decoded: http://www.aiwaz.net/modules.php?name=News&file=article&sid=6
(4) Light speed latitude, Jim Branson, http://www.gizapyramid.com/charles4.htm
(5) Atlantis Rising, edition 37, High Tech in the Great Pyramid
(6) Cliff Ross, 'The perfect alignment, http://www.gizapyramid.com
(7) Genesis of the Cosmos, The Ancient Science of Continuous Creation, Paul La Violette PhD, ISBN 1-59143-034-8
(8) Larry Pahl: http://www.greatpyramid.org
(9) Susan Alexjander, Our Sound Universe http://www.oursounduniverse.com
(10) The four fundamental frequencies of universal oscillation, Al Leone, http://www.gizapyramid.com .

Poglavlje 9
(1) The Biological Chip in our cells, Grazyna Fosar, Frans Bludorf, Vernetzte Intelligenz. http://www.fosar-bludorf.com
(2) The DNA wave computer, British Computer Society Cybernatic Machine Specialist : http://www.bcs.org.uk/siggroup/cyber/dna.htm , Souls of Distortion Awakening 201
(3) Cosmic Vision, The Dawn of the Integral Theory of Evrything, Ervin Laszlo 2004, ISBN 90 202 8359
(4) The DNA-wave BioComputer, Peter P. Gariaev, Boris I. Birshtein, Alexander M. Iarochenko, Peter J. Marcer, George G. Tertishny, Katherine A. Leonova, Uwe Kaempf, Institute Control of Sciences Russian Academy of Sciences, Moscow, Russia
(5) Dutch magazine Intermediar, November 2004, edition 47
(6) The reincarnation of Edgar Cayce? Interdimensional Communication & Global Transformation, Wynn Free, David Wilcock, ISBN 1583940839, 2004.
(7) Amit Goswami : The visionary window, a quantum physisist's guide to enlightenment, ISBN 0835607933

Poglavlje 10
(1) Cosmic Vision, The Dawn of the Integral Theory of Everything, Ervin Laszlo 2004, ISBN 90 202 8359 6
(2) Ray Tomas, Harmonics of the Universe, http://www.homepages.ihug.co.nz/~ray.tomas/story.htm
(3) David Willcock: http://www.ascension2000.com , Divine Cosmos, chapter 7.
(4) The Auric Time Scale and the Mayan factor or, Demography, Seismicity And History Of Great Revelations In The Light Of The Solar-Planetary Synchronism, Sergey Smelyakov, Yuri Karpenko, ISBN 966-7309-53-3. http://cura.free.fr//xx/20smelya.zip
(5) The ultimate secret of the of the Mayan Calendar: http://www.scottmandelker.com/TGS/Science/ultisecr.html
(6) Catastrophe or Ecstacy, A Complete Guide to End-of-Time Prophecies. Geoff Stray, Vital Signs Publishing 2005, ISBN: 0-95550608-0-X
(7) Terrence McKenna and the Time Wave Zero, http://www.diagnosis2012.co.uk/
(8) Galactic Alignment, 'The Transformation of Consciouisness, According to Mayan, Egyptian and Vedic traditions', John Major Jenkins, 2002, ISBN 1- 87918184-3
(9) The reincarnation of Edgar Cayce? Interdimensional Communication & Global Transformation, Wynn Free, David Wilcock, ISBN 1583940839, 2004.
(10) Planetophysical state of the Earth and life, Dr Alexey Dmitriev, http://www.tmgnow.com
(11) Particle Physics and Astronomy Research Council (PPARC): http://www.pparc.ac.uk/Nw/SgrA.asp
(12) Ananda, New Universe: http://www.akasha.de/~aton/NUWinds.html
(13) Sorcha Faal: http://www.whatdoesitmean.com
(14) David Wilcock: The Divine Cosmos, chapter 8, http://www.ascenscion2000.com
(15) National Geographic, Dutch edition July 2004, special about the Sun.
(16) Atlantis Rising number 49, January/February 2005, Will Hart, 'Inside the solar window', Souls of Distortion Awakening 202

Poglavlje 11
(1) Stan Tenen, Meru Foundation: http://www.meru.org
(2) Daniel Winter: http://www.goldenmean.info
(3) Giza Genenesis, The best kept secrets Vol 1, Howard Middleton-Jones, James Michael Wilkie. ISBN 0971809828
(4) Solfa Sound Therapy, http://www.solfasound.com
(5) Sound Energy Research, http://www.soundenergy.net , http://www.clusteredwater.net
(6) http://www.greatpyramid.org
(7) David Wilcock, Shift of the Ages, http://www.ascension2000.com
(8) Theomatics: http://www.Biblecode.com/theomatics
(9) The Gospels seen as sacred geometry literature, Daniel Gleason: http://www.jesus8880.com

Poglavlje 12
(1) Edgar Cayce's Forgotten Recod of the Ancient America', Gregory L. Little (August 2001)

(2) L/L Research: http://www.llresearch.org
(3) David Wilcock's reading: http://ascension2000.com/12.07.02.htm
(4) The reincarnation of Edgar Cayce, Will Free (ISBN 1583940839)

Epilog

(1) Interview with Neil Donald Walsch, magazine Ode, number 84, March 2006
(2) Greg Braden, The Isaiah effect (Decoding the lost science of prayer and prophecy) ISBN: 1401903606, http://www.greggbraden.com
(3) A course in miracles: http://www.acim.org
(4)The law of attraction: http://www.abraham-hicks.com